

Susan Andersen

Kad ti se posreći

Naslov izvornika: Getting Lucky

Dragi čitatelju,

U glavi zamišljam samu sebe kako pišem knjige dok ptičice cvrkuću i nebesa mi se smješkaju. Stvarnost mog spisateljskog procesa vjerojatno je sličnija žongliranju motornom pilom. Zastrašujuće je to da mi se ta stvarnost čini savršeno razumnom - sve do onog trenutka u knjizi kad likovi koje sam stvorila istrgnu priču iz mojih ruku i pobjegnu s njom. Tad sam prilično sigurna da će biti krvoprolića.

Moji izgređnici u *Kad ti se posreći* su Zach Taylor, beskompromisan marinac na zadatku, i Lily Morrisette, šefica kuhinje koja možda izgleda kao djevojka sklona zabavi, ali je više nego dorašla nadmetanju s tvrdoglavim vojnikom. Kad sam počela pisati priču o njima, bila sam uvjerena da ovaj put svoje likove držim čvrsto na uzdi. Kakav sanjar - kao i uvijek, odveli su me u smjerovima koji mi nisu bili ni na kraj pameti. Međutim, sa zadovoljstvom

vas mogu izvijestiti da se knjiga na kraju sklopila uz minimum posjekotina i rana na mojoj nježnoj psihi. S a d kad je završena i kad s a m ja preživjela, jednostavno sam luda za Zachom i Lily. I najiskrenija mi je želja da se i vi u njih zaljubite.

Susan Andersen

U sjećanje na rijetku, posebnu noć kad sam najzad spojila dvije meni veoma drage osobe, ova je knjiga posvećena, s ljubavlju, mojoj rođakinji Colleen i mojoj najboljoj prijateljici Mirni. Za francuske manikure i sladoled, spletke da preobratimo Christophera u obožavatelja Babsa, i razgovore istodobno dovoljno ozbiljne da se rasplačemo i tako histerične da se umalo pomokrimo u gaće.

Obožavam vas obje.

Susie

1

Lily Morrisette je zastala s čašom vode na pola puta do usana, očarano se zagledavši u krupnog muškarca koji je prolazio kroz kuhinjska vrata. Granitne pločice pod njezinim nogama bile su glatke, a oko nje, ogromna kuća na obali oceana u Laguna Beachu bila je posve tiha i jedini zvuk koji se čuo bilo je daleko otkucavanje antiknog zidnog sata u dnevnom boravku. Za muškarcem je dolepršao hladan, slankasti povjetarac s mirisom travanjskog cvijeća. Ali *hladan* nije bila prva riječ koja je Lily pala na pamet. Jer, muškarac koji je upravo ušao bio je vjerojatno najseksipiliniji muškarac kojega je ikad vidjela.

Znala je, naravno, tko je on, po fotografijama koje joj je pokazala Glynnis Taylor. Ali ni na jednoj od tih fotografija nije bio ni približno zgodan kao u stvarnosti i puki učinak njegove tjelesne nazočnosti zatekao je Lily nespremnu.

Bio je metar i osamdeset tamnoga i opasnoga - ovo drugo se vidjelo po tome kako se držao. A glede ostaloga - gavranocrna kosa i trodnevna tamna bradica, duge noge i široka ramena na kojima se napinjala mornarskomodra tkanina njegove majice -dovraga, jednom riječju, bio je neodoljiv.

Lily je pomislila izliti vodu iz čaše na ono mjesto na kojem bi je najbrže rashladila. Naravno, nije to učinila, iako bi joj dobro došlo. Napokon je upoznala muškarca iz svojih snova glavom i bradom.

A onda je on otvorio usta i razbio iluziju.

- Tko si, dovraga, ti? - osorno je upitao, skinuvši maslinasto-zelenu platnenu torbu s ramena i spustivši je na pločice na podu. - I što radiš u mojoj kuhinji? Gdje je Glynnis?

Oči su mu bile bistre, blijedosive boje, a šarenice obrubljene ugljenocrnim kolutima. Intenzivne i nepokolebljive, suzile su

se između gustih, tamnih trepavica kako bi je pomno promotrile, zapažajući njezine tanke hlače pidžame boje sladoleda od pepermint a i majicu bez rukava. Njegov prodoran pogled samo je podsjetio Lily na svaki od pet suvišnih kilograma kojih se nikako nije mogla riješiti, bez obzira što činila. Naglo je odložila čašu na kuhinjski pult, ali se suzdržala da mu na osornost ne odgovori istom mjerom.

- Ti si zacijelo Zach. - Zakoračila je prema njemu ispruživši ruku Glynnisinom bratu. - Glynnis ovog trenutka nije ovdje, ali ja sam Lily - Lily Morrisette. Čula sam mnogo o tebi otkad sam ovdje unajmila sobu.

- Ma što ne kažeš - zarežao je, ne obazirući se na njezinu ispruženu ruku. Glas mu je bio tako dubok da je ona praktički osjećala kako vibrira kroz njezine tabane, na jednak način na koji bi uvijek zamijetila basove koji bubnjaju iz automobila tinejdžera malo dalje niz ulicu, kad bi se provezao pokraj kuće. Ujedno je bio gotovo jednako hladan kao i njegove ledenjačke oči kad je nastavio. - Glynnis je oduvijek nasjedala svim varalicama s tužnom pričom, ali nisam mislio da će otići tako daleko i jednu takvu smjestiti u našu kuću dok me nema.

- Molim?

- Nadam se da si dobila sve što si htjela dok si imala priliku, gospođice. - Pogled mu je bio do te mjere preziran da je Lily morala dati sve od sebe da se ne lecne. - Ali nemoj tu svoju slatku, malu guzu previše udomačiti jer je besplatna vožnja službeno završila. Idi i spakiraj svoje stvari.

On misli da joj je guza slatka? I *mala*? Zatim se naglo probudila. Blagi Bože, Što joj je? Njegovo mišljenje o njezinoj stražnjici uopće nije važno. Ispravila je ramena i isturila bradu. - Neću - odlučno je rekla i prekrížila ruke na dojkama.

- Molim? - Ukočio se, kao da mu nitko nikad nije proturječio.

Možda nitko nikad i nije, slutila je Lily, podsjetivši se da je on važan marinac, specijalist za izviđačke zadatke. Zatim je stisnuo usnice i njoj je malo odvuкао pozornost tanki bijeli ožiljak nasred njegove gornje usnice.

Baš je neobično koliko se stvari mogu promijeniti u nekoliko minuta i uz uvredljiv stav. Ono što bi ona prije samo nekoliko

trenutaka nedvojbeno smatrala neodoljivo privlačnim, sad joj je djelovalo nekako zloslutno. *Lijep si koliko ti je lijepo i ponašanje*, rekla bi baka Nell, i Lily je sad po prvi put u životu uistinu shvatila što je točno njezina baka time mislila. Ponašanje ovoga tipa nije bilo nimalo lijepo i ona je odbijala biti prva koja će ustuknuti u toj neobičnoj igri kukavice koju su igrali. - Koji dio te riječi ne razumiješ? - slatko je upitala. Zatim se u njezinom glasu čuo autoritet koji je stekla tijekom dugogodišnjeg poslovanja s temperamentnim glavnim kuharima od kojih je naučila svoje umijeće. -Ja nikamo ne idem. Bolje se navikni na to.

U sljedećem trenutku, osamdeset i pet kilograma gnjevnog muškarca nadvilo se nad nju i učinilo je bolno svjesnom njezinog nimalo dojmljivog stasa. - Možemo to riješiti na lak način, ili na težak - rekao je Zach i njezinom je kralježnicom prostru-jao njegov dubok glas. - Ali, na ovaj ili na onaj način, sestro, ti odlaziš.

Lily je naglo zabacila glavu kako bi susrela njegove olujno sive oči. - Odstupi, vojniče. I da ti nešto objasnim, da ne bi bilo zabune: Staviš li ruku na mene, navući ću ti policiju na grbaču tako brzo da će ti se zavrtjeti u glavi. - Mrzila je kad se ljudi koriste svojom tjelesnom veličinom kako bi je zaplašili.

- Da, tresem se od straha da će mala mustra kao što si ti pozvati lokalnu policiju. - Ali, promatrao ju je kao da ne može dokučiti odakle joj smjelost i uzmaknuo je. Mora da mu to povlačenje nije baš dobro sjelo, jer su se ona njegova milju široka ramena odmah tvrdoglavo postavila, njegova četvrtasta vilica učinila nemoguće i još se više stisnula i unio joj se u lice tek koliko je dovoljno da ude u njezin osobni prostor i pritom je ne natjera do točke u kojoj će ga ponovno upozoriti.

- Ovako ćemo - rekao je s blagom prijetnjom u glasu. - Uštedjet ću ti trud i sam ću ih nazvati. Tako će te moći ispratiti s mog posjeda, a ja ću se moći dobro naspavati. Nakon što sam se zadnja dva dana igrao žurbe i čekanja na vojnom transportu, nisam raspoložen za natezanje s mahericom koja je nakanila očerupati moju sestru nasljedstva.

Za ime...

Umorna od blaćenja njezinoga karaktera, Lily se okrenula na peti. Krajičkom oka zamijetila je zadovoljan izraz njegovoga lica i morala je zaškrgutati zubima od frustracije koja ju je kao ka-jenski papar pekla u glu. Međutim, nije željela dati oduška svom bijesu i samo je izišla iz kuhinje i zaputila se hodnikom od opeke prema svojoj sobi u kojoj je odmah prišla malenom, vatrostalnom sefu koji je držala u noćnom ormariću uz krevet.

Krv joj je ključala kroz vene takvom žestinom da se iznenadila da joj kroz pore ne izbija para, a živci treperili tik ispod površine kože. Zatim su je koljena najednom izdala i ona se srušila na prekrivač na krevetu. Sa stražnjicom na rubu kreveta i malom kutijom na krilu, nekoliko je puta sporo, duboko udahnula. Kako je zaboga sve izmaknulo toliko izvan nadzora u tako prokleta kratkom vremenu?

Istina je, da je, na stranu to što je bio pravi idiot glede njezine uloge u životu njegove sestre, Zachariah Taylor vjerojatno imao opravdanog razloga za zabrinutost. Glynnis je nedostajalo još otprilike tjedan dana do dvadeset i petog rođendana, kad je trebala naslijediti poprilična financijska sredstva, izvor kojih Lily nije bio poznat. Mislila je da je riječ o obiteljskoj korporaciji i Glynnisinom djedu, ali nije bila posve sigurna u pojedinosti budući da je njezina mlada prijateljica bila sklona nesuvislo skrenuti s teme kad god bi u razgovoru došle do toga. Međutim, Lily je znala da Glynnis nije imala baš dobre rezultate u odabiru prijatelja - barem kad je riječ o muškarcima. Zapravo, to se odnedavna promijenilo, ali činjenica jest da se Glynnis više no jednom opekla s muškarcima koji su išli za njezinim novcem i nije bila nikakva tajna da je bila laka meta svakome s pričom o nesretnom životu.

Nedvojbeno, njezin brat Zach nije vjerovao da se njezina nesposobnost pronicanja u karakter odnosi isključivo na muški rod.

Lily je također morala priznati da je i sama možda bila bar malo sklona o Zachu misliti najgore i prije nego što ga je uopće upoznala. Glynnis je obožavala brata, ali iz svega što je o njemu ikad rekla, Lily je stekla dojam da je Zach jedan od onih

mačističkih, pretjerano dominantnih tipova koji žive kako bi žene oko sebe zadržali ovisnima o njima. Nakratko ju je omeo

njegov izgled grčkoga božanstva, ali Zachova uvredljiva procjena njezinoga karaktera odmah ju je vratila na prvotan način razmišljanja.

No, možda je vrijeme da se povuče i preustroji. On je očito pod stresom i vjerojatno iscrpljen do kostiju od teškog putovanja. Takva stvar može dotući osobu i pretvoriti čak i najležerni-ju ćud u gadnu. Zato bi možda trebali početi iznova. Otvorila je kutiju na svom krilu, izvadila ono po što je došla, vratila kutiju u ladicu i zaputila se natrag u kuhinju. Pokazat će mu ovo i mirno objasniti zbog čega živi ovdje.

Međutim, njezina spremnost da mu pruži drugu priliku nije je učinila tako prijateljski nastrojenom da bi bila spremna zasuti cvijećem Zachova prevelika stopala. Pokušala se smiriti kako ne bi potonula u defanzivu istog trenutka kad se vrati u kuhinju i ponovno zatekne u središtu pozornosti njegovih ubojitih očiju. Zato se, iako mu je pristojno pružila dokument, umjesto da ga tresne o njegove čvrste mišiće kako bi možda pet minuta ranije učinila, sad kad se okrenula prema njemu držala ravno i nepokolebljivo.

- Što je to? - Ne čekajući odgovor, razmotao je trostruko presavijen papir i počeo čitati. Njegove su se tamne obrve iznenada skupile kao olujni oblaci iznad nosa, a oči poletjele s dokumenta i prikovale je na mjestu.

- Ugovor? - upitao je opasno tihim glasom. - Imaš ugovor za ostanak u ovoj kući? Ne moram ni pitati čija je to bila ideja.

Lily je osjetila kako njezine dobre namjere nestaju. Nije joj se sviđao ton njegovoga glasa, a još manje ono na što je aludirao, To je bilo posebice uvredljivo s obzirom na činjenicu da joj je ta ideja pala na pamet kao način da poduči Glynnis financijskoj odgovornosti - a to je nešto što je ovdje prisutni gospodin Komandos trebao sam učiniti. Ali, objema je rukama zauzdavala gnjev. - Nisam sigurna da shvaćam tvoje prigovore - rekla je teško osvojenom smirenošću. - Kao što vidiš, plaćam poštenu, tržišnu cijenu najamnine, i nisam ovdje besplatno.

Samo ju je pogledao i ona je ogorčeno rekla: - Upravo si pročitao ugovor - zacijelo si i sam vidio da nije u moju korist, a na uštrb tvoje sestre. I nisam ga ja sama sastavila; Glynnis i ja smo otišle savršeno uglednom odvjetniku.

- A on je bio - što? Da pogodim. - Ležerno ju je odmjerio od glave do pete, zastajkujući na određenim oblinama. - Tvoj jako dobar »prijatelj«?

- Ne mogu vjerovati da si to rekao! Kako netko tako umiljat kao Glynnis može imati takvu svinju za brata? - *I kako sam ja makar nakratko mogla maštati o ovom tipu?* Lily je usredotočila sav svoj prezir na njega, ali on joj je uzvratio tek bezizražajnim pogledom. Očekujući da će joj u svakom trenutku para zvižde-ći nagrnuti iz ušiju kao nekom bijesnom liku iz crtanoga filma, zgrabila je ugovor iz njegove ruke. - Sad mi je dosta. Idem u svoju sobu. A ti se samo drži što dalje od mene.

Čula je kako podiže svoju torbu s pločica dok je ona ukočeno izlazila iz kuhinje. I iako se on kretao tiho kao mačka, osjetila je kako on bešumno hoda iza nje i morala suspregnuti poriv da vrisne. Čvrsto stisnuvši šake uz tijelo, ubrzala je, jedva čekajući da stigne u utočište vlastitoga prostora.

Međutim, nije bila dovoljno brza da bi izbjegla njegovo reža-nje: - Oh, mogao sam i misliti. Dobila si čak i moju sobu.

Na tu je uvredu kroz Lilyn vrat prostrujala kipuća vrelina. Kad je tek doselila, ponudila je da će uzeti manju sobu malo dalje u hodniku, ali Glynnis nije htjela ni čuti za to. Uporno je ponavljala da, ako Lily plaća najamninu, za svoj novac treba dobiti barem pogled na ocean. Mlada žena nijednom nije spomenula da je soba koju je dodijelila Lily zapravo soba njezinoga brata.

Ne želeći vidjeti izraz njegovoga lica, Lily se nije osvrnula kad je otvorila vrata. - Za pet minuta ću preseliti svoje stvari u drugu sobu.

-Zaboravi - sarkastično je odgovorio. - Ne bih te htio izbaciti iz sobe. Smjestit ću se u gostinjsku sobu.

Iz grla joj se oteo zvuk nevjerice. - I da ti dopustim da to pridodaš popisu mojih navodnih zločina? Neće ići. - Bijesno je prišla ormaru na suprotnom kraju sobe kako bi iz njega izvukla

svoj veliki kovčeg, a zatim skinula odjeću s vješalica u ormaru. Ubacila ju je u kovčeg i podigla desetak pari cipela s poda ormara, a s komode počistila svoje uokvirene fotografije i bočice

parfema. Zatim je ispraznila ladice komode i njihov sadržaj pridodala mješavini u kovčegu. U jedan je kut zagurala svoju kutiju s nakitom, osvrnula se oko sebe kako bi bila sigurna da nije ništa zaboravila, a zatim otišla u pripojenu kupaonicu po svoju šminku i toaletne potrepštine.

Kad se vratila iz kupaonice, zatekla je Zacha koji je stajao iznad njezinog kovčega i netremice promatrao njegov sadržaj. Obrazi su joj se zažarili od bijesa. Što je to, Murphijev zakon ili

nešto slično, da baš njezino čipkasto, svileno donje rublje mora biti na vrhu kovčega? Odgurnula ga je u stranu i istresla u kovčeg sve što je donijela iz kupaonice. Zatim je objema rukama podigla kovčeg. Nagurala je u njega dovoljno stvari za tri kovčega - daleko previše da bi ga ikad mogla zatvoriti.

Mislim da je to sve - rekla je, teškom mukom uspijevajući ostati uljudna, i krenula prema vratima, pažljivo noseći kovčeg kako se niti iz jedne bočice u njemu ništa ne bi izlilo. - Soba je službeno posve tvoja. - *Daj odrasli*, preporučio joj je glasić u njezinoj glavi. *I budi pristojna. Da, doista - pa ti si oličenje pristojnosti.*

No, suzdržala se od toga da si u mislima oda ikakvo priznanje na tako zreloom ponašanju u ovakvoj situaciji. Jer, tužna je istina da bi, da joj obje ruke nisu bile posve zauzete, bila u velikom iskušenju da na izlasku tresne vratima sobe tako žestoko da bi se ovom siledžiji zatresli biserno bijeli zubi.

Zach je nizao prostote u kreativnim kombinacijama dok se šuljao kroz kuću nalik hacijendi, zaključavajući sva vrata na koja je

našao. Bio je silno razdražen i odlučio da je ovo još jedan zločin koji može staviti pred dražesne nožice Lily Morrisette - činjenicu da je jednostavno otišla ne potrudivši se zaključati kuću.

Naglo se zaustavio shvativši apsurdnost takvoga razmišljanja. Da, baš. Pa to je kao da brineš jer ljudi nisu zaključali kokošinjac, nije li? Nevolja izvana njegov je najmanji problem, kad je već ušančena s velikim N upravo ovdje, u samoj vojarni s njim.

Ali se nepokolebljivo držao analogije s lisicom, jer ga je upravo na lisicu podsjećala. Lukava, spretna i pronicava. Opasno inteligentna. *Sva ružičasta i zlatna i građena kao...*

Bijesno je odmahnuo glavom i krenuo prema svojoj sobi. Večeras neće ništa postići, kad je tako prokleta umoran da jedva gleda. Baš bi se mogao malo naspavati i ujutro smisliti kako da izbací malú gospođicu Morrisette odavde.

Tako mu je sad ostala Glynnis da se uzrujava oko nje. Gdje je? I kad će napokon moći prestati brinuti zbog nje? Pa nije više dijete. Niti je on neki neemancipirani tip - hej, on čvrsto vjeruje da su žene u svemu sposobne brinuti za sebe jednako kao i muškarci. I sposobnije od muškaraca, mnoge od njih.

Samo... Glynnie je drukčija. Na njegovoj je mladoj sestri uvijek postojalo nešto slatko i nevino i pomalo neupućeno zbog čega je bilo jednostavno nemoguće ne brinuti. Imala je devetnaest godina, a on trideset, kad je došla živjeti s njim u kamp Lejeu-ne u Sjevernoj Karolini, gdje je tad bio stacioniran. Nikad nije upoznala njihove roditelje, djed je nedavno umro i trebao joj je netko tko će ojačati njezinu emotivnu krhkost. Budući da je on bio jedina obitelj koja joj je ostala, taj posao je zadesio njega i on ga je drage volje obavljao - kad je bio dostupan. Ali, prilično je često izbivao iz zemlje, pa ju je prilično često morao ostavljati samu. Iako, nije ni ona bila dijete. K vragu, bila je godinu dana starija nego on kad je otišao iz onog hladnog mauzoleja od kućetine u Philadelphia kako bi se pridružio Marincima i zato je sad odbijao osjećati krivnju zbog nemogućnosti da bude stalno uz sestru. Međutim, ponekad se pitao ne bi li u proteklih šest godina bila malo pametnija da je on češće bio u blizini i držao je na uzdi.

Posebice kad je bila riječ o novcu. Glynnis je bila propali slučaj glede financija. Nije se mogao sjetiti da je ijedan jedini mjesec otkad je doselila k njemu uspijevala živjeti od mjesečnog iznosa rente. Možda je to bila njegova krivnja, jer joj je uvijek uskakao u pomoć. Vjerojatno joj nije smio dopustiti da se izvuče s »posuđivanjem« od njega, posebice zato što bi se u devet od deset slučajeva ona samo okrenula i istresla njegov novac jednom od

svojih izgubljenih slučajeva. Bila je previše lakovjerna za vlastito dobro.

To je vratilo Zachove misli natrag na oblu malu Lily. Nemilosrdno zaustavivši te misli, strgnuo je odjeću i nag ušao u kupaonicu, s toaletnim priborom u ruci. *Nemoj ni misliti o tome.* Umio se i oprao zube i zatim vratio natrag u svoju sobu s čvrstom namjerom da si priušti malo toliko potrebnog mu odmora.

Međutim, bez obzira na njegov umor, san mu je sporo dolazio na oči. Imao je mjesec dana dopusta i planirao ga je provesti sa sestrom, ne bi li dokučio kako da sačuva jedini posao koji je ikad želio još ove dvije godine službe koliko mu je preostalo. Sad Glynnis nije bila kod kuće, on se borio s činjenicom da uopće mora brinuti o svojoj poslovnoj karijeri, i povrh svega toga počeo mu se dizati od mirisa koji je na njegovom jastuku ostavila ženska nalik Marilyn Monroe, kojoj je plan izmamiti bogatstvo njegove sestre. Svoj dolazak kući nije tako zamišljao.

Peevrnuo se na leđa, uhvatio glavu rukama i zagledao se u strop. Pa što onda ako pati od nasumičnog naleta požude - pri-dat će mu nula pozornosti, što i zaslužuje. A budući da nije bio voljan zalupati na Lilyna vrata kako bi je upitao gdje je njegova sestra, večeras glede Glynnis ne može mnogo učiniti. Ipak, ostatak njegove vojne karijere bio je tema kojoj je mogao posvetiti malo pozornosti.

Više ništa nije bilo kao ranije. Za početak, on je bio jedini preostao iz svoje izvorne jedinice. Njegovi najbliži prijatelji. Coop Blackstock, kojega je upoznao prvoga dana na obuci, i John »Raketa« Miglionni, kojega je upoznao nedugo nakon toga, obojica su već nekoliko godina bili izvan službe. Nakon otupusta iz vojske, Coop je postao autor uspješnih vojnih tehno-trilera, a Raketa je bio privatni istražitelj s vlastitom agencijom. Svi ostali vojnici iz njihove jedinice su se ili povukli u mirovinu, ili su premješteni, ili su umrli.

Tako je Zach nekako završio poput starca u novoj izviđačkoj jedinici sačinjenoj od osamnaestogodišnjaka, devetnaestogodišnjaka i dvadesetjednogodišnjaka. Isuse. Rukama je protrljao lice. *Kako se, dovraga, to dogodilo?* U svakom drugom poslu,

tridesetšestogodišnji muškarac njegove tjelesne kondicije smatrao bi se na vrhuncu snage. Ali izviđanje je igra za mladiće, i nadređeni su mu već počeli davati nagovještaje kako bi trebao razmisliti o prestanku rada na terenu i posvetiti se podučavanju mladića njegovim finijim stranama. Podučavati, za ime Božje!

Naravno, mladi su dečki mogli izdržati danima bez sna i to nikad ne bi utjecalo na njih, a on je u neko doba u proteklih godinu dana izgubio tu sposobnost. I da, ovaj zadnji zadatak u Južnoj Americi bio je stvarno težak. Ali, k vragu, pa temperatura je bila četrdeset i tri stupnja, vlage u zraku do iznemoglosti. Čak su i vrtićka djeca, kako je ponekad doživljavao svoje mlađe kolege, dobila po turu.

Dakle, fućkaj ga. Još uvijek je mogao držati korak s njima. Možda mu se u zadnje vrijeme rad na terenu više nije sviđao kao ranije, ali to je zacijelo privremeno. Samo je malo obeshrabren ishodom zadnjeg zadatka.

Treba mu samo malo akcije i bit će spreman za borbu. Oduvijek se vidio u izviđačkoj jedinici sve do onoga dana kad zauvijek iziđe iz službe, i to je ono što je planirao dok ne napuni dvadeset godina radnoga staža i bude se mogao povući u mirovinu. Kako u međuvremenu skinuti visoke časnike s grbače, to je bilo pitanje.

Međutim, shvatio je da večeras nema koristi brinuti o tome. Okrenuo se na bok, naprašio jastuk u pokornost i gurnuo ga ispod glave, samo kako bi mu nosnice zadržao novi nježan dašak mirisa. U mislima mu se odmah pojavila Lilyna slika i ovaj se put nije dala otjerati.

Bila je tako majušna - iznenadio bi se da ima više od metar i pedeset pet. Ali svaki centimetar, svaki kilogram na njoj zračio je čistim seksom. Nije to bilo zbog zbroja njezine guste plave kose, modrih očiju i zlaćane kože. Bilo je to zbog načina na koji se kretala i njezine puke ženstvenosti. Bilo je to zbog feromona koje izlučuje. I onih njezinih oblina.

Čovječe, oh, čovječe. Te *oblina*.

Imala je tijelo koje se naziva pješčanim satom: okrugle dojke, uzani struk, i raskošne, oble bokove. Kao kod vrhunskog Cadillaca,

njezino je tijelo bilo dizajnirano za glatku vožnju - muškarac ju je samo trebao pogledati i već bi mu svakakve ideje pale na pamet.

Pogrešne ideje. Zach je izvukao jastuk ispod glave i zavitlao ga na drugi kraj sobe. Okrenuo se na drugi bok i položio glavu na bicepse, opsovavši ispod glasa kad je miris za koji je mislio da ga se riješio, dolepršao s plahte. Proveo je naporna dva dana i bio je mrtav umoran - nedvojbeno je zato tako osjetljiv.

No, nije se pokušavao zavaravati. Lily Morisette bila je od onih žena koje mogu zavezati muškarčeve misli u čvor jednim jedinim pokretom svog ljupkog prstića s ružičastim noktićem. I zbog toga je bila opasnija od polja punog nagaznih mina.

Zato će odmah ujutro, kad se pristojno naspava i kad mu mozak ponovno bude radio uobičajenom brzinom, pronaći način da je otpremi odavde.

2

2

Sljedećeg jutra, Lily je stajala ispred ormara sa zrcalnim vratima i proučavala svoje nago tijelo. Što ga je više promatrala, to su joj se obrve sve više približavale jedna drugoj. Tko je uopće izmislio zrcalo u kojemu se čitav vidiš? Kladila bi se da je to bio neki muškarac sa sadističkom crtom.

Dobro, možda to nije pošteno. Možda je bio savršeno simpatičan tip - netko toliko slijepo zaljubljen u svoju vili nalik ženu da je izmislio takvo zrcalo kako bi se ona mogla diviti svom vitkom tijelu, nedvojbeno bez bokova, od glave do pete kad god to njezino srdašce poželi. Osim toga, taj odraz koji joj uzvraća pogled i nije toliko loš. Da ga promatra strogo vlastitim očima, vjerojatno bi pomislila, *Nije bajno. Definitivno bi ga trebalo poboljšati. Ali sve u svemu, nije loše za jednu tridesetpetogodišnju ženu koja voli hranu.*

Nažalost, njezino je promatranje bilo zamučeno sjećanjem na hladne sive oči Zacha Taylora kojima ju je odmjerio, kao i spoznajom da se on očito nikad nije morao preznojavati kako bi se riješio celulita. Uvukla je trbuh i ispravila se najviše što je mogla, a zatim okrenula sjedne na drugu stranu i namrštila ne baš naročito poboljšanom odrazu u zrcalu. Bila je jednostavno tako prokleta... *okrugla.*

Izdišući, proučavala je razne sastavne dijelove koji su sačinjavali cjelinu. Nije sve bilo loša vijest. Voljela je svoja ramena, a i ruke su joj bile skladno oblikovane. Imala je lijepu kožu i pristojne dojke. Bile su malo veće nego što bi ona odabrala da je odabir bio prepušten njoj, ali hvala Bogu, nisu bile ogromne. I još su bile tamo gdje su trebale biti - a to je nešto što treba pohvaliti.

To je bila pozitivna strana poslovanja; nakon toga stvari su postajale pomalo riskantne. Imala je kratki torzo, a bokovi i

stražnjica bili su prokletstvo njezinoga života jer su oboje bili nekoliko centimetara puniji nego što je željela misliti, a kamoli priznati. A budući da je bila visoka samo metar i pedeset sedam (dobro, skoro toliko - metar pedeset šest i pol), noge joj očito nisu sezale u nebesa. Hvala Bogu na lijepo oblikovanim ramenima ili bi izgledala kao jedna od onih debeljuškastih mekanih lutkica koje uvijek iskoče natrag, bez obzira koliko ih Često gurneš nadalje.

I hvala Bogu na blagodatima kozmetike i sve druge ženske opreme. K vragu, pomislila je posežući za jednim od svojih najdražih kompleta donjega rublja, svi ionako bolje izgledaju u odjeći. Zakoračila je u majušne tirkizno modre gaćice i navukla ih na mjesto, a zatim spremila grudi u čipkasti grudnjak s nisko rezanim košaricama. Namjestila je naramenice i podigla par netom izglačanih dizajnerskih traperica. Kad ih je odjenula, nazula je crvene šiljaste cipele s visokom petom, koje su njezinom stasu dodavale devet centimetara i navukla preko glave tuniku bez rukava i s V izrezom, odgovarajućih boja. Dodala je uski zlatni remen preko džerseja koji joj se pripijao uz tijelo i malo popravila tuniku dok nije bila zadovoljna ležernim naborima između boka i struka, a zatim se odmaknula od zrcala i kimnula glavom. S j a j zlata uvijek je dobrodošao dodatak svakoj odjeći, a remenje nagovještavao njezine obline, ali joj je ujedno omogućavao da sačuva uvijek otmjenu, ravniju siluetu.

Odšepurila se u kupoanicu i uključila vruće uvijače. Dok je čekala da se ugriju, stavila je malo tekućeg pudera, napudrala T-zonu, stavila malo rumenila na jagodice obraza i pomno našminkala oči neutralnim bojama, sve kako bi postigla blistavi izgled, kao da nije našminkana.

Nekoliko minuta kasnije, isključila su se svjetla u znak da su uvijači spremni, upravo u trenutku kad je ona vraćala uvijač za trepavice i maskaru u toaletni stolić. Stavila je nekoliko uvijača u kosu, oprala zube, namazala usne lijepim, vedrim, ružičastim ružem i skinula uvijače. Pričekavši sekundu da joj se kosa ohladi, prošla je četkom kroz nju, a zatim ubacila četku u ladicu, nagnu- & se i energično raskuštrala kosu objema rukama. Uspravljaajući

se, popravila je pokoji pramen i vratila se u sobu. Ponovno je zastala ispred zrcala kako bi se još jednom odmjerila.

- Mnogo bolje - promrmljala je. - Kunem se, samo oni naslikani zračnim kistom izgledaju doista dobro posve nagi.

Ipak, razmišljala je na putu do kuhinje, nikako ne bi škodilo ukrcati se ponovno na redukcijsku dijetu. Možda bi trebala narezati malo voća i ograničiti se samo na njega za doručak.

Bio je to vrijedan cilj - i trajao sve dok trenutak kasnije nije otvorila hladnjak i ugledala puno pakiranje jaja. Izvadila je jednu naranču, ali je zajedno s njom uzela i dva jaja, veliki šampinjon, mladi luk i pola male rajčice. Odložila ih je na pult pokraj štednjaka. Sjetila se da je u ladici za mliječne proizvode krasna dimljena gauda pa je i nju izvadila i odrezala komad. Nakapala je maslinovo ulje u tavicu, stavila tavicu na štednjak i uključila plin. Kad su modri plamčici zaplamtjeli po rubu dna tavice, razbila je jaja u zdjelicu koju je izvukla iz ormarića. Dodala je malo mlijeka i vode te prstohvat soli i papra, i zamutila ih pjenjačom, a zatim odložila na stranu kako bi brzo nasjeckala ostale sastojke.

Obožavala je dobru hranu. Voljela je sve: njezin miris, njezin okus, njezinu teksturu. Obožavanje svijeta hrane i svega što se s njom može učiniti poslalo ju je najprije na kuharsku akademiju ravno iz srednje škole, a zatim kroz napredne tečajeve i niz šegrtovanja kod nekih od najprestižnijih kulinarskih majstora u Kaliforniji.

Pjevušila je dok je izlivala mješavinu jaja na vrelo ulje i na vrh ravnomjerno raspoređivala povrće, rajčicu i sitno nasjeckan sir. Dok je čekala da se sve dovoljno stvrdne da bi mogla preklopiti omlet, na stol je postavila dražestan tanjur, laneni ubrus i srebrni jedaći pribor. Zatim je skuhalo šalicu čaja, izrezala dvije tanke kriške iz sredine naranče i njima ukrasila tanjur. Ostatak naranče pojela je nagnuvši se iznad sudopera.

Nekoliko minuta kasnije, istresla je omlet na tanjur i sjela za stol. Kratko je samo udisala miris omleta i divila se njegovoj estetskoj privlačnosti na modrom tanjuru s narančastim ukrasom. Zatim je podigla vilicu, odrezala zalogaj i stavila ga u usta. Zatvorila je oči. Moj Bože. Kako voli dobru hranu. Nije

postojao trenutak kad nije uživala u jelu. Istina, njezin bi apetit nestao u onim rijetkim prigodama kad je bila uzrujana, ali na njezinu sreću - ili možda na njezinu nesreću, ako se uzme u obzir da joj se sve što bi joj prosio kroz usta zadržavalo na bokovima - bila je rođeni optimist.

Ali je to stanje blaženstva zaprijetilo umrijeti prirodnom smrću kad ju je negdje na pola omleta vrat počeo peckati i kad je, podigavši pogled, ugledala Zacha koji je zastao na vratima.

Stajao je s jednim velikim ramenom nemarno oslonjenim o štukaturu na dovratniku i promatrao je s veoma neobičnim izrazom lica. Zatim je, u tren oka, taj neodgonetljivi izraz nestao i on se odmaknuo od vrata i ušetao u kuhinju. Zaustavio se pokraj stola i pogledao je bez imalo naklonosti. -Još si ovdje?

Lily je odložila vilicu. -Jesam - odgovorila je. - I samo da ne moramo uvijek iznova voditi ovaj razgovor, da vidim mogu li to izraziti riječima koje će biti dovoljno jednostavne da bi ih ti shvatio. Neću otići. Svakako ne zbog tvoje apsurdne pomisli kako sam nakanila na prijevaru izmamiti od Glynnis njezino nasljedstvo. Tvoja je sestra bila ljubazna ponuditi mi sobu kad je zgrada u kojoj se nalazio moj stan prodana, i ukoliko me ona ne zamoli da odem, ovdje planiram i ostati. - Barem do zadnjeg tjedna svibnja, kad je trebala započeti s radom kao glavna kuharica na jednoj korporativnoj jahti - ali Lily nije osjećala nikakvu goruću potrebu da tu informaciju podijeli s Glynnisnim bratom.

Odmjerila ga je. Zašto je taj tip baš morao biti takva poslastica za oko? Imao je onaj zajapuren, vlažan s j a j netom istuširane osobe, i kosa mu je još uvijek bila vlažna, a obrazi glatki i sjajni od nedavnog brijanja. Bio je jednostavno neodoljivo privlačan i, Gospode, nije li se i moglo pretpostaviti da će se prvi muškarac koji će nakon predugo vremena zaturirati njezinim strojem pokazati uskogrudnim glupanom? Život je tako nepošten.

A nikad se nije činio nepoštenijim nego kad ju je on svojim svilenkastim baritonom upitao: -Je li ti moja sestra slučajno spomenula da kuća glasi na mene, ne na nju?

Zach je promatrao Lily koja je upijala tu informaciju. Na trenutak je djelovala zapanjeno, ali morao joj je priznati, brzo se

oporavila. Njezina se lijepo oblikovana mala brada podignula, a oči bile hladnokrvne kad su se sučelile s njegovima.

- Pretpostavljam da želiš osporiti zakonitost mog ugovora s njom?

- Možda. - Prekrižio je ruke na prsima i pogledao je. Ali je ona izgledala daleko predobro, pa je zato pozornost prebacio na tanjur ispred nje, na kojem se nalazio naizgled najslasniji omlet koji je on ikad vidio. Njegov gaje primamljiv miris i namamio u kuhinju i sad, kad je doista vidio njegovu zlatnosmede savršenstvo, na usta mu je krenula slina. Zakruljilo mu je u želucu.

- U tom slučaju, vidimo se na sudu - rekla je Lily i ponovno privukla njegovu pozornost na sebe. Zažarenih obraza i očiju tako izrazito modrih da je posumnjao da nosi leće u boji, odgurnula je stolac od stola i ustala. Odnijela je tanjur do sudopera i stresla omlet u odvod za smeće, uputivši Zachu dug, nepokolebljiv pogled preko ramena. - Jer ja svejedno neću otići.

Jedan kratak trenutak Zach nije mario. Gledao je kako savršeni omlet nestaje niz odvod za smeće i poželio zaurlati. Samo zato što ga ona nije mogla pojesti do kraja, ne znači da je trebao završiti u smeću. On bi ga pojeo umjesto nje. Nije se mogao sjetiti kad je posljednji put pojeo pristojan obrok, ali u zadnjih dvadeset i četiri sata svakako nije. Glad, nedovoljno sna i briga zbog sestre katapultirali su ga prostorom koji ih je razdvajao. - Gdje je Glynnis? - zarežao je, iako je prokleta dobro znao da će se njegova nagla pitanja pokazati uzaludnima.

Lily nije odgovorila, ali nešto je u njezinim očima potvrdilo Zachovu sumnju da ona zna odgovor pa je s manjkom nadzora koji mu nije bio nimalo svojstven, ovio ruke oko njezinih nadlaktica i odigao je na prste. Pognuo je glavu i unio joj se ravno u lice. - Gdje je ona?

Najprije je osjetio toplinu i mekoću njezine kože. Zatim je vidio kako su se njezine kristalno modre oči razrogačile, a iskreni strah koji je bljesnuo u njima pogodio gaje kao šaka u želudac. Opsovao je i pustio je. Odmaknuo se od nje i provukao prste kroz kosu. - Samo želim znati gdje mi je sestra. - Začuvši ton isprike u svom glasu, zarežao je: - Koliko ja znam, možda ti to što si se ovdje snašla za udoban krevet nije bilo dovoljno da te zadovolji.

-Što bi to trebalo značiti? Da sad misliš da sam ozlijedila tvoju sestru? Za ime Božje! Otišla je na put! - Prekrižila je ruke preko dojki i protrljala ih. - Možda bi se trebao posavjetovati s nekim stručnjakom glede te tvoje paranoje.

Potiskujući osjećaj krivnje koji ga je obuzeo kad je vidio kako rukama tapša nadlaktice za koje ju je grubo ščepao, kao da traži modrice, uhvatio se informacije koju mu je upravo dala. -Na kakav put? Kamo? S kime?

- Na sjever - hladno je odgovorila. - S prijateljem. - Suže njih očiju, isturila je čeljust prema njemu. Ali nije mogla izdržati njegov pogled.

To mu je glasnije od svih riječi reklo da je » p r i j a t e l j « netko koga on ne bi odobrio. - Sranje. Otišla je s još jednim lovcem na blago, je li?

- Čime, pretpostavljam, aludiraš da sam i ja lovac na blago.

- Ako ti visoka peta odgovara, medenjačiću. - Iako, promatrajući njezinu raskuštranu plavu kosu i usne koje su mamile da ih č o v j e k poljubi, morao bi priznati da bi za n j u prevariti j e d n u lakovjernu mladu ženu moglo biti odstupanje od pravila. Varke male gospođice Lily vjerojatno su se češće primjenjivale na pripadnicima staleža imućnih koji su imali pimpek.

- Gospode Bože. - S gađenjem je uzdahnula i uputila mu pogled zbog kojega je trebao zastati kao ukopan. - Prava si mustra.

- I nemoj to smetnuti s uma. A sad da nas dvoje lijepo i udobno sjednemo. Onda mi možeš reći kamo je točno na sjever Gl-ynnish otišla - i tko joj je pratilac na putovanju.

- Mogu li? - glatko je upitala. - Postoji li još nešto što mogu učiniti za tebe kad sam već pri tome?

- Ne bih odbio jedan od tvojih omleta.

- Oh, možeš se kladiti - odmah ću se latiti posla. U međuvremenu, znaš što.

- Isturila je bok prema njemu, glasno se plje-snula po lijepom, okruglom guzu i uputila mu sladak osmijeh. - Možeš me tu poljubiti.

Pomno je pregledao predmetni dio tijela i polako podigao pogled. - Ni to ne bih odbio.

Iz grla joj se oteo tih krik očaja i, okrenuvši se na prstu, ponosno je izišla iz kuhinje - ili je to barem bio dojam koji su davala

njezina nepokolebljiva zlaćana ramena. Napatvoreno ponosan hod zacijelo je teško izvesti u tako visokim petama.

Promatrao je ritmično njihanje njezinih bokova dok se udaljavala. *Kako netko tako sladak kao što je Glynnis može imati takvu svinju za brata?* U mislima je začuo njezine sinoćnje riječi i namrštio se. Što je to uopće na njoj da odrješuje svaku sponu koja mu obično čuva jezik? Izgleda da su dvije pišljive minute u njezinom društvu dovoljne da unište godine usadivanja pristojnog ponašanja u glavu.

Nije ovako odgojen ophoditi se prema ženama. Mora da se baka okreće u grobu - ona je imala veoma konkretne ideje o tome kako se gospoda ponašaju prema damama, i živoga bi ga oderala da čuje s kakvim se nepoštovanjem odnosi prema Lily.

Ali, prokletstvo, ta ga je žena baš znala uzrujati! Na primjer, stavivši tek onoliko parfema koliko je dovoljno da se on poželi približiti i udahnuti još. Ili, učinivši to što je učinila kako bi izgledala kao da se netom izvukla iz kreveta nakon runde doista žestokog seksa. Da ne spominje njezin hod, s onim lelujanjem kukovima i malim koraćicama na vrhovima prstiju. K vragu, čak je i jela zavodnički. Onaj izraz na njezinome licu dok je stavljala omlet u usta praktički ga je srušio na guzicu. Vidio je žene usred orgazma koje nisu izgledale ni upola u takvoj ekstazi.

Odmahnuo je glavom kako bi tu sliku istjerao iz glave. Nije mu bilo jasno. Kog vraga to ona ima da ga toliko privlači? Lily nije bila najljepša žena koju je ikad vidio. Niti najseksipilnija, ako je riječ o tome. Ali ako je ona u istoj prostoriji, naizgled bez ikakvog truda s njezine strane, njegova bi pozornost bila usredotočena isključivo na nju.

I ti misliš da je to slučajno, geniju?

Zach je opsovao. K vragu. Zadrži muškarcu pozornost na raskuštranoj plavoj kosi i obloj jebozovnoj maloj guzi i možeš se kladiti da neće razmišljati mozgom. Lily Morrisette možda jest najženstvenija žena koju je ikad vidio, ali i s pogledima i sa situacijama nosila se izravno, i uvijek odbijala ustuknuti, gotovo muški odlučno. Znala je točno što radi.

Nije smatrao da brza sa zaključcima sumnjajući u njezine motive. Glynnis je svakako bila poznata po vjerovanju pogrešnim

ljudima. Uvijek bi se spetljala s pravim gubitnicima u životu i više no jedan mladić mislio je da će si osigurati besplatnu vožnju bude li s njom. Ali, nisu je baš svi htjeli preveslati pa nije automatski sumnjao u svaku osobu s kojom bi ona došla u doticaj. Uspjela je steći nekoliko normalnih prijatelja, to joj mora priznati. Međutim, sve prijateljice njegove sestre koje je dotad upoznao bile su njezinih godina - mlade žene u radnim dvadesetima, koje bi se ili počele hihotati ili očito očijukati kad god bi on pokušao s njima povesti nešto nalik inteligentom razgovoru.

Nisu bile nimalo nalik Lily. Kao prvo, nedostajala im je ona aura upućenosti. Potrebne su godine i iskustvo da čovjek stekne takvo samopouzdanje. Možda on ne procjenjuje najbolje godine, ali kladio bi se da je Lily znatno starija od njegove sestre -negdje bliže njegovih trideset i šest godina, nego Glynnisinih nepunih, dvadeset i pet.

I kad se sve uzme u obzir, morao se zapitati: Što bi netko tako samouvjeren kao Lily radio s desetak godina mladom naivnom djevojkom, ako nije riječ o njezinom novcu?

Porijeklo njihovog druženja svakako traži pomnije proučavanje.

Lily je koračala po sobi, ozbiljno uzrujana. Kad samo pomisli da je nekoć maštala o tome da ima starijega brata! Ako je gosodin *ja sam zapovjednik svega što vidim* ikakav primjer, može se smatrati pravom sretnicom što je jedinica.

Svjesno je pokušala opustiti vilicu. Ali, stvarno! Shvatila je njegovu sinočnju nepristojnost jer je očito bio umoran i nije jasno razmišljao, ali kako se usuđuje i dalje tako bezobzirno pretpostavljati da ona nema nimalo poštenja? Da, ona je prsata, modrooka plavuša koja voli šminku i nakit; u njezinom životu, rijetki su se muškarci uopće potrudili zagledati dublje od tog. U svakom slučaju, postoji velika razlika između toga da te smatraju glupom plavušom i Zachovog bezobzirnog atentata na njezin karakter.

Spustila se na rub kreveta i usredotočila na to da vrati ravnotežu, nastojeći sagledati situaciju bez osjećaja od kojih joj se krv pjenila. Trebalo joj je neko vrijeme, ali puis joj se najzad počeo smirivati.

Zatim je počelo lupanje po njezinim vratima. Lily se lecnula i na vlastito gađenje zakreštala kao preplašena sova. Skočila je s kreveta i stala pred zatvorena vrata s rukama stisnutim u šake na bokovima, zaboravivši sva svoja plemenita obećanja kad joj je srce ponovno zalupalo dvostruko brže. - Odlazi! - Lily, otvori. Želim razgovarati s tobom.

- Oh, u tom slučaju, u redu - promrmljala je. - Samo da do-kaskam do vrata i otvorim. Tvoje su želje moja zapovjed.

- Čuo sam te. - Imao je drskosti zvučati kao da se zabavlja. No njegovo dobro raspoloženje očito nije potrajalo. Ponovno je snažno zalupao na vrata. - Otvori prokleta vrata.

Prešla je prostoriju u nekoliko srditih koraka, naglo otvorila vrata i razdraženo pogledala njegovo preplanulo lice. - Zar ne možeš sastaviti jednu pišljivu rečenicu bez psovke?

Trepnuo je i na njezino iznenađenje uputio joj smeten pogled. - Oprosti - zatutnjao je svojim dubokim glasom. - Toliko sam dugo vojnik da ponekad zaboravim da su razgovori u svijetu civila ugladeniji. Nastojat ću biti bolji. - Zatim kao da se sjetio da razgovara s neprijateljem. Ušao je u sobu, natjeravši je da ustukne jedan korak prije nego što se pribrala i odlučila ne ustuknuti. - Ali nisam zato došao - rekao je. - Reci mi kako si upoznala moju sestru.

Ponovno je bio onaj stari bahati »daj mi činjenice i daj mi ih odmah« i Lilyn prvi, instiktivan poriv bio je da mu kaže da je poljubi u ružičastu guzu. Međutim, sjetila se da je to već jednom učinila i venama joj je proključala vrela krv - posebice kad se sjetila njegovog odgovora. Bila bi bolja zamisao da jednom zauvijek svlada njegov bijes. Stoga je duboko udahnula, lagano izdahnula i rekla mu istinu: - Upoznale smo se na satu joge.

- Gdje?

- U Headlandsu, preko na Harbor Driveu u Dana Pointu.

- I tko se prvi upisao na jogu? - Ispaljivao je pitanja čitavome svijetu kao da je instruktor na terenu, a ona njegov novak. - Ti ili Glynnis?

- Glynnis - prosiktala je kroz zube.

Pogledao ju je kao da je upravo potvrdila njegovu najgoru sumnju. - A-ha.

Kako to misliš, a-ha? - Kao da je bio potreban čarobnjak da bi shvatila u kom smjeru ovaj razgovor kreće. Leđa su joj se uspravila kao metla. - Tad sam živjela u blizini, između San Juan Capistrana i Dana Pointa. Glynnis je ta koja je putovala izdaleka baš na te satove. Zar tvoja paranoja nema granica?

- Da vidimo - odgovorio je promatrajući je. - Žena od trideset i nešto godina, bez ikakvih vidljivih sredstava za život, slučajno dođe na isti tečaj joge kao moja veoma bogata dvade-setčetverogodišnja sestra - i već u sljedećem trenutku, useli u njezinu kuću. - Podigao je obrve. - O, da, u pravu si, meni to zvuči paranoično. Budući da vas dvije imate toliko mnogo toga zajedničkoga.

- Rekla sam ti da plaćam najamninu! Tvoja »veoma bogata sestra« je često bez prebijene pare, a ovo je bio način koji nam je objema od koristi dok ne pronađem novi stan! Osim toga, poznaješ me tek jedan dan! Na temelju čega si pretpostavio da nemam od čega živjeti?

- U pravu si, to tek treba vidjeti. Ali danas je radni dan, slat-kice, a koliko ja vidim, ti si se sva skockala za ljenčarenje po kući. - Njegov hladan, siv pogled brzo je kliznuo preko nje, prije nego što se ponovno susreo s njezinim. - Ali, hej, ako ti potpo-mažeš Glynnisiniu zakladu, to ćeš mi lako dokazati, zar ne? Pokaži mi naplaćeni ček.

Krasno. Lily se snuždila. - Banka mi ne vraća naplaćene čekove. Mogu tražiti preslike, ali to bi moglo potrajati dan ili dva.

-Kladim se da hoće.

Po prvi put u životu, dlanovi su je zasvrbjeli od želje da ga odalami pa mu se posve približila. - Dozlogrdio mi je tvoj stav. Želim da izideš iz moje sobe.

Pogledao ju je i nije se ni pomaknuo dok ga nije bocnula prstom u grudi. Zatim je polako, nehajno zakoračio korak unatrag i ni makac dalje dok ga nije ponovno bocnula. Prešao je preko praga i našao se u hodniku.

Lily ga je netremice promatrala. - Znaš li što Glynnis i ja imamo zajedničkoga, vojniče?

Podigao je obrvu.

-Obje se čudimo kako neki muškarci mogu biti apsolutni kreteni - rekla je i izrecitirala pritužbe svih žena koje je poznavala, a koje su neko vrijeme bile u vezi. - Čini se da te ili žele promijeniti, namagarčiti ili upravljati tvojim životom. Sigurno ćeš se moći identificirati s time. - Uz nagli škljocaj, zatvorila mu je vrata pred nosom.

Na trenutak je s druge strane vladala tišina. Zatim je Zach rekao: - Želim znati gdje je moja sestra.

- A ja želim da prestane glad u svijetu. Izgleda da ćemo se oboje razočarati.

- Ne, gospođo. Možda si ti sve isplanirala da postigneš što želiš, ali ni ja ne kanim podbaciti. Reći ćeš mi. Računaj na to.

Nema šanse, pomislila je zureći u zatvorena vrata. Ništa je na svijetu neće natjerati da bude ta koja će Taylor u, manijaku nadzora, prenijeti vijest da je sestra, koju je očito smatrao nesposobnom za vlastiti život, na putu u državu Washington kako bi upoznala obitelj svojega novog zaručnika.

3

Zašto tom kretenci jednostavno ne kažeš od čega živiš, da već jednom završite s time? Lily je pogledala svoju prijateljicu Mirni preko stola u restoranu i žalobno se nasmiješila. - To bi, sigurna sam, bilo razumno učiniti. Ali, on me tako bezočno srđi da mi razumnost jednostavno odleti kroz prozor kad god se nađem u njegovoj blizini.

- I upravo bi mi zbog toga trebala dopustiti da te odvedem natrag na pametniju stranu ulice. - Mimi je odmaknula u stranu svoju torbu s uzorkom leopardove kože, kako bi napravila mjesta za laktove na žućkastom lanenom stolnjaku i gorljivo se nagnula prema Lily. - Pokaži mi jedan od svojih odrezaka od plaće, Lil, i uživaj kad bude morao povući svoje riječi. Kad vidi sve one nule, sigurno će se osjećati kao idiot.

- Da je po mome, zadavio bi se od njih - promrmljala je Lily. Zatim je, osupnuta vlastitom okrutnošću, rekla: - Dobro, možda ne doslovce. - Zbunjeno je odmahнула glavom. - Blagi Bože. Dok nisam upoznala Zacha Taylora, uvijek sam se smatrala osobom koja dopusta drugima da žive kako žele i to isto zahtijeva za sebe. Ali, on me jednostavno čini tako... tako proketo...

- Strastvenom?

- Bijesnom! - Usred zveckanja srebrnog jedaćeg pribora, prigušenih razgovora i klasične glazbe koja je žuborila iz skrivenih zvučnika, ona je na tapeciranom stolcu sjedila ravna poput motke. - I znaš što? Ja njemu ne dugujem nikakvo objašnjenje. On je taj koji je došao do idiotskog zaključka da sam nekakva kradljiva fifica. Zašto bih se trudila podastrijeti mu dokaze da nisam?

- Zato što bi ti to olakšalo život? - Tad je Mimi odmahнула glavom. - U redu. Prepoznajem taj tvrdoglavi pogled. Za nekoga

tko je inače tako mekan, svakako znaš pružiti otpor jednom kad se počneš opirati.

- Znam, to je glupo i nedvojbeno nezrelo, ali tako se osjećam. Možda će moj pogled na tu situaciju biti zreliji nakon lijepog, opuštenog ručka s tobom.

- U tom slučaju, dopusti da te još samo ovo upitam i zaključit ćemo tu temu: zar ne misliš da je ovdje na djelu neka pomalo otmjena ironija? Mislim, ako postoji nešto u čemu si ti naročito dobra, tad je to upravljanje novcem.

- Takav postaneš kad odrasteš u siromaštvu - suglasila se Lily. - Mislim da mi je bilo samo osam godina kad sam se zaklela da ću, kad odrastem, pronaći način da budem financijski sigurna.

- I to si postigla - nježno je rekla Mirni. - Postigla si sve svoje kratkoročne ciljeve i na dobrome si putu da ostvariš i većinu dugoročnih.

Lilyna se kraljeznica malo opustila. To je istina. Karijera koju je stekla donosila joj je veoma dobar novac, a ulaganja kroz godine još se bolje isplatila. Zato k vrugu i Zachariah Taylor i njegove neutemeljene optužbe! Neka se krčka u vlastitim sumnjama. Dok god ona zna da je upravo ona, suprotno njegovom prljavom predbacivanju, pokušavala naučiti njegovu sestru financijskoj odgovornosti, kakve veze ima što on misli? Izvila je usnicu.

- Znači, zapravo mi želiš reći da trebam malo popustiti?

- Slušaj, zlato, znam da je meni lako to reći, kad nije napadnuto moje poštenje, ali možda bi trebala malo popustiti. Ili barem pokušati ne uzimati njegova sranja toliko k srcu. Sto ćeš učiniti glede sestre?

- Glynnis?

- Da. Taylor zvuči kao prvorazredni gad, ali da nakratko budem đavolji odvjetnik, i sama si rekla da on vjerojatno ima iskustva kad je riječ o vještini njegove sestre da procijeni karakter. Njezini dosadašnji rezultati na tome području ne zvuče nimalo dojmljivo.

- To je istina, i rekla sam da je tako. - Unatoč novopronade-noj odlučnosti, Lily je ipak shvatila da još uvijek nije raspoložena priznati da je Zach možda imao svoje razloge. - Mimi, smjeraš li kamo s tim pitanjem?

- Očito ne izravno - nasmijala se njezina prijateljica. - Pretpostavljam da pokušavam reći da je njegova želja da sazna gdje mu je sestra više od puke želje da drži stvari pod nadzorom. Što ako je samo iskreno zabrinut za njezinu dobrobit? Kako bi od-vagnula tu brigu u odnosu na činjenicu da te proganja ne bi li mu dala informaciju?

- Tako što ću se držati po strani. Glynnis je ponekad previše naivna za vlastito dobro - k vragu, i počele smo razgovarati zato što je bila posve izbezumljena od otkrića da je veoma šarmantan mladić koji ju je oborio s nogu bacio oko na njezin bankovni račun. Ali, činjenica je da je ona punoljetna. Da je željela da njezin brat zna njezine planove, ostavila bi mu poruku ili bi dosad već nazvala, pa jasno je kao dan da nisam ja ta koja bi trebala popunjavati praznine. Osim toga, David mi je doista simpatičan i iskreno mislim da će on biti dobar za nju. - Otpila je gutljaj vina. - Međutim, ako kralj komandosa sazna da se David drznuo odvesti je... Drhtim od same pomisli što će učiniti. Pjena na ustima bila bi tek početak. - Pogledala je preko stola prijateljicu. - Čovječe, počinjem misliti da sam jednostavno trebala kupiti onaj vražji stan. Tad barem ne bih zapela usred ove sapunice.

- Ne, bila bi trideset tisuća kratka da ostvariš svoj cilj. A zašto? Ne zbog stana iz snova, to sigurno. Stan u kojemu si živjela bio je zgodan, ali tražili su previše za komad nekretnine od niti šez-dest i pet četvornih metara. K vragu, ja tu cijenu koju su tražili obično izjednačavam s nečim što ima barem djelomičan pogled, makar i kad moraš visjeti s prozora da bi ga vidjela.

Lily se oraspoložila čuvši kako njezina prijateljica opravdava njezinu odluku. - U pravu si. Blagoslovljena bila što me podsjećaš da nisam ni bila naročito vezana za njega - barem ne dovoljno da zaronim u ušteđevinu kako bih ga kupila i platila porez.

Kroz prozor je nagnulo sjajno sunčevo svjetlo. I dok je promatrala palmina stabla koja su šuškala zelenim lišćem na blagom povjetarcu, nakratko je zaboravila svoj dugogodišnji san o tome da se najzad skradi na jednome mjestu i otvori vlastiti restoran, a zatim se vratila tekućem problemu, -jedno je sigurno - rekla je prijateljici. - Morat ću početi tražiti neko drugo mjesto gdje ću

živjeti. Nadala sam se da ću izdržati dok se ne vratim sa sljedeće gaže na Argosyju, ali to ne dolazi u obzir. Ma koliko mrzila dopustiti mu da me otjera iz kuće, s tim se tipom jednostavno ne može živjeti.

-Sigurna sam da to nije nužno. - Dugi slap jantarne kose kliznuo je preko Miminog ramena i ona ga je odmaknula. – Kažem ti, zlato, reci muškarcu istinu. Vjerojatno će umrijeti od stida koliko te je pogrešno procijenio i ponuditi ti i sobu i hranu besplatno. - Nestašno se nasmiješila. - Tad će tvoj restorančić biti mnogo bliže velikom otvorenju.

Lilyn je smijeh bio kratak i sumnjičav. - Sumnjam da je Za-ch Taylor ikad u životu osjetio makar trenutak nelagode. Osim toga, mislim da smo davno prošli fazu u kojoj bi se mogli poljubiti i pomiriti. - Kroz glavu joj je proletjela slika njegovih usana s tankim bijelim ožiljkom i podsjetila njezin libido da još uvijek posjeduje nekoliko crvenih tjelešaca sposobnih da pro-izvedu toplinu, pa se promeškola na stolcu. - Ne - izjavila je s dodatnom odlučnošću, kako bi to nadoknadila. - Moj san će jednostavno morati pričekati mjesec ili dva.

- Dobro - rekla je Mirni - ali mislim da griješiš.

Lily joj se nacerila. - Kao da bi bio prvi put. - Zatim je podigla jelovnik sa stola. - Da vidimo. Znaš li što ćeš uzeti za desert? Čula sam sa svih strana velike pohvale njihovom tiramisuu. Moram provjeriti kakav je.

Zach je otvorio ulazna vrata u odgovor na autoritativno kucanje i ukočio se od iznenađenja kad je vidio tko stoji s druge strane. Od svih ljudi koje je mogao očekivati da će se pojaviti na njegovome trijemu, John Miglionni ne bi ušao ni u prvih dvadeset. Ali je pred njim ipak stajao njegov nekadašnji kolega marinac, jednog mišićavog ramena oslonjenog na štukaturu nadsvođenih vrata, s rukama u džepovima hlača i lijenim osmijehom na licu, zubiju zapanjujuće bijelih na maslinastom licu. - Ponoći, ti ružni kurvin sine - ležerno je rekao. - Nismo se vidjeli sto godina.

- Raketo! - Nalet iskrenog zadovoljstva razbio je Zachovu paralizu. Nasmiješio se od uha od uha i zakoračio prema prijatelju.

Dvojica su se muškaraca lupnula po leđima u pozdrav. Kad su se odmaknuli jedan od drugoga, Zach je naglo ispružio ruku i uhvatio glatki crni konjski rep drugoga muškarca kako bi ga potegnuo. - Što je ovo? Ja možda jesam ružan, ali barem sam uredni Amerikanac. Kad si se ti pretvorio u ljevičarsku radikalnu koku?

- Jebi se, Taylore.

- Ne bih rekao, kompa. Neki od nas se još uvijek pale na ženske.

Nacerili su se jedan drugome, zadovoljni što nakon dugog vremena ponovno razmjenjuju uvrede i po prvi put otkad je došao kući, Jack se osjećao onim starim. Mahnuo je prijatelju da uđe.

- Uvlači guzicu unutra - naredio mu je. - Gospode, koliko je vremena prošlo, skoro dvije godine? Što te dovodi u moj kvart?

- Imao sam slučaj koji je završio u Los Angelesu. - John je pošao za Zachom do kuhinje u kojoj je Zach izvukao dva piva iz hladnjaka. - Kad je stvar zaključena, pomislio sam da nije red da ti budem ovako blizu, a ne navratim te pozdraviti.

- To si dobro zaključio, kompa. - Dodao mu je pivo. Od-vrnuli su čepove svaki sa svoje boce, pucnuli prstima i zavitlali čepove prema sudoperu, a zatim krenuli ka kuhinjskome stolu.

-Prokletstvo. B aš te je dobro vidjeti, John e . - Pokazujući prijatelju da sjedne, Zach je izvukao stolac i za sebe. - Kako si... još uvijek masno zarađuješ izigravajući Sama Spadea?

- Da, stvarno mi se sviđa. - Raketa se naslonio na svoj stolac, ispruživši duge noge i priljubivši pivo uz ravan trbuh. - Barem većinu vremena. Ne mogu reći da sam bio lud za njim kad zbog njega nisam mogao na Coopovo vjenčanje, ali bio sam usred nekoliko slučajeva koji su plaćali režije i nisam ih smio ostaviti nedovršene. Iako, bilo mi je strašno krivo što sam propustio veliki događaj. Jedva sam čekao upoznati mladenku, budući da nikako ne mogu zamisliti ženu koja je sposobna dovesti Ledenog pred oltar.

- Svidjela bi ti se Veronica. Izgleda kao što bi izgledala Snje-guljica da se prašila.

- Hoćeš reći da se nije? - Raketa je zurio u njega kao da mu je Zach upravo rekao da je Djed Božićnjak mrtav. - Ne možeš

mi reći da nije petljala s onim patuljcima, čovječe. Zašto bi inače Tupko imao onaj blesavi osmijeh?

-Možda zbog manjka kisika pri rođenju? - nasmijao se Zach.

-Moraš priznati da je prilično dobro čuvala onu djevičansku fasadu. Ili me je možda zavarao njezin visoki, kreštavi glas. Gle de Veronice, zamisli našu Snjeguljicu vrele krvi i to bi bila ona. Zgodna je, zabavna i nadarena. I posve je luda za Coopom.

-Slatko. Svejedno, jedini način na koji će ona ikad dobiti Miglionnjev pečat odobrenja jest kad je Miglionni osobno upozna.

-Otpio je gutljaj piva i nasmiješio se. - Što ću najzad i učiniti. Sad kad sam završio ovaj slučaj, po prvi put u više od godinu i pol dana našao sam se između dva posla i uzet ću kratki odmor da odem do Fogeya u Washingtonu, i provedem nekoliko dana s njima.

- Fossila, budalo jedna - automatski ga je ispravio Zach. Zatim je shvatio što Johnov odmor znači za njegove vlastite planove i opsovao. Međutim, kad su se Raketine ugljenocrne oči zaustavile na njemu, a tamne obrve izvile u nehajnoj znatiželji, samo je slegnuo ramenima. - Oprosti - rekao je. - To će ti dobro doći. Samo meni nije baš dobro. Baš sam te htio nazvati da mi nekoga provjeriš.

- Hej, ja mogu provjeriti kad god želiš i odakle god želiš. Imam prijenosno računalo - nikad nisam daleko od svog pouzdanog titana. Koga želiš da ti istražim?

- Ženu po imenu Lily Morrisette. - Objasnio je situaciju.

- I ti si apsolutno siguran da je ženska varalica? - upitao je Raketa kad je Zach završio.

- Koliko mogu biti siguran bez tvoje provjere. Dao sam joj priliku da mi dokaže suprotno, a ona je odbila. - Protrljao je vrat. - Ne znam, Johne, možda sam sam kriv.

- Kako to misliš?

- Pogledaj ovu kuću. Htio sam dati Glynnie ono čega se odrekla kad je došla živjeti sa mnom u Lejeune. Ali, mogao sam jednako tako dati oglas sljedećeg sadržaja, »Naivna mlada bogatašica, često prepuštena sama sebi. Dođi i uzmi.«

Raketa je odmahnuo glavom. - Rekao bih ti da ne budeš tako strog prema sebi, kompa, ali znam kakav si kad je riječ o tvojoj sestri. Zato mi daj sve što znaš o toj Morrisette.

Zach mu je dao informacije koje je imao, a kojih, iskreno govoreći, nije bilo mnogo. Jedino što nije rekao Johnu bilo je koliko mu je teško odoljeti magičnoj privlačnosti Lilyne seksualnosti. To ionako nije bilo važno. Privlačnost je bila isključivo nehотиčna i on ju je kanio dovesti u red.

No, mora da mu se omaknula, jer kad mu je sve izložio, R a -keta je prekrižio gležnjeve ispod stola, potonuo malo dublje na trticu i pažno ga proučavao pijuckajući pivo.

I Zach je znao da se nečim odao.

Na trenutak, John nije rekao ni riječ. Zatim se vrhom palca počeskao po bradi. - Sudeći po onome što sam ja vidio otkad sam došao u Los Angeles, ove su kalifornijske djevojke posebna priča. Rješenje mi se ne čini naročito teškim.

- U tom mi slučaju pomozite, Miglionni, jer ja ga ne vidim.

- Rasna je, plavuša je i nimalo b o l j a nego što bi trebala biti, je li tako?

- Da. I onda?

Slegnuo je ramenima. - Zašto joj onda ne bi dao ponudu koju neće moći odbiti? Dovraga, Zach, zvuči kao svaka cura koju si ikad hvatao. Kupi komadu malo bižuterije. Budi joj neko vrijeme sponzor.

Zach se naglo uspravio na stolcu. - Što je tebi, jesi li lud?

- Lud kao lisica, možda. - Raketa je pokazao blistave zube. -

To je situacija u kojoj oboje dobivate. Ti imaš sredstva da je zadržiš sretnom; prema onome što sam ja čuo, ona ima dobra kojima će tebe zadržati sretnim; a ako bude zabavljena brigom o tvojim potrebama, neće imati vremena ni energije cijediti malu seku.

Nekoliko sekundi, poriv da poslušati prijateljev savjet i učini kako mu je rekao bio je slađi od naleta droge kroz vene ovisnika. Puko iskušnje iznenadilo je Zacha.

Zatim se naglo osvijestio.

- Draže mi je ne kupovati svoje ženske – rekao je uz hladan, sardoničan osmijeh. Ipak, morao je potegnuti dobar gutljaj piva kako bi ovlažio najednom suho grlo.

- No, dobro, ako baš želiš biti cjepidlaka. – Raketa je slegnuo ramenima. – Ja bih, pak, uzeo male slatkice na svaki mogući način. Dok god je konačni rezultat da ih se dočepam.

Zach se nasmijao. – Sereš, Johne. – Podigao je bocu piva do usana i kratko promotrio prijatelja preko grlića boje jantara. – Iako, kad malo bolje razmislim, ti nikad nisi bio previše izbirljiv, zar ne? Da li još uvijek ganjaš suknje najbrže što možeš?

- Ne. Malo sam usporio. K vragu, više se ni ne hvalim svojim osvajanjima.

- Ne seri. Tip koji je častio Coopa i mene svim pornografskim pojedinostima o svakoj djevojci koja je noć ranije jahala na njegovoj raketi – a sad to sve držiš za sebe? Gadna stvar, momče.

- Znam, svijet kakav smo nekoć poznavali više ne postoji. Odrastanje je stvarno jezovita stvar. – Iskapio je pivo i odložio bocu na stol. – Kad već govorimo o odrastanju, kad planiraš prestati s radom na terenu?

- Prokleta nikad. – Budući da ga je to pitanje pogodilo u živac preblizu površini, glas mu je bio bezizražajniji nego što bi možda želio.

Međutim, Johnu kao da to nije zamijetio; samo je nehajno slegnuo jedini ramenom. – Znači, dvadesetgodišnjaci te nisu još uspjeli zakucati u zemlju?

- Pokušavaju, ali ja se ne dam. – Iako možda više ne ustaje onako brzo kao nekoć. – Isuse, Raketo, jesmo li mi ikad bili tako mladi? Ili tako glupi? Upravo sam se vratio sa zadatka u Južnoj Americi gdje sam na uzdama morao držati gomilu napaljenih tinejdžera, kojima je na pameti bilo samo jurcanje za lokalnim senioritama. Kad smo se izvukli, samo što nismo izazvali međunarodni incident.

- Zar je jedan od vaših momaka kompromitirao lokalnu djevojku?

- »Uništio je«, kako je izjavio njezin zaručnik. – S gađenjem je odmahnuo glavom. – Otišli smo onamo kako bismo izvukli jednog taoca iz kartela droge, a zatim ostali kako bismo lokalno selo zaštitili od odmazde. Trebalo je biti brzo i profesionalno. Trebali smo izvući taoca, postaviti obrambene parametre oko sela i pokazati seljanima osnove kako da ih sačuvaju, a zatim odabrali nekoliko njihovih mladića koje ćemo dovesti u Pendleton.

- Da ih obuče osnovama ratovanja?

- Da, znaš kako to funkcionira.

-Naravno. - John je ponovno slegnuo ramenima. - Nauči ih svemu što možeš utrpati u šest tjedana, a zatim ih pošalji natrag da obuče ostatak sela i nadaj se najboljemu. Dakle, je li eja-kulacija jednog od tvojih momaka umalo prouzročila incident, ili je to bila jedna od onih operacija koje su sjebane od početka do kraja?

- Ne, izviđanje i izvlačenje taoca prošlo je super. Moja jedinica je mlada, ali dečki su dobri. Problemi nisu započeli dok nismo stigli u selo. Tad su se iz korpusa vrhunski obučeni profesionalaca pretvorili u gomilu budala koji ganjaju pičke.

- Zar je to nešto novoga? K vragu, Ponoći, takvo sranje uvijek moraš obuzdati kad se mladi vojnici nađu izloženi jebozov-nim mladim curama. Ili bilo kojoj živoj ženi, kad je već riječ o tome - a naročito nakon uspješno obavljenog zadatka.

- Znam, ali ovaj je put ševa jednog od mojih momaka s lokalnom djevojkom umalo presudila hoće li se selo obučiti taktici obrane ili neće. A ja ni u kom slučaju ne bih uživao objašnjavati razloge nadređenima.

- Što se dogodilo?

Zach je zamijetio Johnovu praznu bocu i ustao po još dva piva iz hladnjaka. - Daleko najbolji kandidat za obuku bio je mladić po imenu Miguel Escavez - rekao je. - Imao je najsiroviji talent, najveću odlučnost da obrani što je njegovo i neupitan potencijal za vođu. - Pružio je Raketi pivo, ponovno sjeo i zaustao usred otvaranja svog vlastitog piva kako bi pogledao prijatelja preko stola. - Nažalost, ujedno je bio djevojčin zaručnik.

- Oh, sranje.

- Pričaj mi o tome. Nakon što sam razgovarao s djevojkom i zaključio da je seks s Penderansom bio sporazuman, dobio sam ugodan zadatak da Miguela obavijestim da, budući da je slučaj takav i da je cura punoljetna, nemam nadležnost kazniti svog vojnika pastuha. - Zachu se iznenada u glavi pojavila slika roja muha i ljepljive, vruće zapare, ponovno je pred sobom vidio povrijeđeni ego u očima mladoga Hispanoamerikanca.

Otvorio je pivo i otpio gutljaj da ispere tu sliku. - Nekoliko dana kasnije, pronašli smo Penderzona na ulazu u selo, gadno

pretučenog. Prokleta dobro znam da je za to odgovoran Esca-vez, ali budući da nije bilo konkretnih dokaza, nisam baš mogao Bog zna što učiniti. - Stisnuo je čeljust. - Što prilično dobro sažima cijelu operaciju. Nisam baš učinio Bog zna što.

John je slegnuo ramenima. - Neke su misije jednostavno takve - ne možeš mnogo učiniti. I vjerojatno je i bolje da nisi pronašao dokaze protiv Escaveza.

- Zašto to misliš?

- Oboje smo u takvim selima proveli više sati nego što možemo izbrojati. Ako na išta u mačističkim kulturama možeš računati, to je da će učiniti sve da sačuvaju obraz. Je li Penderson dobro?

- Da. Još uvijek se nije oporavio sto posto, ali znaš kako brzo zacjeljuju devetnaestgodišnjaci.

- Eto ti. Tvoj je vojnik preživio i možda će drugi put dvaput razmisliti prije nego što se spetlja sa ženskom nekog seljana. Es-cavez se osvetio, što mu je vjerojatno pomoglo da sačuva obraz pred selom.

- Istina. - Zach je osjetio kako dio težine koju je osjećao na ramenima sad nestaje. - I na kraju, Miguel se čak dobrovoljno prijavio u tročlanu delegaciju koju smo doveli sa sobom. - Salutirao je Raketi s bocom piva. - Znači, sve je dobro što dobro svrši.

Čuo je zvuk otvaranja ulaznih vrata. Znajući da to mora biti Lily, pogledao je prema kuhinjskim vratima, čekajući da ona prođe. Zasmetalo ga je kad je shvatio da mu krv kola malo brže i malo toplija venama nego trenutak ranije. Zatim se sjetio prijateljevih riječi i polako udahnuo, dajući si predah.

Raketa je imao pravo. Lily je bila upravo od onakvih žena kakve bi obično privukle njegovu pozornost - barem u tjelesnom smislu. Neka sam proklet, pomislio je uz nalet olakšanja. Pa ja se ipak ne pretvaram u najgoreg brata na svijetu. Samo se trebam poševiti.

Umalo se glasno nasmijao. Kao što je rekao John, uspješne izviđačke misije na određeni način probude muške sokove. Iskombiniraj to s činjenicom da je prošlo mnogo vremena otkad je zadnji put bio pupkom o pupak sa ženom - čak i prije nego što je iskrsnula misija u Južnoj Americi - i svaka bi mu

žena izgledala dobro, a kamoli ovako seksipilni komad kao Lily Morrisette. Ali, samo mu dajte priliku da ispravi taj seksualni pretpakao u kojemu se nalazio i ona će vjerojatno izgubiti ma kako krhku vlast nad njegovim osjetima.

Sačuvao je tu misao čvrsto u glavi kad se na vidiku pojavila Lily, sva u kosi boje pamučne vate i lelujavih bokova dok je koračala prema vratima. Njegova se temperatura popela za jedan stupanj. A tad je, upravo u trenutku kad je pomislio da bi trebao što prije početi kružiti barovima u potrazi za komadima, Lily podigla pogled s majušne ručne torbice u koju je ubacila ključeve.

Tiho kriknuvši od iznenađenja, zastala je kao ukopana i dlanom se pljesnula po bujnim dojčkama. Nekoliko uskih zlatnih narukvica zazveckalo je i zanjihalo se kliznuvši s njezine ruke od zapešća prema podlaktici. Pogled joj se susreo sa Zachovim.

-Preplašio si me! - uzviknula je bez daha i nakon toga je uslijedilo još zveckanja kad se rukom potapšala po grudima kao da želi obuzdati ustreptalo srce. - Nisam znala da je itko kod kuće.

- Zatim je naglo skrenula pogled i promotrila Raketu, ponudivši mu nesiguran osmijeh.

Na to je Zach poludio i grubo se nasmijao. - Ma nemoj - zarežao je. - Kao da ne možeš namirisati svježe meso s kilometra udaljenosti. - Isuse, kakva je ona glumica. Trznuo je glavom prema Raketi. - Upoznaj Johna. On si tebe ne može priuštiti.

Čovjek bi pomislio da se popišao nasred čajanke, kako ga je pogledala. Bez ijedne riječi, okrenula se na peti i udaljila.

Njegova krv je posve proključala. Kako joj je to uspjelo? Kako joj je uspjelo učiniti da se on osjeća kao da je pogriješio, kad je prokleta dobro znao da je ona ta koja se služi svim raspoloživim sredstvima kako bi došla do cilja?

- Znači, to je Lily, je li?

Zach je izdahnuo i okrenuo se prema prijatelju. - Da.

- Opa! - uzviknuo je Raketa. - E, to je smrtonosno. - Ispružio je šaku i lupnuo Zacha po ruci. - Ali ja se kladim na tebe, kompa. Brzo ćeš je ti razoružati. - Izvio je gustu crnu obrvu. - Odnosno, ako počneš razmišljati nečim drugim osim pimpeka.

Uostalom, što ti je? Nikad te nisam vidio takvoga, nikad nisam čuo da si prema ženi imalo drukčiji osim pristojan, bez obzira kakve bile njezine nakane. Moraš prestati dopuštati ovoj ženskoj da ti pomućuje glavu.

Zatim je razvukao usne u osmijeh, pokazavši zube. - Srećom po tebe, ja ću ti čuvati leđa. Već ste utvrdili da si ti loš momak. Sad je vrijeme za dobrog starog brata Johna da vidi što može saznati.

4

Lily je dahtala od posvemašnjeg bijesa kad je zatvorila vrata iza svojih leđa. On je svinja! Svinja, svinja, svinja! Kako se usuđuje ponašati tako prema njoj?

Pa, pobijedio je. Spakirat će svoje stvari i već danas poslijepodne početi tražiti novi stan. Samo ju je mučilo što mu je dopustila da je otjera na ovakav način, ali više to nije mogla podnositi. Jednostavno nije stvorena za ovakvo sukobljavanje.

Za razliku od prethodne noći, kad je sve što posjeduje samo nabacala u kovčeg, sad je počela odvajati nebitne stvari bez kojih će neko vrijeme moći živjeti, kako bi bila spremna krenuti čim bude potrebno. Ali, čim je izvukla stvari iz ormara, napravila je grimasu. Ovo ju je i previše podsjećalo na njezino odrastanje, kad bi rijetko kad prošla godina, a da joj njezini nemirni roditelji ne bi rekli da se spakira jer sele. U mladoj je dobi već naučila da se nikad ne smije previše udomačiti na jednome mjestu i sam Bog zna da je i predobro svjesna što je potrebno kako bi preživjela dan ili dva, a što je jednostavno suvišno.

Doista je pomislila da je takav život napokon iza nje. Dok stan u kojemu je živjela nije prodan, sedam je godina živjela na istome mjestu, što je pravi rekord za nekoga tko je išao u jedanaest različitih škola u šest različitih država - ne računajući dvije škole za kuhare. Kad ju je Glynnis pozvala da useli u ovu dražesnu kuću na obali oceana, cijenila je njezinu ponudu više nego što je to riječima mogla izraziti i iskreno se nadala da će njezina sljedeća selidba ujedno biti i posljednja. U idealnom slučaju, kad pronađe svoj restoran, u istome će prostoru i živjeti i raditi. Planirala je potražiti savršeno mjesto čim se vrati sa sljedećeg krstarenja.

Lily se malo trgnula u mislima. Ponekad stvari ne ispadnu kako želimo; nitko to ne zna bolje od nje. To nije značilo da je

namjeravala otići nepromišljeno i odjuriti bez ikakvoga plana. Mirni će joj nedvojbeno dopustiti da nekoliko dana kampira na njezinome kauču, ali tu je mogućnost željela sačuvati kao zadnje utočište. Najprije će provjeriti oglase da vidi što je dostupno bez ugovora o najmu.

Već od samoga razmišljanja o tome, osjetila je umor pa je otvorila kovčeg na pokrivaču na krevetu i počela ga puniti. Počet će s nečim malo manje stresnim.

Slagala je većinu svoje zbirke lijepoga donjega rublja u jedan kut kovčega, misleći kako bi doista morala potražiti nekoliko kut i j a u garaži za tri automobila, kad joj je pogled privukla otmotnica koja je virila iz jednog džepića u kovčegu.

Ruke su joj se na trenutak smirile iznad hrpe svilenih gaćica i čipkastih grudnjaka. Čudno, nije se sjećala da je išta gurnula u taj džepić. Zatim je slegnula ramenima. Vjerojatno je neka stara čestitka koju je slučajno pokupila i htjela ne htjela ubacila u kovčeg dok je sinoć grabila svoje stvari. Budući da je rijetko čuvala stvari - što je bila navika koja joj je ostala iz dana kad je sve suvišno svodila na minimum - vjerojatno i nije njezina.

Upravo je posezala za njom kako bi provjerila što piše, kad je netko pokucao na njezina vrata. Naglo se okrenula prema njima, smjesta zaboravivši na čestitku. - Odlazi - obrecnula se, a srce joj ponovno počelo ubrzano lupati kao da nikad i nije usporilo. - Ne želim razgovarati s tobom.

-John Miglionni je, gospodo. Molim vas. Neću vam oduzeti mnogo vremena, ali volio bih nakratko porazgovarati s vama.

Prišla je vratima i naglo ih otvorila. Ratoborno prekriživši ruke ispod dojki, bijesno je pogledala muškarca s druge strane praga. - Zašto mislite da me zanima išta što mi želite reći? - Zatim je trepnula. Bila je toliko bijesna na Zacha da je njegovog prijatelja tek letimice vidjela. Sad, kad je prvi put jasno vidjela Johna, promrmljala je: - Uostalom, kakvo je ovo mjesto? Središnjica testosterona?

Zatim ga je ponovno, pomnije proučila i nije bila sigurna odakle joj taj prvi dojam. Nije izgledao tako opako. Bio je nekoliko centimetara viši od metar i osamdeset i, uz iznimku mišićavih

ramena, bio je vitak i mršav kao mladi John Stewart ispod skupe srebrnosive svilene majice i besprijeckorno izglačanih crnih hlača. Čak su i njegova mišićava ramena djelovala nekako manje široka dok ga je promatrala naslonjenog na dovratak.

Bio je tamnoput, s kosom tako crnom i sjajnom daje čak i u mračnom hodniku imala modri odsjaj. Nosio ju je skupljenu u gusti konjski rep, što je naglašavalo njegove visoke jagodice, orlovski nos i šturu četvrtastost njegovoga lica. Ali njezinu su pozornost privukle njegove tamne oči i osmijeh - jer su i one i on bili sramežljivi i samozatajni kao u redovnika.

- Ne znam za testosteron - tiho je rekao - ali želim se ispričati zbog Zachariaha. U zadnje je vrijeme pod velikim pritiskom i umire od brige zbog svoje sestrice, ali to nije izgovor za onako nepristojno ponašanje prema vama. Apsolutno je pretjerao i to sam mu rekao.

Njegova ljubazna isprika bila je melem za njezine uvrijeđene osjećaje. Njezin je borbeni stav popustio. - To je veoma ljubazno od vas.

Pognuo je glavu. - Ni najmanje, gospođo. Zachove su insinucije bile uvredljive i želio sam da znate da, iako sam njegov prijatelj, ne odobravam takvo ponašanje. - Gurnuvši ruke u džepove, pogrbio je ramena i uputio joj pogled prepun stidljivog, muškog zanimanja. - Jeste li odavde?

Taj je pokret na trenutak jasno naglasio tetive na njegovim rukama i Lily je shvatila da je mišićaviji nego što je mislila. Podlaktice su mu bile prekrivene pahuljastim, svilenkastim crnim dlačicama. Njezinu je pozornost privukao komadić boje na njegovoj lijevoj podlaktici. - Vjerojatno bi se moglo reći da sam odsvuda - polako je priznala i kradomice pogledala po svemu sudeći tetovažu na njegovoj podlaktici, kako bi vidjela može li dokučiti što prikazuje. - Ali, proteklih sedam godina živim u... - Nagla spoznaja prekinula ju je u pola rečenice.

Oh. Dobar je. Trebala se sjetiti brzog dojma koji je o njegovim inteligentnim, budnim očima stekla u kuhinji, ali njegovo pristojno, utješno ponašanje i nenapadno zanimanje posve su je zavarali. - Dakle - glatko je nastavila, nehajno odmahnuvši rukom. - Sigurno vas to ne zanima.

- Naravno da me zanima. Volio bih čuti sve o vama.

- Neopisivo ste ljubazni. Tako je divno razgovarati s gospodinom nakon onog užasnog... - Iskrivila je lice u grimasu. - Oprostite. Na trenutak sam zaboravila da vam je on prijatelj.

- Ne brinite zbog toga. - Zabio je rame u dovratak i nasmiješio joj se onim redovničkim osmijehom. - Kanili ste mi reći o svim mjestima na kojima ste bili i kako zadnjih sedam godina živite u...?

- Oh, nemojmo govoriti o meni. - Uputila mu je pogled koji kao da je govorio *zar nisi najslađa stvar na svijetu*. - Odakle ste vi?

- I ja sam bio posvuda. - Nagnuo se malo bliže. - Možda smo bili na istim mjestima.

- Mislite? To bi bilo nešto, ne bi li? - Pogledala ga je ispod trepavica i promrmljala: -John je tako lijepo, snažno ime. Koji je vaš horoskopski znak?

- Bik. A vaš?

- Oh, Gospode, jedan koji nije kompatibilan s vašim. A djelovali ste savršeno. - Uz žaloban uzdah, počela je zatvarati vrata.

- Čekajte! - Uspravio se i uputio joj blago samoironičan osmijeh. - Ne možete mi to zamjeriti. Mislim, pa ni ne znate u kojoj mi je kući Mjesec, niti išta drugoga. A moglo bi biti važno.

- Da, to je istina. U koliko sati ste se rodili?

Rekao joj je i ona je zamišljeno promrmljala i ispružila ruku kako bi mu dodirnula zapešće. - Čime se bavite, Johne?

- Ja sam računovođa. Namrštila je čelo. - Oh.

- I financijski planer.

- Stvarno? Oh, ja jednostavno obožavam novac. - Naslonila se na rub otvorenih vrata i kliznula rukom po glatkom drvetu dok je nije izvila iznad glave, dlana priljubljenog uz unutrašnju ploču. - Recite mi - rekla je promatrajući kako on odmjerava oblinu njezine dojke koja je u takvom položaju bila naglašena.

- Kad je riječ o dugoročnim ulaganjima, kakvu kombinaciju visokog, srednjeg i malog kapitala preporučujete za portfelj? I kakav je vaš stav prema indeksiranim fondovima?

Naglo je podigao pogled i susreo njezin. - Uh...

- Nemojte izjednačavati plavu kosu i sise sa glupošću - nježno ga je prekorila.

Zbunjeno ju je pogledao. - Gospođo?

- Zach je barem izravan u svom neprijateljstvu prema meni. Sljedeći put kad budete iskušavali svoj ugladeni ulet, predlažem da ovo pokrijete. - Kimnula je glavom pokazujući na uglavnom crvenu tetovažu na njegovoj ruci, koja je s promjenom njegovoga položaja postala jasno vidljiva. Uokvirena crnim, sastojala se od riječi brz, tih i smrtonosan na tri strane bijele lubanje s crnim i žutim oznakama i riječima 2d Recon Bn* napisanim u podnožju lubanje. Pogledala je njegove oči koje su naglo postale hladne i odrješito ga uvjerala: - Doista umanjuje opći dojam. - Zatim je, gurnuvši ploču pod svojim dlanom, zalupila vratima njemu pred nosom.

Imala je osjećaj da joj je krvni pritisak opasno visok. Kao da situacija već ionako nije dovoljno loša, ušljivi je podlac pokušava preveslati. Previše nemirna da bi se vratila pakiranju, nekoliko je napetih trenutaka koračala s jednoga kraja sobe na drugi.

Zatim se naglo zaustavila nasred prostorije. Morala je otići odavde prije nego što učini nešto glupo kao što je zavrištati iz sveg glasa. Šetnja po plaži će je smiriti, ali ako želi ubiti jednim udarcem dvije muhe, tad bi vjerojatno trebala uzeti novine i krenuti cestom uz obalu do Koffee Klatcha, gdje će na miru pregledati oglase za stanove. Ugodna, prijateljska atmosfera zvučala joj je primamljivo. Zgrabila je torbicu s komode na koju ju je malo ranije bacila i izišla iz sobe.

Kad se nekoliko sati kasnije vratila u kuću, sunce je nestalo iza horizonta u užarenoj kugli crvene i narančaste, a ona je bila mirnija - iako nimalo bliže novome mjestu na kojemu će živjeti nego kad je otišla. U oglasu je bio samo jedan stan vrijedan truda, a kad je ona stigla na navedenu adresu vidjeti kakav je, netko joj ga je već ugrabio ispred nosa.

- 2D Reconnaissance Battalion 2D Marine Division / 2D izviđački bataljon
2D pomorske divizije

No, dobro, uvijek postoji internet, ali toga će se primiti kasnije. Zidovi njezine sobe već su joj postali pretijesni, a budući da se nije željela ponašati kao da bilo što krije, odmarširala je hodnikom, spremna izložiti se dvostrukoj osudi Zacha i njegovoga nepoštenog prijatelja. Ali, kuhinja je bila prazna i čitava je kuća djelovala napušteno. Uzela je zdjelicu sladoleda i odnijela je u radnu sobu, gdje se smjestila u naslonjač i upalila vijesti. Malo kasnije, ponovno ih je ugasila. Osim letimičnog pogleda na predstojeći štrajk kontrolora zračnoga prometa i umorstvo-samoubojstvo u Newport Beachu, nije imala pojma što je vidjela. Oprala je zdjelicu u kuhinji i izišla na terasu slušati zaplju-skivanje valova.

Obično joj je šuštanje valova o pijesak bilo kao hipnotička uspavanka, ali večeras je nije uspjelo smiriti i odlučila je poći na počinak. Sutra će biti dovoljno rano da se uključi na internet i provjeri stanove koji se na njemu nude. U ovom joj trenutku očajnički treba zaborav sna.

Tek se sutradan kasno ujutro, dok je većinu stvari koje je dan ranije spakirala u kutije koje je pronašla u garaži, sjetila one omotnice u kovčegu. Izvukla ju je i u n j o j pronašla jednostruki listovni papir. Odmotala ga je i počela čitati.

Neee! Naglo je sjela na rub kreveta i jedan od nekoliko puta u životu, poželjela da je od onih žena koje psuju. Njezinih nekoliko žaljenja vrijednih psovki jednostavno nisu pokrivale dubinu njezinih osjećaja. Ali, *kakica!*

Poruka je bila od Glynnis. Lily nije znala kako joj je proma-knula, ali to nije bilo važno. Ono što je bilo važno bio je Lil-yn naročit zahtjev da Lily Zachu kaže kamo je otišla, s kime i zašto.

Kakica, kakica, kakica, kokica, kakical Zašto je to njezin posao?

Ali, nije bilo pomoći, morala je udovoljiti Glynnisnim željama. Mrzeći ne samo nužnost takvoga postupka, nego i spoznaju da će Zach cijelu situaciju napuhati preko svake mjere, spremila se za okršaj i krenula ga pronaći.

Nije baš zaplesala cha-cha kad je otkrila da on nije kod kuće, ali umalo. *Kakva šteta*, neiskreno je pomislila i izvukla paket

tijesta iz hladnjaka kako bi si napravila lijepu vegetarijansku piz-zu uz chutney od jabuke koji je skuhalo neki dan. *A nakon ručka*, odlučila je, *doista moram kontaktirati agente za prodaju nekretnina*.

Kad su se malo kasnije stražnja vrata uz škripu otvorila, a ona je još uvijek jela, poraženo je uzdahnula znajući da se sad može oprostiti od lakog bijega. *Ježi ga*.

Zach je zatvorio vrata iza sebe i pogledao Lily, koja ga je jedan trenutak mirno promatrala, prije nego što se vratila ručku. Kao i jučer, i sad je bila sređena od glave do cipela s visokim šiljastim potpeticama na nogama - ove su bile otvorenih prstiju i modre, u skladu s njezinom majicom, koju je nedvojbeno odabrala da joj bude u skladu s očima. Promatrao je kako se njezine ružičaste usne ovijaju oko zalogaja nečega što je predivno mirisalo i, naglo skrenuvši pogled, pogledao paru koja se širila s lisnatoga tijesta prepunog divlje riže, povrća i nečega nalik brusnicama. Njegov se želudac odmah usprotivio tome da kriška tosta s maslacem od kikirikija nije nikakav doručak za odraslog muškarca. - Jedno ću ti priznati, slatkice. Kuhati doista znaš.

- Da, znam. - Oklijevala je, a zatim isturila bradu prema štednjaku. - Ima još jedna u pećnici, ako želiš.

Nije ga morala dvaput nuditi. Zgrabio je tanjur, opržio prste grabeći jelo iz pećnice, a zatim uzeo vilicu iz ladice i natočio si čašu mlijeka. Donio je sve do stola, izvukao stolac i sjeo sučelice njoj. Dodala mu je zdjelicu nekakvog umaka pikantnoga mirisa, s narezanim komadima jabuke, i on je stavio žlicu na svoju pizzu. Međutim, prije no što se bacio na jelo, sumnjičavo ju je pogledao. - Zašto si najednom tako susretljiva?

- Upravo iz onog razloga koji pretpostavljaš - rekla je i slegnula ramenima, a on se morao itekako potruditi da ne pogleda njezine dojke koje su se od tog pokreta lagano zatresle. - Da te smekšam, naravno. - Mahnula je prema njegovom tanjuru.

- Nemoj da ti se ohladi.

Znajući da neće dobiti više od toga, probao je zalogaj. Jedan zalogaj bio je dovoljan i već je bio izgubljen. - Prokletstvo - uzdahnuo je kad je pojevši pola pizze izronio po zrak. Na trenutak zaboravljajući s kime ima posla, iskreno joj se nasmiješio. - Ovo

je super. - Odmah je zagrabio novi zalogaj, uživajući u bogatoj teksturi i okusima koji su mu eksplodirali na jeziku.

- Onda, je li moj zločinački naum bio uspješan? - upitala je Lily kad je pojeo. - Je li te moje kuhanje pretvorilo u gospodina Mekanog?

- Je. - I za divno čudo, to je bila istina. Jutro je proveo u Camp Pendletonu pripremajući kontingent iz Južne Amerike za program obuke, a sad je bio službeno na dopustu. Dodajte tome želudac pun izvanredne hrane i doista se osjećao poprilično mekan.

- Dobro. - Lily mu je dodala napola presavijen komad papira.

- Što je to? - Uzeo ga je i otvorio. Kad je prepoznao rukopis svoje sestre, namrštio je obrve. Zatim ga je pročitao i naglo podigao glavu. Nimalo mu se nije sviđalo kako je ovo zvučalo i pogledom je prikovao oblu malu plavušicu koja mu je sjedila sučelice. - U redu, da čujem.

Lily je udahnula i zatim dugo izdahnula. - Glynnis nije ovdje zato što je otišla u državu Washington... upoznati obitelj svojega zaručnika.

Zach je reagirao onako loše kako se Lily i bojala.

Sočno je opsovao podižući se na noge takvom snagom da je prevrnuo stolac. Pljesnuo je dlanovima po stolu, oslonio se čitavom težinom na raširene prste i nagnuo prema njoj dok se nisu našli nosom uz nos. - Ne vjerujem ti, gospođo. Cijelo si vrijeme znala točno gdje je ona, ali mi to tek sad kažeš?

Bili su tako blizu jedno drugome daje u njegovom dahu osjetila miris chutneya i čula kako škrguće zubima. Njegova je napetost bila zarazna, ali se ona primorala susresti njegov bijesni pogled s vedrinom. - Tek sam danas pronašla poruku.

- Znači, da je nisi pronašla, ne bi mi nikad rekla?

Podigla je bradu. - Tvoja sestra je odrasla osoba, Taylore. Nije na meni da ti govorim što ona radi. Da je željela da znaš, rekla bi to - a s obzirom na to koliko voliš sve kontrolirati, nisam bila baš zapanjena što ti nije rekla. - Bezizražajno ga je pogledala. - Međutim, ispada da si ti još uvijek manijak kontrole, ali očito takav kojega ona želi uputiti u svoja kretanja pa evo ti senzacionalnih

vijesti. Mladić se zove David Beaumont. Upoznali su se kad je on došao poslom ovamo i voze se automobilom do njegove kuće u državi Washington kako bi Glynnis upoznala njegovu obitelj. Zatim se planiraju vjenčati. - Krajičak njezinih usana izvio se u lagani osmijeh. - Sigurna sam da ćeš biti pozvan.

- Ma što ne kažeš? - Zach se odgurnuo od stola, uspravio i bijesno je pogledao.

- A možda ipak nećeš, bude li tvoj stav i nadalje takav.

- K vragu, da, moj stav je takav. Neka budem proklet ako dopustim da neki sitni varalica slomi srce moje male seke!

- Za ime svega! - Ogorčeno ga je promatrala. - Pa ti nisi ni upoznao Davida. On je voli!

- Misliš, voli njezin novac.

- Ne, Rambo, voli nju. Vidjela sam ih zajedno i... - Najednom se obraćala zraku, kad se Zach okrenuo na peti i izišao iz kuhinje. Pošla je za njim u radnu sobu u kojoj je prelistavao adresar.

Zadovoljno je promrmljao i podigao slušalicu. Kad ju je vidio kako stoji na vratima, samodopadno se nasmiješio. - Znao sam da mogu računati da će Glynnis zapisati njegov broj mobitela. - Upisao je broj.

Zatim je njegov osmijeh iščezao i tresnuo je slušalicom. -Sranje. Nedostupan je. - Uputio joj je jedan od onih njegovih pogleda »moja želja je tvoja zapovjed«. - Koji je broj telefona Beaumontovih?

-Nemam pojma. Glynnis mi je dala samo njegovu adresu.

Nazvao je informacije i ona je promatrala kako izraz njegovoga lica postaje sve natmureniji dok je bezuspješno pokušavao nagovoriti operatera da mu da broj koji nije u imeniku. Potom je posegnuo za stranicama s oglasima, zastavši dovoljno dugo da je bijesno pogleda. - Želim tu adresu - zarežao je. - Sad ću rezervirati let do Seattlea, ali prije nego što odem, očekujem točnu adresu u ruci.

Lily je na um pao predstojeći štrajk kontrolora zračnoga prometa. Zaustila je da mu to kaže, ali je brzo zatvorila usta. Kao da bi joj on vjerovao. No, sudeći prema njegovom odabiru riječi

kad je malo kasnije tresnuo telefonskom slušalicom, rekla bi da štrajk više nije bio predstojeći.

- K vragu i to - najednom je objavio. - Odvest ću se onamo. - Pogledao ju je. - Nabavi mi adresu.

- Da, gospodaru - rekla je dok je on bijesno izlazio - vjerojatno da se spakira za putovanje.

Zaputivši se hodnikom u svoju sobu, Lily je doista namjeravala nabaviti Zachu željenu adresu i zatim mu se maknuti s puta. Prijetnja koju on predstavlja Glynnisnim i Davidovim planovima za vjenčanje nije njezina briga. Glynnis je velika djevojka, ako je dovoljno stara za udaju, svakako je i dovoljno stara da se usprotivi bratu glede odabira supruga.

Zapravo je ovo dobro za mene, uvjeravala je samu sebe pokušavajući se sjetiti u koju je kutiju upravo spakirala svoj adresar. Pa to je odgoda kazne, dodatno vrijeme da pronađem novi stan bez Mistera simpatičnosti koji mi dahće za vratom.

Odgurnula je krivnju koja ju je škakljala po rubovima svijesti. Glynnis i ona su se sprijateljile i ona je doista smatrala da je David dobar muškarac za mladu ženu. Ali, Glynnisini problemi sa starijim bratom samo su Glynnisina briga, ne i Lilyna.

-Lily! - Nestrpljiv uzvik začuo se izvana i ona je prišla prozoru i otvorila kapke. Zach je stajao na popločanom parkiralištu ispred garaže i bijesno promatrao njezin prozor. Čim ju je ugledao, pljesnuo je rukom po krovu crnog terenca sa zatamnjenim staklima. - Požuri s tom adresom! - povikao je.

Dok je promatrala njegovo nesmiljeno, ratoborno lice, čitavim joj je tijelom prostrujala srdžba. Doista je pravi buldožer. Ponovno je pomislila na Glynnis i krhku sreću koju je u proteklih nekoliko mjeseci imala s Davidom. Bio je predivno nježan s njom - i njih dvoje neće biti ni približno dorusli Zachariahu Tayloru. Prava šteta, doista. Pravu ljubav dovoljno je teško naći i bez pobješnjelog vojnika koji razbija sve na što naiđe.

Pogledala je otvoreni kovčeg i donijela odluku. Vjerojatno najgoru odluku u životu, ali odluku koju je, bez obzira na to, svejedno kanila provesti u djelo.

- Oh, *kakica!*

5

Zach je nestrpljivo bubnjao prstima po krovu svog džipa. Kog vruga Lily radi da mu još nije dala tu adresu?

Bio je previše nervozan da bi ovako besposleno stajao, morao je djelovati prije nego što njegova sestra učini pogrešku za koju će joj trebati godine da se oporavi od nje. Već je dovoljno loša bila spoznaja da je Lily pronašla način da se uvuče u Glynnisin život. Međutim, on uopće nije znao koliko već dugo njegove sestre nema, a vrijeme koje je izgubio dok je ova mala kopačica zlata držala vijesti o Glynnis za sebe moglo bi itekako biti presudno hoće li stići na vrijeme do kuće Beaumontovih da bi zaustavio tu farsu.

S obzirom na to koliko voliš sve kontrolirati, nisam bila baš zapanjena što ti Glynnis nije rekla svoje planove, šaputao je Lilyn glas u njegovome mozgu, umirujući Zachove prste na krovu automobila. Pljesnuo je objema rukama o vrući metal, odgurnuo se od automobila i srdito ushodao.

Sranje. To nema nikakve veze s kontrolom; on samo želi zaštititi svoju mladu sestru. Netko je treba spriječiti da ne učini najgoru pogrešku u životu.

Iskustvo je bilo na njegovoj strani, a ovaj je put situacija gora nego inače. Glynnis je bila predobroga srca za svoje vlastito dobro, ali nitko je nikad nije doveo do točke u kojoj je b r a k zvučao kao dobra zamisao. Zach je koračajući provukao ruke kroz kosu. Međutim, taj ju Beaumont nekako uspio dovesti do te faze. Nekako ju je uvjerio da je on muškarac za nju, muškarac kojemu može vjerovati da će joj pružiti vječnu sreću koju je oduvijek željela. Zach ju je morao spasiti; morao je spriječiti da taj tip ne samelje njezino nježno, velikodušno srce u kašu. Jer, ako je bila shrvana u prošlosti, kad bi otkrila da su je ljudi kojima je

vjerovala iskoristili, kako će joj biti kad sazna da njezina istinska ljubav pravi budalu od nje?

Ljubav. Zach je posprdno progundao. Kao da je to osjećaj kojemu itko može vjerovati.

Okrenuvši se u suprotnome smjeru, ugledao je Lily koja mu se približavala. - Već je i bilo vrijeme - zarežao je, toliko zauzet nastojanjem da ne zamijeti njezino ultra zamamno njihanje bokovima i gibanje grudima da mu je trebalo neko vrijeme kako bi zamijetio da je nakrcana ručnom torbicom i kozmetičkom torbom, i da za sobom vuče kovčeg. - Koji je to...

Došepirila se do suvozačkih vrata njegovoga džipa, otvorila ih i ubacila svoje stvari na stražnje sjedalo dok je on samo stajao otvorenih usta. Pogledala ga je preko krova automobila i pljesnu-la po džipu. - Što čekaš? Idemo. - Na to je ušla u automobil.

Naglo je otvorio svoja vrata i nagnuo se, bijesno je promatrajući preko sjedala. - Kog vraga misliš da radiš?

- Rekla bih da je to očito čak i tebi. - Hladno ga je pogledala svojim bistrim, modrim očima. - Odlučila sam poći s tobom.

- Preko mog mrtvog tijela u raspadanju, gospođo.

- Meni odgovara - uštedjet ću si putovanje. Ali ne dođe li do toga, tvoja sestra doista ima priliku za sreću s Davidom i ja sam odlučila da ti neću dopustiti da joj to upropastiš.

- Ti si odlučila - prezirno je rekao. - Što, bojiš se da ćeš izgubiti bon za jelo ukoliko je ja urazumim? - Njegov mu je mozak pokušao reći da u toj logici postoji nedostatak, ali ga od bijesa on nije mogao dokučiti. I zbog toga je postao još srditiji, zbog spoznaje da se u njezinome društvu može toliko razljutiti, a da se ona uopće ne trudi. Nikome drugome to nikad nije pošlo za rukom. - Izvuci svoju guzu iz mog automobila.

- Neću.

- Tad ću je ja izvuci umjesto tebe. - Ispravio se, posve spreman svoju prijetnju provesti u djelo.

- Ne, ako želiš Davidovu adresu.

Zach se morao podsjetiti da je on discipliniran, da vojnik ne djeluje bez razmišljanja. Već je pokušao nazvati Raketu, ali mora da je njegov prijatelj ozbiljno odlučio da je na odmoru i

ugasio je mobitel na putu do Coopa. Zach se ponovno sagnuo i pogledao Lily.
- Dobit ću tu adresu makar ti morao razderati i tu torbicu i sve tvoje torbe da je pronađem - ravnodušno je rekao. Polako ju je odmjerio od glave do pete. -
Makar te morao skinuti do gola.

Nije ni trepnula. - Pretpostavljam da bi moglo biti zabavno

- ali svejedno nećeš dobiti adresu. - Potapšala se po sljepoočici.

- Ovdje je, druškane. Pa, ukoliko ne čitaš misli... Poraženo opsovavši, ušao je u džip i s treskom zalupio vratima.

Miguel Escavez otrčao je natrag do automobila koji je jučer dobio od jednog vojnika i upalio motor. Kad se trenutak kasnije stožerni narednik Taylor odvezao sa svojeg raskošnog imanja uz more, Miguel je strpljivo čekao dok drugi muškarac nije stigao do okuke na cesti, i tek se tad izvezao s bankine kako bi krenuo za crnim terencem. Njegov poriv da slijedi zapovjednika iz Camp Pendletona tog jutra isplatio se i brže nego što je Miguel očekivao - siguran znak da je njegov zadatak opravdan.

Ali, on u to nikad ni na trenutak nije posumnjao. Ipak je on Miguel Hector Javier Escavez, sin jedinac gradonačelnika Bi-sinleja. A ovo je bio tek još jedan u nizu znakova koje je već dobio. Pa sinoć je zaradio pravo bogatstvo od nekoliko vojnika gringosa.

To ga je ispunilo zadovoljstvom - ne samo zbog novca koji mu je omogućavao financiranje njegovih planova. Mislili su da je, zato što dolazi iz malog kolumbijskog sela, glup, da je - kako je to rekao jedan od njih? - latino seljačić. Miguel je pljunuo kroz prozor automobila. Bahate budale. Koliko njih govori dva jezika? On je engleski naučio od oca Roberta, svećenika u misiji koji ga je naučio i finese pokera. Ako su *Norte Americanosi* tako jebeno pametni, kako to da je većina njihovih nedavno unovčenih čekova završila u njegovom džepu? Nemaju oni pojma. On je važan čovjek, njegov je život začaran.

Barem je bio takav dok američki vojnici nisu sve nepovratno poremetili. Divio se Tayloru kad su marinci tek stigli u Bisinlejo, ali sad je stožerni narednik bio njegov neprijatelj. Pedersen, pod

Taylorovim zapovjedništvom, okaljao je Emilitu, ali stožerni je narednik pogoršao tu uvredu ponizivši *njega* - Miguela Escaveza - pred čitavim selom. A od dva prijestupa, taj je bio onaj koji on nije mogao oprostiti.

Taylor mora platiti.

Miguel se nasmiješio jer je, vidjevši kako su se marincu za-žarile oči kad je plavuša zatresla dojka i zanjihala bokovima prelazeći preko dvorišta, znao što treba učiniti. Nije bio dovoljno blizu da čuje razgovor u automobilu, ali očito je *puta* bila zapovjednikova ženska.

Crkva propovijeda oko za oko pa se odmazda Miguelu činila prilično jednostavnom. On je izgubio svoju žensku. Emilita je za njega bila mrtva zbog sramote koju mu je nanijela, a on je za nju smatrao stožernog narednika Taylora direktno odgovornim. Stoga će se pobrinuti da i marinac u zamjenu izgubi svoju žensku.

Tako je pravedno.

Lily je promatrala Zachov smrknuti profil. Putovali su već više od dva sata, a on joj nije uputio ni riječ. Nijednu. Ne želeći biti prva koja će popustiti, okrenula se i zagledala u lugove badema pokraj kojih su velikom brzinom prolazili. Međutim, nekoliko minuta kasnije, ponovno se okrenula prema njemu. - Hoćeš li se duriti čitavim putem do Washingtona?

Pogled kojim ju je udostojio prije nego što je pozornost ponovno usmjerio na dugi, ravan dio autoceste trebao joj je osmu-diti obrve s lica. - Ucijenila si me da te povedeni sa sobom. Ne osjećam goruću potrebu da te i zabavljam.

- O, da - narugala se. - A ti si inače tako zabavan tip. - Da se karakter može izjednačiti s izgledom, Zach Taylor bi bio bale-gaš. Umjesto toga, on je vjerojatno mogao raditi kao maneken za donje rublje, proklet bio. Njoj se to činilo silno nepoštenim.

Međutim, budući da je bila druželjubiva žena, nije mislila da bi mogla podnijeti tisuću tristo milja šutnje. Zato je razmislila ne bi li pronašla temu na koju bi on mogao reagirati. Kozmetički tretmani vjerojatno nisu dolazili u obzir. Politika i religija

uglavnom su bile riskantne teme, a vrijeme je proteklih nekoliko dana bilo prilično lijepo - o tome se ne može mnogo raspravljati. Hrana je, naravno, uvijek dobra tema, ali Zach joj se učinio od onih tipova koji su više za jelo, nego za to da saznaju recept. Ostala joj je samo jedna tema - veza između Glynnis i Davida. A jedino što će razgovorom o toj temi dobiti najvjerojatnije je grozna glavobolja.

Kad sve zbrojiš, tišina nije tako loša.

Trideset milja dalje, više je nije mogla podnijeti. Dok su jurili pokraj dugog niza ravnomjerno raspoređenih stabala eukaliptusa, promeškajila se na sjedalu kako bi se ponovno okrenula prema njemu. - David Beaumont nije podlac kakvim ga smatraš, znaš.

Zach je progundao.

Lily nikad ranije nije shvatila da tako kratak zvuk može sadržavati toliko sumnjičavosti. - Nije - bila je uporna. - Ukoliko nije najbolji glumac na svijetu - a, iskreno, mislim da nitko ne bi mogao tako dobro glumiti dvadeset i četiri sata dnevno nekoliko dana zaredom. Što bi očito morao, budući da su Glynnis i on odlučili ne žuriti i razgledati malo usput. Zar ne misliš da bi u tom slučaju Glynnis i sama zaključila da on nije čovjek za nju? - Ovaj put u odgovor nije dobila čak ni gundanje. Progutala je uzdah. - Iako, sumnjam da će doći do toga. Znam da je odluka bila prilično nagla, budući da hodaju samo nekoliko mjeseci, ali David me se jednostavno dojmio kao pristojan momak koji se preko ušio zaljubio u tvoju sestru i smatra se najvećim sretnikom na svijetu jer mu ona uzvraća osjećaje.

- U tom slučaju pretpostavljam da bih se mogao okrenuti i vratiti kući.

Njegov je ton, naravno, sugerirao upravo suprotno i ona je, s gnušanjem uzdahnuvši, odustala. U tišini koja je uslijedila, vrpeljila se na sjedalu nastojeći vratiti cirkulaciju u svoju od putovanja ukočenu stražnjicu i noge. S vremenom je postala svjesna još jedne neugode. Pogledala ga je. - Moram na WC.

Ispustio je još jedan od onih šarmantnih zvukova, a ona se ponovno usredotočila na krajolik s druge strane prozora, odlučna da

ovaj put uistinu zadrži jezik za zubima. Strpljivo će čekati sljedeću benzinsku postaju, makar je to ubilo. Svejedno je osjetila olakšanje kad je malo kasnije ugledala znak koji je najavljivao odmorište na s l j e d e ć e m izlazu s autoceste, jer već joj je postajalo neudobno.

Zach je samo projurio pokraj odmorišta.

Lily samo što nije eksplodirala od bijesa i morala je stisnuti zube kako ga ne bi izgrdila i napala, i rekla mu sve što misli o njegovoj bijednoj taktici. Jer to je bilo to - bio je to njegov način da joj kaže da nije želio da ona uopće pođe s njim i da sad neće dopustiti da njezina takozvana »ucjena« određuje uvjete vožnje. Primorala se duboko disati dok se nije malo smirila. Zatim je s divljenjem pomilovala glatku kožu na svom sjedalu. - Divan ta-pecirung - promrmljala je. - Prava je šteta što će ga moj mjehur za pet minuta uništiti.

Pogledao ju je i njegove sive oči obrubljene ugljenom kao da su odvagivale njezinu odlučnost. - Dobro, strpi se. Pronaći ću ti WC.

Međutim, na ovome komadu autoceste uz poljoprivredna zemljišta, benzinske postaje bile su malobrojne i veoma udaljene jedna od druge pa je Lily praktički plesala na sjedalu kad je Zach skrenuo s ceste i zaustavio se ispred jedne. U žurbi prema WC-u, ostavila je svoja vrata otvorenima.

Kad je nekoliko minuta kasnije izašla, Zach je upravo vraćao štrcaljku na držač. Izvukao je novčanik iz stražnjega džepa i krenuo prema malome samoposluživanju. - Bit će bolje da dođeš odabрати što želiš jesti, jer ja se više ne zaustavljam.

Većina ponude u samoposluživanju sastojala se od masnih, slanih i šećernih jela, ali Lily je odabrala bocu vode, dvije jabuke, naranču i paketić na kriške narezanoga sira. Tome je dodala i čokoladni prutić. Zatim je prekopala torbu u potrazi za novčanikom, ali dok je ona stigla do dna torbe i pronašla ga, Zach je već sve platio.

- Hajde - rekao je i krenuo prema džipu.

Uzdahnula je i nabadala cipelama s visokim, poput igle uskim potpeticama preko napuklog asfalta na parkiralištu. Ovo će biti dugo putovanje.

Miguel je pohitao platiti benzin, promatrajući kroz prozor samoposluživanja kako vodnik odlazi s parkirališta. Kamo se, do-vraga, uputio?

Ovo nije očekivao. Očekivao je da će Taylor izvesti svoju žensku na ručak u malom obalnom gradiću u kojemu je živio. Ili, možda u Los Angeles. Sigurno nije očekivao da će samo voziti, voziti i voziti. Miguel je umalo ostao bez benzina prije nego što se Taylor najzad zaustavio ovdje - a zatim se smatrao sretnim što je ovo Amerika, u kojoj su benzinske pumpe poredane na obje strane maloga samoposluživanja. U Bisinleju su imali samo jednu benzinsku crpku - a kamion koji ju je punio dolazio je jednom svakih nekoliko mjeseci. Ovdje je mogao napuniti spremnik svog automobila istodobno kad i zapovjednik, a da ga ovaj ne vidi.

Gurnuo je ostatak u džep i krenuo prema automobilu. Nije želio da mu Taylor previše odmakne. Ako marinac negdje siđe s autoceste prije nego što ga Miguel sustigne, ovo će putovanje biti uzaludno i morat će pričekati neki drugi dan da započne sve ispočetka. Radije bi da to ne mora. Šteta što nije imao prilike porazgovarati s plavušom pri ovom zaustavljanju, ali otac Roberto je uvijek govorio da dobre stvari dolaze onima koji čekaju. A on je imao svo vrijeme ovoga svijeta.

Lily nije imala pojma koliko je sati kad se nekoliko sati kasnije probudila i shvatila da se džip napokon zaustavio. Bio je mrkli mrak i ona se trudila uspraviti na sjedalu kad je začula zvukove koji su dopirali sa stražnje strane automobila. - Molim? - promr-mljala je, nastojeći otresti osjećaj omamljenosti koji je nije napuštao. Stražnjica joj se ukočila, jednako kao i vrat, od spavanja u sjedećem položaju.

- Ovdje ćemo prespavati - zatutnjao je Zachov duboki glas iz smjera prtljažnika.

- Oh . Dobro. - Zijevnula je i jednom rukom posegnula za svojom torbicom, a drugom za drškom na vratima. - Dat ću ti novac za moju sobu.

Kratko se nasmijao. Nije mu bilo smiješno. U tom se trenutku ona dovoljno probudila da se ogleda oko sebe i shvati da ovo

nije parkiralište nekog lijepog hotela, čak ni napuklo dvorište nekog prenoćišta punog buha. Bili su usred ničega.

I bilo je hladno. Zadrhtala je kad je otvorila vrata i kad je u automobil nagrnula hladnoća. Cvokoćući zubima, zatvorila je vrata i kleknula na sjedalu, posežući za svojim kovčegom. Izvukla je pulover, odjenula ga i oprezno izišla iz automobila. - Gdje smo? - Čula je kako se vrata prtljažnika zatvaraju i zaškiljila kroz mrak.

- U kampu u blizini Shaste.

- Shaste? Misliš na planinu?

- Bit će da je tako.

- I prenoćit ćemo ovdje? - Nesmotreno je zakoračila i njezine su pete, nenamijenjene njezinoj trenutačnoj okolini, o nešto zapele. Poletjela je.

Od osjećaja slobodnoga pada želudac joj je nahrupio u grlo, ali njezin je pad na tlo zaustavljen kad su je za nadlaktice najednom uhvatile čvrste ruke. Naglo su je povukle uvis i njezine su se dojke spljoštile o čvrste mišiće silinom koja joj je istisnula zrak iz pluća. Brada joj se odbila od Zachovih tvrdih prsa, a zubi zaškljocali.

Na trenutak je samo zarila prste u njegove mišićave ruke i tako ostala, naslonjena na utješno čvrsto tijelo koje ju je podu-piralo. Mirisao je na sapun za rublje i muškarca, i dok je ona brzo provjeravala jesu li joj svi dijelovi tijela još uvijek u ispravnom stanju, palo joj je na pamet da se ovako u njegovom naručju osjeća veoma... sigurnom. I toplo joj je - Bogu hvala, tako blaženo toplo.

A onda je stisak njegovih ruku postao čvršći i on ju je odmaknuo, pridržavajući je dok nije pronašla ravnotežu. - Obuci tenisice prije nego što se ubiješ.

Ponovno joj je postalo hladno. Provirila je u mrak, nastojeći ga vidjeti dok se udaljavao. - Nemam tenisice. - Gospode, pa nije valjda ozbiljno mislio da će kampirati ovdje?

-Gdje mi je bila pamet? - Kratko se nasmijao. - Naravno da nemaš tenisice. Imaš li u toj torbi ijedne cipele koje nemaju petu od deset centimetara?

- Imam jedan par sandala - veoma je dostojanstveno rekla.

- Možda bi bilo bolje da ih obuješ, ako ne želiš slomiti vrat. Okrenula se ne bi li se zaputila natrag prema automobilu, ali je shvatila da je, spotaknuvši se, izgubila smjer i da sad više ne zna na koju stranu treba krenuti. - U kom je smjeru džip? I kako to da ti vidiš oko sebe, a ja ne vidim ništa? Imaš li na očima one naočale za noćni vid ili nešto slično?

- Ne, samo odlično vidim noću. Okreni se polukružno udesno, automobil je nekoliko koraka ispred tebe.

Veoma je pažljivo krenula prema vozilu i umalo zajecala od olakšanja kad je najзад pronašla ručku, otvorila vrata i kad se upalilo svjetlo na krovu. Priznaje; nije baš velika obožavateljica prirode. Zalasci s palube njezina su mjera. Čula je silno šuškanje u mraku i nije željela ni razmišljati kakva ga noćna stvorenja proizvode. Uputila je čeznutljiv pogled prema ključevima koji su visjeli iz bravice motora, prije nego što je nevoljko odustala od želje koju su u njoj nadahnuli da ostavi kapetana komandosa da se sam igra vojnika, a ona odleti niz autocestu u potrazi za motelom, vrućim tušem i čistim plahtama.

Kad je presvukla cipele, pretražila je pretinac za rukavice i gorljivo šapnula »hvala Bogu« kad je pronašla baterijsku svjetiljku. Izišla je iz automobila i krenula u potragu za GI Joeom.

Pronašla ga je ispruženog na zemlji u vreći za spavanje i zastala kao ukopana, u nevjerici zureći u njega. - Samo ćeš tako zaspati?

- Da. Mrtav sam umoran. Makni to prokleta svjetlo s mojih očiju.

Prošla je svjetiljkom niz čitavu dužinu njegove vreće za spavanje, razmišljajući koliko topla djeluje. - A ja?

- Kad sam se pakirao, nisam znao da ćeš i ti sa mnom, jesam li, slatkice? Ali, dobrodošla si pridružiti mi se u mojoj vreći.

Srce joj je na trenutak zastalo i našla se u ozbiljnom iskušenju, sjetivši se topline koju je proizveo u njoj u onom kratkom vremenu koje je provela u njegovom zagrljaju. Bilo joj je hladno, a on je bio užaren kao konvekcijska pećnica u dane pečenja.

Ipak, nije joj bilo toliko hladno da ne bi znala da bi uvlačenje sa Zachom Taylorom u vreću za spavanje namijenjenu za jednu

osobu bila velika pogreška. Suprotno svakom razumu, s obzirom na njegovo uvredljivo ponašanje, taj je muškarac u njoj izazivao ozbiljnu kemiju. - Imaš li kakvu deku koju bih mogla upotrijebiti?

- Mogla bi biti u prtljažniku džipa.

- Mogao si to odmah reći. - Mrmljajući o bezobzirnim muškarcima koji puštaju da se žene smrzavaju dok je njima toplo i udobno, vratila se do automobila i pomislila da je naišla na zlatnu žilu kad je pronašla deku od debeloga filca. Ovila je deku oko tijela i vratila se do Zacha. Stala je iznad njega. - Moram se umiti

-U prtljažniku ćeš pronaći vrč za vodu.

Zadrhtala je od pomisli da se umije hladnom vodom. - Mora biti topla.

Njegova su se krupna ramena promeškolljila ispod vreće. -Lonci i štednjak za kampiranje su ti u prtljažniku. Uživaj.

Ogorčeno je uzdahnula i zaputila se prema automobilu, zaustavljajući se putem da iščeprka grančicu iz sandale. Štednjak koji je on spomenuo nije bio ni najmanje nalik nijednome koji je u životu vidjela; normalni štednjak za kampiranje možda bi dokučila kako se koristi. Ovaj je bio tek kanistar propana s pumpom i kolutom. Odustala je od vruće vode i umjesto toga namazala lice vlažnom kremom i obrisala ga papirnatim rupčićem, u nadi da će time skinuti šminku.

Upravo je vraćala četkicu za zube u svoju toaletnu torbicu kad je uočila Zachovu platnenu torbu. Ispružila je ruku i privukla je k sebi, a zatim s krivnjom spustila ruku uz bok. Ali krivnja se nije mogla boriti protiv mršavog malog kašmirskog pulovera koji nije bio stvoren da odoli ičemu jačem od ljetnog večernjeg povjetarca. Kladila bi se da gospodin Spremnost ima nešto prikladnije za proljetne noći u planinama. Zgrabila je platnenu torbu, zalupila vratima prtljažnika i uvukla se na stražnje sjedalo džipa. Dotad je bila dobra djevojka koja igra po pravilima - i vidi kamo ju je to dovelo.

Prvo što je učinila kad se smjestila bilo je da zaključa sva vrata. Prepoznavala je situacije kao iz horor filmova kad bi naletjela na njih i nije kanila biti jedna od onih glupih junakinja koje ostavljaju sva vrata otključana manijaku s nožem ili, što je još

gore, nekom provincijskom momku sa željom da ovu gradsku djevojku natjera da skviči kao svinja. Zatim je privukla Zachu-vu torbu na krilo i otvorila je .

Isprva je nastojala ništa ne poremetiti dok je kopala po njoj. Ali, to je bilo smiješno - on sigurno ne bi bio toliko obziran da je situacija obrnuta. Zato je istresla sadržaj torbe i zastenjala od ekstaze vidjevši sva dobra koja su iz nje ispala. Čovječe, čarape. Tople, vunene čarape. Izula je sandale i navukla čarape preko smrznutih stopala. Ostatak njegovog donjeg rublja nije nudio veliku zaštitu pa ga je bacila preko ramena u prtljažni prostor. Jednako su završile i njegove traperice. No, imao je nekoliko slasnih toplih majica, pa je ona svukla svoj neučinkoviti mali pulover i navukla jednu od njih. Zatim i drugu. Na obje je obukla divno udoban Northfaceov pulover od runa. Osjetivši nalet euforije kad se najzad počela odleđivati, podvinula je preduge rukave i sagnula se provjeriti ostala njegova dobra na slabome svjetlu svjetiljke sa stropa automobila.

Pronašla je torbicu sa patentnim zatvaračem, ali osim kondoma čije je otrcano, ulubljeno pakiranje izgledalo kao da već neko vrijeme struže po dnu torbice, njegov je toaletni pribor bio prilično dosadan. Samo četkica i pasta za zube, zubni konac, žilet, grickalica za nokte, aspirin i tubica trostruko antibiotske kreme. Oh, čekaj. I džepni nožić. Otvorila je razne oštrice i dodatke na nožiću.

Dok je proučavala majušni vadičep i pitala se gdje je boca dobrog vina kad je čovjeku uistinu potrebna, postala je svjesna da je njezino najzad toplo tijelo oslobodilo Zachov miris iz odjeće koju je na sebe navukla. Toplina koja joj je prostrujala žilama nije bila posljedica dostatne odjeće i ona se namrštila, a osjećaj ugodne nestao. Super. Samo joj je još to trebalo - seksualna svijest Gunga Dina. Nikad nije shvaćala žene koje su privlačili zgodni muškarci koji su se prema njima ponašali kao da su one zadnje smeće pa je nije nimalo razveselila pomisao da se pridruži njihovim redovima.

Kasno je, to je njezin problem. Dosta je za danas. Zgrabila je deku, preklopila praznu torbu kako bi joj poslužila kao jastuk,

ugasila svjetlo iznad glave, a zatim se zavukla pod deku i ispružila preko stražnjeg sjedala.

Ali, nije se mogla opustiti. Što je duže ležala, to su jezovitije zvučali zvukovi koje je čula oko automobila. Mislila je da bi u šumi trebalo biti tiho. A onda, kao da situacija već nije bila najgora moguća, još joj se i pripiskilo. Kud puklo da puklo, neće izići. Prije će dopustiti da joj mjehur eksplodira, nego što će se odvažiti među stabla oko ove čistine za kampiranje. Nervozna, ukočena i jadna, pokušala se odgovoriti od trzanja na svaki n e -objašnjiv zvuk.

Uspavala se tek smišljanjem raznih načina na koje bi mogla natjerati Zacha da joj za sve ovo plati.

6

Kad se probudio, snježilo je. Uspravio se, psujući, i odgurnuo svoju vreću za spavanje koja je otežala od dva centimetra mokre, hladne tvari. Posegnuo je ispod džipa po cipele. Ovo je jebeno putovanje prokleta.

Barem je bio dovoljno pametan da svoj marinski pončo prebaci preko vreće prije nego što je sinoć legao na spavanje. Biti pošteđen mirisa vlažne vreće za spavanje bio je mali blagoslov, no on će uzeti svoje blagodati gdje god može.

Iako, nije odmah zaspao. Vrpeljio se i okretao u onoj prokleta uskoj vreći za spavanje dobrih četrdeset i pet minuta kad je Lily najzad prestala prčkati i ugasila svjetlo u džipu. Vrpeljio se i okretao, i u mislima iznova preživljavao, uvijek iznova, onaj kratki trenutak dok ju je držao u naručju. Peklo ga je svuda gdje ga je njezino mekano tijelo dodirnulo. Nije li to jednostavno nevjerojatno?

Hladan, vlažan i ljut, nazuo je cipele i rasprostro pončo vlažnom stranom nadolje preko mjesta na kojemu je ležao, koristeći ga kao zaštitu od raskvašenog tla dok je zamotavao vreću. Gurnuvši smotak ispod ruke, prišao je džipu, zadrhtavši kad je vlažna pahulja snijega pronašla put niz njegov vrat upravo u trenutku kad je posegnuo za ručkom prtljažnika.

Vrata su bila zaključana i on je potapšao džepove hlača tražeći ključeve, prije nego što se sjetio da ih je ostavio u bravi motora. Obišao je vozilo i pokušao otvoriti vrata na strani vozača, ali ni ona se nisu otvorila. Opsovao je ispod daha i provirio kroz prozore upravo u trenutku kad je kroz stabla probila zora, rubno osvjetljavajući pepeljastosivo nebo. Sjajno. Sva su vrata zaključana, a Lily spava na stražnjem sjedalu, prekrivena od glave do pete ljubičastom debelom dekom. Pramenovi plave kose jedini su njezin dio koji on vidi.

Pokucao je na prozor i osjetio nevrijedan osjećaj zadovoljstva kad se ona prenula ispod deke. Podigla je glavu i zatim polako isturila lakat, ogledavajući se oko sebe kao da nastoji dokučiti gdje je. Njihovi su se pogledi susreli kroz staklo i ona je trepnu-la, i sneno mu se nasmiješila.

Bio je to prijateljski osmijeh, sladak osmijeh, i nešto ga je ste-gnulo u želucu. Nešto je drugo glasno zahtijevalo pozornost u njegovome mozgu. Zaškrgutaoje zubima te zanemario i jedan i drugi poziv. - Otključaj vrata.

Vidio je točan trenutak u kojem se prisjetila da joj on nije prijatelj. Već je bila ispružila ruku kao bi se pokorila njegovoj zapovjedi, kad se naglo ukočila. Ruka joj je pala uz tijelo i ona se teškom mukom uspravila na sjedalu, omatajući vunenu deku oko sebe. Koji je to vrag - zar je ona to odjenula njegovu Nor-thfaceovu jaknu? - Hoćeš li se pokrenuti? - zarežao je. - Pusti me unutra.

- Neću - odgovorila je .

- Prokletstvo, Lily, otvori vrata! Pada snijeg.

- Vidim da pada. Je li ti hladno?

- Da! - A to je njegoa jakna! Izdavala ju je činjenica da je njoj bila desetak brojeva prevelika.

- Kakva šteta. Iako, koliko se ja sjećam, nije te bilo briga što se ja smrzavam.

- Hej, ponudio sam ti da podijeliš sa mnom vreću za spavanje. - Velika pogreška. Ne samo da se njezina gornja usna prezirno izvila, nego je njegov pimpek doživio *deja vu* trenutak one sekunde netom nakon što joj je predložio tu mogućnost, kad ga je pomisao da bi ona mogla prihvatiti dovela do poluerekcije. Zatresao je vratima. - Pusti me unutra!

- Najprije moramo porazgovarati o nekim stvarima. Oprezno ju je pogledao. - Kao na primjer?

- Želim nekoliko ustupaka.

- Sranje. - Ali, znao je da bez njih vjerojatno neće ući - ne bez mnogo truda s njegove strane. U mislima odvažujući koliko je daleko voljan ići, upitao je: - Što želiš?

- Zaustavljanje za WC za koje se ne moram boriti, za početak.

-Oh. - To ga je uhvatilo nesprennog... i ostavilo s osjećajem krivnje. Jučerašnje uskraćivanje toaleta doista je bilo sitničavo s njegove strane. - Dobro, naravno.

-I tvoju riječ da ćeš se odsad nadalje uljudno ponašati.

E sad, to je bilo teže, posebice uzme li se u obzir njegovo ne baš vedro raspoloženje u posljednje vrijeme. Međutim, i na to je kimnuo glavom. - Dogovoreno. - Kroz prozor je gledao kako ona uz svoju malu okruglu guzu na sjedalo podiže pete, hvata vrhove svojih čarapa - ne, njegovih čarapa - i izuva ih sa stopala, zamjenjujući ih sandalama. Tužan je dan kad ga zasvrbi od pogleda na ženina naga stopala. Provukao je prste kroz kosu. - Što još?

Spustila je stopala na pod, uspravila se i strogo se zagledala u njega. - Želim vodu kako bih se mogla oprati. Vruću vodu.

- Pobrinit ću se za to - čim budem imao pristup kamper-skom štednjaku.

- U tom slučaju, dobro. - Ispružila se preko prednjeg sjedala kako bi pritisnula mehanizam za otvaranje svih brava.

To je bilo lakše - da ne spominjemo i koliko jeftinije - nego što je očekivao. Prišao je vratima prtljažnika i otvorio ih upravo u trenutku kad se Lily izvukla iz džipa i nesigurno zatetu-rala prema stablima, s papirnatim rupčićima u ruci. Taj je prizor na Zachovo lice izvukao podrugljiv osmijeh i posegnuo je za štednjakom kako bi zagrijao vodu. Proklet bio ako ga nije nasamarila.

Njegova je radost nestala kad je sve svoje stvari ugledao raštrkane po čitavom prtljažniku, a raspoloženje mu se dodatno pogoršalo kad je potražio suhu majicu koju bi odjenuo i otkrio da su njegove dvije tople majice dugih rukava nestale. Kad se Lily malo kasnije vratila, samo što je nije prostrijelio pogledom. - Vрати mi moje majice.

- Molim? - U iščekivanju je izvila obrvu.

Riječi koje se prisilio progutati spustile su mu se niz grlo kao mljeveno staklo. - Molim te.

Na njegovo iznenađenje, smjesta je skinula njegovu jaknu i odložila je u prtljažnik. Zatim je uhvatila rub njegove majice

boje burgundca i skinula je preko glave. Kad je skinula i srebrnu majicu ispod nje, sa sobom je djelomično povukla i vlastiti topić, izloživši komadić zlačane kože tik iznad pojasa traperica.

- Evo, ti odjeni ovu - prijateljski je rekla pružajući mu srebrnu majicu s uzorkom na kocke. - Najbolje ti pristaje očima. Ali, ja ću zadržati ovu boje burgundca - barem dok se ne ugrijem. - Ponovno ju je odjenula i nekoliko puta morala podvinuti rukave kako joj ne bi pali preko prstiju.

Bez njezinih uobičajenih nebesko visokih potpetica, tjemenom je jedva dosegala do njegovih grudiju, i njegova joj majica nije bila samo dugačka u rukavima; visjela joj je do koljena. -Izgledaš kao dijete koje se igra maskenbala - neiskreno je promrmljao. Nema šanse da bi je itko ikad zabunom smatrao djetetom. Ne s ovim njezinim okruglim bokovima i slatkom oblinom dojki napetih uz njegovu majicu.

Mrzio je što je toliko tjelesno svjestan nje. Ipak, kad je trenutak kasnije pritisnula vruću krpicu za pranje uz svoje lice i zaste-njala od čistog užitka, odmah je pomislio na seks, pravi prljavi seks, u jednom položaju za drugim, od kojih je svaki zabljesnuo sve opsceniji na platnu njegovih misli. Zgađen, bijesno se udaljio i zastao podigavši lice ka snijegu koji je lijeno padao.

Sranje. Možda nije odgojen da bude nepristojan prema ženama, ali nepristojnost je svakako izvrstan jastuk između njega i privlačnosti Lilyne seksualnosti. Sad, budući da je dogovor dogovor i da on uvijek drži riječ, tog jastuka nema.

Zabavljen gadnom sumnjom da bi uljudnost mogla biti njegova propast, nije zamijetio stari Ford LTD parkiran iza velike drvene mape kampirališta kad se nedugo zatim provezao pokraj nje.

Nekoliko sati kasnije, Zach je priznao sam sebi da ponekad čovjek radije ne bi bio u pravu. Čeljust ga je boljela od škrgutanja zubima dok se vozio kroz nepregledne rančeve južnog Orego-na. *Prokletstvo, jesam li ovo sam tražio, ili što? Muškarac drži svoju riječ da te biti pristojan i vidi gdje ga to dovede - do guzice duboko u seksualnu frustraciju.*

Upravo se toga i pobojavao, a promatranje Lilynih ženskih obreda nije mu nimalo pomoglo. U kampu je udovoljila njegovoj potrebi da krenu što prije, samo se umila i oprala zube, a zatim smjesta uredno složila njegove razbacane stvari u platnenu torbu, a da on nije rekao ni riječ. Međutim, čim su krenuli, stavila je toaletnu torbu na krilo i počela raditi svoje ženske stvari.

Stavljala je losione, i mirise, i ratničke boje umješnošću i ženskim uvažavanjem tog postupka na izrazito erotičan način. Krajičkom oka zamijetio je kako lagano otvara usta naginjući se prema zrcalu kako bi stavila maskaru na trepavice, promatrao kako ih napućuje dok razmazuje ruž. Počešljala je i razbarušila kosu, a zatim nešto stavila na nju i ponovno je raskuštrala dok nije izgledala kao da ju je neki muškarac upravo pustio nakon vrhunskog oralnog seksa.

Isuse, Taylore. Promeškoljio se na sjedalu. Što si ti, mazohist? Nemoj ni misliti o tome.

Međutim, njegove su misli uporno lutale u tom smjeru. Prije nekoliko minuta, ona je zaključila da joj je najzad dovoljno toplo i skinula njegovu majicu. Bilo je to prilično utilitaristič-ko razodijevanje, ali na njega ne bi jače utjecalo ni da je plesala oko motke u Pussy-Kat klubu. To je bilo negdje u isto vrijeme kad je zamijetio da njegova srebrna majica koju je odjenuo -ona u kojoj mu se »najviše ističu oči«, za ime Božje - miriše na nju. Čovječe, počeo se gubiti. Zašto, dovraga, ona nije visoka brineta? Sve ovo ne bi bilo nikakav problem da je ona visoka, tamnokosa žena jer ga takve žene iz nekog neobičnog razloga nikad nisu previše privlačile.

I zašto ona ništa ne govori? Jučer je bio savršeno zadovoljan provesti čitavo vrijeme vožnje bez razgovora, ali danas mu je trebalo nešto što će mu odvratiti misli. K vragu, u ovom. bi trenutku drage volje razgovarao i o Davidu Beaumontu, bez obzira što je mali nadržani laktaroš i lovac na novac. Ali, iako je Zachovo tijelo uporno čulo šaputanje Lilynih raskošnih uvoja-ka, *dođi i uzmi me, frajeru*, uz iznimku jednog jedinog zahtjeva za »piš-pauzu« prije otprilike četrdesetak minuta, u tri sata koliko su se već vozili, Lily nije rekla ni riječ.

Da bude pošten, ona je vjerojatno čekala da on pokaže dobre namjere i sam započne razgovor. Ali, on se nije mogao sjetiti što bi rekao.

Zatim se Lily, gotovo kao da mu čita misli, okrenula na svom sjedalu i pogledala ga. - Glynnis mi je jednom rekla da je rođena u Africi.

Najzad! Sad je već bolje. - Da, rođena je .

- Rekla je da je bila premalena da bi se sjećala, ali da ste zapravo prilično dugo živjeli u Africi.

- Da. - *Nisi baš razgovorljiv, prijatelju.* Bit će bolje da poradi na jednosložnim odgovorima ili će se vratiti odakle je krenuo - a to je bila situacija koju je pod svaku cijenu želio izbjeći. - Do jedanaeste sam godine živio u brojnim seocima u kamenitim stepama južne i istočne Afrike.

- U kamenitim stepama Afrike - sanjarski je ponovila. - Zvuči kao iz romana Karen Blixen. Mora da je to bilo očaravajuće. A tvoji roditelji? Tvoja je sestra spomenula da su bili liječnici i da su bili pravi stručnjaci u radu s urođenicima. Znam da je silno ponosna na njih. Mora da si i ti.

- Ponosan? Da, pretpostavljam da jesam. - Iako, kad bi pomislio na svoje roditelje, uglavnom bi ga obuzeo osjećaj nezado-voljene čežnje. Njihova međusobna velika strast i njihova strast prema poslu nisu ostavljale mnogo ni za kog drugog, a dobroćudna zanemarenost koja je sačinjavala njegovo djetinjstvo rano ga je naučila da se za emotivno dobro stanje ne možeš osloniti na druge. No, iako se često osjećao izostavljenim, pa čak i zaboravljenim, barem je imao slobodu stepe. Trčeci s pripadnicima nomadskog plemena Maasia po visokim, otvorenim travnjacima prvi je put osjetio pustolovinu i uvelike mu pomoglo ublažiti osjećaj osamljenosti.

Zatim mu je i to uskraćeno, nedugo nakon što se rodila Glynnis, kad su njegovi otac i majka, koji su tvrdili da ih silno vole, otpremili njega i njegovu malu sestricu natrag u Ameriku. - Glynnis nikad zapravo nije imala priliku upoznati naše roditelje - čuo je samoga sebe kako priznaje. - Možda sam ih malo romantizirao za njezinu korist.

- Kako?

Morao joj je priznati; pretvorila se u uho od znatiželje. Međutim, čak ga ni cinična sumnja da nikako nije moguće da je do te mjere zainteresirana nije spriječila da reagira na svu tu intenzivnu pozornost usredotočenu na njega. - Bili su fanatični glede nedaća urođenika, zbog čega su bili fantastični liječnici. Međutim, nisu bili baš najpažljiviji mama i tata na svijetu. Otpremili su nas baki i djedu u Philadelphiju kad Glynnie nije imala niti šest mjeseci, i nakon toga se udostojili doći je vidjeti tek nekoliko puta. Ali, nisam joj mogao reći da su im drugi ljudi očito bili važniji od nje, zar ne? Bili su jedini roditelji koje je imala. - Slegnuo je ramenima kako bi joj jasno prenio svoju posvemašnju ravnodušnost. - Stoga sam malo napuhao zahtjeve koje su im nametala njihova humanitarna djela. - Uputio joj je brz pogled iskosa, a zatim se ponovno usredotočio na cestu. - Zbog Glynnis sam se uvijek nadao da će se situacija jednoga dana promijeniti, ali kao što već znaš, kad je Glynnis imala osam godina, neka je groznica pomela selo u kojemu su radili i oboje ih ubila.

- Da, žao mi je.

Ponovno je slegnuo ramenima. - S obzirom na uvjete u kojima su redovito radili, to se moralo dogoditi.

Ali, Lily je vidjela kako mu licem prolazi plamen boli i njezin je želudac izveo neobičan mali salto. *Dobro, možda on nije leglo demona kakvim sam ga definirala.* Promatrajući ispod trepavica njegov profil, zaključila je da njegove nade, da će se situacija s roditeljima promijeniti vjerojatno nisu bile samo zbog Glynni-sine koristi. I Lily se morala zapitati: »Gdje je, k vrapcu, on u toj jednadžbi?« Govorio je o tome kako su njegovim roditeljima drugi ljudi bili važniji od njegove sestre, ali što je s njim? On je živio s njima jedanaest godina prije nego što se Glynnis uopće rodila - što se dogodilo tijekom tog desetljeća da se činilo da njihov jedini sin ne očekuje nikakvu pozornost za sebe? Po prvi put otkad ga je ugledala u njegovoj kuhinji u Laguna Beachu, zatekla se kako ga doživljava ne kao božanstvenu gromadu ili uvredljivog Neandertalca, već kao zanimljivu zagonetku koju bi ona veoma voljela dokučiti.

Međutim, prije nego što je uspjela zaključiti što će biti potrebno da bi to učinila, Zach ju je iznenadio rekavši: - A ti? Jesu li tvoji roditelji još uvijek živi?

- O, da. - Nasmijala se. - Itekako. - Na trenutak je pomislila da ne kaže ništa više kako bi provjerila zanima li ga to dovoljno da upita za pojedinosti, ali se predomislila. Ako gotovo dvjesto milja nije rekao ni riječ, kakva je vjerojatnost da se najednom počne raspitivati za sve pojedinosti njezinoga života? Očito, on bi bio savršeno sretan putovati u tišini ostatak dana.

Ona, međutim, za sebe to nije mogla izjaviti, zadnjih nekoliko sati gotovo je izludjela. - Moji su starci puka suprotnost tvojima, barem glede obrazovanja. Morali su se vjenčati kad im je oboma bilo sedamnaest godina pa su jedva uspjeli završiti srednju školu.

Nije skrenuo pogled sa ceste. - Je li to bilo zbog tebe? - upitao je. - Ili negdje imaš starijeg brata ili sestru koja ih je primorala na brak?

- Ne, to sam bila ja. Začeta, kako mi je rečeno, na stražnjem sjedalu jednog Buicka iz šezdeset i druge u ljetnom kinu u jednoj selendri u Idahu za koju, sigurna sam, nikad nisi čuo.

- I, s kojim si roditeljem završila? - Udostojio se skrenuti pogled sa ceste dovoljno dugo da je brzo pogleda. - Pretpostavljam s majkom.

Iznenadeno ga je pogledala. - Živjela sam s njih oboje.

- Zar su još uvijek u braku? Nije li to protivno svim statistikama parova koji se vjenčaju tako mladi?

- Da, istina, ali statističari nikad nisu upoznali moje starce. Dok ja nisam preuzela njihove financije, možda nisu imali ni prebite pare, ali jedna stvar koju su uvijek imali je prava ljubav.

- Opazila je kako Zach koluta očima. - Ne kažem da se povremeno ne bi posvađali tako da se kuća tresla. Ali, nikad nije bilo ni najmanje dvojbe da je njihov brak čvrst.

Ovaj joj je put, kad je skrenuo pogled sa ceste, uputio pogled koji nije mogla ni započeti dešifrirati. - Znači, odgojena si u kućici s bijelom ogradom?

Lily nije mogla odoljeti - zabacila je glavu i prasnula u smijeh.

- Oprosti - rekla je opazivši njegovu ljutnju kad se pribrala. - Ne

smijem se tebi. Samo - odgoj u kućici s bijelom ogradom najdalje je od istine što može biti. Moji su starci živjeli nemirnim stilom života. Često smo selili. Obično jednom, često dvaput, a ponekad i triput godišnje. *Sanjala sam* o kućici s bijelom ogradom. -Snuždila se. - U svakom slučaju, nikad nisam živjela u njoj.

- Uh. - Ušutio je, usredotočeno suzivši oči dok je zaobilazio jedan automobil. Sve više je vozila izranjalo na međudržavnu cestu kako su se približavali Salemu i Zach kao da je bio usredotočen ne samo probiti se kroz prometnu gužvu, nego i ne izgubiti previše vremena.

Lily se uhvatila kako mu dobacuje česte poglede, pitajući se o čemu razmišlja, osim činjenice da mu ograničenje brzine od 50 milja na sat očito nije dobro sjelo. Povremeno bi se zaustavili kako bi ona otišla u toalet ili kako bi uzeli nešto za jelo, ali Za-chovo sve veće nestrpljenje bilo je gotovo opipljivo. Na njezino iznenađenje, umjesto da je njegov nespokoj uzruja, poželjela je ispružiti ruku i nježno ga potapšati po koljenu u znak ohrabre -nja. Uspjela ga je uvući u još nekoliko kratkih razgovora, ali to je bilo kao da pokušavaš otpetljati vlasi kose iz tanke ogrlice na vratu, teško i petljivo.

Skrenuo je na prvu benzinsku postaju koju je vidio nakon što su kasnije toga dana prešli oregonsku granicu i ušli u Washington. - Evo. - Gurnuo je šaku novčanica u Lilynu ruku. - Kupi nam nešto za jelo. Ja ću napuniti rezervoar sad kad smo najzad u državi u kojoj možeš sam točiti.

Osjetila je kako joj se usne izvijaju u osmijeh dok je ulazila u samoposluživanje. Zach je oregonski zakon koji zabranjuje da sam točiš benzin shvatio kao osobnu uvredu. Službenici na ben-ziskoj postaji nedvojbeno nisu bili dovoljno brzi da bi zadovoljili njegova zahtjevna mjerila.

Prebirući po namirnicama u trgovini kako bi pronašla nešto što nije prepuno konzervasna, osjetila je iznenadan nalet čežnje za pravom hranom. Bila je umorna od brze hrane i hrane iz samoposluživanja. Dala bi gomilu para samo da može začas prirediti nešto od provjereno svježih sastojaka. Međutim, kako je u duši bila pragmatična žena, učinila je najbolje što je mogla s ograničenim resursima koji su joj bili dostupni.

Upravo se zaputila natrag prema automobilu s vrećicom namirnica, kad se pokraj nje najednom pojavio tamnokosi mladić.

- Gospođice? - Bio je zgodan i dobro građen... i možda tek mrvicu previše svjestan obje te činjenice. No, osmijeh koji joj je uputio bio je pristojan i dražesno nesiguran. - Oprostite, žao mi je što vam smetam. Ali se pitam mogu li vas zagnjaviti za pomoć.

- Naravno. Što mogu učiniti za vas?

- Moj engleski baš nije najbolji...

- Naprotiv, vaš engleski je odličan.

- *Gracias*, ali čini se da me ondje ne razumiju... - Neodređeno je mahnuo rukom u smjeru samoposluživanja ili možda crpki na njegovom dalekom kraju. - ... Pa sam se zapitao biste li mi vi pomogli?

- Rado ću učiniti što mogu. U čemu je točno prob...

- Lily! Odmah da si dovukla guzicu ovamo ili ću otići bez tebe!

Puko nestrpljenje u Zachovom bijesnom poviku natjeralo ju

je prebaci vrećicu u drugu ruku i slegne ramenima mladiću. -Žao mi je, ovi milozvučni tonovi pripadaju mom prijevozu pa se bojim da vam ipak neću moći pomoći. Ali, uistinu - uvjerila ga je uputivši se ka džipu - vaš engleski je mnogo bolji nego što vi mislite. Samo govorite sporo onome kome je problem shvatiti što govorite i sigurna sam da će sve ispasti kako treba.

- Prijetnje, Zach? - upitala je trenutak kasnije kad je ušla u automobil. -Ja to ne bih nazvala uljudnošću.

- Hej, čitav prokleti dan bio sam ljubazan kao stara baba na jebenoj čajanki - zarežao je dok je ona stavljala pojas. - Ali, neću čekati dok ti očijukaš s lokalnim momcima. To čini u svoje vrijeme. Ja se moram držati rasporeda. - Nagazio je papučicu gasa i odtutnjali su s benziske postaje.

7

Nekoliko sati kasnije, Zachov se raspored sudario s voznim redom trajekta u Anacortesu i brzo izišao kao gubitnik. U nevjerici je zurio u prodavača karata.

- Tri sata čekanja?

- Da, gospodine. Tri sata i trideset minuta, da budem precizan.

- Šalite se, zar ne?

- Ne. - Muškarac u kabini uputio mu je lagani osmijeh. -Pretpostavljam da niste odavde.

- Nisam.

- Znao, gospodine, mi radimo po izvansezonskom rasporedu, pa to nije neobično. Upravo ste propustili trajekt za otok Orcas, a sljedeći koji će se zaustaviti ovdje je Illahee, pa se bojim da se ni na njega nećete ukrcati jer prima samo sedamdeset i pet automobila, a već ih je više od toliko ispred vas.

- Nije moguće da svi ti automobili idu na Orcas.

- Ne idu, gospodine. Mnogi od njih idu na Lopez i Shaw. Orcas je treća stanica na ruti za San Juan, iako se svi trajekti ne zaustavljaju na svakome otoku. - Muškarac je slegnuo ramenima. - U svakom slučaju, sljedeći trajekt super klase bit će ovdje za tri sata i - provjerio je sat iznad glave - trideset i četiri - ne, trideset i tri minute. - Pružio je kartu kroz prozorčić, zajedno s redom vožnje. - Stanite u petu traku.

Zach je morao potisnuti poriv da opsuje kao kočijaš. Ali taj čovjek očito nije bio visoko na zapovjednom lancu, a Zachovih osamnaest godina vojne službe naučilo ga je da svoje frustracije ne ispucava na nekome tko nema nadzor nad okolnostima. Zahvalio je muškarcu na vremenu koje mu je posvetio, uzeo kartu za trajekt i odmaknuo se od kabine.

Znao je da ovaj zastoj ne bi smio shvatiti osobno, ali putovanje je bilo dugo i napeto, i ozlojedilo ga je što je ovako zaustavljen

sad kad je nadomak cilju. - Otok - progundao je zaustavivši se iza zadnjeg automobila u redu i ugasivši motor. Pričvrstio je kartu na vizir, provjerio sve druge trake, većina kojih je bila puna automobila. - Zar je Glynnis baš morala odabrati tipa koji živi na jebenom otoku?

Lily je podigla pogled s nokta kojega je turpijala. - Baš si vedar momak. - Izvila je obrvu. - Pretpostavljam da sad vjerojatno nije zgodno vrijeme da ti naglasim da bismo ipak imali dovoljno vremena za zaustavljanje u onome Liz Claiborne outletu pokraj kojega smo se provezli.

Polako je okrenuo glavu i uputio joj najubojitiji pogled stožernog narednika, onaj od kojih su tek pristigli redovi drhtali u čizmama.

Na Lily je on imao jednak učinak kao i njegov svaki drugi pokušaj da je stavi na mjesto. - Izgleda da nije - vedro je rekla i stavila turpiju u svoju torbicu prije nego što je otvorila suvozačka vrata. - Promatraj to s pozitivne strane. Sad barem možemo protegnuti noge. Ne znam za tebe, ali moja se ritica umrtvila i krenula ravno prema mrtvačkoj ukočenosti još prije pedeset milja.

Nije odolio, skrušeno se nasmiješio. Zatim je i on izišao iz vozila i učinio što mu je predložila. Iskoristio je priliku da protegne noge.

Miguel se zaustavio u traci broj pet, tri automobila iza džipa i spustio na sjedalu kad je opazio da su Taylor i njegova ženska krenuli prema njemu. Postaje zamršeno. Tko bi pomislio, kad je jučer iz mornaričke baze krenuo za stožernim narednikom, da će se danas navečer naći više od tisuću milja dalje, u redu za trajekt koji vozi samo *Dios* zna kamo?

Dok je nekoliko trenutaka ranije čitao vozni red na ploči ispred kabine i čekao da kupi kartu, vidio je da osim do četiri otočna odredišta, dva trajekta svakoga dana voze do Kanade. Na trenutak se ukočio, pitajući se za koje bi odredište trebao kupiti kartu, svjestan da je u nevolji, ako je to Kanada. Zatim mu se urođeno samopouzdanje vratilo. Trajekti za Kanadu polazili su

rano ujutro pa to najvjerojatnije neće biti problem, a kako ono glasi poslovice? Ne traži problem gdje ga nema.

Kad je došao njegov red za kupnju karte, razmišljao je da jednostavno pokaže na Taylorov džip i kaže prodavaču karata da je u pratnji stožernog narednika i da želi ići kamo i on ide. Ali, što ako se prodavač ne sjeća kamo Taylor ide? Između Miguelovog i Taylorovog automobila bilo je nekoliko vozila i zadnje što mu je trebalo bilo je da privuče narednikovu pozornost. Na kraju je jednostavno kupio kartu za zadnji otok u nizu.

I tako je sjedio, sa svih strana okružen drugim automobilima. Bilo je besmisleno u ovome času ugrabiti žensku, budući daje s doka bilo nemoguće otići, čak i da je uspije odvojiti od ma-rinca. Zato se sad spustio nisko na sjedalo - nije se kanio odreći elementa iznenađenja dopuštajući da bude uočen.

Ipak, to mu se nije sviđalo. Miguel Escavez nije muškarac koji klizi niz sjedalo kako bi izbjegao sukobe, on se s njima izravno suočavao! Nije mu se sviđalo što se osjeća izvan svog elementa, ali ovo je, iskreno rečeno, bilo daleko više od onoga što je očekivao kad je krenuo na svoju misiju. Da je danas poslijepodne imao još samo jednu minutu na onoj benzinskoj crpki, žena bi sad bila u njegovom vlasništvu i ova skrovitost ne bi bila potrebna. Bio je tako blizu... sve dok zapovjednik nije izdao zapovijed i *gringa* poslušno skočila izvršiti je.

Miguel je napola očekivao da će marinac izići iz svog vozila i sukobiti se s njime ondje, na licu mjesta. Ali se Taylor odvezao iste sekunde kad je plavuša ušla u džip pa se očito nije potrudio zamijetiti s kime je razgovarala.

Što ponovno dokazuje moju nadmoć nad američkim marincima, samodopadno je pomislio. On bi zamijetio tko razgovara s njegovom ženskom. No, to ga je dovelo do razmišljanja o Emiliti u naručju drugoga muškarca, što je dovelo do Taylorovog nepravednog ponašanja prema njemu, i već u sljedećem trenutku, Škr-gutao je zubima od bijesa. Odlučno je otresao te misli, nekoliko puta duboko udahnuvši kako bi se smirio. Morao je usredotočiti svoju energiju na ono pozitivno.

Naposljetku, samo što nije postigao svoj cilj, osjećao je to u kostima. Bilo bi korisno znati kamo su se uputili, ali otočko

odredište zacijelo je značilo da će putovanje uskoro dosegnuti vrhunac. Ni časka prerano, ako njega pitate.

Nije se volio voziti američkim autocestama. *Gringo* vozači prerevano su mu pokazivali srednji prst kad bi pogriješio. Pljuje on na njih - oni stalno griješe pa bi i njemu trebala biti dopuštena kakva manja greškica ili dvije. Njegova je bar izlika bila nepoznavanje širokih cesta koje su bile mnogo prometnije, iako i mnogo ravnije, od onih na koje je bio naviknut. Kakvu izliku oni imaju?

Osjetivši kako u njemu ponovno raste napetost, još jednom je duboko udahnuo i primorao samoga sebe da se opusti. Još samo malo mora biti strpljiv. Jer, ubrzo će mu se ukazati prilika.

Tad će stožerni narednik vidjeti kakav je osjećaj izgubiti svoju žensku.

Lilyno se čelo nabralo dok je preko ramena promatrala Zac-ha. Jesu li mu se ramena proširila otkad je zadnji put pogledala? Zaklela bi se da on, što su duže zatvoreni u automobilu, to više prostora zauzima.

Promatrajući kako rukama neprestano bubnja po volanu, osjetila je neke neobične žmarce. Ruke su mu bile preplanule, grube kože, izgledale nekako pretučeno, onako pune žuljeva i ožiljaka. Nokti su mu bili čisti i uredno odrezani, ali nokat na lijevome palcu sjedne je strane bio iščupan do mesa.

Pogledala je vlastite ruke i skrušeno se nasmiješila. Ni one nisu baš bile glatke kao svila. Ali, ona je bila šefica kuhinje pa su posjekotine i opekline bile posljedica posla. Osim toga, u usporedbi sa Zachovima, njezine su ruke mogle pripadati nekoj razmaženoj maloj bogatašici na onim davnašnjim južnjačkim plantažama. Sa širokim dlanovima i snažnim zaglavecima na prstima, Zachove su ruke bile neprijeporno *muške*.

Trenutak kasnije, kradom je pogledala njegova usta, i uhvatila se gdje zastajkuje na tankom, blijedom ožiljku nasred gornje usnice. Bradavice su joj se ukrutile u stavu »pozor«, a ono mjesto duboko između bedara najednom napelo i zaboljelo je pa je naglo skrenula pogled. Čovječe! Ovo nije dobro. Ovo uopće nije dobro.

Najednom je bila napaljenija od zatvorenika na uvjetnoj slobodi, ali nije znala odakle to. Nikad nije pokušavala zaniijekati Zachovu sirovu privlačnost, ali nekako je bezbrižno pretpostavila da će njegovo uvredljivo ponašanje prema njoj djelovati kao cjepivo protiv nje. Redovite injekcije njegovog šugavog karaktera zacijelo će je učiniti trajno imunom.

A danas je bio ljubazan. Dobro, u svakom slučaju ljubazniji, ali kad je netko naviknut imati posla s barbarom Baboom, svako ponašanje nalik ljudskom predstavlja zapanjujuću razliku i ona je shvatila da se njezino mišljenje o njemu znatno smekšava. Odlučujući čimbenik, naravno, bila je ona naznaka ranjivosti koju je pokazao tog jutra dok je govorio o svojim roditeljima. Ganula ju je do srži i svaki put kad bi pomislila na to, uvlačila se sve dublje na jedno od njezinih slabih mjesta.

Nije li to prepatetično da bi se riječima moglo opisati? Blagi Bože, žene već stoljećima padaju na taj trik opakog frajera koji u sebi skriva ranjenog dječaka. Promeškoljila se na sjedalu i obrambeno uspravila. Dobro, ako ne može biti pametnija od toga, jednostavno će morati biti na oprezu. Jer nema šanse da postane žrtvom tog o t rcanog klišeja.

Međutim, dok je kradomice pogledavala njegova usta, nije mogla ne špekulirati. Zach je živio u inozemstvu i potjecao iz imućne obitelji koja bi svoju braću obično smještala u mrežu Old School Tie. Pa kako je, za ime Boga, dospio odatle do mačo marinca kakav je sad? I zašto joj se u um uporno uvlačilo uvjerenje da se ne bi ljubio kao učenik privatne škole, nego kao tip s pogrešne strane pruge?

Zabila se kralježnicom o naslon sjedala. *Blagi Bože, Lily, zar si potpuno poludjela? Taj te muškarac smatra droljicom koja grabi novac, a ti se pitaš kako se ljubi? Zašto ne bi jednostavno tresnula glavom o najbližu betonsku površinu, kad smo već kod toga? To bi bilo otprilike jednako pametno.*

Okrenula se bijesno pogledavši Zacha, kao da je on bio taj koji je predložio da ona ocijeni njegovu seksualnu privlačnost, i obrecnula se: - Ako si tako silno zabrinut zbog toga što tvoju sestru svatko može operušati, zašto se nikad nisi pobrinuo naučiti je osnovne vještine upravljanja novcem?

Zachove ruke, koje je svjesno držao zaposlenima kako sa njima ne bi učinio nešto doista glupo, zaledile su se na volanu usred tapkanja. Zatim se okrenuo i pogledao Lily. Odakle je sad to došlo? Je li ovo ona ista žena koja je čitav Božji dan bila neumorno, iritantno vedra? Nije bio potreban Sigmund Freud da bi se znalo koji je njegov problem, ali zašto se ona najednom tako nabrusila?

Međutim, kad je riječ o tome, doista ga nije nimalo briga za njezine razloge. Znao je samo da je on zreo za svađu... a ona mu je upravo poslušno servirala svađu pred vrata.

Okrenuo se, čvrsto obujmio rukom naslon sjedala i polako je, drsko odmjerio. Tek kad je rumenilo preplavilo površinu njezine kože, otegnuto je odgovorio:
- A zašto ti, dušo, smatraš da se to tebe tiče?

- Smatram da me se tiče, frajeru, jer Glynnis nedostaje još samo nekoliko dana do dvadeset i petog rođendana, a dok joj ja prije nekoliko mjeseci nisam pokazala neke stvari, nije znala ni ono osnovno o svojim financijama.

- Ma nemoj, mogu zamisliti kako je to izgledalo. Potrebna je prava humanitarka da usmjeri njezin novac na tvoj bankovni račun.

- Kakav novac? Jesi li ikad posvetio makar mrvicu pozornosti naporima tvoje sestre da sastavi kraj s krajem? Da, ona živi u onoj krasnoj kući na plaži i njezin je džeparac velikodušan za djevojku njezinih godina. Ali, čak i tebi mora biti očito da ona ne zna ni osnove gospodarenja novcem. Bila je poslana na europska sveučilišta i odgojena da očekuje samo najbolje. Nitko se nikad nije potrudio reći joj zašto ne može nastaviti trošiti onako kako je bila naviknuta, prije nego što sam ja sjela s njom i objasnila joj zašto to više nije održivo. Za ime Božje, Zach, dok njezini vršnjaci kupuju na rasprodaji Nordstrom Racka, ako imaju sreće, ona još uvijek kupuje visoku modu. Nije znala ni kako izbalansirati čekovnu knjižicu dok je ja nisam naučila!

Netremice se zagledao u nju. U njezinom je glasu bio prizvuk istine koji on nije želio čuti, pa ga je odgurnuo ravnodušno izjavivši: - Sereš. - Ali, uzrujanost, rođena iz stare, poznate krivnje, uskomešala se u njegovom želucu.

- Nisu to gluposti - strastveno je rekla. - Znaš što ja mislim? Mislim da si ti jedan od onih manijaka koji svoje žene voli nadzirati i držati u neznanju. Što je to, neka opijenosti moći koja te rajca?

Njegova je sestra bila jedina obitelj koju je imao i Zach je tri dana bio na rubu, zabrinut za nju. Ljutnja i krivnja i osjećaj vlastitoga neuspjeha eksplodirali su u njegovom želucu i podigli se u opasnoj bujici kako bi podrovali njegov samonadzor i natjerali ga da možda po prvi put u svom odraslom životu reagira ne razmišljajući o posljedicama svojih djela. Zgrabio je Lily za ramena i napola je podigao sa sjedala. Privukao ju je k sebi preko konzole i nagnuo glavu dok im se nosevi nisu umalo dotaknuli, a zatim prokleta: - Puna si govana, gospođo, znaš li to? Da sam ja barem upola takav manijak kontrole kakvim me optužuješ da jesam, i nadalje bih imao toliko kandidata za žrtve da ne bih znao što bih s njima. Imam velike, opake marince koje mogu muštrati - sigurno ne moram dominirati mlađom sestrom da bih svršio.

Na njegovo iznenađenje, nije imala trenutačan mudrijaški odgovor i on tek što nije čestitao samome sebi što je najzad osvojio bod, kad je postao svjestan da ona netremice promatra njegova usta. Umirio se... i osjetio drhtaj koji je prostrujio njezinim tijelom.

Polako je podigla pogled i susrela njegov. Progutala je slinu i vrškom jezika obliznula donju usnu, a njegov je pimpek skočio iz mirovanja u punu erekciju tako brzo da se iznenadio što mu glavić nije doživio potres mozga udarivši o raspoređena hlačama. Pustio ju je tako brzo da su joj dojke poskočile kad je bubnula natrag na sjedalo, a on se propeo uz svoja vrata, prstima trljajući čelo.

Isuse. Što se to upravo dogodilo? Je li ona doista promatrala njegova usta kao da bi ih željela zagristi ili je od napetosti kojoj je bio izložen napokon pukla neka žila u njegovom mozgu? Zatim je suzio oči. Ili možda ona skreće pozornost s njegove sestre na njega? Naposljetku, ipak on ima više novca od Glynnis.

Ta bi teorija držala mnogo više vode da je Lily ovog trenutka imalo nalikovala ženi koja kontrolira muškarce pomoću seksa.

Umjesto toga, ona je sjedila i treptala očima, a kad su im se pogledi sreli, licem joj se razlilo vrelo rumenilo. Zatim kao da se pribrala.

- Dobro - zakreštala je. Nakašljala se i počela iznova. - Dobro, možda sam pogriješila pomislivši da si manijak kontrole. Ako je tako, ispričavam se. Ali, nisam pogriješila glede Glynnisinog neznanja o financijama. - Malo se uspravila na sjedalu. - Nije znala izbalansirati čekovnu knjižicu dok joj ja nisam pokazala i nije imala pojma kako postupati sa svojim mjesečnim prihodima.

Zach je spustio ruku. - To nema smisla. Ona neumjereno kupuje, to je istina, ali mora da ju je djed naučio bar nešto o tome kako će postupati sa svojim financijama. Meni se svakako popeo na vrh glave kako bih naučio biti financijski odgovoran i jednoga dana mogao preuzeti obiteljsku korporaciju. Kad sam se odbio posvetiti njegovim planovima i umjesto toga se pridružio marincima, jednostavno sam pretpostavio da će s vremenom početi pripremati Glynnis za taj položaj. - Kradomice se namještajući na sjedalu, pogledao ju je preko sjedala. - A djed je bio pravi kurvin sin kad je riječ o kontroli.

Utihnuo je. - On je bio manijak kontrole i volio je imati sve pod nadzorom - polako je ponovio. - I ne bih rekao da je nemoguće kako je stari gad namjerno učinio sve kako bi Glynnis ostala u neznanju.

Između Lilynih tankih obrva pojavila se bora. - Zašto bi to učinio?

- K vragu, ne znam. Strašno sam ga rasrdio kad sam odbio pristati živjeti onako kako je želio - možda je mislio da ću se, kad vidim što on radi, vratiti kući i brinuti se za Glynnis, a time i za posao, baš onako kako je on želio. Gospode, taj je čovjek bio hladan kao led. Mrzio je kad ne bi bilo po njegovome i da nije bilo bake, život u onom jebenom mauzoleju bio bi nepodnošljiv. - Obuzela ga je toplina kad se sjetio bake, i osjetio je kako mu se usne razvlače u nježan osmijeh. - Ona je, pak, bila najbolja - odatle Glynnis njezina ljupkost.

- Glynnis je rekla da vam je baka umrla dok ste oboje bili još djeca.

- Da, iste godine kad i naši starci, nekoliko dana nakon što sam maturirao u privatnoj srednjoj školi. Tad smo ostali samo

ja i djed, budući da je Glynnis bila poslana u internat u Gene-vu kad se baka razboljela. Mrzila je to, ali takav je bio stari. Nije nimalo mario što mi želimo. On je želio maknuti Glynnie s puta, pa ju je poslao u inozemstvo. I on je odlučio da mene treba obučiti da preuzmem obiteljsku korporaciju. - Ponovno osjetivši težinu tih zagušujućih očekivanja, potegnuo je oko-vratnik svoje majice.

- I onda si pobjegao i pridružio se marincima?

Namrštio se. - Nisam pobjegao. Imao sam osamnaest godina, jednostavno sam iskoristio svoje pravo da odaberem vlastitu karijeru. A ona ni u kom slučaju ne bi bila takva koja uključuje sjedenje u nekom uredu iz dana u dan.

Iskrivila je usne u tek zamjetan, suosjećajan osmijeh. - Ne -svečano se suglasila. - To uopće ne mogu zamisliti. Nimalo ne sumnjam da bi od uredskog posla poludio.

Njezin ga je komentar iznenadio. Pomislio bi da bi ona bila za to da muškarac prihvati svaki posao koji donosi najviše novca. Kroz misli mu se s nelagodom provlačila pomisao kako ona možda ne odgovara tako savršeno ulozi koju joj je dodijelio, ali ju je odmah odbacio. Ni ne misli o tome, rekao je samome sebi.

I nije si dopustio zapitati se zašto ne.

Nekoliko sati kasnije, sunce je već zašlo iza planina na zapadu, kad je kuckanje po prozoru prenulo Miguela iz drijemeža u koji je utonuo. Uspravio se na sjedalu, a kroz žile mu je nahrupio adrenalin jer je napola očekivao da će s druge strane prozora ugledati stožernog narednika koji bijesno zahtijeva objašnjenje što Miguel radi ovdje. No, mlada žena koja se sagnula kako bi provirila kroz njegov prozor bila je neznanka. Miguel je tek neznatno spustio prozor.

- Vašu kartu, gospodine.

Trebala mu je sekunda da promijeni brzinu u glavi, zatim je trepnuo, zijevnuo i istrgnuo kartu s ploče s instrumentima. Pružio je kartu ženi.

Pogledala ju je i namrštila se. - U pogrešnom ste redu.

-*Que?*

-Ovo je karta za otok San Juan. Vi ste u redu za Orcas.

Psujući u sebi, kategorički je kimnuo ženi. - *Si.* Orcas.

- Vaša karta je za San Juan. Potrošili ste za nju više nego što biste potrošili za vožnju do Orcasa.

Pretvarao se da ne razumije, u nadi da će ona otići.

Uzdahnula je. - Platili ste previše - glasno je rekla, kao da je on gluh, a ne strani državljanin, i pokušala mu vratiti kartu. - Ako je odnesete do kabine, možete je zamijeniti i dobiti povrat novca.

Ljudi su počeli pogledavati u njihovom smjeru i Miguel je želio da žena ode prije nego što se i Taylor osvrne. - *Si* - ponovio je. - Orcas.

-Oh, za Boga miloga - rekla je. - Kako god. Ne možeš reći da nisam pokušala. - Zatim je, pridruživši njegovu kartu hrpici u ruci, slegnula ramenima i krenula do sljedećeg automobila.

Očito je mislila da je on idiot i Miguel je najprije u retrovizoru bijesno pogledao njezina leđa koja su se udaljavala, a zatim džip tri automobila ispred njegovoga. I za ovu će mu uvredu Taylor platiti. Platit će, itekako će platiti.

8

Spustio se mrkli mrak i oblaci su zastrli mjesec kad su se oni iskricali s trajekta na otoku Orcas. Nakon što su prošli svjetla seoceta u kojemu se nalazilo pristanište, tama je bila apsolutna i Lilyn prvi dojam o otoku bio je da su posvuda samo ogromna stabla. Tvrda i meka bjelogorica gusto je prekrivala prostor između visoke crnogorice koja se uzdizala nebu pod oblake, zamršenih grana koje su se doticale čineći tunel iznad ceste. Osvijetljeni automobilskim svjetlima, njihovi su tamni oblici zadobivali boju i teksturu, samo kako bi ponovno utonuli u čađave sjene na noćnome nebu kao višedimenzionalni friz od oniksa u prirodnoj veličini.

Okrenula se od prozora i pogledala Zacha. Njegove su oči na odsjaju ploče s instrumentima bile neprobojna jezera, a lice svo sačinjeno od oštih kuteva. - Doista bismo trebali vidjeti ima li u Eastsoundu raspoloživih soba. Prekasno je da se sad pojavimo nenajavljeni na Davidovim vratima.

Nije ni skrenuo pogled sa ceste, samo je kratko odgovorio: -Odustani, Morrisette. Već smo razgovarali o tome.

I jesu. Razgovarali su o tome dok je on proučavao kartu otoka uz gustu juhu od školjki u blagovaonici na gornjoj palubi trajekta. Razgovarali su o tome promatrajući jedno drugoga preko sjedala dok je trajekt klizio uskim prolazom između tamnih otoka. I ponovno su razgovarali o tome dok su stajali uz ogradu na hladnom ranotravanjskom povjetarcu i promatrali kako se automobili iskrcavaju i ukrcavaju na trajekt na otoku Lopez. Kad je Lily naglasila da čovjek ne može jednostavno banuti nekome u jedanaest sati navečer, Zach je jedino rekao: »Samo me gledaj«.

- Da, razgovarali smo - sad se suglasila. -I još uvijek nisi u pravu.

Nije je ni pogledao i njezina su se ramena trznula od ljutnje. Ogorčeno je uzdahnula. - Ti si najtvrdoglaviji muškarac kojega sam ikad upoznala. I vjerojatno najneuljudniji. Trebala sam pričekati do sutra i tek ti tad dati adresu.

Stisnuo je usnice. Međutim, kad je progovorio, glas mu je bio hladan i nezainteresiran. - Ali nisi. A ja te nisam pozvao na ovo putovanje, mlada damo, bio bih i više nego sretan odvesti te do Eastsounda i iskrcati ondje.

Osorno je progundala. - Ma nemoj. Kao da sam ja došla čak ovamo samo zato što mi je toliko drago tvoje društvo. - Netremice ga je promatrala, želeći da joj dobaci barem jedan pogled, ali se nije iznenadila kad on to nije učinio. Bio je suzdržan otkad ju je uhvatio kako zuri u njegova usta u onom kratkom trenutku ludila na doku u Anacortesu. Čovječe, ali ona je doista željela znati kakav imaju okus - trenutačno ludilo, tako daleko *od* zdravog razuma da nije mogla vjerovati. Lice joj se zažarilo kad je prekasno shvatila da se on možda ovako ponaša kako si ona ne bi nešto umislila. Nakašljala se i pročistila grlo. - Dobar pokušaj. U svakom slučaju, ja planiram biti tik uz tebe kako bih barem malo ublažila paniku kad se ti počneš razbacivati naokolo.

-Dobro. Dopustit ću ti da dodaješ rupčice kad mi se Glynnis zahvalno baci u naručje jer sam je spasio od Tommyja iz mjesta Bogu iza nogu.

Osjetila je kako je zinula od čuđenja. - Moj Bože. Kakav si ti snob. - Vjerojatno nije trebala biti šokirana tim otkrićem, ali je bila.

Po prvi je put skrenuo pogled sa ceste dovoljno dugo kako bi je pogledao, i ona je čak i na mutnome svjetlu vidjela da je bijesan. - Nije to snobizam, ti mala... - Naglo je zašutio i odlučno je pogledao. - Već sam prošao ovo sranje.

-Daj se saberi! Glynnis nikad nije pobjegla s nekim tipom.
- Barem... ili je?

-Jesam li rekao da jest? Ali, pogodi gdje je zadnji tip za kojega je mislila da je zaljubljena u njega čekao svoj brod kad sam ga ja pronašao?

- Oh, čekaj da pokušam. Možda u naselju prikolica?

-Prokleta točno. I prije nego što poludiš, znam da život u prikolici ne čini osobu automatski smećem, dobro? Siguran sam da su prikolice pune marljivih ljudi, ali ovaj tip nije bio jedan od njih. Imao je nekoliko skupih odjevnih predmeta, ali inače je živio kao svinja. I bezočno je lagao Glynnis. Dok je ja nisam tamo odveo da se sama uvjeri, slijepo je vjerovala da se uvijek moraju sastajati kod nje zato što se njegov stan na plaži renovira.

Sirota Glynnis, pomislila je Lily. No, glasno je rekla samo: -David nije takav. On je voli.

Zach se posprdno nasmijao i nagazio papučicu gasa.

Dvadeset minuta kasnije, zaustavio se uz ruralni poštanski sandučić blizu prilaza jednoj kući. Spustio je prozor i uperio svjetiljku u adresu na boku sandučića. - Tu smo.

Prednja svjetla automobila koji je skrenuo na cestu iza njih obasjala su unutrašnjost džipa, a zatim jednako brzo nestala, i Lily se okrenula od gustih duglazija koje su imanju Beaumon-tovih osiguravale privatnost. Otvorila je usta kako bi još jednom pokušala odgovoriti Zacha od obrušavanja na Davidovu obitelj u ovako kasni sat, ali prije nego što je uspjela išta zaustiti, on je već stavio mjenjač u brzinu.

-Neću više raspravljati s tobom - rekao je kao da je ona doista predočila svoj argument i uvezao džip na prilaz kući.

Vozili su se dugom vrpcom asfalta koja je vijugala između gustih stabala. Zatim su okolna stabla prepustila mjesto hektaru brižno održavanog travnjaka. A onda je Lilynu pozornost privukla kuća koja se ponosno uzdizala na pola puta između stabala i visoke strme obale. Oteo joj se iznenađen smijeh.

-Vidi ti to. - Oduševljeno je pogledala Zacha. - Toliko o tvojoj teoriji da tvoju sestru želi samo zbog novca.

Ni približno nalik prikolici iz Zachove mašte, Davidov je dom bio pravi veleposjed. Kućerina od granita s izbljedjelim cri-jepovima više je nalikovala prostranoj seoskoj krčmi nego zdanju za jednu obitelj. Smještena tako da gleda na liticu i vodu u podnožju, na obje je strane glavne građevine imala zdepasta krila, nekoliko dimnjaka i kapke prozora koji su uokvirivali pomno izrađene prozore... od kojih je svaki trenutačno bio osvjetljen.

Zach nije izgledao kao da mu je imalo neugodno što je ishitreno donio očito tvrdoglav zaključak. Samo je slegnuo ramenima na njezino peckanje, zaustavio džip na vrhu kružnog prilaza i ugasio motor. Uputio je Lily samo jedan pogled prije nego što je posegnuo za kvakom na vratima. - Da, ali izgleda da su svi još uvijek budni. Stoga pretpostavljam da još uvijek nije prekasno za posjet. - Izišao je iz automobila.

Lily je zakolutila očima i sama izlazeći, ali nije mogla odoljeti da se krajičkom usana ne nasmiješi. Veliki je vojnik bio u krivu, u krivu, u krivu, i ubrzo će morati povući svoje riječi. Istini za volju, naslađivala se i samoj sebi obećala sjedalo uz sami ring za tu prigodu.

Još se smješkala dok je hodala za njim do ulaznih vrata kuće i penjala kamenim stubama velike verande. Minutu kasnije, on je pozvonio na vrata. Kad to nije urodilo odgovorom dovoljno brzim prema njegovim mjerilima, podigao je svoju veliku šaku i snažno zalupao po čvrstim vratima.

- Za ime Božje, Zach - prosvjedovala je, ali kad su se ulazna vrata naglo otvorila, grlo joj se začepilo od nepatvorenog šoka kad su se zatekli ispred opasnog kraja dvocijevke.

Opa, sranje! Podižući ruke od tijela kako bi pokazao da je bezopasan, Zach je zakoračio ispred Lily. Iako, to što je stao između nje i dvocijevke ne bi je baš bog zna kako zaštitilo ako tip ispred njih odluči pritisnuti okidač. S ove udaljenosti, pucanj iz dvocijevke probio bi u Zachu rupu veličine odbojkaške lopte i zabio se ravno u nju.

U kući su se začuli glasovi, većinom ženski, jedan od njih opasno blizu histerije, ali Zach nije svrnuo pogled s mladića s dvocijevkom. Zanemario je kratko kajanje što je svoj službeni devet milimetarski pištolj spakirao u torbu prije nego što su tog jutra krenuli iz kampa i mirno rekao: - Bog. Kako si? Znam da je malo kasno za posjet, ali ovo je malo pretjerano, ne misliš li? Ili uvijek tako dočekujete posjetitelje?

Muškarac je čvršće uhvatio kundak puške. - Tko ste, do vra-ga, vi? I kog vruga želite?

Tip je bio nervozan i bio je amater, a Zach nije cijenio ni jednu ni drugu osobinu kod nekoga tko drži pušku uperenu u njega. Opazivši da je mladićev prst kliznuo s okidača i nemirno lupnuo o kundak, Zach je naglo ispružio ruku i okrenuo sačmaricu postrance, izvlačeći je iz muškarčeve ruke spretnim zavrtanjem njegovoga zapešća.

Muškarac je opsovao i pokušao dograbiti pušku.

Zach ga je odgurnuo, otvorio cijev, izvukao dva naboja sačme, a zatim zatvorio cijev i vratio sačmaricu muškarcu. - Moje ime je Zachariah Taylor - rekao je. - Stožerni narednik američkih marinaca - dodao je, nadajući se da će činjenica da iza njega stoji autoritet američke vlade pomoći da umiri mladog muškarca. Tip je izgledao kao da će iskočiti iz kože. - Došao sam vidjeti svoju sestru Glynnis.

Osjetio je kako Lily izvlači prste iz pojasa njegovih hlača, za koji se usidрила, a toplina njezinih dojki nestaje dok se ona odmiče od njegovih leđa. Međutim, jedva je imao vremena zamijetiti tu činjenicu, kad se na vratima pojavila žena u kasnim pedesetim godinama života.

- O moj Bože, o moj Bože - rekla je dok su joj suze treperile na donjim trepavicama, a njezine blijede ruke otmjenih kostiju sistematski trgale čipkani rupčić koji je njima držala. Zatim je gurnula rupčić u jednu ruku, a drugu ispružila i uhvatila Zachovu ruku. Povukla ga je u predsoblje, a zatim se puna nade

zagledala u njega, dok je mladić zatvarao vrata iza njih. - Jesu li vam se javili? Imate li novosti o mom Davidu?

Prokletstvo. Ne sviđa mu se kako ovo zvuči. - Nemam, gospođo.

- O, ne! - Nekontrolirano je vrisnula i Zach je shvatio da je to onaj glas koji je čuo na rubu histerije.

- Duboko dišite, gospodo - naredio joj je onim istim tonom koji nije trpio neposluh kakvim je već godinama brojnim novacima pomagao da svladaju nervozu. - Duboko udišite i polako izdišite. A onda mi recite što se to događa ovdje.

Uvukla je zrak, ali nije djelovala zamjetno pribranija kad ga je izdahnula. Međutim, ponovno je udahnula i izdahnula, a zatim

ga pogledala najsmirenije što je mogla. - Oteli su ih - rekla je, a brada joj je odmah zadrhtala. - O Bože, o Bože. David i njegova mala djevojka su oteti.

Dios, kako j e hladno. Miguel j e dlanovima masirao ruke i p o -želio da je toplije odjeven. Nedostajala mu je njegova ljubljena Kolumbija, gdje se toplina uvlačila čovjeku u kosti, i nezadovoljno se zapitao jesu li stožerni narednik *velika faca* Taylor i njegova anemična ženska najzad stigli do odredišta na koje su se zaputili kad su krenuli iz Kalifornije. Nadao se da jesu, jer što prije obavi svoj zadatak, to će prije moći potraživati položaj koji mu pripada i vratiti se u svoje selo nedirnutog ponosa.

Bio je u iskušenju da iziđe iz auta i vrati se do prilaza na kojemu se stožerni narednik maločas parkirao, da vidi je li marinac sad ondje. Samo što ga je ponovno obuzela ona ista dvojba kao i sinoć u kampu. Nije se usuđivao napustiti svoj automobil iz straha da će biti uhvaćen nespreman ako se zapovjednik iznenada vrati. A nije smio parkirati ni preblizu, iz istog onog razloga zbog kojeg se već dva dana držao na pristojnoj udaljenosti - nevoljkosti da oda igru prije nego što bude spreman povući potez. Već se ionako praktički zabio u stražnji odbojnik džipa dok se žurio da ih sustigne, kad se pobjao da ih je izgubio, a onda naletio na njihovo vozilo parkirano nasred ceste. Skrenuo je na prvi privatni prilaz koji je ugledao i čekao dok nije čuo kako se njihov automobil udaljava i tek tad ponovno izišao na cestu. Zatim je pronašao bolje mjesto s kojega je mogao ne samo motriti na cestu, nego i zaštititi svoj automobil od slučajnih pogleda.

Čim je zaključio da je ovo doista krajnje odredište stožernog narednika, planirao je brzo otići do najbližeg grada kako bi se propisno odjenuo za ove vremenske prilike. Brzo će mu se ukazati prilika da ugrabi žensku i nestane odavde, ali dok čeka, trebaju mu prikladne zalihe. Omotao se tankom dekom koju je pronašao u prtljažniku i nakratko upalio motor kako bi uključio grijanje. Pomisao na lice stožernog narednika kad vidi da mu je netko maznuo žensku, izmamila je osmijeh na Miguelovo lice. Ubrzo, obećao je samome sebi. Još samo malo.

Ali kad je trenutak kasnije ugasio motor automobila kako bi sačuvao benzin koji mu je preostao, hladnoća mu se ponovno uvukla u kosti. I znao je da ne može biti dovoljno brzo. Jer ako uskoro ne krene, vjerojatno će mu se guzica smrznuti na ovoj negostoljubivoj klimi na kakvu nije bio navikao.

Zach je imao osjećaj kao da je dobio udarac ravno u želudac i netremice se zagledao u otmjenu matronu ispred sebe. - Oteti? Mladić koji ih je dočekaao na vratima sa sačmaricom, sad je iskoračio i ohrabrujući zagrlio ramena starije žene. Odmaknuo je blistavo smeđu kosu sa čela zamahom glave koji je djelovao nesvjesno, kao navika. - Iz tog razloga ovo - rekao je, lagano podigavši sad praznu sačmaricu u ruci. - Kad ste se vi pojavili praktički netom nakon što smo primili obavijest, pomislili smo da ste oni. Ja sam Richard Beaumont - dodao je ispruživši ruku.

- Davidov rođak. A ovo je Davidova majka, Maureen.

Iz susjedne su prostorije došle još dvije žene i jedan muškarac i pridružili im se u predsoblju, a Richard ih je predstavio kao svoje sestre Cassidy i Jessicu, i Jessicinog supruga Christophera. Zach je odgodio razmišljanje o dojmu o napadnoj brineti, neuglednoj brineti i tipu koji kao da je sišao sa stranica Gentleman's Quarterlyja za kasnije jer je u tom trenutku gospoda Beaumont rekla: - David nas je nazvao prije nekoliko dana. Rekao je da je u Kaliforniji upoznao svoju buduću suprugu i da je dovodi kući da nas upozna. To nam se činilo veoma iznenadnim - zabrinuli smo se da je riječ o jednoj od onih grozних, napadnih starleta, ili kopački zlata koja se zalijepila za njega zbog njegovog novca.

- Zatim je, kad se očito sjetila da je žena o kojoj govori Zachova sestra, rumen preplavila lice starije žene.

Lilyn nagli nalet smijeha odjeknuo je u šutnji koja je uslijedila, a okupljeni se šokirano stresli i okrenuli prema njoj. Čak i nakon dva puna dana putovanja, s većinom šminke obrisanom s lica i razbarušenom kosom, pomalo spljoštenom na jednoj strani glave, i nadalje je izgledala kao jedna od posljednjih vatrenih žena na kugli zemaljskoj i Zachu je palo na pamet da ona vjerojatno izgleda upravo onako kako su se Beaumontovi pobojavali da će

izgledati njegova sestra. Sad je gospođa Beaumont promatrala Lily kao da je ova izišla ravno iz podjele za *Fufice na zadatku*, i da mu želudac nije bio stisnut s desetak čvorova, možda bi od srca uživao u njezinom škripcu.

Međutim, i bolje da nije raspoložen za to, jer bi ionako bilo preuranjeno. Osim onog jednog kratkog trenutka tog poslije-podneva, nikad nije vidio Lily bez riječi, pa ni sad nije bilo tako. Ljubazno se nasmiješila Davidovoj majci.

-Oprostite - tiho je rekla. - To je bilo strašno neumjesno i ne pokušavam umanjiti težinu situacije. Ali, Zach se čitavo vrijeme vožnje iz Kalifornije pobojavao iste te stvari - da je David lovac na novac njegove sestre - objasnila je kad ju je starija žena bezizražajno pogledala. - Glynnis tek što i sama nije naslijedila znatno bogatstvo.

Gospođa Beaumont je trepnula. - Oh - rekla je. Zatim je pro-blijedjela. - Moj Bože. Pitam se znaju li to ljudi koji su ih oteli. Ne možete ostati ovdje - najednom se panično obratila Zachu. Uzrujano je zamahnula rukom, kao da ih tjera. - Morate otići.

Zach se usredotočio svom svojom pozornošću na nju. - Gospođo, ne idem ja nikamo dok ne pronađem svoju sestru - bez okolišanja ju je izvijestio. Kampirat će na njezinom travnjaku bude li morao.

- Morate otići! - Izgledala je izbezumljena prestrašeno ga netremice promatrajući. - Mislit će da smo vas mi pozvali, a rekli su nam da ne zovemo policiju ako želimo ponovno vidjeti Davida. Što ako nadziru kuću? Ako vas vide, mislit će da smo se oglušili na njihovo upozorenje.

Ne kaneći dopustiti da bude otpravljen prije nego što sazna čitavu priču - a vjerojatno ni tad, budući da je nakon jednog pogleda na posadu zaključio da je on najbolji kandidat da vrati Glynnis i Davida u jednom komadu - Zach je uhvatio nemirne ruke gospode Beaumont između svojih i pomilovao ih palčevima, polako i mirno govoreći: - Takva je prijetnja uobičajena varka, namjera koje je da izbezumi žrtvu. Ucjenjivači računaju da će vam osjećaji pomutiti sposobnost rasuđivanja, ali važno je da ovo vrijeme iskoristite za najracionalnije moguće razmišljanje.

Na primjer, dobro pogledajte Lily. Možete li zamisliti da bi je itko ikad mogao smatrati policajkom?

Prekasno se sjetio Lilynog nepokolebljivog izravnog odgovora čak i na najpomnije promatranje. Ali, sad je sudjelovala, kao da zna koliko mu je potrebno da ostane ovdje kako bi preuzeo određeni nadzor nad situacijom. Dok su sve oči prisutnih bile uperene u nju, stajala je jednog isturenog boka i proučavala svoje manikirane nokte kao da je sama u predsoblju. Čeljust joj se lagano pomicala i da nije znao da nije tako, zakleo bi se da ona žvače.

Kad je Zach opazio da se gospođa Beaumont malo opustila, izdahnuo je od olakšanja i rekao: - Morate mi reći što vas je točno dovelo do uvjerenja da su vaš sin i Glynnis oteti.

-Dvadesetak minuta prije nego što ste se vi pojavili, primili smo obavijest. - Oklijevala je, a zatim pokazala prema sobi iz koje su prije nekoliko trenutaka došli ostali. - Hajdemo u salon.

Čitavo je društvo odmarširalo u veliku prostoriju s francuskim vratima i dva prozora koja su nedvojbeno gledala na vodu, iako je trenutačno bilo previše mračno da bi se vidjelo dalje od pletenih stolaca na osvijetljenoj verandi. Gornja trećina prozora sastojala se od olovnog, nakošenog stakla od kojega su djelovali raskošno kao i zidovi prekriveni hladnom svilom boje kadulje. Za razliku od toga, kauč, dvosjed i naslonjači u prostoriji bili su uglavnom ugodni i prenatrpani jastucima, presvučeni neizbje-Ijenim platnom i lovačko zelenim satenom. U kaminu na sjevernome zidu ugodno je pucketala vatra.

Gospođa Beaumont im je pokazala da sjednu, ali je Zach ostao stajati. Zapravo je želio hodati, ali je stajao » n a mjestu odmor« kad se ona obratila nećaku.

-Pokaži mu poruku, Richarde.

Richard je prišao ugrađenom ormaru iz kojega je izvukao jedan papir. Donio ga je Zachu.

Promatrajući poruku, Zach je shvatio da do tog trenutka nije posve povjerovao u tvrdnju Beaumontovih. U nekom zabačenom kutku njegovoga uma mora da se nadao da su pogrešno shvatili ili se uspaničarili bez razloga. Ali ovaj ga je jedan list

papira sa svoje tri rečenice sastavljena od slova izrezanih iz časopisa oslobodio te zablude.

Poruka je bila kratka i konkretna.

IMAMO VAŠEG SINA. AKO ŽELITE PONOVRNO VIDJETI NJEGA I NJEGOVU DJEVOJKU, ČEKAT ĆETE UPUTE. POZOVITE POLICIJU I ONI SU MRTVI.

U godinama vojne službe, Zach je sa svojim prijateljem Coope-rom Blackstockom bio u brojnim izviđačkim misijama koje su uključivale žrtve otmice. Shvaćao je vrijednost straha. No, sad je spoznao da ono neugodno treperenje u želucu, zbog kojega je bio budan i oprezan, nije ni približno tako lako obuzdati kad je među taocima o kojima je riječ i njegova mlada sestra. Ravnomjerno je udisao kako ga taj osjećaj ne bi nadvladao i pogledao Maureen Beaumont koja je sjedila na rubu dvosjeda.

- Gdje ste ovo pronašli?

- U poštanskom sandučiću na cesti zajedno s ostalom poštom - odgovorila je. - Jessie se već ranije ponudila da će otići po nju, ali ja sam se htjela malo razgibati. Zatim sam imala posla i tek sam kasnije otišla stazom do sandučića.

- Hodali ste po mraku?

- Da, prilično često to činim. Oduvijek sam se osjećala sigurnom ovdje. - Zatim se njezino lice iskrivilo i Zach je znao da vjerojatno upravo shvaća da više nikad neće povratiti taj osjećaj apsolutne sigurnosti. - Moj Bože - rekla je.

- Dišite - podsjetio ju je.

Udahnula je i izdahnula i kad se ponešto pribrala, malo se uspravila na dvosjedu i znatiželjno ga pogledala. - Kako možete ostati tako mirni?

- Proveo sam osamnaest godina u specijaliziranoj jedinici - izvlačenje žrtava otmice dio je mog posla. Ovo je, naravno, drugačije, jer je riječ o mojoj sestri, i ne znam gdje drže Glynnis i vašega sina, tako da se ne mogu jednostavno uvući i izvući ih.

Ali, pobrinut ću se za to da njih oboje stignu kući živi i zdravi, gospođo. Na to možete računati.

Kimnula je glavom i okrenula se neuglednoj brineti koja je sjedila pokraj nje. - Stožerni narednik Taylor i gospođica... -okrenula se ka Lily - oprostite, ne znam vaše prezime.

- Morrisette - odgovorila je Lily. - Ali, molim vas, gospođo Beaumont, zar me nećete zvati Lily?

- A ja bih bio počašćen kad biste me zvali Zach, gospođo -suglasio se Zach.

- U redu. - Ponovno se obratila brineti. -Jessica, Zachu i Lily će trebati sobe. Hoćeš li ih, molim te, pripremiti?

Zach je uspio sačuvati miran, paradni izraz lica sve do trenutka kad je zatvorio vrata sobe koja mu je bila dodijeljena. Najzad sam, spustio je svoju platnenu torbu na pod, prišao krevetu i sjeo. Jedva je zamijetio ugodne boje u sobi i njezinu raskošnu opremu. Znao je samo da mu ruke potresa blaga drhtavica i netremice ih je promatrao dok je skupljao i širio šake u pokušaju da zaustavi drhtanje.

Njegova mlada sestra je oteta.

- Ne - šapnuo je odlučno nijekajući. Ne smije je izgubiti. Brinuo je o njoj na ovaj ili onaj način od dana kad mu ju je majka stavila u naručje i zatim oboje ukrcala u zrakoplov i sad je nije mogao, nije je želio izgubiti.

Osim što se baš nije proslavio brinući o njoj, zar ne? Možda je Lily u pravu. Možda se on usredotočio na sve pogrešno. Uzmite na primjer, Beaumonta. Čini se da na kraju krajeva nije lovac na Glynnin novac. A čak i da jest, to mu se iznenada nije činilo najgorim na svijetu. Zach je imao dovoljno novca - drage bi se volje pobrinuo za svoju sestru i svakoga koga njezino srdašće poželi. K vragu, dao bi i zadnju paru kad bi mu to moglo jamčiti njezin siguran povratak.

I nimalo mu nije pomagala spoznaja da ovo nije bio njegov prvi zajeb s njom. Jedva je dočekao da ona napuni osamnaest godina. Odgovornost je prebacio i ne osvrnuvši se, i nijednom se nije po-trudo provjeriti uči li djed Glynnis najosnovnije životne vještine.

Niti se ikad pobrinuo doista je upoznati kad je iznova preuzeo brigu o njoj nakon djedove smrti. Toliko je bio prokleta odlučan zaštititi je od potencijalnih varalica koji bi joj izmikali nasljedstvo da je zanemario spoznaju da je vjerojatno najranjivija upravo zbog neznanja.

Donio je čvrste pretpostavke glede Glynnis, ne potrudivši se otkriti kakvom je osobom postala. A sad je bio suočen s popriličnom mogućnošću da mu se takva prigoda nikad neće ukazati.

Ne. Zach je ustao, škrugućući zubima. Ne, Gospoda mi, to nije opcija, pa nemoj ni misliti o tome. On će vratiti Glynnie. I Beaumonta, ako će je to učiniti sretnom. Neka bude proklet ako izgubi još ikoga do koga mu je stalo - njegov je život već ionako i previše pun gubitaka. Izgubio je roditelje, baku, i daleko prevelik broj mladića s kojima je bio na zadatku, a koje je smatrao prijateljima. Nije postojalo ništa što je mogao učiniti da promijeni te okolnosti. Ali, pomaknut će i nebo i zemlju da vrati svoju sestru.

Iako, početak baš nije bio sjajan. Trebao je inzistirati da pozovu policiju čim je saznao za otmicu. Međutim, bio je usredotočen samo na to da ga ne izbace iz ove kuće, jer bi time izgubio svaku priliku da stekne nadzor nad situacijom. Sutra ujutro će to ispraviti. U međuvremenu, nije bio bez vlastitih resursa.

Podigao je slušalicu s noćnog ormarića i jednom rukom utipkao broj svoje telefonske kartice, a drugom izvukao adresar iz torbe.

Trenutak kasnije, telefon na drugome kraju linije zazvonio je tri puta, prije nego što se uključila automatska tajnica. Snimljeni glas njegovoga prijatelja Coopera Blackstocka počeo mu je raspredati da ostavi poruku, ali ga je naglo zamijenio živi glas koji je nestrpljivo zarežao: - Sto hoćeš?

Zach je pogledao na sat i iskrivio lice. - Oh, sranje, Coop. Oprosti. Nisam znao da je ovako kasno.

- Zach? - Coopov je glas postao znatno srdačniji. - Jesi li to ti?

-Da.

- Kurvin sine, Ponoći. Kako s i ? Čujem da tvoja sestra ima neku žensku koja je pravi komad i živi na njezinoj grbači. Mislim da je Raketa iskopao neke informacije o komadu, ali o tome ne želi razgovarati sa mnom, pa će ti sam morati reći o čemu je riječ. Nije li to najbolje od svega? Tko bi pomislio da će tip koji nam je o svom seksualnom životu govorio više nego što je itko želio čuti, najednom postati tako diskretan?

- Coop...

-Da, znam. - Njegov se srdačan smijeh otkotrljao niz liniju.
- Čak i Petar Pan prije ili kasnije mora odrasti. Ali, da se vrati mo na tvoju seku, Raketa mi kaže da je zbrisala s nekim tipom. Jesi li je već oslobodio?

Zach je čvršće uhvatio slušalicu. Najednom to nije želio glasno reći, jer mu se činilo da bi time postalo stvarnije. Ipak, nije bilo druge. - Imam situaciju, Ledeni. Sad sam u kući njezinoga dečka na otoku Orcas i čini se da su Glynnie i Beaumont oteći na putu ovamo.

- Molim? - Humor je nestao iz Coopovog glasa. - Isuse. Kako ti mogu pomoći?

- Pretpostavljam da nema šanse da si nekoga iz FBI-ja u Seattleu intervjuirao za neku od svojih knjiga?

- Ne, čovječe. Žao mi je. Ovdje nemam nijedan kontakt.

- Tad mislim da će biti najbolje da mi daš Johna. Potreban mi je da provjeri neke svoje izvore.

- Dogovoreno. Pričekaj sekundu.

Zach ga je čuo kako izvikuje Raketino ime, a zatim i prigušeni razgovor u kojemu je Cooper zacijelo objasnio situaciju, jer John je trenutak ranije preuzeo slušalicu i bez ikakvog uvoda rekao: - Raspitat ću se kod federalaca u Seattleu, Zach - saznat ću od terenskih agenata je li njihov tim specijalaca pouzdan i diskretan ili je jedan od onih seronja kojima je više stalo do naslova u novinama nego sigurnosti otećenih.

Bila je to važna razlika. Većina žrtava otmice koje je njihova jedinica imala zadatak spasiti bili su vojnici, pa nisu često surađivali s FBI-jem. U svakom slučaju, oslobodili su više nego dovoljno ugrabljenih veleposlanika i poslovnjaka da bi znali da osobni prioriteti specijalnog agenta zaduženog za slučaj mogu utjecati na to hoće li žrtva biti vraćena živa ili poslana kući u mrtvačkoj vreći. Mogućnost da bi život njegove sestre mogao biti stavljen u ruke nekog ekshibicionista koji se želi proslaviti sledila je Zachu krv u žilama.

Kao da je John to osjetio, nesentimentalnom je jezgrovitošću rekao: - Daj mi pojedinosti da vidim što se još treba učiniti.

Zach mu je izrecitirao pojedinosti kao da podnosi izvješće svom nadređenom časniku i Raketa je kratko šutio. Zatim je

brižno neutralnim tonom rekao: - Znači, hoćeš reći da je Beaumont primarna meta?

- Potvrдно. - Zatim je izvadio motku iz guzice. - Ironično, nije li? U svjetlu mojih tvrdnji protiv njega?

- Da. Čini se da se ovdje u zadnje vrijeme događa mnogo takvog ironičnog sranja.

Štogaod to značilo. Inače bi Zach upitao što John time misli. Zamijetio bi i neobičan ton Johnovog glasa i nemilosrdno ga pritisnuo dok ne otkrije zbog čega je tako. Ali, sad je imao važnije stvari na pameti. - Imaš li ikakve veze koje bi mogao kontaktirati? Znam da ovo nije uobičajeno područje na kojemu radiš, ali moram znati šuška li se o ičemu. - Provukao je prste kroz kosu. - Gospode, Johne, tapkam kao slijepac - ne znam čak ni gdje su Glynnie i njezin dečko ugrabljeni. Moglo je biti bilo gdje između ovdje i kuće. Tipova majka bila je previše histerična da bi mi dala ikakve pojedinosti.

- Nadajmo se da će progutati tabletu ili dvije za smirenje i dobro se naspavati, pa ćeš ujutro, kad bude smirenija, saznati više -odgovorio je John. - U međuvremenu, i ti se pokušaj odmoriti, a ja ću se dati na posao i vidjeti što mogu pronaći. Daj mi broj na koji te mogu dobiti. Ne, čekaj, to vjerojatno nije baš najpametnija zamisao - zacijelo želiš da linije budu slobodne da vas otmičari mogu kontaktirati. Isuse, Zach, moraš se dovući u dvadeset i prvo stoljeće; ti si jedini tip kojega znam, a koji još uvijek nema mobitel. Ali, u redu, zaboravimo sad to - promrmljao je i Zach je praktički mogao osjetiti miris strujnih krugova koji su gorjeli u Raketinom mozgu. - Smislit ćemo nešto. Nazovi me sutra ujutro, malo kasnije, i reći ću ti što sam saznao.

- Hvala ti, Johne. - Njegova je zahvalnost bila duboko iskrena, ali kao protutežu gotovo neugodno snažnim osjećajima koji su ga preplavili, pročistio je grlo i s namjernom ležernošću rekao: - Mogao bih ti dati veliku, mokru pusu ravno u usta.

- Ne u ovome životu, druškane. - Zatim je Johnov glas postao mrtav ozbiljan. - Ne gubi nadu, Zachariah. I ako želiš da Coop i ja dođemo, javi nam. On kaže da je to otprilike pet sati vožnje odavde. Molim? - Uslijedio je tih razgovor na Johnovoj

strani linije, a zatim je John progovorio ponovno u slušalicu. -Ledeni kaže da ondje možemo biti mnogo brže nego da unajmimo čarter. Javi nam.

Kad su se oprostili i spustili slušalice, Zach se osjećao bolje. To nije imalo smisla, budući da nije bio nimalo bliže tome da vrati svoju sestru nego prije deset minuta. Ali, barem je zakotrljao loptu. I to je bilo... utješno, nekako je bilo utješno posavje-tovati se s prijateljima.

Neko je vrijeme koračao po sobi, a zatim se pripremio za spavanje. Nije očekivao da će se naspavati, ali barem je imao cilj, i kad se razodjenuo do potkošulje i gaća, zgrabio je svoju platnenu torbu i zaputio se u kupaonicu.

Zastao je na pragu. Divno. Baš je jebene sreće. Kao da već nije dovoljno loše što su Lily i on dobili sobe jedno pokraj drugoga, nego dijele i kupaonicu, a ona ju je očito upotrijebila prije njega. Bila je topla, zaparena i odisala ženskim mirisom. Lily je već rasporedila svoje stvari od jednog do drugog kraja pulta. Zach je jedan trenutak samo stajao i promatrao tu zbrku, prisjetivši se da je Coop rekao kako John ima informacije o njoj, za koje Zach kasnije nije pitao. Nije mu bilo nalik dopustiti da mu promaknu pojedinosti.

Zatim je tek neznatno slegnuo ramenima. Velika stvar. Sutra će saznati o čemu je riječ. Ispružio je ruku i podigao otmjenu posudicu. Okrenuo ju je i pogledao naljepnice. Skinuo je poklopac i pomirisao sadržaj prije nego što ju je ponovno zatvorio i vratio gdje ju je našao. Zatim je podigao svjetlucavu zlatnu tubicu. Prokletstvo. Odmahnuo je glavom skidajući poklopac kremasto crvenoga ruža i odvrnuo ruž do kraja. Žene svakako sa sobom pakiraju hrpetinu sranja. Njegova je vlastita toaletna torbica u usporedbi s ovime bila spartanska.

Brižno je vratio ruž na mjesto, a zatim se udaljio podignutih ruku kako više ništa ne bi uneredito. Posegnuo je za svojom torbom i izvukao četkicu i pastu za zube, a zatim oprao zube i progutao tri aspirina. Pogledavajući vlažan ručnik koji je bio rasprostrt preko šipke zastora za kadu i dršku tuša za vodenu masažu ispod njega, odlučio je odgoditi tuširanje za sutradan.

Ali negdje oko četiri ujutro, kad se umorio od prevrtanja s jedne strane na drugu, kako mu se činilo već stoti put, ustao je i ipak se otuširao, dugo i vrućom vodom. Kad je najzad zaspao, bilo je već skoro pet sati ujutro.

Sunce je lupalo u Zachovu glavu, a asfalt uzletišta pod njegovim nogama bio mekan i ljepljiv na nemilosrdnoj afričkoj vrućini. Bilo mu je vruće i znojio se, a ruke su ga boljale od držanja njegove petomjesečne sestrice koja se stalno migoljila. Zaslinala ga je od glave do pete, stalno grizla zaklopac njegovoga džepa i svuda gdje bi njezino čvrsto malo tijelo dotaknulo njegovo, vrućina kao iz peći zalijepila njegovu bijelu pamučnu košulju i kratke kaki hlače uz njegovu kožu u vlažnim, bijednim zakrpkama. Povrh svega toga, ugriz kukca na lijevoj nozi tik ispod njezine nožice kojom ga je neprekidno lupkala svrbio je kao lud. Želudac mu se uskomešao od nepodnošljivo mučne tjeskobe i pobojavao se da će povratiti.

Progutao je slinu kako bi suspregnuo mučninu i nije se obazirao na vlastitu nelagodu dok je netremice promatrao svoje roditelje. »Nemojte me siliti da idem«, zadnji je put zamolio. Šalju ga daleko od jedinoga doma koji je ikad poznao, a on bi dao sve, sve bi učinio, da se oni predomisle. »Domaćice na letu se mogu pobrinuti za Glynnie.« Preklinjući je promatrao oca, pa majku. Kad ju je uhvatio da pogledava na sat, znao je da njegovo preklinjanje kod nje nailazi na gluhe uši. Zato se usredotočio na tatu. »Molim te, tata. Sam si rekao da će djed dočekati zrakoplov. Neka mu domaćice u zrakoplovu predaju Glynnie. Ne moram zato ja ići.«

»Odrastat će u nepoznatoj zemlji, sine, a ti si njezin stariji brat. Računam na tebe da se brineš za njezinu sigurnost.«

Zach je isturio bradu. »To nije pošteno! Ja imam jedanaest godina; što ja mogu učiniti? Pa ni tu Philadelphiju u koju idemo ne poznajem kao ovu stepu. To je djedov teritorij. Neka on brine za njezinu sigurnost.«

»I hoće. Ali njemu je sve više godina i trebat će mu i tvoja snaga i izdržljivost.«

»Ali, ako je star, ne misliš li da bi dvoje djece moglo biti previše za njega? S djevojčicama je lako - pošaljite mu samo Glynnie. A dječaci su samo nevolja. Oni iscrpljuju.« Ako itko zna, onda je to on. I prečesto je čuo svoju majku kako to ponavlja.

Sad mu se ona namrštila. »Ne prepiri se s ocem. Ideš i to je kraj ovoga razgovora.« Ali, kad se sagnula i poljubila ga u čelo, zatvorio je oči kako bi uživao u toj neuobičajenoj nježnosti.

Kad se uspravila, zagladila mu je pramen kose koji mu je pao na čelo. - Neće biti tako loše, dušo.« Zatim je pogledala njegovog oca. - »Peter, morali bismo krenuti; želim provjeriti ono slijepo crijevo u selu. Zachariah, budi dobar dječak svojoj baki i djedu. Brini o sestri. Brzo ćemo vas doći posjetiti.«

Najednom je bio u zrakoplovu, zakopčan na sjedalu s prokletom bebom koja mu je glodala džepove dok je on, lica priljubljenog uz staklo, gledao kroz prozorčić. Promatrao je kako njegovi roditelji odlaze prije nego što je zrakoplov uopće krenuo pistom. Okrenuvši glavu od njihovih leđa koja su se udaljavala, bijesno je pogledao sestru, a u grlo mu je nadirala kivnja. Za sve je ona kriva. Sve je bilo dobro prije nego što se ona rodila. Da nije bilo nje...

No, kad je njezina usnica zadrhtala i kad je tiho zaplakala kad je zrakoplov pojurio pistom i uzvinuo se u nebo, privukao ju je na grudi kako bi je utješio. Njezine su se vlažne ručice ovile oko njegovog vrata i on ju je čvrsto priljubio i šaptom je hrabrio gledajući kroz prozorčić kako se sve što je ikad znao smanjuje na veličinu kovanice i zatim nestaje.

Oštro udahnuvši zrak, Zach se naglo probudio. Trepnuo je, oči su ga pekle od neprolivenih suza, a u želucu je osjećao prazninu od nezaboravljenog osjećaja napuštenosti. Potom je samo ležao i tupo zurio u strop, duboko udišući i polako izdišući ravnomjernim ritmom kako bi vratio puls na normalnu brzinu.

Isuse. Kad je bio dijete, proživljavao je to grozno vrijeme u nebrojenim snovima. Samoća je tih dana bila način života, i njegov su osjećaj izolacije ublažavali samo bakina ljubaznost i smijeh njegove sestrice. Majčino obećanje da će ih doći posjetiti pokazalo se ludim radovanjem.

Doista se nadao, tijekom svoje prve i druge godine u omraženom zdanju u Philadelphiji, da će se njegovi roditelji jednoga dana pojaviti kao grom iz vedra neba i priznati da su pogriješili poslavši njega i Glynnie baki i djedu. S vremenom je, međutim, postao tinejdžer i odustao od svojih djetinjih snova. Njegovi su starci roditeljsku ulogu prepustili baki i djedu. Posjetili su ih

ukupno samo četiri puta, a ni tad nisu baš vješto skrivali nestrpljenje da se čim prije vrate poslu. Nedaće gomile neznanaca u dalekim afričkim selima njima su očito bile važnije nego što će im Glynnie i on ikad biti.

Međutim, to je bilo tad. Više nije preplašeni jedanaestgodišnjak i to nije već, kako mu se čini, tisuću godina. Prošlo je čitavo jebeno stoljeće otkad se probudio uplakan kao mala beba zbog događaja tako daleko u prošlosti da ga se jedva sjećao - osim u snovima.

Uzrujan, okrenuo se na drugu stranu i pogledao na sat. Super. Sedam i četrdeset pet - nije spavao ni tri sata. Ali, čekao ga je posao koji je trebalo obaviti pa je ispuzao iz kreveta i otišao u kupaonicu, gdje je istresao još aspirina protiv glavobolje i progutao ih uz čašu vode. Nije bio potreban psihijatar da pogodi što je nakon svih tih godina uskrsnulo taj san. Lice koje se odražavalo u zrcalu bilo je natmureno kad je posegnuo za žiletom i putnim gelom za brijanje. Ponovno je iznevjerio sestru - a ovaj je put to imalo potencijalne po život presudne posljedice.

Međutim, nije to bio neuspjeh zapisan u kamenu i on će, tako mu Boga, ispraviti situaciju kud puklo da puklo. Deset minuta kasnije, izišao je iz sobe.

Kad je stigao do podnožja stuba, ona neuglednija od dvije sestre koje je sinoć upoznao upravo je ulazila u predsoblje s prepunim pladnjem. Podignula je pogled i lecnula se, na što se posude na pladnju pomaknulo i zlokobno zazveckalo.

- Gospode - rekla je. - Prepali ste me.

- Oprostite. Dajte, ja ću vam to ponijeti. - Uzeo je pladanj iz njezinih ruku. - Vi ste Jessica, zar ne?

- Da. Upravo sam nosila doručak u blagovaonicu. - Promotrla je pladanj koji je sad on nosio i iskrivila lice u grimasu. - Takav kakav je. Zar nam se nećete pridružiti?

- Naravno. - Pošao je za njom u blagovaonicu. Gospođa Beaumont i Richard sjedili su za dugim trešnjevim stolom i na njegov dolazak podigli pogled, prigušeno ga pozdravivši.

Jessica ga je uputila do bifea na koji je s pladnja koji je on donio iskrcala vrčeve s mlijekom i sokom od naranče, srebrni pladanj s tostom, i kristalnu zdjelicu pekmeza.

- Bojim se da nije baš mnogo. - Mahnula je prema hrpi tanjura i zdjelica. - Ali ondje imate žitnih pahuljica, ako želite, i svježe kave.

Zach je slegnuo ramenima. - U redu je. - Nije bio naročito gladan, no pretpostavio je da bi mu malo hrane u želucu moglo ublažiti glavobolju. Odložio je pladanj i namazao malo pekmeza na tost, natočio si šalicu kave i odnio svoj obrok do stola.

Pojeo je tost i, pijuckajući kavu, pogledao gospođu Beaumont.

- Izgledate odmoreniji - zamijetio je. - Jeste li sposobni za razgovor o strategiji kojom ćemo vratiti Glynnis i Davida?

Kraljevski je kimnula glavom. - Naravno.

- Dobro. U tom slučaju najprije trebamo obavijestiti vlasti. Panika je smjesta preobrazila njezino držanje. - Ne!

- Gospođo Beau...

-I sami ste vidjeli onu poruku. Rekli su da će ubiti Davida ako pozovemo policiju!

Rekli su da će ubiti i Davida i Glynnis, a Zach nije bio previše oduševljen neobaziranjem na postojanje njegove sestre. Ipak, zauzdao je nestrpljenje. Bilo je jasno da histerija gospode Beaumont nije pod onakvim nadzorom kao što je isprva pomislio.

-To je standardan postupak kod ovakvih zločina, gospođo -

strpljivo ju je izvijestio. - Naravno da oni ne žele da se umiješa policija - kad god se policija umiješa, šanse da će otmičari biti uhvaćeni eksponencijalno rastu.

- Rekli su da će ga ubiti!

- Njih - strogim je glasom ispravio Zach. - Da će ubiti njih. Nije samo život vašega sina u opasnosti. - Zatim je odmahnuo glavom i ublažio ton. - Ali to nije bitno. Sama prijetnja je obična taktika zastrašivanja, gospođo, posebice smišljena kako ne biste pozvali policiju ili u ovome slučaju - budući da su možda prešli državnu granicu - FBI. Statistički, međutim, žrtve su uvijek imale bolju šansu kad bi se umiješale snage zakona. Policiju treba izvijestiti.

-Ne.

- Da - mirno je rekao. - O tome nema rasprave.

- Kako se usuđujete govoriti mi o čemu ima i nema rasprave, mladiću? Neću izložiti svog ljubljenog Davida pogibelji. A

ako vi pozovete policiju usprkos mojim protivljenjima, ja ću... ja ću... - Kao da se na trenutak zamislila tražeći dovoljno veliku prijetnju, a onda je najednom podigla bradu i pogledala ga ravno u oči. - Zanimekat ću da su ikad bili oteti!

Zach je zanijemio. - Vi ćete *što*? - upitao je opasno bezličnim glasom.

- Reći ću policiji da ne znam o čemu vi govorite. I zamolit ću ih da vas uklone s mog posjeda.

Bila je potrebna nadljudska snaga volje da ne skoči sa stolca. Želio je posegnuti preko stola i uhvatiti je za vrat - a nije li to doista žalosno? Doživio je verbalno zlostavljanje od najboljih, vojnih instruktora koji bi mu urlali u lice da je bezvredniji od govana na njihovim čizmama, a on ne bi nikad ni trepnuo. Međutim, ova je sredovječna žena izazivala njegovo strpljenje do krajnjih granica.

No bez obzira na to, sad nije bilo vrijeme za nepromišljenost. Nekoliko je puta duboko udahnuo kako bi se smirio. - To bi bila pogreška, gospodo - rekao je s mirnim autoritetom. - Sto mislite, kome bi povjerovali - histeričnoj majci ili muškarcu koji je većinu svog odraslog života proveo rješavajući upravo takve situacije? Sto je još važnije, gospodo Beaumont, uklonite li me odavde, vašega ćete sina i moju sestru izložiti nepotrebnoj opasnosti, a naš je cilj smanjiti opasnost kojoj su već izloženi, a ne pogoršati je.

- Molim te, teta Maureen - rekla je Jessica svojim tihim, *nikome ne želim dodijavati* glasom. - Mislim da bi trebala saslušati što on ima reći.

- Zašto? - svadljivo je upitala gospođa Beaumont. - Po čemu je on kvalificiraniji od, recimo, Richarda?

Zar je ona luda? Zach ju je kratko promatrao u nevjerici prije nego što se sabrao kako izraz njegovoga lica ne bi odao ništa osim hladne profesionalnosti. Ali glas mu je bio bezizražajan kad je rekao: - Osamnaest godina u marincima Sjedinjenih Američkih Država, gospođo, tijekom kojih je velik dio mojega posla bilo izvlačenje žrtava otmice.

- Da, ali...

- I ispričavam se što to naglašavam, ali sinoć mi je trebalo ma nje od minute da razoružam vašeg nećaka. Zbog čega pretpo stavljate da bi s nekim zločincem prošao bolje?

Richard se zacrvenio, ali je potapšao tetu po ruci i rekao:

-U pravu je , draga.

Usne su joj zadrhtale, ali njezine su oči bile tvrdoglave. - Neću pozvati policiju.

-Dobro - suglasio se Zach. - Nećemo ih pozvati. - Zasad.

Vidio je da je za nju ovo kršenje dogovora i bude li morao dovesti federalce usprkos njezinome protivljenju, to bi moglo znatno povećati opasnost u kojoj se Glynnie i David već nalaze. Zato će se za danas povući, vidjeti što će mu Raketa reći, a zatim je ponovno sutra zasuti istim zahtjevom. - Ali shvatite da sam ja ovdje sad glavni i da o tome nema rasprave. Ja imam najbolju šansu dovesti Glynnie i Davida kući žive i zdrave. - Oštro ju je pogledao.

- Jesmo li se dogovorili?

Nevoljko je kimnula glavom, ali bio je to svejedno dogovor i on je postao poslovan od glave do pete. - Dobro. U tom slučaju moramo odrediti neka temeljna pravila. Nije me briga tko će se javljati na telefon, ali s otmičarima nitko ne smije razgovarati, nitko pregovarati, osim mene.

- Ali što ako ih to razljuti? Mogli bi ozlijediti Davida.

Sad ga je već počela ozbiljno živcirati. Koliko joj, dovraga, treba da shvati da njezin jebeni dragocjeni David nije jedini koji može biti ozlijeđen? Ali glas mu je bio miran kad je rekao: -Neće biti ljuti ako to izvedete kako treba. Pravite se da ste sluškinja, pravite se da ste batler, pravite se da ne govorite engleski.

-Svakome od Beaumontovih uputio je svoj najstroži pogled stožernog narednika, koji je bespokorno zahtijevao da dobro slušaju. - Nije me briga kako ćete to izvesti. Ali ako nisam ovdje, izmislite nešto i dođite po mene.

10

Lily je bila ponosna na sebe jer se izgubila samo jednom na putu u prizemlje zdanja Beaumontovih. Ali, zbog tog pogrešnog skretanja i neotmjjenih prosvjeda njezinoga želuca zbog dugog vremena od zadnjeg obroka, zajedljivo je poželjela trag krušnih mrvica. Ne samo da bi joj dobro došlo vodstvo, nego bi joj dobro došao i pokoji zalogaj da prebrodi vrijeme do doručka, pa su čak i mrvice kruha na podu počele zvučati prilično dobro. Ovo je mjesto bilo beskrajno, a njezina polazišna točka nalazila se negdje duboko u samome središtu zapadnog krila, u kojem su Zach i ona dobili sobe.

To je odvuklo njezine misli od želuca koji je kruljio, i iskrivila je usne u ironičan osmijeh. Nedvojbeno je onaj tko im je odabrao sobe pretpostavio da im čini diskretnu uslugu. Beau-montovi nisu mogli znati da je smestiti nju i Zacha tako blizu jedno drugome prije nalik izazivanju ubojstva.

A možda i nije. Razmišljala je o tome dok se spuštala središnjim stubama. Jučer je nazrijela jednog drugačijeg Zacha, a sinoć vidjela profesionalnu, kompetentnu i odlučnu stranu muškarca kojeg je počela smatrati složenijom osobom nego što je isprva mislila. Istini za volju, već je bila dobro upoznata s njegovom »odlučnom« stranom, budući da Zach nije nimalo tajio svoju odlučnost da je izbací iz života njegove sestre. No, sinoć se Lily autoritet s kojim je Zach preuzeo nadzor nad situacijom učinio divljenja vrijednim.

Možda ona Zacha smatra tvrdoglavim kad je u pitanju Gl-ynnis, ali nimalo ne dvoji u njegovu ljubav prema njoj. I na Lil-yno iznenađenje, učila je čitati suptilne znakove koji su joj pružali ponešto uvida u način na koji on razmišlja. Na primjer, iako nije pokazao nikakvu očitu bol, instinktivno je znala da je bolestan od brige za sigurnost svoje sestre.

Stigla je do podnožja stuba i uglađeno zveckanje srebra o porculan i tiho mrmljanje glasova privukli su je ka prostoriji sučelice salonu u kojemu su večer ranije sjedili. Prošla je kroz predsoblje.

Kad je zastala na vratima, razgovor je utihnuo. Zatim joj se Jessica nesigurno nasmiješila. - Dobro jutro - tihim je glasom rekla.

-Uđite, ovdje ne pazimo na formu. Jeste li gladni? - Ne čekajući odgovor, pokazala joj je na if e . - Doručak je sam svoj majstor.

Zdjelice i tanjuriće ćete pronaći s druge strane servisa za kavu.

Lily je neskriveno brojala nazočne prilazeći bifeu. Osim Je-ssice, bili su prisutni Zach, Richard i gospođa Beaumont. Jedini koji nisu bili u blagovaonici bili su Jessicin suprug Christopher i njezina razmetljivija sestra, Cassidy. Budući da je bio ponedjeljak ujutro, možda su već otišli na posao. Željna doručka, pozornost je s dvoje ljudi koji su nedostajali skrenula na hranu posloženu ispred nje. I gorko se snuždila. Odabir je bio iznenađujuće mršav.

Osjetila je nelagodu shvativši da je njezin očaj zbog oskudnog izbora hladnih žitarica i jednako hladnoga tosta zacijelo bio očit, jer je gospođa Beaumont svojim dobro odgojenim glasom rekla:

-Ispričavam se zbog nedostatnog izbora, ali bojim se da je Ernestine, naša kuharica, posve shrvana i sad leži bolesna. – Donja joj je usnica zadrhtala. - David je, znate, njezin miljenik.

-Jeste li jutros išta čuli?

- Ni riječi. A ako se mom ljubljennom Davidu nešto dogodi, jednostavno ne znam što ću.

Zach se promeškoltio na stolcu. Nekarakteristična naglost njegovog pokreta privukla je Lilynu pozornost i tijelom joj je prostrujala zabrinutost. Jer, iako on nije govorio i djelovao je hladnokrvan i sabran, onaj isti bljesak telepatije koji joj je sinoć rekao koliko je zabrinut za Glynnis, sad joj je rekao da je on jutros opasno na rubu. Nitko drugi kao da nije primijetio ništa čudnoga u njegovome ponašanju, ali njoj ne bi bilo jasnije ni da je najednom počeo mahati semaforima iznad glave. Henleyeva majica, crvena poput rajčice, koju je odjenuo činila se primjerenom, jer ako se nju pita, on je jedna velika zastava upozorenja.

Njegova uzrujanost kao da je bila povezana s gospođom Beaumont pa se Lily, djelomice zato što je željela skrenuti ženinu

pozornost kako ne bi činila to čime dovodi Zacha na rub pu-knuća, a djelomice zato što više nije mogla izdržati ni dan jedući drugorazrednu hranu, odmaknula od bifea i prišla starijoj ženi.

-Žao mi je - rekla je. - Zacijelo me smatrate strašno nepristojnom. Ali ja jednostavno obožavam hranu, a otkad smo krenuli iz Kalifornije jedemo što uhvatimo pa sam se veselila pravome doručku. Međutim, imam jedan prijedlog koji bi mogao odgovarati svačijim potrebama. Volim kuhati i rado ću uskočiti dok Ernestine ne bude bolje.

Ta je ponuda očito bila primamljiva, ali gospoda Beaumont je pristojno rekla: - O, ne. Vi ste naša gošća. Nikad ne bismo mogli tražiti od vas da rintate u kuhinji.

Lily se nasmijala. - Niste vi tražili, a za mene to nije rintanje. Zach i ja smo se na vašim vratima pojavili nenajavljeni, a vi ste bili ljubazni ponuditi nam smještaj. Zato vas molim, dopustite mi da vam se odužim, barem malo, zauzvrat kuhajući.

Richard, koji je dotad tiho pijuckao kavu s druge strane stola, sad je zabacio svoju sjajnu smeđu kosu iz očiju i ispružio ruku kako bi stisnuo ruku starije žene. - To je velikodušna ponuda, teta Maureen. Prihvati je .

Gospoda Beaumont je skrenula pogled s njega i pogledala Lily. - Pa, ako ste sigurni da nemate ništa protiv...

-Doista nemam. Zapravo, uživat ću u kuhanju i, ako mi netko jednostavno pokaže gdje je kuhinja, pripremit ću nam fini topli doručak. Svi smo pod velikim stresom. Dovoljno energije neophodan je dio nošenja sa stresom.

Jessica je odložila svoj napola pojedena tost na tanjur. -Ja ću vam pokazati.

Dok je ona ustajala od stola, Zach se naslonio na svom stolcu i pogledao Lily s podignutom obrvom. - Znam da znaš kuhati - rekao je prelazeći pogledom preko nje i na trenutak zastao na bogatoj ogrlici od svjetlucavih kristala koja joj se razlila preko grudi. - No, velika je razlika između kuhanja za jednu ili dvije osobe i za skupinu ove veličine. Jesi li sigurna da si dorasla tome?

Kuhanju za sedam osoba? Čak ni toliko, ako Cassidy i Christopher nisu na doručku. Uspjela je ne zakolutati očima. - Oh, mislim da ću se nekako snaći.

Pompea

Dok je slijedila Jessicu niz kratki hodnik iz predsoblja, čula je kako ova začuđeno mrmlja sebi u bradu: - Skupinu ove veličine?

Nasmijala se. - Znam - suglasila se. - Zašto nas muškarci tako često smatraju nesposobnima samo zato što nosimo ruž i imamo dijelove tijela koji poskakuju? Oh! - zadahtala je ušavši u kuhinju. - Predivna je! - Bio je to pravi umjetnički prostor, njezina osobna zamisao raja.

-Vi bar imate dijelove koji poskakuju - ispod glasa je rekla Jessica. -Ja nisam te sreće. A glede ruža...

Njezin tihi glas odvuкао je Lily od ushićenog proučavanja kuhinjske opreme i po prvi je put uistinu pogledala drugu ženu. - Trebala bi ga nositi - odlučno je rekla, pomno je proučivši. -Većina žena bi ubila za ovako napućene usnice kao što su tvoje. Zapravo, imam ruž koji bi ti, kladim se, savršeno stajao. Ta se nijansa zove *Ružičasti poljubac* i zaljubila sam se u nju u trgovini, ali kad sam došla kući, shvatila sam da mi nimalo ne pristaje uz rumenilo. Iskopat ću ga za tebe kad stavim doručak na stol.

Jessica joj je uputila tako bespomoćan pogled da se Lily morala nasmiješiti. - Pretpostavljam da ne dijeliš moju strast za šminkom. - Raširila je prste preko grudi. - Smiri se, srce moje. Za mene je to pravi šok.

- Prema mišljenju moje sestre, krivovjerje, dapače. Lily se nasmijala. - U najmanjem slučaju.

- Da, što ćete, nismo svi robovi mode.

-Oh, dušo, naravno da jesmo. Samo što ti još očito nisi pronašla pravu savjetnicu. - Do sad. Ništa nije jedilo Lily više od neiskorištenog potencijala i gledajući Jessicu zasvrbjelo ju je da je dotjera.

Ne samo da je lice druge žene bilo bez trunke šminke, nego je i njezina smeđa kosa bila preduga i pregusta za njezino usko lice finih kostiju. Lily nisu trebale etikete da pepozna kvalitetnu odjeću kad je vidi i već je na prvi pogled znala da je Jessi-cin pulover skup. Ali boja je bila posve pogrešna za brinetu i u neskladu s njezinim svijetlim tenom, a uz to je bio i prevelik za njezinu vitku građu. Traperice su bile u redu, ali su cipele bile noćna mora. Izgledale su kao cokule uzgajivača krumpira.

Međutim, nije bilo na Lily da uleti i počne preuređivati ičiji život, pa se samo nasmiješila i ponovo okrenula veličanstvenoj kuhinji u kojoj je dobila dopuštenje igrati se. No, dok je s divljenjem migoljila svojim nalakiranim noktima u otvorenim, retro cipelama s kubanskom petom, suho je pomislila, *Zato neću uletjeti. Mogu pričekati jedan dan.*

Bila je obuzeta dubokim divljenjem prema svim divnim napravama i dobro opskrbljenoj smočnici, kad je Jessica nesigurno rekla: - Pretpostavljam da biste vjerojatno željeli da vam se maknem s puta.

Lily se naglo okrenula. - O, ne, nemoj ići. Dobro bi mi došla tvoja pomoć da se upoznam s rasporedom stvari u kuhinji. Odnosno - moj Bože, baš sam pretenciozna kad pretpostavljam da nemaš pametnijega posla ili da inače u kuhinji provodiš i trenutak duže nego što moraš. Oprosti. Zadržavam li te?

Jessica se nasmijala iznenađujuće raskalašenim smijehom, kao da joj je netko ispričao sjajan prosti vic. - Ne, ne zadržavate me ni od čega važnijeg od pokrivača koji izrađujem, a kao što bi vam moja obitelj prva rekla, to je samo hobi. A glede provođenja vremena u kuhinji, budući da sam ja odgovorna za onu jadnu ponudu u blagovaonici ovoga jutra, ostavljam vama da odlučite smije li mi biti dopušteno da pomažem.

Lily se nacerila i krenula prema hladnjaku kako bi vidjela koje su joj namirnice na raspolaganju. - Vratolomno ću špekulirati i zaključiti da za kuhanjem nisi tako luda kao ja.

- Zapravo, imam osjećaj da bih mogla uživati, ali nisam imala mnogo prilike to otkriti.

- Čekaj, nemoj mi reći. Je li to zbog toga što si uvijek imala kuharicu?

- Nešto tako.

- Sirota mala bogatašice. Sigurno od mene ne očekuješ mnogo suosjećanja.

- Tek kad su te riječi napustile njezina usta, Lily je shvatila što je upravo rekla. Zapanjeno je shvatila da se s ovom ženom osjeća gotovo jednako ugodno kao sa svojom prijateljicom Mirni u Laguni, i to je objašnjavalo zašto nije nimalo oklijevala peckajući je.

Na njezino olakšanje, činilo se da se i Jessica osjeća jednako. - Zapravo - rekla je - mislim da bi me trebala sažalijevati. Nemaš pojma kakvu ti tužnu priču imam ispričati.

- Stvarno? - Lily je počela izvlačiti sastojke iz hladnjaka, iskosa promatrajući Jessie u dok ih joj je dodavala kako bi ih odložila na pult. Okrenula je ruku kao kraljica koja dopušta audijenciju. - Da čujem.

- Richard, Cassidy i ja smo - jesi li spremna za ovo? - »siromašni« rođaci u klanu Beaumontovih.

Lily je tobože preneraženo zinula.

Jessica joj je uputila osmijeh koji je njezino lice preobrazio od neuglednog u gotovo lijepo. - Znam. Šokantno, nije li? Mama je bila jedna od onih osoba kojima je forma sve, pa smo, naravno, imali kuharicu, kao i svi našega sloja. Razlika je bila u tome da su oni bili uistinu imućni, a mi samo djelovali takvima. Da je u našem dijelu obitelji bilo ikakvog novca, bilo bi mi dopušteno u kuhinju. Ali samo si stvarno bogate djevojke mogu dopustiti da se ponašaju kao da nemaju ni prebite pare. Mi smo imali veze - rekla je slegnuvši ramenima. Zatim je, uz tek primjetnu natruhu ogorčenja, samoj sebi dodala: - To da. Svakako imamo sve te važne veze.

Lily je nije poznavala dovoljno dobro da je upita što sve to znači, pa je samo vedro odgovorila: - Ja nemam nikakve veze osim onih u restoranskoj industriji. Ali, samo se ti drži mene, mala, i barem te mogu naučiti kuhati.

- Stvarno?

- O, da. Apsolutno.

Jessica je prišla i stala uz Lily. - Što ćeš pripremiti?

- Nešto veoma jednostavno, budući da baš nemamo vremena. Napraviti ćemo pogačice punjene kajganom i salatu od dinje i borovnice. Hoće li nam se tvoj suprug i sestra pridružiti?

-Ja... valjda.

- Nisam bila sigurna jesu li već otišli na posao.

- O, ne, ured B Networksa je gore u istočnom krilu.

- U tom slučaju, planirat ćemo za sedam osoba. - Pokazala je na jaja, gljive, crvenu papriku, luk i sir na pultu. - Vidiš li ovdje išta što netko od vas ne jede?

-Ne.

- Odlično. Najprije ću napraviti umak za salatu sa sjemenkama maka da se ohladi dok pripremam ostalo.

- Kako ti mogu pomoći?

- Izreži dinju i napravi salatu - odgovorila je Lily posežući za zdjelom. - Reži poprečno.

Jessica je podigla obrve i Lily joj je pokazala na što je mislila, režući dinju po dužini, a zatim joj pružila nož. Vratila se svojim namirnicama i izlila pakiranje jogurta s aromom vanilije u zdjelu i dodala mu malo soka od limuna i sjemenke maka. Nekoliko minuta kasnije, podigla je pogled od zdjele u koju je ribala narančinu koricu. - Učinilo mi se da sam u hladnjaku vidjela nekoliko listova puterice, pa kad završiš, izvadi ih i stavi na svaki tanjur kao podlogu. Zatim dodaj četiri ili pet kriški dinje i preko njih šaku borovnica. - Pjenjačom je promiješala umak, prekrila ga plastičnom folijom i stavila u zamrzivač da se brzo ohladi. Zatim je počela sjeckati povrće.

- Kako to radiš? - trenutak kasnije upitala je Jessica. -Što?

- Kako tako brzo sjeckaš, a ne odrežeš si prst? Lily se nasmijala. - Praksa. Škola.

- Možeš li me naučiti kako se to radi?

- Naravno. Dođi. - Kad joj se Jessica pridružila, podigla je lijevu ruku. - Trik je u tome da su ti prsti uvijek ispod. Vidiš.

- Pokazala joj je kako da čvrsto pritisne mladi luk uz podlogu, tako da ne strši ništa što bi slučajno odrezala. Kad je završila s lukom, na tanke je trake narezala crvenu papriku i ponudila nož Jessici. - Hoćeš li probati s paprikom?

Jessica je bila bolja nego što je Lily očekivala, ali ni približno tako brza kao Lily. Nasmijala se i vratila uklanjanju kore s kriški dinje. - Vidim da će trebati malo prakse.

Lily je izvila obrve. - Dočekaj me ovdje sat vremena prije svakog obroka i ja ću ti dati prakse koliko želiš.

-Baš bih i mogla. -Jessica se nasmiješila i istresla kore u kantu za kompost koju je Ernestine držala uz sudoper. Nije ovo očekivala, shvatila je perući i brišući ruke, a zatim izvadila iz ormarića

tanjуре za salatu i poslagala ih na pult kako bi ih ukasila listovima salate. Nije očekivala da će joj se Lily ovoliko svidjeti, da će sa njom gotovo odmah osjetiti bliskost, kao da su najbolje prijateljice iz srednje škole koje su se ponovno srele i nastavile gdje su stale.

Nije li to pravo čudo? Sa svojim izgledom plavokose bombe, svjetlucavim nakitom i lelujavim hodom, Lily je bila upravo od onakvih žena uz koje bi se Jessica osjećala uzbuđljivo kao jučerašnji ostaci. Lily je bila jedna od onih ultraženstvenih žena koje kao da su instinktivno znale sve ono što je Jessici izmicalo. Koje boje treba odjenuti, koju šminku kupiti, kako se urediti da naglasiš sve dobro na sebi. Žena kao Cassidy.

Samo što se uz Lily nije osjećala nedostatnom. Lily je nasmijava, s toplinom je pomislila Jessica. Uz nju se osjeća... sigurnom.

-Izgledaju sjajno. - Lily je kimnula voću na listovima salate. Izvukla je umak sa sjemenkama maka iz zamrzivača i dodala ga Jessici. - Promiješaj ga i izlij usred voća. A ako mi pokažeš pladanj, nadjenut ću pogačice ovom mješavinom jaja i bit ćemo spremne za polazak.

Nekoliko minuta kasnije, noseći pladanj na koji je ravnomjerno rasporedila sve tanjуре sa salatом, Jessica je pošla za Lily natrag u blagovaonicu. Osjećala je toliko uzbuđenje zbog postignutoga, kao da je sama smislila jelovnik.

Prva osoba koju je ugledala kad je ušla u prostoriju bio je Christopher i razdragano se nasmiješila od bljeska radosti koji bi osjetila svaki put kad bi vidjela svog supruga. Zamijetila je da se njezina sestra tek trebala pojaviti - iako to nije imalo nikakve veze ni s čime. Cassidy je uvijek kasnila... i činjenica da je i Christopher danas kasnio u blagovaonicu zacijelo je bila apsolutna slučajnost.

Obišla je stol i ponudila salatu najprije tamnokosom, šutljivom marincu koji ju je, iskreno govoreći, prilično plašio, a zatim članovima svoje obitelji.

-Uistinu! - rekla je teta Maureen podižući pogled s lijepo aranžiranog tanjura ka Lily, koja je svima na tanjur stavljala pogačicu s jajima. - Ovo je čudesno. Nije vas bilo samo deset

minuta. Kako ste uspjeli prirediti nešto ovako lijepoga u tako kratkome vremenu?

Lily je slegnula ramenima. - Time se bavim -ja sam po zanimanju glavni kuhar. Osim toga, imala sam sjajnu pomoćnicu. - Nasmiješila se Jessici i ponovno obratila Maureen. - Salatu je zapravo napravila vaša nećakinja.

- Bolje rečeno, slijedila sam upute - ispravila ju je Jessica. Odložila je ostale tanjure na prazna mjesta na stolu, oslonila pladanj uz bife i sjela na svoje mjesto pokraj Christophera.

- Da, Jessie dobro slijedi upute. - Cassidy je bezbrižno ušla u blagovaonicu, u savršenoj odjeći, nadopunjenoj masivnim nakitom, kose podignute u pomalo neurednu, ležernu frizuru za koju joj je, Jessica je to dobro znala, trebala čitava vječnost. - Dobro jutro svima. - Kliznula je na prazan stolac pokraj Zacha prema kojemu se Lily zaputila i pogledala na salatu na tanjuru ispred sebe. - Onda, čime si ti doprinjela, Jess? Oprala si salatu?

Jessica je osjetila kako počinje nestajati, jednostavno blijediti dok se ne stopi s okolinom, kao što se često osjećala u društvu svoje mlađe sestre.

A zatim je istodobno, u trenutku kad je Christopher čvrsto stisnuo njezino bedro ispod stola, i Lily sjela za stol i uperila pogled u Cassidy posežući za platnenim ubrusom. - Zapravo, sama je sve napravila. Izrezala voće, složila ga na tanjure, prelila umakom. Kao što vidite, krasno je sve aranžirala. Čime se vi bavite, gospođice Beaumont?

To je pitanje bilo postavljeno savršeno pristojnim tonom, ali su se Cassidyni obrazi zarumenjeli ispod besprijeorne šminke. I najednom se Jess više nije osjećala samo kao šara na zidnoj tapeti.

-Cassidy kupuje - odgovorio je Richard i podigao svoju pogačicu s tanjura. Odgrizao je zalogaj i promrljao s odobravanjem.

Cassidy je zlovoljno pogledala brata. Zatim se s nadmoćnim osmijehom obratila Lily. - Zapravo, moja je jača strana prikupljanje fondova. Netko mora brinuti o manje sretnima. - Pogledala je tanjur ispred sebe, ali nije posegnula za vilicom. - Iako, biti kuharica zacijelo je koristan poslić. Ako tražite posao, sigurna

sam da vam kod nekoga mogu pronaći zaposlenje. Naše društvo uvijek traži dobro osoblje.

Jessica se lecnula na sestrinu nepristojnost, a teta Maureen prijekorno rekla:
- Cassidy.

Međutim, Lily se samo nasmiješila. - To je veoma ljubazno od vas, ali ja imam posao.

- Stvarno? Radite li za dobru obitelj, draga? Ili kuhate za neku zgodnu malu zalogajnicu?

-Ne. Ja sam glavni kuhar.

Cassidy je nestrpljivo slegnula ramenima. - Kuharica, glavni kuhar, u čemu je razlika?

- U izobrazbi, uglavnom - glavni kuhar je mnogo školovaniji.

Ja sam se školovala na Kulinarskoj akademiji u San Franciscu i u Le Cordon Bleu u Kalifornijskoj školi kulinarskog umijeća u Pasadeni. Zatim sam nekoliko godina bila naučnica dvojici vrhunskih glavnih kuhara u Los Angelesu.

Zach je naglo odložio svoju vilicu. Zazveckala je o porculanski tanjur i Jessica je na vrijeme pogledala prema njemu kako bi vidjela da odguruje stolac od stola.

Sa svojim neprobojnim pogledom i nenasmiješenim usnama, njoj je djelovao posve zastrašujuće, ali njezina se sestra očito ne bi složila. Ispružila je ruku i svojim savršeno manikiranim prstima prešla preko njegove, uputivši mu zavodnički pogled ispod dugih trepavica. - Zar već odlazite?

-Da. - Njegovo lice nije odavalo nikakav osjećaj dok je netremice promatrao njezine prste koji su klizili mekim žilama što su se isticale ispod potamnjele kože na njegovoj podlaktici. -

Moram obaviti neke telefonske pozive. - Izvukao je ruku ispod njezine, ustao od stola i izišao iz blagovaonice.

Jedan trenutak nitko nije rekao ni riječ, a zatim je i Lily odložila svoj ubrus i ustala. - Ispričajte me, molim vas - promrmljala je. - Moram nakratko porazgovarati sa Zachom, a onda ću se vratiti pospremiti kuhinju.

- Ne morate pospremiti, draga - rekla je teta Maureen zale-pršajući rukama.

- Nije mi problem, gospođo Beaumont, doista. To je još jedan dio mojega posla.

- Molim? - slatko je upitala Cassidy. - Zar veliki, važan glavni kuhar nema pčelicu pomoćnicu koja umjesto nje obavlja prljavi posao?
- Začepi, Cassidy - prasnula je Jessica.
- Sestra ju je hladno pogledala. - Vidi, vidi, mišica je progovorila. - Zatim je okrenula glavu i Jessica ju je promatrala gdje pogledom prati Lily koja je izlazila iz prostorije.
- Međutim, čim je mala plavuša nestala, Cassidy se ponovno okrenula prema njoj i zbog nečega u njezinom zadovoljnom izgledu, Jessici se želudac stisnuo.
- Onda - rekla je Cassidy. -Je li ti Christopher rekao za...uslugu... koju mi je jutros učinio?

Glavni kuhar! Zach je bijesno prošao predsobljem i popeo se otmjenim središnjim stubištem, prelazeći dvije stube odjednom. *I nije samo obična kuharica koja si daje otmjenu titulu, nego, po svemu sudeći, visoko školovana profesionalka.* Opsovao je ispod glasa nadahnutom kreativnošću. Jer, ma koliko bi se on volio podsmjehnuti toj spoznaji, imala je užasnog smisla.

Ništa nalik pozivanju gubitnika da prenoće kod tebe. Najednom se više nije mogao ni uvjeriti da, unatoč tome što Lily ima karijeru, još uvijek postoji mogućnost da je ona kopačica zlata, za što ju je uporno optuživao. Jer prekasno je dokučio pogrešku u svojoj logici koja ga je neki dan mučila kad je strogo upitao boji li se ona da će njegovo sprečavanje Glynnisinog braka s Davidom značiti za Lily gubitak života na tuđoj grbači. Pljesnuo se po čelu. *Nije ti palo na pamet, genije, da bi ona, da je život na tuđoj grbači njezina velika briga, dala sve od sebe da prekineš tu veliku roman-su? Jednom kad Glynnie bude imala supruga koji će paziti na njezine financije, šanse da itko izvuče pare od nje bit će itekako slabe.*

Zach je bijesno izdahnuo i ispravio ramena. Pa što onda, velika stvar. Bio je u krivu i shodno tome zasuo je gomilom neutemeljenih optužbi. K vragu - ispričat će se.

Iako se i nadalje pitao kakve ona koristi ima od svega toga. Nešto je moralo postojati. Unosno zaposlena ili ne, nitko se ne izlaže do te mjere kao Lily za nekoga koga poznaje tako kratko vrijeme koliko ona poznaje njegovu sestru. Nitko osim marinaca.

- Zach.

Naglo se okrenuo na zvuk njezinog tihog glasa i promatrao je kako njiše bokovima niz hodnik svojim ženstvenim hodom, kao slatki san svakog marinca dok mu je prilazila na još jednom

paru strmoglavo visokih potpetica. Odrješito joj je krenuo u susret. - Stvarno si me dobro zaribala, nisi li? Siguran sam da si prokleta zadovoljna sama sa sobom.

Imala je drskosti nasmijati se. - Moram priznati, to što me odjednom ne smatraš parazitskom droljom krasna je promjena.

Uhvatio ju je za nadlaktice i gurnuo uz najbliži zid. - Tko si ti, gospođo?

Nije hinila zbunjenost. Dlanova priljubljenih uz drvenu oplatu na zidu iza sebe, podigla je bradu i pogledala ga ravno u oči. - Ono što od početka tvrdim, vojniče. Glynnisina prijateljica.

- Baš. I iz dobrote si napustila svoju karijeru kako bi mogla poći sa mnom i spriječiti me da upropastim takozvanu vezu stoljeća?

- Ništa ja ne napuštam. Ja sam glavna kuharica jedne korporacijske jahte i moje sljedeće putovanje ne napušta luku do zadnjeg tjedna svibnja. Ali, da. - Slegnula je ramenima. - Upravo sam zato pošla s tobom. Pokušala sam ti reći da je David drugačiji, ali ti nisi htio slušati.

Osjetivši kako se njezina čvrsta ramena meškolje pod njegovim rukama, sjetio se da dodirivati je - posebice sad kad su njegovi osjećaji toliko ispremiješani - nije najmudrija zamisao na svijetu i pustio ju je kao vreli krumpir. - Možda bih bio spreman posvetiti više pozornosti da si se ti potrudila izvijestiti me da zapravo radiš. - Zatim se u mislima lecnuo. *Je li ovo tvoja velika isprika?* Ma koliko se neraspoložen i opterećen osjećao ovo-ga jutro, nije mu promaknulo da se ponaša nerazumno. A ono što ga je najviše jedilo bilo je da njegovo raspoloženje zapravo i nema velike veze sa spoznajom da Lily nije parazit kakvim ju je smatrao. Spoznaja da se prema njoj ponašao kao kreten bila je samo šlag na njegovoj torti.

I Lily kao da je to znala. - Ne osjećam goruću potrebu opravdavati se ljudima koji donose idiotske pretpostavke - rekla je s pohvalnim manjkom ozlojeđenosti za nekoga tko je imao svako pravo obrušiti se na njega. - Uostalom, imam osjećaj da to nije ono što te najviše muči - rekla je netremice ga promatrajući. -O čemu je zapravo riječ, Zach?

Uskomešanog želuca, udaljio se od nje. - Ne znam o čemu govoriš.

-Znaš. Već si bio napet kad sam sišla na doručak. Ima li to kakve veze s gospođom Beaumont? - Ispružila je ruku i dodirnula ga, a pogled joj je najednom zastrla tjeskoba. -Je li ona ne što rekla? Otkrila nešto o Glynnisinoj i Davidovoj situaciji?

Gnjev koji ga je živog izjedao čitavo jutro sad je proključao na površinu i on je bijesno lupio rukama o zid pokraj njezinih ramena. - Najzad. Netko tko priznaje da je i Glynnie u opasnosti.

Razrogačila je oči. - Pa naravno da jest.

-Čini se da nitko drugi osim tebe to ne misli! Svi su jebeno zabrinuti za svog dragocjenog Davida - ali još nisam čuo nijednu jedinu riječ zabrinutosti za moju sestru. Isuse, Lily. Kao da ona ne postoji.

-Sigurna sam da se tako ponašaju zato što je ne poznaju, Zach.

Raspaljen, unio joj se u lice. - Ni ja ne poznajem ljubljenog Davida, ali barem imam pristojnosti hiniti da mi je stalo.

Lily je trznula usnama, ali je rekla samo: - Ne, ono što sam željela reći jest da im Glynnis vjerojatno ne djeluje stvarno budući da je nitko od njih nije upoznao.

-Ne želim slušati bijedne isprike - nema opravdanja za njihovo ponašanje! - Podbočivši se objema rukama na zid uz njezinu glavu, povio je koljena i unio joj se u lice tako blizu da samo što se čitavom težinom nije naslonio na nju. U takvoj je blizini udahnuo topao, limunasto sladak miris njezinoga tijela i

najednom je njegova zatomljena uzrujanost krenula u posve novome smjeru. Ili možda ne tako novome. U svakom slučaju, nervozan i nemiran i željan sigurnog ispušnog ventila kroz koji će otpustiti malo pare, zatekao se kako uranja nosom dok gotovo nije dotaknuo njezin vrat, i duboko udiše. Njezin miris kao da je izvirao iz njezine kože, a ne iz neke određene točke na tijelu, ali on nije naročito mario gdje mu je izvor. Jednostavno ju je udahnuo i morao jezikom oblizati usne koje su mu se najednom osušile.

- Čovječe. Želim te poljubiti.

Zaledila se. - Molim?

Odmaknuo je glavu dovoljno da je pogleda, svjestan teškog bubnjanja svog srca o rebra. - Želim te poljubiti. Želio sam te poljubiti praktički od prvog trenutka kad sam te ugledao.

-Da, baš - podsmjehnula se. - Malo sutra.

- Hej, ne lažem. Ali budući da imam to strogo pravilo da se ne zabavljam sa ženskama koje moju sestru žele opelješiti za nasljedst... - Utihnuo je. *Bravo, Romeo. Svakako je podsjeti na sve uvrede kojima si je zasuo - od toga će se sigurno uzbuditi i skočiti na tebe.* - Hoću reći, nisam si mogao ispuniti želju.

- A-ha - neutralno je rekla. - Dakle, službeno sam čista, je li, od optužbe da sam s Glynnis željela biti prijateljica samo zbog njezinog novca?

- Da. Izgleda da ti dugujem veliku ispriku za neke stvari koje sam rekao.

- Misliš? - Pogledala ga je svojim sjajnim, modrim očima. - Jesam li oslobođena i optužbi da sam drolja? Ili, čekaj. Možda tvoju nenadanu želju da me poljubiš potiče upravo činjenica da me još uvijek smatraš droljicom.

- Ne - hoću reći, da. Sranje. - Pogledao ju je i bespomoćno slegnuo ramenima. Ovakva ga je ženska dvosmislenost izluđivala, a bude li morao ratovati s njom povrh svega ostaloga što se događa, njegova će erekcija nedvojbeno biti prognana u zemlju soprana.

No, čini se da nije bilo tako. - Pokušat ću ti objasniti. Ne, to nije razlog iz kojega te želim poljubiti - objasnio je. - I da, oslobođena si te optužbe. - Kao da je vjerojatno da će je poljubiti. Zašto joj, dovraga, daje priliku da se naslađuje odbijajući ga? Razum mu je govorio da bi se trebao jednostavno okrenuti i otići.

Međutim, u zadnje vrijeme razuman nije bila riječ kojom bi se opisao - zašto onda sad započeti? Ostao je gdje je bio i frustrirano je promatrao.

-Da vidim jesam li dobro shvatila. - Polako je, duboko udahnula, na što su njezine dojke okrznule njegovu dijafragmu pa je i sam naglo zadahtao hvatajući zrak.

Zatim je nabrajala na prste. - Oslobođena sam optužbe da sam pokušala zavesti Glynnis na pogrešan put kako bih se dočepala njezinog novca. Očito više nisam na prvome mjestu deset najgorih drolja na svijetu. I osjećaš nenadani poriv da me poljubiš. - Usne su joj se izvile u malen, iskrivljeni osmijeh kad ga je pogledala.

Spustio je glavu dok mu se usne nisu našle tek milimetar od njezinih.

- Nema tu ničeg nenadanog, Lil. Ali, potvrdno. To je otprilike to.

-Pa, na to ti mogu reći samo jedno, frajeru. -Jezik joj se iskrao iz usta i ovlažio donju usnicu.

Promatrajući taj pokret, morao je zauzdati silan poriv da jednostavno uzme što želi. Prokleta bila politička korektnost. Polako je podigao pogled i susreo njezine oči. - Da pogodim. Gubi se.

-To su dvije riječi, Taylore, a meni je potrebna samo jedna.

Kratka je, slatka je. To je...

-Ne. Shvaćam.

-... Dobro.

*

-Jedina prokleta usluga koju sam učinio tvojoj sestri - rekao je Christopher povlačeći Jessicu u njihovu sobu - bilo je da joj ponudim napuniti akumulator automobila.

-Da, to si rekao i u prizemlju. -Jessica ga je promatrala kad ju je pustio i uzrujano se ushodao sobom. Gospode, kako je zgodan. Sa svojim izražajnim jagodicama, smeđom kosom sa zlaćanim pramenovima i poput lista zelenim očima, mogao je biti maneken i ona je savršeno dobro znala što ljudi pomisle svaki put kad vide njih dvoje zajedno - kako je, zaboga, takav grčki bog završio s nekim tako neuglednim i zapuštenim kao što je ona? Jessica ih nije krivila zbog toga. I sama se često to pitala...i silno bojala da zna odgovor na to pitanje, da se on oženio njome zbog njezinih veza.

Upoznali su se prije dvije godine na svečanoj večeri na kojoj se prikupljao novac i svaki tanjur stajao tisuću dolara, a za koju je ukrase izradio njezin odbor. Bila je to noć koju ona nikad neće zaboraviti jer dotad nije shvaćala da možeš nekoga upoznati i odmah ga prepoznati, kao da se vaše dvije duše obraćaju jedna drugoj. Nakon samo jednog razgovora s visokim, nevjerojatno zgodnim tipom u savršeno krojenom smokingu, znala je da je on muškarac za nju.

Inače bi u društvu nekog tako zgodnog zanijemjela i izgubila samopouzdanje, ali ovaj put kao da nije primjećivala koliko je

razorno božanstven i u njegovom se društvu osjećala lijepom i duhovitom. Zatim, u danima koji su uslijedili, jednostavno ju je oborio s nogu. Vjenčali su se nakon samo četiri mjeseca poznanstva i Christopher je spremno odustao od svog stana u Be-llinghamu kako bi uselio na imanje Beaumontovih i svoj posao zamijenio namještenjem u obiteljskom poslu.

Sad joj je prišao i zagledao se u nju, a kad su se njegove zlatne obrve skupile iznad njegovoga nosa, na trenutak je pomislila da joj je pročitao misli. No, to očito nije bio slučaj.

- Znači, ponavljam se - zarežao je i slegnuo mišićavim ramenom. - Tuži me - znam kako lako dopuštaš Cassidy da ti podruje samopouzdanje. Ali kunem ti se, Jess, da mi je namjera bila da se zaputim na doručak čim završim onaj poslovni razgovor, kao što sam ti i rekao. Nisam očekivao da će me Cassidy pre-sresti na hodniku i cviliti o svom mrtvom BMW-u i sastanku na koji jednostavno mora stići.

- A ipak je sišla na doručak s itekako mnogo vremena da uvrijedi našu gošću. - To nije ni približno opisivalo neugodan osjećaj u njezinom želucu koji je izazvao Christopherov telefonski razgovor. Kad je rukom prekrivio slušalicu i rekao joj da siđe na doručak bez njega, imala je veoma neugodan osjećaj kako on ne želi da ona čuje što on govori.

Ipak, njezin je suprug znao kako će ublažiti njezine strahove pa je to i sad učinio. - Što mogu reći? - glatko je upitao. - Sranje tipično za Cassidy. Čim sam uvidio da je njezin problem samo prazan akumulator, jer se, kao i obično, nije pobrinula provjeriti je li dobro zatvorila vrata, ponudio sam da joj ga napunim. Ali ne, ona najednom više nije bila u velikoj žurbi i odlučila je da jednostavno mora doručkovati. - Pomilovao je Jessicin obraz dok ga je ona ozbiljno gledala u oči. - Oboje znamo da samo pokušava izazvati probleme.

I prokleta bila ako joj to ne uspijeva, tužno je pomislila Jessica. Doslovce je osjećala kako je obuzimaju sve njezine nesigurnosti, ali je duboko, tiho udahнула i polako izdahнула, odbijajući im dopustiti da je svladaju. Jutros dok je pomagala pripremiti doručak osjećala se zadovoljna samom sobom i željela je sačuvati

taj osjećaj, ponovno osjetiti taj nalet samopouzdanja. Pogledala je Christophera i promijenila temu. - Lily je rekla da me može naučiti kuhati.

-Je li? I to te privlači?

-Da. - Nasmijala se. - Nije li to smiješno?

-Nije. Ne, ako ti predstavlja zadovoljstvo. - Proučavao je njezino lice. - Sviđa ti se, zar ne?

-Da, sviđa mi se. Simpatična je i nasmijava me.

-Ovih dana nema baš mnogo ljudi koji bi za sebe mogli to ustvrditi. - Zvučao je gotovo ogorčeno, ali prije nego što je odredila pričinja li joj se ili ne, upitao je: - Što misliš, u kakvom je odnosu s Taylorom?

Iznenadeno ga je pogledala. - Ljubavnici su - odmah je odgovorila. Zatim oklijevajući: - Ti ne misliš?

-Je li ti rekla da su ljubavnici?

-Pa, nije, ali pogledaj je. Pogledaj njega. A tu je i taj... elektricitet kad su njih dvoje u istoj prostoriji. Jednostavno sam pretpostavila...

Christopher je odmahnuo glavom. - Ne znam, dušo. Ne poričem da postoji kemija, ali on je gleda na neki način po kojemu bih zaključio da još nisu obavili stvar.

I samo tako, Jessicin je osjećaj dobrostanja nestao. - Savršeno - ravnodušno je rekla. Odmaknula se i objema rukama uklonila kosu iz očiju, a zatim se u očaju zagledala u supruga. - Moja je sposobnost čitanja ljudi i situacija je ponovno zablistala.

Christopherove zlaćane obrve spojile su se od čuđenja dok ju je promatrao. - Zašto bi ti bila zainteresirana za njihov ljubavni život?

Zgađeno je otpuhнула. - Zato što sam ih, uslužna ja, smjestila u susjedne sobe.

Pripremljenom na odbijanje, Zachu je trebao trenutak da promijeni brzinu. - Kako to misliš, dobro? - upitao je, odgurnuvši se kako bi pogledao Lily. - Dobro kao odgovor na moj komentar o odbijenici? Ili dobro kao pristanak?

- Dobro kao pristanak. Znatiželjna sam, shvaćaš? - Ali, iako je odvažno isturila bradu, Lily se zapitala kog vrapca čini. Ovo je

bilo tako silno nemudro i odmah se pokušala izvući. - Slušaj, jednostavno zaboravi. Bio je to jedan od onih naglih odgovora, kad ti je jezik brži od pameti, ali zamisao je glupa. Strašno glupa...

- O, ne, nećeš se sad izvući - zarežao je. - Rekla si dobro. Sad je prekasno da se predomisliš. - Toplom ju je rukom čvrsto obujmio iza vrata, odmaknuo od zida, spustio glavu i svoje usne stavio na njezine.

Obuzela ju je neočekivana ugoda, budući da nije bila riječ o dubokom, vlažnom poljupcu. Zachove su usne bile lagano razmaknute i usnama je vješto obrađivao njezine, ali jezik je čuvao za sebe. Međutim, čak i bez njega - čovječe, taj se tip stvarno dobro ljubi! Njegove su usne izazivale i zatim ispunjavale svako obećanje. Lagano su okrnule njezine... pa ne tako lagano... pa ih odlučno razdvojile. Kad su se njegove usne najednom zapečatile na njezine i lagano ih usisale, podigla se ravno na prste. Ovila je ruke oko njegovoga vrata i ponudila mu usne za još, impulsivno vrhom jezika prešavši preko glatke, unutarne obline njegove donje usne priljubljene uz njezinu.

Neuglađeno je zastenjao i tek s naznakom grubosti preplavio svojim usnama njezine i pritisnuo je uza zid. Raširio je noge i savio koljena dok se nije izjednačio s njezinim mnogo nižim stasom, a zatim zario ruke u njezinu kosu kako bi joj čvrsto uhvatio glavu. Njegov je poljubac postao uporniji, ali još uvijek je ostao razmjerno krepostan. Dok njegov vreli jezik, uz frustrirano gundanje, najednom nije kliznuo pokraj njezinih zubi u njezina prijemljiva usta.

Lily je imala osjećaj kao da je gurnula prste u utičnicu pod naponom - od Zachovog jezika struja je prošla čitavim njezinim tijelom ravno do njezinih bradavica, vrhova jagodica, nožnih prstiju. Mišići duboko između njezinih bedara slatko su se sti-snuli. Zastenjala je i poljubila ga najbolje što je znala, odbijajući agresivno nadiranje njegovoga jezika svojime, dok nisu klizila i odmicala se jedan od drugoga u vlažnom, strastvenom tangu.

Kad je trenutak kasnije odmaknuo svoje usne od njezinih, bijesno je šaptom opsovao, okrenuo glavu kako bi joj prišao iz drugoga kuta, a zatim ponovno zaronio u poljubac. Na čas je zapetljao

prste u njezinu kosu, a zatim ih oslobodio i pomilovao je po vratu, preko obline ramena i niz pazuha. Dlanovima je okrznuo Lilyne dojke, ali prije nego što je ona uspjela u cijelosti udahnuti, njegove su pametne ruke već nastavile niz njezina rebra, do njezinoga struka i punoće bokova. Ondje su njegovi prsti utonu-li i on ju je najednom podigao uspravljaajući se punom visinom.

Preplašeno uzviknuvši, odmaknula je usne od njegovih i čvršće ga zagrlila oko vrata. Ali Zach očito nije imao namjeru pustiti je da mu klizne, i već u sljedećem trenutku, našla se pritisnuta između tvrde oplata na zidu i njegovoga još tvrdog tijela, dok su joj stopala visjela dobrih trideset centimetara od poda kad je ponovno osvojio njezina usta. Ne kaneći visjeti kao krpena lutka, ovila je noge oko njegovih uskih bokova.

Ispustio je duboko grlen zadovoljan zvuk i rukama posve obujmio njezinu stražnjicu. I nadalje je bezumno ljubeći, malo je popravio njezin položaj. Zatim se najednom bolni čvor između njezinih nogu našao priljubljen uz njegov tvrdi penis. Živci su zatitrali u cijelom Lilynom tijelu i refleksivno je isturila zdjelicu kako bi sačuvala taj slatki kontakt.

Poljubac je najednom postao posve nekontroliran.

Zachove su usne postale žestoke i već od samog pritiska na Lilyne usne stisnule joj glavu čvrsto uza zid. Jedva daje i zamijetila. Jedino čega je bila uistinu svjesna bio je okus njegovog poljupca, vreline njegovoga tijela i tvrdoća njegovog spolovila koje se ljuljuškalo, ljuljuškalo, ljuljuškalo uz njezino.

A onda je on, bez ikakvog upozorenja, naglo otrgnuo usne od njezinih i oštro dišući, gadno opsovao. Sekundu kasnije, Lily je bila ponovno na nogama. Trepćući kao krtica iznenada bačena na svjetlo, klonulo se naslonila na zid i pogledala ga. - Zach?

Zatim je i ona čula ono što su njegove oštrije uši očito čule prije nje. Stubama su brzo tapkali koraci. Zagladila je kosu i nervozno prešla rukama preko tijela kako bi bila sigurna da je sva njezina odjeća još na mjestu. Tad je u vidokrug dojurila ona gadura od Jessicine sestre.

- Dobro je, tu ste - bez daha je rekla Cassidy. - Upravo je nazvao otmičar.

Zach je opsovao i zaputio se prema stubama koracima koji samo što nisu oderali parkete. Koji je njemu vrug? Za ime Božje, pa on je školovani strateg, ali kad je njegova sestra u kandžama otmičara i on bi trebao voditi operaciju ili barem biti negdje u blizini telefona, što on radi? Ljubaka se s malom Lily Morrisette, eto što! Razbjesnio se, ne samo na sebe i otmičara, nego i na nju jer mu je takvo stalno iskušenje.

A ipak...

Lily nije započela tu strastvenu seansu ljubakanja. Nije ona rekla »želim te poljubiti«, a onda ga podigla i zabila u najbliži zid. *Za ovo si sam kriv, kauboju.*

Velika pogreška. Velika, velika pogreška. No bez obzira na to, priznao je samome sebi da se ne može posve kajati jer je stavio ruke na nešto tako božanski slasno kao što je ona - ma koliko to neodgovorno bilo. Stigao je do dna stubišta i zastao ondje, a kad je čuo odjek njezinih potpetica na stubama iza sebe, naglo se okrenuo.

U tom ga je trenutku sustigla, prateći ga pomalo zadihana -nedvojbeno od trčanja za njim u tim debilnim cipelama. Zaustavila se stubu iznad njega, zbog čega su im se oči našle u gotovo jednakoj razini. Promatrala ga je zažarenih očiju, razbarušene kose, s krivnjom u pogledu.

Uhvatio ju je za bradu. -Jesi li dobro? - upitao je i nije mogao zaustaviti palac da ne klizne preko njezine donje usne. Bila je mekana i vlažna.

Kimnula je glavom.

- Dobro. - Pustio joj je bradu i učinio ono što su ga godine vojničke službe naučile: odlučno ju je izbacio iz glave i ušao u predsoblje.

Gospođa Beaumont bila je ondje, ponovno obuzeta histerijom. Zaškrgutao je zubima, ne želeći da otmičari čuju njezinu paniku. Otvorio je usta ne bi li je ušutkao, a zatim naglo stisnuo zube kad je pogledao telefon i vidio da to danas neće predstavljati naročit problem.

Slušalica je bila čvrsto na aparatu.

Žestoko se okrenuo prema njoj. - Koji je ovo vrug?

- Pokušala sam ga nagovoriti da pričeka dok ne dođete - povikala je. - Jesam!

- Istina, pokušala je - rekla je Cassidy ušetavši u sobu iza Lily. - Rekla mu je da je sluškinja, zamislite. - Odmahnula je glavom kao da je spuštanje nečijih mjerila do te mjere nešto što ona jednostavno ne može shvatiti, a zatim slegnula ramenima i približila se Zachu. - I poslala me je po vas. I moram vam reći - ispružila je ruku i kliznula noktom od njegove ključne kosti do grudi - tako brzo nisam trčala otkad... zapravo, nikad nisam trčala tako brzo. - Lagano je povukla prst preko njegovog trbuha.

Uhvatio ju je za ruku prije nego što stigla do pojasa hlača i pritisnuo je natrag uz njezin abdomen. - Gospođo, ne tratite moje vrijeme.

Ne obazirući se na iznenadni bijes koji je zamijenio zavodnički izraz na Cassidynom licu, pozornost je ponovno obratio gospođi Beaumont. I sam je imao vlastitoga bijesa kojim se morao pozabaviti, ali ga je načas potisnuo. Sad nije vrijeme za to. Istinu govoreći, da na brzinu ispita svoju dušu, možda bi otkrio da je njegov vlastiti bijes u zadnje vrijeme malo prečesto bio neumjesan.

Progutao je najprije psovku, a zatim i uzdah, i samome sebi priznao da se nije baš najbolje ponio u ovoj situaciji. Toliko dugo zapovjeda vojnicima da je nekako zaboravio kako jedna sredovječna žena nije novak koji se pljuskom može dovesti u red. Pred njim je stajala izbezumljena majka i njezino neobaziranje na opasnost u kojoj se nalazi njegova sestra nije smio shvatiti osobno. Bio je potresen od glave do pete najednom se našavši na strani rođaka žrtve, ali je barem imao nekog iskustva s taktikama kojima se otmičari služe. Mogao je samo zamisliti koliko je Davidova

majka prestravljena. Stoga je progutao grube riječi na vrhu jezika i ljubazno upitao: - Pokušali ste ga uvjeriti da ste sluškinja?

-Jesam. Doista sam pokušala, Zach, ali je on rekao »nemoj me zajebavati, kravetino stara« i nazvao me drugim strašnim imenima i stalno me bombardirao da priznam tko sam. Uporno mi je ponavljao što će učiniti Davidu ne priznam li tko sam i ne počnem li razgovarati s njim - ne učinim li točno onako kako mi kaže. A ja sam se toliko uznemirila da nisam znala gdje sam.

Lice joj je bilo samrtno blijedo, disanje prebrzo i preplitko, i Zach je zakoračio prema njoj i protrljao joj ruke. - Duboko, polako dišite, gospođo B. - rekao je. - Želim da me saslušate. Dali ste sve od sebe i to je najviše što itko od vas može tražiti. Ne zaboravite ono što sam vam rekao o terorističkim taktika-ma. Otmičar želi da budete uznemireni i zato ćemo poraditi na tome da mu ne dopustimo da pobijedi. Ako mi se ne raspadne -te, možemo ga potući.

Molećivo ga je promatrala, a on je odlučno rekao: - Spasit ćemo Davida i Glynnis - u to možete biti sigurni. Tako treba - pohvalio ju je kad je najzad udahnula dovoljno duboko da se malo smiri i polako izdahne. - Dišite. Ponovno. - Kad joj se disanje usporilo i malo joj se boje vratilo u obraze, ispružio je ruke i obratio joj se držeći je objema rukama za ramena. - Recite mi najjezgrovitije što možete sve što je rečeno. Možete izostaviti ovo što ste mi već rekli - žurno je dodao kad se njezino disanje naglo ubrzalo i ponovo postalo nepravilno. - Na primjer, definitivno imamo posla s muškarcem?

-Da, narav... - Preplašeno ga je pogledala. - Odnosno -ja sam jednostavno pretpostavila da je muškarac. Ali govorio je tek jačinom šapta.

-Znači nije nemoguće da je riječ o ženi?

Ne, ali... - Prekinula se i odmahnula rukom kao da želi odgurnuti prigovor. - Nema veze. Mislit ćete da sam luckasta.

Svejedno mi recite.

Pa... jednostavno sam imala osjećaj da je riječ o muškarcu. - Obrazi su joj se blago zarumenjeli. - Rekla sam vam da je luckasto.

-Ne nužno. Ja sam vojnik, gospođo. Veoma često je osjećaj, ili ženska intuicija, ili kako god to želite zvati, zapravo opažanje za koje ne znate kojim biste ga imenom nazvali, ali koje je podsvijest svejedno zabilježila. Zato ćemo, zasad, poslušati vaš osjećaj i pretpostaviti da je naš otmičar muškarac. Je li postavio ijedan zahtjev?

Lilyn se miris ovio oko njegovih osjetila jednu nanosekundu prije nego što su se pred njegovim očima pojavili njezini manikirani nokti sa šalicom kave koju je ponudila starijoj ženi. - Evo, gospođo B. - rekla je. - Natočila sam je iz vrča u blagovaonici. Vruća je i krijepi. Popijte gutljaj - kofein će vam koristiti.

- Hvala vam. - Gospođa Beaumont je ovila prste oko poput ljuske jajeta tanke proculanske šalice. Iako nije odmah otpila gutljaj, kao da je pronalazila utjehu u toplini koja je izvirala iz šalice. Na trenutak se kratko zagledala u kavu kao da je opčinjena, a zatim ponovno pogledala Zacha. - Rekao je da želi milijun dolara i želi ga u novčanicama malih denominacija. Ništa više od pedeset dolara.

- Imate li toliko novca? - Ako nema, on bi mogao prodati dovoljno dionica Taylorovih pa bi zajedno sakupili koliko treba.

Kimnula je glavom. - Ali vjerojatno će mi trebati nekoliko dana da prikupim toliko u gotovini. Christopher i Richard će o tome znati više nego ja.

- Jeste li rekli otmičaru da će vam trebati nekoliko dana?

- Jesam.

- I što je on odgovorio? - Nedvojbeno recitaciju svih užasa koje će učiniti njezinome sinu ako ne nabavi novac ranije. Otmičar je zacijelo želi sačuvati preplašenom do kostiju - to je standardni postupak takvih igrača. Zach bi se okladio da negdje postoji *Otmica od A do Z*, udžbenik koji savjetuje siledžije da obitelj svojih žrtava uvijek drži zbunjenu - iako im u devet od deset slučajeva doista namjeravaju dati vrijeme potrebno da prikupe novac.

- Rekao mi je da imamo pet dana da sve skupimo.

- Rekao vam je... - Prekinuvši se kako se njegova nevjerica ne bi vidjela, glatko je rekao: - To je dobra vijest. Zapravo, odlična.

Otkud mu onda taj nelagodni osjećaj u dnu želuca?

Vjerojatno otud što si po prirodi sumnjičavi kurvin sin, kompa. No, ipak... pet dana? Isturio je ramena i pokušao reći samome sebi da, samo zato što se ovo razlikuje od načina na koji se ovi scenariji obično odvijaju, ne znači da je išta sumnjivo.

Ali kad bi mu želudac rekao da nešto nije u redu, poslušao bi ga. I ne bi se zajebavao naokolo nastojeći uvjeriti samoga sebe da je to zato što ne može mnogo učiniti dok otmičar ponovno ne nazove.

Udaljio se nekoliko koraka, a zatim okrenuo i ponovno je pogledao. -Jesu li Richard i Christopher još uvijek u blizini?

- Da, sigurna sam da jesu.

- Trebaju mi ovdje dolje. Izgledala je gotovo patetično zahvalna što ima nekog posla i hitro prišla telefonu. Podigla je slušalicu, prešla prstom preko niza gumbi i pritisnula jedan.

Promatrajući je, Zach je po prvi put shvatio daje telefonski sustav u kući nalik onima kakve obično nalazimo u uredima. Veoma učinkovit u zdanju te veličine. Kratko i hitno govorila je u slušalicu i izvijestila osobu na drugome kraju da je otmičar nazvao, a zatim prekinula poziv, pritisnula neki drugi gumb i ponovo hitno govorila. Trenutak kasnije, vratila je slušalicu na aparat i kimnula Zachu.

-Sići će za minutu.

Lily mu je donijela šalicu kave dok čekaju i on ju je odnio prema francuskim vratima i zagledao se u dvorište pijuckajući vrući napitak. Nije bio siguran kad je počela padati kiša, ali je sitna, uporna kišica pretvorila svijet s druge strane prozora u maglovito siv. Namočila je pokućstvo na terasi i stvorila nejasni zastor koji je priječio pogled na obalu i prevlaku.

Minutu kasnije, sav zadihan stigao je Richard, a trenutak nakitu njega kroz vrata je nagnuo i Christopher, i za njim Jessica. Budući da im je Maureen telefonski rekla tek ono najosnovni-je, Zach im je sad ispričao pojedinosti onoga što se dogodilo. Richard je odmah otišao donijeti poslovne knjige iz ureda, a Christopher otrčao natrag u svoju sobu po prijenosno računalo.

Čim su se obojica muškaraca vratila, sjeli su ne bi li dokučili koje vidove obiteljskog posla treba pretvoriti u gotovinu i koliko će vremena trebati za to.

Zach ih je neko vrijeme promatrao, a zatim se ushodao uz rub prostorije, kradomice proučavajući dinamiku obitelji Beaumont.

Obojica muškaraca očito su bila dobro školovana i *poslovno nastrojena*, ali činilo se da Christopher ima konkretniju zamisao o tome koju se imovinu moglo žrtvovati i bez ikakve je rasprave preuzeo dominantnu ulogu. Richardu kao da takva hijerarhija nije nimalo smetala, ali Zach ju je svejedno zamijetio.

Uz kamin na drugoj strani prostorije sjedila je Cassidy u jastucima pretrpanom naslonjaču i prelistavala neki časopis, prekriženih nogu, nestrpljivo lupkajući stopalom. Jessica se uzmuvala oko tete na susjednom kauču, držeći stariju ženu nepokretnom onime što joj je tihim glasom govorila.

Tu je bila i Lily. Ona, naravno, nije bila dio obiteljske dinamike, ali od svih njih ona je bila ta na kojoj se njegov pogled najčešće zaustavlja.

Zaposleno je trčkarala po sobi, zveckajući nakitom dok se starala da svi dobiju kavu. Sad kad je više nije promatrao kroz uski prorez svojih vlastitih pogrešnih predodžbi, počeo je zamjećivati stvari koje su mu ranije izmicale. Vidio je, na primjer, da iako izgleda *kao trofej* nekog bogataša, u njoj postoji neka jednostavna, temeljna toplina.

Kad je gospođi Beaumont nadolila kave, ispružila je ruku i potapšala rame starije žene. Jessici je stisnula ruku i tiho se obratila objema ženama. Ali muškarce, zamijetio je promatrajući je kako odlazi napuniti Christopherovu i Richardovu šalicu, nije ni do-dirnula. Ležerno je razgovarala s njima, ali ruke je držala za sebe.

Još jutros bi on očekivao upravo suprotno. Međutim, ranije ovoga jutra vjerojatno bi očekivao da će ona besposleno sjediti kao Cassidy, kao da na to ima potpuno pravo dok čeka da se netko drugi pobrine za njezine potrebe. Umjesto toga, Lily je sve posluživala i zbog toga se očito nije osjećala ni najmanje poniženom.

Otkrivanje još dokaza o tome koliko je silno pogriješio glede nje bilo mu je dobrodošlo kao kapavac. Bijesno je protrljao oči rukama, a zatim spustio ruke uz bokove i promatrao kako ona otresa malo rasutog šećera sa stola na svoj dlan i prilazi kaminu kako bi ga bacila u vatru. On nije muškarac koji inače naprečac donosi nepromišljene zaključke. Niti je navikao biti u krivu.

I mrzio je što je u zadnje vrijeme bio i jedno i drugo.

-U redu, to je izgleda to - rekao je Christopher i Zach se s olakšanjem okrenuo prema njemu. Kasnije će smisliti način da se ispriča. K vragu, možda bi je jednostavno trebao ponovno poljubiti, to je prilično dobro upalilo zadnji put kad je osjetio potrebu priznati da je bio u krivu.

Jesi li poludio? Uspio je ne lupiti glavom o najbliži zid, ali u zadnji čas. *Isuse, Taylore. Samo se drži podalje od te ženske prije nego što ti posve sjebe mozak.* Osim toga, ne bi li ta isprika bila kao i ona stara? Postajao je zbunjen. Je li ponovno u krivu ili je *još uvijek* u krivu?

Glavobolja mu se počela vraćati - ne može više razmišljati o ovome. Baš ovdje i baš sad - hvala ti, Isuse - ima situaciju koja zahtijeva njegovu pozornost, i to situaciju u kakvoj ima iskustva. Prišao je mjestu na kojemu su dvojica muškaraca bacali olovke na stol i odgurivali svoje stolce i zapitao: - Jeste li odredili vremenski okvir za prikupljanje potrebnog novca?

-Da. - Christopher je provukao ruke kroz skupo ošišanu kosu i ispružio laktove prema stropu zarivši svih deset prstiju u mišiće na dnu glave. - Ako odmah počnem, trebali bismo sve uspjeti pretvoriti u gotovinu za četiri dana. Najviše pet.

Zach se ukočio. Vidi, vidi. Kakva zapanjujuća slučajnost. Upravo im je toliko vremena otmičar velikodušno dopustio da prikupe novac za otkupninu.

Iako, smiješno. Zach nikad nije bio od onih koji vjeruju u slučajnosti.

I najednom mu je ovo zasmrdjelo na posao iznutra.

*

Miguel je kroz kišu pohitao natrag prema svojem automobilu. Ušao je i upalio motor, smjesta okrećući gumb grijanja.

Zatim je, drhćući, istresao ruke kao mokra mačka i zasuo kapljicama vode čitavu ploču s instrumentima. *Dios*, kako je hladno! Više od svega ostaloga - više od milozvučnog jezika njegove domovine, više od njezine hrane tako pune okusa i mirisa - nedostajala mu je vrućina Kolumbije koja otapa kosti. Bio je spreman za odlazak kući.

Međutim, nije se kanio vratiti s repom podvijenim među nogama. Kad se vrati u svoje selo, to će učiniti visoko uzdignute glave - stanovnici Bisinlcja neće vidjeti muškarca koji je dopustio da velike krivde prođu nekažnjene. Ne, nikako. Vidjet će muškarca koji je osvetio svoju čast.

Ali, najprije je plavokosa *puta* morala izići iz velike kuće.

Nagnuo se preko volana i rukavom protrljao krug na prednjem staklu kako bi očistio zamagljeno staklo. Provirio je kroz staklo. Ali, maglica nije bila samo s unutarnje strane.

Nikad nije vidio ništa takvoga. U Bisinleju, kad bi kišilo, kiša bi se sasula u silovitim bujicama koje bi izudarale tlo i izbubale okolno zelenilo, ali bi jednako brzo prestale. Čovjek je uvijek mogao računati da će se sunce ponovno pojaviti i vlaga ishlapiti dok ne ostanu samo vrludajući pramičci pare koji se uzdižu od tla. Međutim, ova je kiša gusta, gotovo maglolika kišica koja brzo smoči sve na svome putu. Kao da pronalazi put u svaku pukotinu i procijep, bez obzira koliko misliš da si dobro obranjen od nje, i prodire do kosti, hladi i koči zglobove.

Nedugo ranije izvukao je paket krejera koji mu je preostao s jedne od benzinskih crpki na kojima se zaustavio na putu ovamo i jeo ih za doručak. Iako su bili dobro umotani, bili su posve raskvašeni i mekani.

Međutim, s time je mogao živjeti. Ali, bio je posve neprimjeren odjeven, ostajao bez hrane, a ono malo zaliha što je imao bilo je u jadnome stanju. Još gore, nitko iz velike kuće nije ni promo-lio kroz vrata čitavo jutro i, čak i ako ženska stožernoga narednika iziđe van, Miguelovi zubi cvokoću tako glasno da bi ga ona vjerojatno čula s kilometra udaljenosti i pobjegla koliko je noge nose!

Naglo odlučivši, posegnuo je za mjenjačem, stavio automobil u brzinu i otpustio ručnu kočnicu. Nagnuo se i oprezno

provirio u svim smjerovima, a zatim polako izvezao automobil iz njegovoga skrovišta i krenuo uskom seoskom cestom. Budući da nije imao pojma kakvi bi mogli biti Taylorovi planovi niti koliko bi dugo ovo moglo potrajati, mogao bi se još prilično zadržati ovdje.

Ali bez obzira ispadne li tako ili već sutra obavi svoj zadatak, definitivno je vrijeme da pronađe najbliži grad i primjereno se opskrbi.

Sama u kuhinji, Lily je sjeckala, rezala i mljela sve što nije bilo fiksirano. U žilama joj je gorio nemir i širio se kožom kao ubrzani osip. Ma koliko se trudila, nije mogla izbaciti iz glave seansu sa Zachom u hodniku na katu.

Tko bi ikad pomislio da bi se jedan tako nervozni agresivac mogao ljubiti s tako neodoljivom tankočutnošću i svladavanjem? Barem je isprva bio takav. Ali, nakon toga se zapalio i...

Preplavila ju je toplina. Slijepo je zurila u kuhinju iznova proživljavajući tih nekoliko prekratkih trenutaka, s nožem zaustavljenim iznad krumpira koje je trenutačno smanjivala na jednake kocke. Ponovo je osjetila glad s kojom ju je poljubio, sjetila se njegovog ukrućenog spolovila čvrsto ukliještenog između njezinih bedara, sjetila se trenja koje je osjetila kad se zaljuljao i priljubio o nju, općenito je izluđujući.

Nož joj je uz zveket ispao iz ruke. Preplašena, prenula se natrag u stvarnost i posegnula za ubrusom kojim će obrisati znoj koji joj je oblio čelo, rascijep između dojki, gornju usnu. Što je to u tom muškarcu?

Na čelu države bio je drugi predsjednik zadnji put kad je ona imala seksualni odnos, a ona nikad nije bila od onih žena koje uskoče u krevet s muškarcem samo zato što im se sviđa kraj njegovih traperica. Čak ni ako se sjajno ljubi.

Dakle, sigurna je. Bio je to slučaj trenutačne požude, samo to. Nemoj mu popusti i proći će.

Samo...

Što ako to nije sve? Oteo joj se tihi jecaj. Činilo se malo vjerojatnim, ali imala je strašan osjećaj da počinje gajiti osjećaje prema Zachu. Iskrene, tople osjećaje.

Pokušala je odgurnuti tu zamisao, jer ju je sama ta pomisao plašila do besvijesti. Ne može mariti za njega. Ne samo da ga

ne pozna dovoljno dugo, nego bi osjećaji - *prestani razmišljati o toj riječi!* - zaprijetili njezinom životnom snu da se skrasi na jednome mjestu i otvori vlastiti restoran. Zadnje što želi jest pasti na nekog vojnika čije je zanimanje istoznačno stalnom seljenju. Takvog joj je životnog stila bila već puna pipa.

Osim toga, da bi prema nekome gajio osjećaje, moraš doista poznavati osobu, a ona nije imala pojma tko je pravi Zachariah Taylor. Je li on onaj tip koji može biti totalno nepristojan i grub i obraćati joj se kao da je neka beznačajna fificica? Vrag koji ju je poljubio kao da mu je duša na rubu prokletstva, a ona je njegov spas - ili realističnije, kao da je odlučan povući je sa sobom na mračnu stranu? Ili je to onaj čovjek koji je na trenutak zastao u podnožju stuba kako bi provjerio je li ona dobro?

Možda je on sva trojica. Međutim, iskreno rečeno, u ovome trenutku, muškarac koji ju je ljubio kao lud uporno je odvlačio njezine misli s puta. Gospode, ta usta. Ta strasna, talentirana usta...

Sad je već dosta! Strgnula je pregaču, pronašla nekoliko posuda, sastrugala hrpe povrća u njega i stavila sve u hladnjak. Morala je izići odavde. Zaposliti um nečim drugim. Sad.

Nekoliko trenutaka kasnije, nakon brzog skretanja u sobu po torbicu, pokucala je na Jessicina vrata. Bilo je očito da se ova iznenadila ugledavši je na pragu svoje sobe, ali Jessica je bila prava umjetnica pristojnoga ponašanja i brzo je prikrila svoju reakciju.

-Hej, bog- rekla je i odmaknula se s vrata. - Izvoli. Uđi.

Lily je odmahнула rukom odbijajući poziv. - Ne želim te ometati u privatnom vremenu. Samo sam ti željela donijeti ovo - pružila joj je ruž za usne koji joj je obećala - i zapitati te upute do pristojne trgovine živežnim namirnicama. Malo sam planirala obroke i shvatila da će mi trebati neke namirnice. Posebice svježije kao što je povrće i voće, mlijeko i jaja.

Jessica ju je uhvatila za ruku i povukla preko praga. - Uđi -ponovila je. - Samo da nazujem cipele i odvest ću te u Eastsound.

-Oh, ne moraš me... - Ali, Lily je prekinula svoj prosvjed ulazeći za Jessicom u udobno opremljen apartman. Nema smisla

raditi prekovremeno kako bi sabotirala samu sebe, Jessicina pomoć će joj itekako dobro doći. - Odnosno -jesi li sigurna da ti to nije prevelika gnjavaža?

-Ni najmanje. Nemam ništa protiv malo otići odavde. - Nesigurno je pogledala ruž za usne u svojoj ruci. - Idem samo oprati zube i staviti malo ovoga i možemo krenuti. Raskomoti se, odmah se vraćam.

Izišla je iz sobe i Lily se znatiželjno osvrnula oko sebe, sretna zbog prilike da pomnije prouči sve sitnice zbog kojih je prostorija djelovala toplo i udobno. Divila se dvama malim prekrivači-ma koja su visjela preko kauča presvučenog mornarski modrim baršunom i jednome prebačenom preko naslona starinskog naslonjača za ljuljanje, kad se Jessica vratila u cipelama i s ružem na usnama, noseći u ruci malu ručnu torbicu. Lily joj se brzo nasmiješila i vratila proučavanju kvalitete izrade prekrivača na zidovima. -Je li ovo tvoje djelo?

-Da.

- Moj Bože, Jessica, veličanstveni su. Ti ovo nazivaš malim hobijem? Čudim se što ih profesionalno ne prodaješ.

Jessica joj se pridružila ispred fino izrađenog para prekrivača u bojama pijeska, bronce i modre. - Zar doista misliš da su dovoljno dobri da bi ih mogla prodati?

-Da! Moj Bože, vidjela sam prekrivače koji nisu ni upola tako dobri, a prodaju se za stotine dolara. Imaš li ih još?

Jessica je ispustila zvuk koji bi se kod manje pristojne žene mogao smatrati roktanjem i prišla staroj škrinji od kože i mjedi. Otvorila ju je i izvadila gornji pokrov, otkrivši hrpu prekrivača u škrinji, šaroliko mnoštvo uzoraka, boja i veličina.

Lily se spustila na koljena na pod od tvrdoga drveta ispred škrinje. Posegnula je u nju i izvadila nekoliko prekrivača koje je pohlepno proučila. - Vau! - Otrgnula je pogled od njih dovoljno dugo da pogleda njihovu stvoriteljicu. - Imam osjećaj kao da sam u japijevskoj inačici radionice Djeda Božićnjaka.

Jessicini su se obrazi zarumenjeli od zadovoljstva. - Zar ti se doista tako silno sviđaju? - Na Lilyno oduševljeno kimanje glavom, upitala je: - Želiš li jedan?

-Jesi li ti luda? Pa ne možeš ih samo tako darivati!

- Naravno da mogu. Ti si meni dala ruž.

- Da, vrijedan petnaest dolara. Ovo... - ruka joj je oklijevala iznad bogatog prekrivača u bojama pečene gline, crne i ilovače, koji joj je bio najdraži - ovo mora vrijediti na stotine dolara. Možda čak na tisuće.

Jessica se nacerila. - Čovječe, kako si ti dobra za moj ego.

- Da? Pa kad sam već pri tom prvorazrednom poslu, moram ti reći da izgledaš stvarno super s tim ružem. - Tad se Lily nasmijala. - Dobro, ovo je zapravo milovanje mog ega, budući da sam ga proglasila dobrim kad sam rekla da će ti boja biti savršena. Svejedno. Imaš lijepe usne - trebala bi ih stalno naglašavati.

- Blagi Bože. - I Jessica se nasmijala i izvukla prekrivač kojemu se Lily divila s hrpe i gurnula joj ga u ruke. - Evo, ovaj je za tebe. Mislim da precjenjuješ njegovu vrijednost, ali čak i ako nije tako, čuti da netko kaže nešto takvo za mene vrijedi - kako si ono rekla? - na tisuće dolara.

Lily je priljubila prekrivač uz grudi. - Propustila sam tvoju prvu ponudu, ali mučeničku točku izvodim samo jednom. Ne -moj ni pokušavati dobiti ga natrag. - Znatiželjno je proučavala Jessicu dok je zatvarala škrinju i dok su izlazile iz apartmana. -Pretpostavljam da ti suprug zacijelo govori da si lijepa.

- O, pa naravno, ali... znaš. - Slegnula je ramenima i djelovala kao da joj je nelagodno. - Nije li gotovo pravilo da on mora to reći? Mislim da se to nalazi u Službenom priručniku za muševce ili tako nešto.

- Ne bih znala, nikad nisam bila u braku. A tvog supruga očito ne poznajem dovoljno da bih mogla stvoriti upućeno mišljenje, ali ovako, improvizirano, ne čini mi se kao neki tip koji bi rekao nešto što ne misli. - Međutim, Lily je osjetila da je zbog nečega u smjeru kojim je razgovor krenuo Jessici nelagodno pa je promijenila temu. - Hajdemo ovo ostaviti u moju sobu i nakon toga možemo u kupovinu. Ima li tamo gdje idemo ijedna trgovina odjećom? Svakako bi mi dobro došlo nešto toplije od ovoga što sam donijela sa sobom. Da nismo otišli iz Kalifornije u takvoj žurbi, možda bih se sjetila shvatiti da će ovdje zacijelo biti hladnije nego što sam navikla.

Od kuće je također krenula bez mnogo gotovine, pa su, kad su stigle do malenog, živopisnog gradića Eastsouda, najprije otišle do bankomata. Zatim su, odlučivši ostaviti kupovinu u trgovinama živežnih namirnica za kraj posjeta kako ne bi morale ostaviti neohladenu hranu u automobilu, pojurile kroz ki-šicu do najbliže trgovine odjećom.

Jessica je zbunjeno i začuđeno promatrala kako Lily u samo sedam minuta bira dva topla pulovera i laganu kišnu kabanicu, i nešto njezinog uživanja u ovom neočekivanom putovanju sad je splasnulo. - Znaš, to je svakako obeshrabrujuće.

Lily je zastala na putu prema blagajni i pogledala je. - Što je obeshrabrujuće?

-To kako svaka žena na svijetu osim mene kao da je rođena znajući te stvari. - Na Lilyne podignute obrve, Jess je mahnula rukom pokazujući na odjevne predmete koje se mala plavuša

spremala kupiti. - Sve što si odabrala savršeno je za tebe, a nisi morala ni razmišljati što ćeš uzeti. Kako si znala što točno trebaš kupiti?

Lily je slegnula ramenima. - Davno sam dokučila što najbolje pristaje mom tenu, boji kose i tjelesnom tipu i jednostavno se držim raspona koji sam odredila.

-Vidiš na što mislim? Ja ne bih ni znala koji je moj raspon.

Lily ju je na trenutak samo pogledala i zatim upitala: -Jessica, tko je uredio tvoj stan u kući?

Činilo se to kao naglo i neobično skretanje u razgovoru, ali umjesto da to pokaže, Jessica je pristojno priznala: -Ja.

- I sama odabireš sve tkanine za svoje prekrivače?

- Da, naravno.

-Tad si svakako sposobna naučiti koji je tvoj raspon. Imaš izvanredan ukus.

Jessica ju je zadivljeno netremice promatrala; nikad joj nije palo na pamet da bi jedno moglo imati ikakve veze s drugime. Zatim je trepnula i stvarnost je ponovno podigla svoju ružnu glavu. - Ali, to je nešto posve drugo.

-Ne, nije. Stvorila si ugodan životan prostor. Ovo je jednostavno pitanje proširivanja te udobnosti i stila kako bi uključili

tvoju odjeću, šminku koju koristiš i način na koji šišaš kosu. Dokuči svoje jake i ne tako jake točke i potraži načine kojima ćeš naglasiti ove prve i prikriti ove druge.

Jessicin je um bio posve prazan, nije mogla smisliti čak ni naznaku svojih jakih i slabih točaka.

Ipak, Lily nije postala nestrpljiva s njom onako kako bi to bila Cassidy kad Jess nije bila dovoljno brza u shvaćanju mode. Jednostavno je rekla: - Dopusti da ti dam primjer. Ja sam prsata i preširokih bokova, ali struk mi je tanan i uzan pa je pitanje kako naglasiti struk i pritom ne privući pozornost na bokove. Moj kompromis jest ne previše pedantna odjeća. Klonim se zamršenih uzoraka, nabora i volana. Težim ravnim, izduženim linijama s modnim dodacima koji daju naslutiti moje obline. I volim visoke pete, djelomice zato što sam niska, a u njima mi noge izgledaju duže i daju mi veću visinu, a djelomice zato što su jednostavno neodoljivo lijepe. - Nepokajnički se nasmiješila i slegnula ramenima.

Jessica je počela naslućivati o čemu Lily govori kad je po prvi put uistinu proučila Lily i shvatila da građa male plavuše nije savršena. Samo je znala stvoriti dojam da jest.

- Također, moj je ten uglavnom maslinast - nastavila je Lily. - To mi daje mogućnost odabira mnoštva boja. Ali sam naučila zaobilaziti jarkonarančaste i žućkastozelene, jer mi u njima koža izgleda nezdravo. - Prstima je dotaknula ogrlicu. - Obožavam nakit, i vjerojatno je na prvi pogled jasno da nisam od izletničkih tipova. Iako, rijetko nosim prstenje, jer moj posao zna biti prilično neuredan, posebice kad govorimo o rukama, i sklona sam trapericama, kako za posao tako i za svakodnevnu uporabu, jer ih mogu izglačati da izgledaju malo otmjenije, ali su još uvijek praktičan odjevni predmet koji može podnijeti mnogo zlostavljanja. - Lily je odvela Jess do trostranog zrcala u kutu trgovine i nježno je okrenula kako bi vidjela svoj odraz. - Sad pokušaj ti.

Jess je kratko proučavala samu sebe i zatim otpuhnuta. -Ja sam žena i za unutra i za van - tiho je rekla. - Većinu vremena provodim u kući, ali volim i lutati liticama. Nemam karijeru, čak ni posao, ali kao i Cassidy, dragovoljno se prijavljujem u brojne

dobrotvorne odbore koji zahtijevaju otmjeniju dnevnu odjeću i ponešto večernjih oprava. - Zatim je zastala. Reći što radi bilo je lakše nego procijeniti svoje pluseve i minuse - posebice kad je smatrala da ima više minusa.

-Imaš sitnu građu kostiju - potaknula ju je Lily.

Jess je susrela njezin pogled u zrcalu. - To je veoma diplomatska izjava. Mršava sam.

- Ma nemoj? Baš bih te voljela čuti kako pitaš devet od deset Amerikanki koje stalno ratuju s težinom koliko im te je žao jer misliš da si previše vitka.

- Lako je to tebi reći - obrecnula se Jess i nije joj ni palo na pamet da bude zgrožena tim naglim manjkom pristojnosti. - Ti si opremljena.

- Misliš na sise? - Lily je proizvela nepristojan zvuk. - Daj, molim te. Njih možeš svuda kupiti. Svaki odjel donjega rublja od Victoria's Secret do Walmarta nudi podstavljene grudnjake, grudnjake punjene vodom ili gelom. To područje uvijek možeš popuniti, ali vjeruj mi, prekomjerne obline ne možeš smanjiti da bi dobila tako izazovne uske bokove kao što su tvoji. Niti oni od nas koji su malo uskraćeni za visinu mogu dodati centimetre da bi dobili noge duge kao tvoje. Zato prestani cmizdriti.

Jessica se iznenađeno i zahvalno nasmijala i pomnije se proučila. - Dobro. Imam - pročistila je grlo - sitne kosti. I duge noge i vitke bokove.

- I lijepe usne.

- Da, i lijepe usne koje dobro izgledaju s ružem ove nijanse. - Počinjajući uviđati da doista ima pluseve, stekla je samopouzdanje. - Imam lijepu kožu, ali... - Čupnula je pulover. - Ova mi boja nimalo ne pristaje, zar ne?

- Previše je pastelna - suglasila se Lily. - Čini te blijedom. A i bolje bi ti pristajao neki malo uži kroj. Nešto ovakvo. - Povala je Jess do hrpe baršunastih pulovera s patentnim zatvaračem na prednjici i različitim bodom po sredini kako bi se malo naglasio struk. - Da, kladim se da bi ovi na tebi dobro izgledali. Koja ti se boja sviđa?

Jessica je posegnula za puloverom bogato zlatnosmeđe boje, ali je zatim spustila ruku uz tijelo, zaključivši da bi u njemu

vjerojatno izgledala kao veliki smeđi palčić. Ipak, Lily ga je izvukla iz hrpe.

- Mislim da većinu nas privlače boje u kojima dobro izgledamo - rekla je. - Ne uvijek, naravno, ali uglavnom.- Pružila je pulover Jessici. - Vidiš, imaš odlične instinkte. Ova boja na glašava pramenove u tvojoj kosi, a koža ti izgleda savršeno bijela. Probaj ga.

Kad su tog poslijepodneva završile kupovinu, Jessica je bila ponosna vlasnica dva nova pulovera, nove šminke, pa čak i novog para cipela. Pokušala je prosvjedovati protiv ovih zadnjih, navodeći praktičnost svog trenutačnog para udobnih cipela na vezanje.

Ali ju je Lily samo pogledala podigavši obrve i upitala: - Praktične za što, oranje? Ne kažem da ih baciš, Jess, samo ih sačuvaj za tumanje po stijenama. U međuvremenu, kupi si ove dražesne balerinke za manje športske trenutke. K vrapcu, ako tražiš praktičnost, mokasinke toga imaju na pretek. Razmisli: za nekoga tko u svom stanu voli hodati bos, ove je cipele mnogo lakše izuti i kasnije opet nazuti. Da ne spominjemo koliko bi dobre lijepe cipele mogle biti za tvoje zdravlje. Ublažava stres. Ja ti mogu posvjedočiti da se moja razina stresa znatno smanjila kad sam te vidjela bez onih ogromnih cipeletina.

Jess se nasmijala i kupila ih, potajno oduševljena. Znala je da je novokupljeni odjevni predmeti i brza poduka iz šminkanja neće čarobno preobraziti u ljepoticu. I svakako neće ublažiti njezine brige glede njezinoga braka. Ali gotovo prvi put u životu osjećala se elegantno. Ne samo prolazno ili uredno, nego uistinu elegantno. I zbog toga se osjećala privlačno. Kao da se svjetlo najednom upalilo, kao da su tajne koje su druge žene uzimale zdravo za gotovo najzad odlučile otkriti se i njoj. I mada je znala da će se Lily prije ili kasnije vratiti u Kaliforniju, Jess je bila uvjerena da zapravo uči vještine kojima će nastaviti odabirati ono što naglašava njezine dobre strane. A u tome je bilo iznenađujuće mnogo moći.

Već je postajalo kasno kad je Zach začuo kucanje pa je tiho opsovao u telefonsku slušalicu. - Netko mi je na vratima.

- U tom te slučaju puštam - spremno je odgovorio Raketa. -I ne brini, odmah ću početi čačkati po Beaumontovima.

- Ti si pravi čovjek, Miglionni. Nešto je ovdje svakako sumnjivo, a ako mi itko može iskopati motiv, tad si to ti. - Dogovorili su se kad da Zach nazove kako bi ga Raketa izvijestio o rezultatima i Zach je spustio slušalicu upravo kad je na njegovim vratima ponovno odjeknulo kucanje.

- Evo me - zarežao je, prišao vrata i naglo ih širom otvorio. - Strpi se ma... - Ugledavši ženu s druge strane vrata, riječi su mu zastale u grlu. Jer zadnja osoba koju je očekivao - ili želio - vidjeti bila je Lily.

I zadnje mjesto na kojemu ju je želio vidjeti bila je njegova spavaća soba.

Ali je ona stajala pred vratima, njenih cijelih metar i pedeset šest na luđački visokim potpeticama, i izgledala kao utjelovljenje grijeha, mirisna kao raj. Nije je želio pustiti da uđe i zaustio je ne bi li izgovorio kakvu izliku - bilo kakvu izliku - koja bi mu omogućila da joj zatvori vrata pred nosom i sačuva je s druge strane vrata. No, prije nego što je ijedna riječ napustila njegove usne, ona je lelujući bokovima prošla pokraj njega i ušla u sobu. Već u sljedećem trenutku, prolazila je pokraj njegovog kreveta, sa sobom donoseći svako prokleta sjećanje koje se čitav dan iz petnih žila trudio potisnuti.

Zagurao je ruke u džepove. - Hej, uđi - rekao je s brižno ublaženom ironijom.

- Osjećaj se kao kod svoje kuće. Okrenula se prema njemu. - Razmišljala sam.

-Ah. Učinilo mi se da sam osjetio da negdje gori.

Uputila mu je pogled koji je bio iznenađujuće zatumljen za jednu ženu koja je sve samo ne zatumljena. -Jako smiješno. Treba li ti malo vremena da izbaciš sve viceve o plavušama iz sustava ili želiš čuti što ti imam reći?

Dobro bi mu došlo malo vremena, to je istina, ali ne da bi prikupio arsenal viceva. Ova mu je žena mutila mozak. Odgojen je da bude pristojan prema ženama, ali prema ovoj bi se uvijek ponašao neotesano.

Ipak... je li želio čuti što ona ima reći? Ne. Nije htio imati posla s njom, točka. No ipak, izgledala je kao da samo što nije

prišla i bocnula ga jednim od njezinih sposobnih malih prstića, a on doista nije mislio da može izići na kraj s njezinim dodirrom u ovom trenutku. Nije bio siguran što bi učinio položi li ruke na njega – a nije li to vraško priznanje za jednog obučenog ratnika? Međutim, svejedno je bila istina. Morao je ugušiti maštariju koja mu je jurcala glavom dok je zamišljao razne načine na koji bi zaposlio njezine sposobne ručice. Zato joj je samo odrješito, impersonalno kimnuo glavom i rekao: - Ispričavam se. O čemu si razmišljala? -O tome da bi netko doista morao nazvati policiju glede otmice.

To je doista odvrátilo njegove misli od zamišljanja kako bi bilo položiti je na krevet samo nekoliko koraka iza nje.

Najzad. Netko tko pokazuje malo zdravog razuma. Pogledao ju je s posvemašnjim odobravanjem koje za promjenu nije imalo nikakve veze s njezinom seksualnom privlačnošću. - Ti i ja oboje, dušo.

- Slažeš se sa mnom?

- Naravno. Čula si me kako se jutros svađam s . . . Ne, mislim da je to bilo prije nego što si sišla. - Slegnuo je ramenima. - U svakom slučaju, baš sam se oko toga prepirao s gospođom Beaumont. Isuse, Lily, ja sam vojnik -ja vjerujem u sustav. Ali gospo--a B. Ne samo da je prijetila da će izbaciti moje dupe odavde ako usprkos njezinom protivljenju pozovem federalce, nego je rekla da će poreći da su Glynnie i David uopće oteti!

Lily je izgledala istinski užasnuto i njega je najednom ispunila neka prijateljska toplina prema njoj. Približio joj se nekoliko koraka.

- To je jednostavno budalasto! - ojađeno je rekla.

- Amen za to. - Nije mogao vjerovati da već nije shvatio koliko je pametna.

- Što ćemo učiniti?

- Nastavit ćemo s velikim oprezom. Imam pet dana da je obradimo, a Raketa... - Na njezino namršteno čelo, prekinuo se kako bi objasnio. - Sjećaš se mog prijatelja Johna Miglionnija koji je svratio u kuću? - Pred očima mu je sijevnuo Raketa koji si' smijao kao lud na telefonu prije nekoliko minuta kad je počeo

govoriti Zachu da je otkrio da je Lily upravo ono čime se predstavlja, a Zach morao priznati da je to već i sam saznao. Tad se, sjetivši se svog ponašanja kad je upoznao Lily i Raketu u svojoj kući u Laguna Beachu, a da ne spominje način na koji su je John i on pokušali preveslati, pripremio na jetki odgovor.

No, ona je samo kimnula glavom. - Naravno. Gospodin Osjetljivost. Ti ga zoveš Raketa?

- Da, to mu je nadimak iz marinaca. Sad je privatni istražitelj i provjerava pouzdanost lokalnog FBI-ja. - Potapšao ju je po ramenu s prijateljskom žovijalnošću objašnjavajući razlog Johno-vog raspitivanja.

Velika pogreška. Bila je meka i topla ispod njegovih prstiju i krajnjom je snagom volje uklonio ruku. Protrljao je vrat u nastojanju da iskorijeni njezin dodir i posegnuo za onim bratskim osjećajima otprije nekoliko trenutaka. Nakašljao se. - Ništa ti, ovaj, ne brini o tome, dobro? Ovako ili onako - nadajmo se uz pomoć federalaca, ali čak i bez nje - ja ću se pobrinuti da sve ispadne u redu.

Lily je netremice promatrala njegove oči i trepnula kad je opazila kako njihovu uobičajenu sivu budnost zamjenjuje neki očinski izraz dok je gleda. Nije shvaćala ovog tipa - uopće ga nije shvaćala.

Oh, naravno da je shvaćala ovaj *vjeruj mi, ja ću se za sve pobrinuti* stav - to je smatrala prilično tipičnim za Zacha kakvog je upoznala. Ali ranije tog istog dana poljubio ju je kao da je naj-privlačnija žena u poznatom svemiru - a sad je tapša kao ofuca-log starog psa? Blagi Bože. Kad samo pomisli da se premišljala bi li došla u njegovu sobu, od straha da će doći do pogrešnog zaključka. Pričajmo o bezrazložnoj brizi.

I koliko je nezrelo od nje što se osjeća malo pogođenom jer on više ne osjeća tu potrebu? K vrapcu, pa ni ona ne želi nastaviti gdje su stali. Zagledala se u blijedi ožiljak posred njegove gornje usne. Ili, možda želi?

Ne, naravno da ne želi. Ali stvarno, zar je ona jedina koja se sjeća kako su prije samo nekoliko kratkih sati plazili jedno po drugome?

Impulzivno je ispružila ruku i dodirnula njegova prsa. - Zach - rekla je i shvatila da nema pojma što bi rekla nakon toga.

Prije nego što je stigla odlučiti, Zach je najednom snažno uhvatio njezinu ruku. Trznuo ju je od meke crvene tkanine kojima su bile prekrivene njegove mišićave grudi. - Ne želiš to učiniti - zarežao je. - Ili možda želiš. U svakom slučaju, prokleta pazi kakve signale šalješ, Lily, jer ja nisam raspoložen za zadirkivanje.

Njegove oči, kad je naglo podigla glavu i susrela ih, više nisu bile ni najmanje očinske. Bile su gorljive i intenzivne, i kao da su joj prodirale do kože.

I najednom nije ni najmanje sumnjala da se on sjećao svake pojedinosti njihovoga ranijeg susreta.

14

Zach se sjećao, itekako. Sjećao se svake pojedine sekunde. I dok je sad promatrao Lily i njezino oblo tijelo od kojega su ga prsti zasvrbjeli i njezine iskričavo modre oči koje kao da su prodirale u njegove najtamnije kutke, najviše od svega je želio podići je, baciti je na krevet i baciti se na nju.

Isuse. Pa on je čovjek koji se diči samonadzorom - što to, dakle, ona ima da ga dovodi tako blizu tome da odbaci sav samo-nadzor, svaki jebeni put kad je vidi? Da je ne bi zgrabio, prekrižio je ruke na leđima i zauzeo uobičajen stav » n a mjestu odmor«. Ali, proklet bio ako joj dopusti da se izmigolji s udice i samo odleprša.

- Zašto si zapravo došla u moju sobu? - upitao je. - Želiš li nastaviti gdje smo stali? - Reci da, gorljivo je pomislio. Samo reci tu riječ, slatkice, i ja ću ti s velikim zadovoljstvom ugoditi.

- Ne, naravno da ne želim - ozlojeđeno je prasnula. - Rekla sam ti... - Zašutjela je, odmahнула glavom i zamišljeno trepnu-la. Zatim je slegnula ramenima. - Ne znam - priznala je s onom prirođenom iskrenošću za koju je počeo shvaćati da je integralni dio njezinoga bića. - Možda. Voljela bih reći da si lud što si to uopće predložio... ali, možda želim.

Odmaknuo je ruke s leđa i zakoračio prema njoj, nadvivši se na nju tako blizu da je morala odmaknuti glavu kako bi sačuvala kontakt očima. U svakom slučaju, nije ustuknula i u njegovim je grudima eksplodirao trijumf. - Dobro - rekao je tihim, napetim glasom. - Jer to je svakako ono što i ja želim. Volio bih nastaviti točno ondje gdje smo stali prije nego što su nas prekinuli - i dalje. Želim te skinuti do gole kože i dodirnuti svako mjesto koje sam ti ikad poželio dodirnuti. Rasprostrti te na onome krevetu i polizati od glave do pete. - Pogledom je polako, ležerno

proputovao niz njezino tijelo i puka požuda koja je bjesnila u njegovom želucu dovela ga je u iskušenje da odbaci svoj nadzor, makar na neko vrijeme. K vragu, samoobuzdavanje je ionako vjerojatno precijenjeno.

Isuse, Taylore. Opameti se. - Ili bih ti možda - naglo je podigao pogled i prikovao je na mjestu - trebao ostaviti ove jebozovne cipele koje uvijek носиš i samo te oblizati od glave do gležnja.

Eto. To bi trebalo biti dovoljno. Zamijetio je da Lily nikad ne psuje, pa bi njegova hotimična neotesanost trebala između njih stvoriti distancu. I ma koliko ga ljutilo to priznati, on je morao biti taj koji će to učiniti, jer jednostavno nema potrebnu snagu da svojevolumno propusti priliku biti nag s njom.

Oči su joj se zažarile, a iz dubine grla joj se oteo neki tihi, čeznutljiv zvuk. - Možda... - Oblizala je usne. Nakašljala se. -Možda bi trebao provesti tu zamisao u djelo.

Zachovo toliko cijenjeno samoobuzdavanje krenulo je nizbrdo. Desna ruka poletjela je prema njoj i obgrlila je oko vrata. Žestoko ju je priljubio uz svoje tijelo, sagnuo glavu i usnama prekrio njezine.

Kao da whiskeyem zaliješ ugljen vatre za koju vjeruješ da je ugašena, ali koja je samo zapretna. Kad su se Lilyna usta odmah otvorila pod njegovima, u žilama mu je eksplodirala užarena požuda i pretvorila u prah i pepeo i zadnju trunku zdravog razuma koja mu je preostala. Izgarao je od želje kliznuvši jezikom u njezina usta i osjetivši kako se njezine bujne grudi priljubljuju uz njegovo tijelo kad se podigla na prste i ovila ruke oko njegovoga vrata. Uz hrapav zvuk iz dubine grla, podigao ju je za bokove i uz dva divovska koraka, srušio ih oboje na krevet.

Odmah se zakotrljao dok nije bio napola na njoj, prebacujući jednu nogu preko njezinih bedara kako bi je prikovao na mjestu i pritiskajući podlakticama madrac s obje strane njezinih ramena. Zario je ruke u njezinu meku kosu nalik slatkoj vuni i držao joj glavu ljubeći je. Tijelom mu je prostrujao osjećaj trijumfa kad mu je s neobuzdanim oduševljenjem uzvratila poljubac - dok joj u grlu nije zažuborio neki tihi zvuk koji mu se učinio više tjeskob-nim nego uzbuđenim. Namrštio se, podigao glavu i pogledao je.

Lilyne su oči još uvijek bile zatvorene, tanka koža na njezinim vjeđama djelovala je krhka i ranjiva. Njezina frizura nalik Marilyn Monroe u mekim se pramenovima priljepila uz njegove prste, a usne su joj bile crvene i natečene. Sranje. Ponašao se iskusno kao srednjoškolski štreber kojemu se iznenada posrećilo s najseksipilnijom navijačicom u gradu.

- Lily? - Polako ju je pomilovao palcem niz jagodicu do pune donje usne. - Jesi li dobro?

Lily se polako izvukla iz vrele močvare seksualnog uzbuđenja, ali je, iznenadivši se tim pitanjem, naglo otvorila teške kapke i zatreptala. Njegove blijedosive šarenice optočene ugljenom bile su zažarene. Netremice su je promatrale, strasne, napaljene... i pune zabrinutosti.

Ah, Isuse. Kako bi mogla ne mariti za ovoga tipa, kad je prekinuo vlastiti užitak kako bi brinuo o njezinoj dobrobiti? Zac-hariah Taylor nedvojbeno je mogao biti grub, tvrdoglav i povremeno apsolutno nemoguć. Ali je taj muškarac ujedno bio brižan do svojih velikih starih vojničkih čizama. I više od ičeg drugog

- više od njegovog čvrstog tijela i iskusnih usana, više od njegove sklonosti mudrijaškim primjedbama i povremene naglosti

- to je bilo ono što joj se doista zavuklo pod kožu.

Kako onda da ne marim za njega?

Hladna kišica nelagode curila joj je kroz vrelu krv, ali ona ju je odgurnula u stranu. Nije zločin mariti, k vrapcu, vjerojatno ne bi osjećala ovoliku privlačnost da ne mari. To ne znači da je zaljubljena ili da je ovo išta više od privremene avanture. Štogod to bilo što se između nje i Zacha događa, nedvojbeno će završiti kad se Glynnis živa i zdrava vrati kući.

Pa dotada, zašto ne uživati u tome? Je li doista važno da ona inače nije sklona avanturama? Zach bi mogao biti njezina iznimka.

Priznaj, taj je muškarac ionako nešto sasvim posebno.

Razdvojivši usnice, lagano je posisala grubu kožu Zachovog palca, a zatim ovila ruke oko njegovog vrata i blago se izvila kako bi priljubila dojke uz njegove grudi. - Zar si zabrinut za mene? - upitala je uz lagani osmijeh. - Nisam sigurna kako smo došli od »polizati te od glave do gležnja« do zabrinutosti za...

- Nisam zabrinut - zarežao je. - Ali kad si ispustila onaj zvuk u grlu, zvučalo je kao da te - ne znam - kao da te boli. Ne želim te ozlijediti niti gurati negdje gdje ne želiš ići.

- Zach, pa to je tako slatko od tebe. - I bilo je - slatko i odgovorno. Ali u ovome je trenutku »slatko« bilo zadnje što je od njega željela. Srećom, kao što je i pretpostavljala, korištenje riječi slatko i tebe u istoj rečenici u njemu je izazvalo istu reakciju kao da je pohvalila njegov penis zakreštavši: »Nije li to dragocjeno?«

- Slatko? - Odmaknuo je glavu, a oči su mu se smrknule. Sad je bio čitavim tijelom na njoj i kad je isturio bokove, osjetila je tvrdnu nabrekliu ispod zatvarača njegovih hlača. - Muškarci nisu slatki.

Njegova je erekcija bila čvrsta i kompetentna, i pogodila je pravu točku među njezinim nogama. Uspjela je ne zatreptati, ali glas joj je zvučao više požudan nego ironičan za kakvim je čeznula kad je predložila: - Onda, odgovoran?

-Da. Odgovoran je u redu. Mnogo bolje nego sladak. - Spustio je glavu i usnama okrznuo osjetljivo mjesto iza njezinoga uha, a zatim kliznuo usnama niz njezin vrat. - Iako, za tebe je to dobra riječ. S obzirom na to kako mirišeš, kakav okus imaš. - Njegove su se usne vratile do njezinih. - Gospode, kako si slatka - promuklo je ponovio prije nego što su njegove usne ponovno zatražile njezine.

Lily se uhvatila za njegova široka ramena i dopustila da je oba-vije njegova toplina i njegova snaga, da je zavedu njegove usne. Sačuvala je tek dovoljno prisutnosti duha da se upozori da ne postane ovisna o Zachovim poljupcima. Ali, bili su najprije meki i oklijevajući, a zatim čvrsti i siloviti, i bilo bi tako lako postati ovisan o njima, posebice kad je njegov jezik prestao nježno draškati njezin i zatražio punu predaju kad se smjelo usprotivio njezinom izmicanju i zario u njezina usta.

Upijajući njegovu toplinu, nemirno se ustalasila ispod težine njegova tijela. Njegov ju je miris obavio, smjesa sapuna iz kupaonice koju svi dijelili, sredstva za pranje rublja iz njegove majice i traperica i zdravog mošusa uzbuđenog mužjaka koji je zračio iz njegove vrele kože. Uzbuđenje je gorjelo u Lilynim žilama

i iz potrebe da ga dodirne, da osjeti snagu i vrelinu njegovog mišićavog tijela, ona je ispružila ruku kako bi izvukla njegovu crvenu majicu iz hlača.

Jedva da ju je izvukla iz pojasa hlača, a on je kliznuo s nje na madrac i, ne prekidajući poljubac, napola se propeo iznad nje. Oslobodio je ruku iz njezine kose i prstima kliznuo niz njezin vrat i uzduž V izreza njezinog tankog pulovera. Lily se malo ukočila, čekajući da on prebaci svu pozornost na njezine dojke. Iskustvo ju je naučilo da kad je riječ o tim određenim oblinama, muškarci često zaborave da je uz njih doista pripojena žena.

Ali iz svoje seanse s njim u hodniku, trebala se sjetiti da Zach nikad ne čini nešto očekivano. Umjesto da zaroni u njezin dekolte ili oduševljeno ugađa njezine bradavice kao radio operater koji pokušava pronaći željenu postaju, on se činio savršeno zadovoljnim lagano kliziti prstima uz izrez njezinoga pulovera. Kad su njegovi prsti zalutali malo niže, učinili su to tako nježno da se zatekla kako suspreže dah i isturuje dojke za pomniju pozornost. Bradavice su joj bubrile pod čipkom grudnjaka.

Kad joj je trenutak kasnije, podigavši glavu dok im usne nisu ostale spojene jedino njegovim zaigranim jezikom, uskratilo jedini istinski izvor zadovoljstva, Lily je frustrirano zastenjala. Odigla se i grubo ga poljubila, a zatim čvrsto uhvatila ruku koja ju je draškala i povukla je preko bolne otekline svojih dojki.

Zacha kao da je pogodila munja. Najzad je imao ruke na njoj. Kad je maloprije osjetio kako se ukočila, primorao je samoga sebe da ide polako, ali prokletstvo, iskušenje da rukom obujmi njezinu dojku bilo je preveliko. Sad kad je to najzad učinio, pod njegovim je prstima bila upravo onakva kakvom ju je zamišljao. Bila je čvrsta i okrugla, s onim veličanstvenim unutarnjim poigravanjem zbog kojih su sise bile takav magnet za muškarce. Grleno je prostenjao i uzvratilo njezin poljubac silinom od koje je njezina glava utonula natrag na prekrivač dok je prstima trljao oblu mekoću njezinih grudi. Lagano je pomaknuo dlan kako bi osjetio žitko kretanje ispod njega i toliko se ushitio rezultatom da nije odmah zamijetio kako mu njezina bradavica pokušava probušiti rupu u dlanu.

Otrgnuo je usta od njezinih i pogledao je. - Bio sam dobar izviđač, Lily, bio sam strpljiv i iskren. Ali ti imaš previše odjeće na sebi, a ja te želim vidjeti.

Rumenilo joj je oblilo vrat i lice, ali mirno je podigla obrve i susrela njegov pogled s izravnošću koju je od nje očekivao. -Pokazat ću ti što imam, ako ti meni pokažeš što ti imaš.

-Oh, dušo, to ja zovem uzajamno korisnim dogovorom. - Odgurnuvši se kako bi sjeo na pete, posegnuo je za rubom svoje majice.

Kad ju je povukao preko glave, Lily je već skinula pulover i Zachu je majica ispala iz najednom mlitavih prstiju. - Gospode - šapnuo je i zagledao se u nju, svu u raskoši zlaćane kože i ubojitih oblina u čipkastom grudnjaku boje vina. - Još si ljepša nego što sam zamišljao. A vjeruj mi - rekao je uz tek natruhu osmijeha odvajajući pogled od njezinoga tijela kako bi je pogledao u oči - proveo sam mnogo vremena zamišljajući.

Lily bi možda promucala nemaštovito »i ja isto«, da joj iz usta najednom nije nestala i zadnja kap sline. Zato je samo netremice promatrala. Mila moja majčice!

Ramena su mu bila široka, ruke snažne, a trbuh ravan i isklesan mišićima. Njegova su je široka prsa dovela u iskušenje da provjeri bradu kako bi bila sigurna da joj slina koja nedostaje u ustima nije završila na bradi.

Prsa su mu bila isklesana mišićima koji su izgledali tvrđi od granita. No, kamenje obično označavao određenu sivu hladnoću, a ona je već znala da će Zachova preplanula koža na dodir biti vrela. Glatke bakrene bradavice provirivale su kroz finu lepezu dlačica boje ebanovine koje su prekrivale njegove prsne mišiće i Lily ih je željela pronaći i uhvatiti zubima njihove majušne, šiljaste vrhove. Međutim, još više od toga željela je osjetiti kako se njezine dojke priljubljuju uz te čvrste mišiće, ovaj put bez imalo odjeće koja bi ih razdvajala. Uspravila se u sjedeći položaj, prevrnula na koljena i posegnula rukama na leđa kako bi otkopčala grudnjak. Skinula ga je niz ruke i na koljenima prešla kratki prostor između njih.

- Ne, čekaj - rekao je. - Čekaj, Lily. Želim te gledati.

Ali ona nije stala dok se nije priljubila uz njega i oboje su divlje udahnuili miris onog drugog, rastaljujućeg dodira vrele, nage kože o vrelu, nagu kožu. Lily je podigla ruke i ovila ih oko njegovog vrata.

Osjetila je brzi nalet žmaraca koji su prostrujali Zachovom kožom, ali on nije rekao ni riječ. Umjesto toga, spustio je bradu kako bi pogledao mjesto na kojem su se njezine meke obline pritisnule uz njegove čvrste mišiće.

Lily je otkrila da ga voli promatrati dok gleda njezino tijelo. Očito ga je pogled na nju uzbuđivao jer mu se donja usnica senzualno ovjesila, a oči boje čelika zažarile. Nije se morala pogledati da bi zamislila kontrast između njezinih oblina i njegovih pločica, njegove preplanule kože i njezinog bljeđeg maslinastog tena. Osjetila je njegovu snagu kojom je pritiskao njezine dojke o prsni koš, i malo se zaljuljala kako bi ih protrljala o glatku, nagu kožu njegovoga torza.

Zach je šaptom opsovao i posegnuo rukom iza nje kako bi usmjerio njezine pokrete. Obujmio ju je dlanovima široko raširenih prstiju, i ona je imala osjećaj da su čitava njezina leđa u njegovom zagrljaju dok ju je pomicao uz svoje tijelo u sladostrasnim krugovima. Zatim je malo raširio noge kako bi smanjio nesrazmjer u njihovim visinama i njezine su dojke najednom prešle preko dlačica na njegovim prsnim mišićima, zažarivši joj bradavice. Zabacila je glavu i uzdahnula.

- Čovječe, pogledaj ti ovo - promuklo je rekao i Lily je osjetila kako jedna njegova ruka nestaje s njezinih leđa. - Ružičaste.

- Ružičaste? - Nije se mogla usredotočiti i zatreptala je. - Što je ružiča...? - Visoki *uh!* eksplodirao je iz nje kad se njezina lijeva bradavica iznenada našla uhvaćena između Zachovog palca i kažiprsta, lagano stisnuta.

- Ovo - odgovorio je, promatrajući maleni, tvrdi vršak među svojim prstima. - Pitao sam se koje će boje biti tvoje bradavice, a sad znam. - Uputio joj je vučji osmijeh i zatim se vratio promatranju uhvaćenog blaga. - Lijepe, prelijepe ružičaste. - Ponovno ju je lagano uštipnuo i Lily je zastenjala.

Strast je oblila Zachove oči. - Želim te golu - zarežao je i položio je na krevet. - Sad. - Kleknuo je pokraj nje i sagnuo se

kako bi zubima i jezikom draškao njezinu bradavicu, a rukom posegnuo za pojasom njezinih hlača. No, unatoč svojim riječima, nije joj odmah skinuo traperice čim ih je otkopčao. Umjesto toga, kliznuo je rukom u otvor.

Milovao joj je trbuh i zavukao prste ispod gumice na njezinim bikini gaćicama. Prstima je okrznuo pahuljaste dlačice na njezinom brežuljku prije nego što se spustio niže i obuhvatio je rukom. Pritisnuo ju je, a zatim kliznuo još niže kako bi je naizmjenice pritiskao i obuhvaćao dlanom. Toliko se ovlažila od uzbuđenja koje su u njoj izazvali njegovi pokreti da je jedva čujno nešto promrmljala, a lice joj je gorjelo sramom. Ali, Zach je zastenjao u svesrdno odobrenje i zavukao prste između vlažnih usmina njezinog spolovila.

-Oh, Bože, slatko - gorljivo je rekao i strastveno zatvorio oči.

Gotovo odmah ih je ponovno otvorio, ali kapci su mu ostali na pola koplja kad je pogledao mjesto na kojemu je njegova ruka nestajala ispod njezinih raskopčanih hlača. - Ovo je točno ono što sam želio - osjetiti te vrelu i vlažnu.

- Oblizao je usne i podigao pogled ka njezinim očima.

- Osjetiti te svu glatku. - Prstima je ležerno klizio po njezinim klizavim ženskim naborima

i svaki je živac u Lilvnom tijelu vrišteći tražio još.

I on joj je dao još... ali baš kad joj je disanje postalo isprekidano i kad je izvila kukove želeći olakšanje, on je izvukao ruku iz njezinih gaćica. - Želim te raskriljenu голу ispred sebe - rekao je i povukao njezine hlače.

- Ma nemoj? - Ogorčena jer ju je doveo tako blizu, a onda je ostavio nezadovoljenu, svejedno je podigla bokove kako bi olakšala skidanje traperica. - Kako mačistički od tebe. Što se događa ako ja želim biti gore?

- U tom slučaju, dušo, penji se i pokaži mi kako to voliš. -Nacerio joj se. - Ako želiš biti gore, bit ćeš gore. Ako želiš biti dolje, biraj hoćeš li oviti noge oko mog struka ili ćeš se oprijeti gležnjevima o moja ramena. Ako ti je draže s leđa, uhvatit ću te za božanstvene bokove i zalajati najbolje što mogu. Nisam

izbirljiv glede položaja, slatkice, sve dok me puštaš unutra. Spustio joj je nogavice niz noge, ali je naišao na prepreku kad

su se poput lokve razlile oko njezinih cipela od lažne krokodilske kože s kubanskim potpeticama. Nije bilo šanse da nogavice prođu preko njih.

-Prokletstvo - promrmljao je. - Izgleda da ću ih ipak morati skinuti. Ode moja velika maštarija. - Otkopčao je vezice oko njezinih gležnjeva i izuo joj cipele.

Lily se nasmijala, izvukla iz traperica i sjela, odjevena samo u majušne gaćice boje vina. - Znaš što - ponudila je. - Obut ću ih dok ti situaciju činiš pravednijom skidajući hlače.

Podigao se na noge. - Sviđa mi se kako razmišljaš. - Gledao ju je dok je obuvala cipele i zakopčavala vezice oko gležnja, a on svlačio hlače. - Vjerojatno si to već mnogo puta čula, ali stvarno imaš ubojito tijelo.

Preplavio ju je čisti užitak, koji nije ostavio mjesta čak ni za trunku njezinog uobičajenog poriva da nabroji svoje nedostatke. Samo mu je uputila blistavi osmijeh. - Hvala. - Gledajući ga kako gura ruke ispod svojih gaća i gura ih niz uske bokove, za-treptala je. Zatim je ponovno zatreptala. I oblizala usne.

-Vau - šapnula je.

Iskrivio je usne u osmijeh. - To možeš sebi zahvaliti. Teško da sam u Raketinoj klasi, ali mogu ti obećati da nikad nisam imao pritužbi.

Kad je ovaj put trepnula, bilo je to od zbunjenosti. - Nisi u raketinoj klasi?

- Ne, nisam u Raketinoj... - Ironično se nasmiješio i odmahnio glavom.

- Zaboravi. Nije važno.

- Čekaj, zar ti govoriš o onom svom prijatelju Johnu? Tom Raketi?

-Da.

Toliko je dugo zurila u njegovu erekciju da mu je penis počeo poskakivati i krivudati, pa je ispružio ruku ne bi li ga umirio. Zatim je ona podigla pogled do njegovih očiju. - Ne znam, voj-niče. Da mi frajer priđe s nečim većim od ovoga što ti tu imaš, vjerojatno bih pobjegla glavom bez obzira. Čini mi se da bi to bio gadan slučaj prekomjernosti.

Prokletstvo. Zaronio je na krevet i naglo je podigao. Očito iznenađena, Lily je vrisnula od smijeha i Zach se uhvatio kako

se i sam smije, prevrćući ih oboje dok se nisu zaustavili opasno blizu ruba madraca. Njezina ga je šaljivost iznenadila. Seks na kakav je bio naviknut uvijek je značio napaljenost i strast i postizanje cilja. Nikad o njemu nije razmišljao kao o zabavi. Ali, ovo je bilo zabavno. I kad se Lily, koja je završila na njemu s prstima provučenim kroz dlačice na njegovim prsima, lagano odmaknula kako bi mu se nasmiješila kao da je kraljica planine, Zach se najednom osjećao sretnije nego ikad godinama ranije. Jedan kratki trenutak ta je spoznaja u njemu izazvala nelagodu. Jer, ne isplati se vezati uz ljude.

Zatim je otresao tu pomisao, govoreći samome sebi da ne bude idiot. K vragu, tek što mu se nije posrećilo, a prošla je čitava vječnost otkad se to zadnji put dogodilo. Nije nikakvo čudo da je sretan zbog toga.

-Dobro izgledaš na meni - rekao je i prošao rukama niz Lilyna glatka ramena i leđa, uživajući u uskoći njezinoga struka prije nego što je dlanovima pogladio raskošnu oblinu njezinog čipkom prekrivenog guza. Njezine su dojke počivale tople i teške na njegovoj dijafragmi i bile su oble, blijede i ružičastih bradavica.

Podigao je ruke kako bi obuhvatio njezinu otmjenu malu čeljust, gurajući prste u meku kosu na njezinom vratu. - Prokletu dobro.

- Palcima nježno pritišćući njezine zajapurene obraze, privukao je njezino lice ka svojem. Podižući glavu kako bi je dočekaao na pola puta, grozničavo ju je poljubio i sva ona strast koja je bila zapretna između njih sad se ponovno u cijelosti rasplamsala.

Obično je bio majstor za produženu predigru, ali želio je ući u nju - i želio je ući u nju odmah. Srećom za njega, i Lily kao da je željela isto, jer kad je on glavićem okrznuo njezinu vlažnu, čipkom prekrivenu toplinu, polako se zaljuljala na njemu. Kad je podigla glavu i zagledala se u njega, usta su joj izgledala raskalašeno, modre oči vrele i snene.

- Mislim da ne mogu čekati - zadihano je rekla. - Imaš li zaštitu pri ruci? - Promeškoljila se na njemu. - Treba mi... Oh, čovječe, Zach, treba mi...

- Zadovoljenje - suglasio se. - Znam. I meni treba. - Čvrsto ju je stisnuo uz sebe i pomaknuo ih do ruba kreveta. - Možeš li

dosegnuti ladicu noćnog ormarića? - Naglo je udahnuo kad je ona, ispruživši ruku, okrznila bradavicama njegova prsa. Zatim je otvorila ladicu. - Odlično. Unutra je...

-Imam ga.

Ruka joj se pojavila iz ladice s tankim paketićem folije i on ih je odmah zakotrljao u prijašnji položaj. S rukama na njezinom uskom struku, podigao ju je dok mu se jedna njezina bobičasta, ružičasta bradavica nije našla točno iznad usta. Podigao je glavu i nježno je gricnuo.

Vrisnula je i ispustila kondom. Dok je on uživao sišući malu bol koju joj je nanio, ona je dograbila kondom i otvorila ga zubima. Posegnula je rukom iza sebe i slijepo tapkala dok najednom nije okrznila glavić njegovog penisa.

Odmah ga je dograbila i tad je on bio taj koji je ispustio psovku. Usne su mu olabavile, Lilyna se bradavica oslobodila i ona se podigla kako bi sjela na njegov trbuh opkoračivši ga. Trenutak kasnije, sišla je kao da silazi s konja i kleknula pokraj njega da navuče kondom na njegov penis u erekciji. Prosiktao je kroz zube ne samo od dodira njezinih malenih, sposobnih ručica koje su odmotavale gumicu niz njegovo ukrućeno spolovilo, nego i od pogleda na njih.

-Jesi li nepokolebljiva glede toga da budeš gore? - upitao je i zaškrgutao zubima kad ga je ona čvršće uhvatila. Zario se u njezinu ruku.

Kao da je na jedvite jade svrnula pogled s njegove erekcije dok joj je pulsirao u ruci. - Hm? - neodređeno je upitala. Ali je zatim trepnula, lagano odmahnula glavom i nasmiješila mu se. - Nisam.

-Dobro. - U nekoliko učinkovitih pokreta, spustio ju je na leđa ispod sebe. - Tad zadovoljimo moju maštariju. - Potapšao se po ramenima. - Da vidimo te lijepe cipele ovdje gore.

Nasmijala se i krenula mu udovoljiti, ali prije nego što je to učinila, on je gurnuo ruku između njih.

-Ops - zaboravili smo skinuti ovo - rekao je i spustio joj gaćice niz bokove i noge. Bacio ih je preko ramena, pogledao što je otkrio i nasmiješio se. - A ja sam mislio da si prirodna plavuša.

-I jesam - suho je odvrtila, a zatim oštro udahnula kad je kliznuo palcem u njezin svilenkasti, vlažan procijep i pomicao ga gore-dolje. - Prirodni L'Oreal broj deset, Najsvjetlija kranje plava plavuša - obavijestila ga je bez daha. A onda su joj oči izgubile fokus. - Oh moj Bože, Zachariah. Oh. Moj. Bože.

Ponovno je potapšao rame slobodnom rukom i osjetio neko posesivno zadovoljstvo kad je ona odmah podigla nogu kako bi se oslonila o njegova ramena. Ovio je ruku oko njezinog tankog gležnja i okrenuo glavu kako bi utisnuo poljubac u njezin rist. Zatim je nevoljko izvukao ruku kojom ju je milovao između bedara i obuhvatio svoje ukrućeno spolovilo, postavljajući njegov široki glavić na njezin ulaz. Nagnuo se prema njoj i polako zario u nju dok se nije do balčaka našao u njezinim vlažnim, poput peći vrelin, poput škripa čvrstim dubinama. Užitek mu je namreškao kožu kad se zadržao duboko u njoj. - Prokletstvo, kako si dobra.

-O, moj Bože. - Probno se pomaknula. - Osjećam se. Puna, tako puna. I to je divno. Samo...

Malo se izvukao i ponovno zario. - Samo? - Ponovno se izvukao i zario.

- Samo što si predaleko. Želim te zagrliti.

Nagnuo se i zaustavio na dlanovima uz njezina ramena. Time se zario dublje u Lily i ona je zastenjala kliznuvši nogama niz njegove ruke, dok se nisu zaustavile na unutarnjoj krivulji njegovih laktova. Ispružila je ruke i ispreplela prste na njegovom vratu. - Oh, molim te - promrmljala je. - Zach, molim te.

I on se počeo izvlačiti i zabijati natrag u nju, izvlačiti i zabijati, sa sve većom brzinom i snagom. Lily je počela proizvoditi očajničke zvukove duboko u grlu i njezine su kubanke poskakivale u zraku sa svakim naletom njegovih bokova. Zach ju je promatrao, a ona mu je uzvraćala pogled neusredotočenim, požudom zasljepljenim očima.

-Kriste - promrmljao je i spustio glavu kako bi usnama uhvatio njezine. Žudno mu je uzvratila poljubac i zarila nokte u njegova ramena. Zatim je njezino tiho stenjanje postalo sve glasnije i više, i napela se ususret njegovim bokovima. Najednom se cijela

ukočila, visoko podignute zdjelice, i čvrsta kontrakcija duboko u njoj stegnula se i olabavila oko njegovog pimpeka, mahnito ga muzujući čitavom dužinom.

Otrgnuo je usne od njezinih i zabacio glavu. Zatim se, kroz zube protiskujući njezino ime, svom snagom zabio u nju i kipu-ćim drhtajima od kojih su mu zveckale kosti počeo svršavati.

I svršavati.

Osjetio je kako ona pulsira u orgazmu oko njega cijelo vrijeme dok je on svršavao.

Dok se najzad, posve mlitav i osjećajući se kao lutalica beskućnik koji je najednom dobio svoje vlastito ognjište, nije srušio preko nje.

15

Lilyne su ruke kliznule sa Zachovog vrata i malaksale na madracu. Njezine noge, sad slobodne kad se on srušio, mlitavo su pale na pokrivač. Majčice moja mila. Znači, ovakav je doista dobar seks. Bila je savršeno zadovoljna ležati smlavljena pod težinom Zachovog nepomičnog tijela - dok joj nije palo na pamet da ga ne čuje kako diše i nije bila sigurna osjeća li to kucanje njegovoga srca ili jednostavno bubnjanje vlastitoga. Prikupivši svu energiju, podigla je desnu ruku i potapšala njegova vlažna, mišićava leđa. - Jesi li živ?

-Ne znam - promrmljao je u njezin vrat. Ali jedna se njegova ruka podigla kako bi je pomilovala od pazuha do boka, a zatim se polako vratila gladeći je. - Mislim da sam možda umro i otišao u raj.

To nije ništa. Ja mislim da samo možda otišla i zaljubila se...

Ne. Šokirana, ruka joj se srušila uz bok. To nije istina, zato nemoj ni pomišljati na to. Ovo je jednostavno samo seksualno iskustvo drugačije od ijednog prethodnog. I nemoj ga brkati ni sa čim drugim, Lily.

Ali bilo je teško ne uspaničiti se kad je Zach, očito reagirajući na njezinu sve veću napetost, podigao glavu i pogledao je. -Jesi li dobro?

-Da. Naravno. Samo... nekako si težak, a ja, ovaj, moram u kupaonicu. - *Oh, Isuse, kakva si ti lažljivica. Da ne spominjem kukavica.* Ali svejedno joj je laknulo kad se Zach smjesta podigao s nje. Kliznula je na rub kreveta i zatim sjela okrenuvši mu leđa i nekoliko puta nijemo udahnula ne bi li se povratila. Kad je on najednom prešao jagodicama prstiju po njezinoj goljoj kralježnici, jedva se suzdržala da ne skoči uvis kao preplašena mačka. Umjesto toga, uputila mu je osmijeh koji je djelovao nekako

neodređeno zbog činjenice da ga nije baš pogledala ravno u oči kad se osvrnula preko ramena.

- Odmah se vraćam - promrmljala je njegovoj čvrstoj čeljusti i ustala, potežući gornju plahtu s kreveta i omatajući je oko sebe dok je tapkala prema kupaonici.

Trenutak kasnije, s vratima čvrsto zatvorenim između njih, i njezinim rukama čvrsto oslonjenim na toaletni ormarić, netremice je promatrala zabrinuti izraz lica koji joj je uzvrćao pogled iz zrcala. - Ne zaljubljujem se - svečano je obećala tihim glasom. - Ne zaljubljujem se!

- Jesi li nešto rekla? - doviknuo je Zach.

- Nisam. Odnosno, razgovaram sama sa sobom.

Čula ga je kako se smije i ponovno pogledala svoj odraz u

zrcalu. *Blagi Bože*. Susrela je svoj vlastiti prestravljeni pogled. *Zaljubljujem se*.

To je grozno. Ako se baš mora zaljubiti u nekog tipa, zašto u njega? On je najgori odabir - po svemu pogrešan i apsolutno najgori.

Refleksivno je podigla bradu. Pa što onda, kao da je to neka velika stvar. Odgovor na to je nemoj... Jednostavno se nemoj zaljubiti. Malo distance, malo perspektive i preboljet će. K vrapcu, vjerojatno je to ionako samo klecanje koljena od doista dobrog seksa.

Oh, Lily, molim te. Izdahnula je. *Laži Zachu ako moraš. Ali sebi nemoj lagati*.

I prije je doživjela dobar seks. Možda ne ovako epohalan kao ovaj koji je podijelila sa Zachom, ali prilično sjajan. Činjenica je da tad nije odmah prešla s *osjećam se dobro na mora da sam zaljubljena*.

Naravno, nikad se nije ni pokušavala uvjeriti da ne gaji osjećaje prema aktualnom muškarcu u svom životu. Do Zacha, uvijek je ulazila u doduše ograničene veze uvjereni da idu u nekom smjeru. A ako joj ovo nije ništa govorilo, nije znala što hoće.

Silno se bojala da je ovo prava stvar. Možda to nema smisla, ali svejedno je tako.

Pitanje je, što će ona učiniti glede toga?

Na primjer, čak i ako joj on uzvratiti osjećaje - a morala je priznati da je to itekako veliko ako -je li ona voljna jednostavno

odložiti svoj san o otvaranju vlastitog restorana u stranu kako bi slijedila vojnika po čitavoj državi?

Ne. Uspravila se i ispustila plahtu kako bi posegnula za svojim zelenim satenskim ogrtačem koji je visio na vratima. Budimo malo realni. Ljubav je super, ali unatoč onome što bi pjesme željele da povjeruješ, nije uvijek rješenje svih problema. Njezin je san nešto što gaji čitavog života... a to nije težnja koju čovjek tek tako bezbrižno odbacuje. Da ne spominjemo da joj je preko glave seljakanja svakih devet mjeseci s roditeljima i da nije spremna činiti to ponovno.

Zach bi se ionako užasn timer kad bi znao da ona ovdje pokušava odrediti njihovu budućnost. Velika je vjerojatnost da je prije nego što je povukao prvi potez izračunao kolika je vjerojatnost da ona valjanje po slami izjednači s vjenčanim zvonima. A s obzirom da je ona bila daleko od zanesene klinke, nedvojbeno je došao do zaključka da je dovoljno stara da bi znala rezultat -da joj se može vjerovati da neće graditi fantastične scenarije ni iz čega samo zato što su njih dvoje najzad učinili nešto glede seksualne napetosti koja je ključala između njih otkad su se prvi put ugledali.

Zagladila je kosu u kakav-takav red, uspravila se u punu visinu, čvrsto ovila ogrtač oko tijela i zavezala pojas oko struka. Mora se vratiti u sobu prije nego što se on zapita kog vrapca radi. U ovome trenutku jedino što može jest prihvatiti situaciju kakva jest i živjeti iz minute u minutu.

Samo te molim, Bože, ne dopusti da se odam. Ovi su je novi osjećaji činili ranjivom i izloženom, a nije željela izgledati kao budala. Bilo je to jedino što je mislila da ne može podnijeti.

Zach je ležao na boku s glavom položenom na bicepse spružene ruke kad se ona vratila u sobu, ali čim ju je ugledao, pri-digao se na lakat. -Jesi li dobro?

- Da, naravno. Apsolutno. - Zbog njegove joj je iskrene zabrinutosti bilo lako uputiti mu prirodan osmijeh. Izgledao je taman i snažan na bijeloj plahti koja mu je pala do struka. Ali za tako opakog tipa, svakako se ponašao veoma zaštitnički glede njezinih osjećaja.

U sljedećem trenutku, kao da se boji da bi ona mogla pogrešno protumačiti njegovu brižnost, skupio je obrve. - Slušaj, Lily, mislim da moramo razgovarati o...

Oh, Bože. Brzo je prišla krevetu, srušila se uz njegov bok i pritisnula mu prstom usne. Zadnje što bi sad mogla podnijeti bio je veliki, ozbiljan razgovor o tome kako je ovo sve bilo veoma zabavno, ali nemojmo se zanositi. - Ne moraš brinuti da ću očekivati previše od tebe - tiho je obećala. - Oboje smo odrasli i znam da je tebi sad važno vratiti Glynnis i Davida. Zašto onda ne bismo sačuvali lijep i ležeran odnos?

Ovio je ruku oko njezinoga zapešća i odmaknuo njezin prst sa svojih usana. - Nisam te se još ni približno zasitio - promuklo je rekao.

Lily se učinilo prilično tužnim komentaram da ju je njegova očita frustracija zapalila kao zidarski ćup pun krijesnica. *Dobri Bože, zar je tako daleko otišla ili što?* Ali uspjela je sačuvati vedrinu u glasu kad je odgovorila: - Dobro. Jer ni ja se nisam zasitila tebe.

- Onda možeš biti prokleta sigurna da ćemo ovo ponovno učiniti - rekao je. - Samo...

- Znam - nježno ga je prekinula, shvativši da ne može podnijeti da joj on iznese svoje ograde. Ne ovog trenutka, dok je još ranjiva od svih ovih novih osjećaja. - Ti moraš spasiti Glynnis, a ja... moj prioritet je otvoriti svoj vlastiti restoran. Zato shvaćam, dobro?

- Da - grubo je rekao i njegov je dubok glas izazvao žmarce niz njezinu kralježnicu, od vrata do trtice. Obgrlio ju je oko struka i spustio na leđa pokraj njega, a zatim se izdigao ponad nje. - Da - ponovio je, promatrajući je svojim ugljenom obrubljenim, intenzivnim blijedim očima. - Dobro.

Kad je signal zauzeća ponovno zazvonio u njegovim ušima, Zach se s krajnjim naporom volje suzdržao da od očaja ne tresne telefonom. Umjesto toga, pretjerano je brižno spustio slušalicu i zagledao se po tko zna koji put u vrata koja su spajala njegovu sobu s kupaonicom koja je bila spojena uz Lilynu sobu. Prava je

sreća što je ona dolje i priprema doručak za sve, pomislio je, jer on izgara od želje da izazove svađu s njom.

Od te je misli naglo zastao. *Isuse, Taylore, što je tvoj problem?* Sinoć je bilo fantastično - uglavnom ti je dala sve što si mogao tražiti, i to lijepo umotano s krasnom zlatnom mašnom. Zašto si onda sad tako ljut? Provukao je obje ruke kroz kosu. Nije bio tako egocentričan da bi pomislio da će je jedna vruća seansa među plahtama, ma koliko nadahnutu, motivirati da mu izjavi vječnu ljubav. S druge pak strane, podijelili su nešto uistinu posebno -a njoj se silno žurilo da to sve što brže otpuhne, nije li?

-Uh! - Izvukao je prste iz kose i pljesnuo se dlanovima po čelu. Koji je njemu vrug? Ševili su se kao zečevi čitavu noć i trebao bi osjećati olakšanje što joj ne mora reći da od njega očekuje mnogo u smislu emotivnog smeća koje većina žena želi. Zašto ga je onda činjenica da ga je ona preduhitrila toliko izbacila iz takta? K vragu, ponudila mu je najbolje od svih svijetova. Dragovoljno mu je ponudila poljupce i pristup svom božanstvenom tijelu i svim svojim osmjesima i čarima, bez imalo onog neurednog, priljepljivog, potrebitog sranja koje obično s time dolazi. Trebao bi...

Jebi što bi trebao. Grubo je progundao i okrenuo se prema telefonu kako bi ponovno dograbio slušalicu. Ovaj je put, kad je otipkao Cooperov broj, telefon na drugoj strani linije zazvonio.

Na treći zvuk zvona, netko je podigao slušalicu. - Da?

- Coope, Zach je.

- Hej, Ponoći, kako se držiš? Pretpostavljam da je svo ovo čekanje zacijelo gadno, ha?

Ne tako gadno kao što bi bilo bez Lilyne vrste razonode. Čim mu je ta pomisao prošla glavom, odmah je nestrpljivo odmahnuo. - Držim se. Iako, pitao sam se mogu li Johna i tebe zamoliti jednu uslugu.

- Naravno. Reci.

- U subotu bi nam se ponovno trebao javiti otmičar. Biste li Raketa i ti pomogli? Dobro bi mi došlo pojačanje kojemu mogu vjerovati - rezervna snaga o kojoj u ovoj hrpi kamenja nitko ništa ne zna.

Usljedilo je kratko oklijevanje i Zach je, već osjetljiv što uopće mora pitati, ukočeno upitao: - Postoji li neki problem?

- Naravno da ne. Samo pokušavam smisliti što ću reći Ronnie.

Što će reći...? Po prvi put tog jutra, Zach je osjetio kako mu osmijeh izvija kutove usana. - Ledeni mora pitati ženu: smije li izići van igrati se? Reci mi da to nije istina, Blackstock.

- Nije istina - spremno je odgovorio Coop. Zatim se nasmijao. - Sranje. Čujem li samo naznaku riječi papučar, kompa, morat ću te izbubati. Znam Ronnie, ona će željeti poći s nama kako bi nam pomogla. Moram naći način da to izbjegnem.

Zach je bio zbunjen. - Što ona misli da može učiniti, a da tri obučena marinca ne mogu?

- Nemam pojma, ali svejedno će željeti pomoći. U svakom slučaju, na nas računaj. Doći ćemo u petak i pronaći neko mjesto gdje ćemo se smjestiti. Samo odaberi gdje ćemo se naći da razradimo logistiku.

- Hvala, Coope.

Njegov je prijatelj proizveo nepristojnu buku. - Jebi ti to. Ionako bih volio biti prisutan kad se Glynnis vrati kući da provjerim tog njezinog novog dečka. Netko se mora uvjeriti da je taj farmer dovoljno dobar za nju. - U pozadini se začuo neki glas i Coop je progundao.

- Što? - upitao je Zach.

- Raketa kaže da farmer ima love, a kako tvoja mala seka rasipa svoj, to je barem početak.

Zachu se iz grla oteo smijeh.

- Evo, John želi razgovarati s tobom ~ rekao je Coop i začulo se tiho šuškanje dok je predavao slušalicu.

Sekundu kasnije, kroz žicu se čuo Raketin glas. - Hej.

- Hej ti. - Zatim je , previše uzrujan za neobavezan razgovor, upitao: - Jesi li imao sreće s onim provjerama?

- Ovisi o tome kako definiraš sreću. - Na Zachov nestrpljiv uzdah, glas mu je postao ozbiljan. - Oprosti, Ponoći. Ali jednom bi bilo lijepo istraživati obitelj koja je manje Borgia, a više jebena Brady gomila. Imam informacije, ali to baš ne sužuje polje.

Sjajno. Zach je znao da ne treba očekivati jednostavno rješenje, ali želudac mu se svejedno stisnuo. Odlučno je zabacio

ramena i glasno izdahnuo. - Onda, što mi želiš reći - da su Be-aumontovi svi u krevetu zajedno?

John se nasmijao. - Ne, nije tako strašno. Nema mahinacija s incestuoznim prizvukom. Kao i kod većine stvari, prijatelju, uglavnom se svodi na novac. Bogatstvo u toj obitelji pripada isključivo Glynnisinom Davidu. Kad mu je otac umro, on je sve naslijedio.

- Sereš? - Zach se ogledao po raskošnoj sobi koja mu je dodijeljena. - Sve je pripalo njemu?

- Tako izgleda. Mama Medo prima skromnu godišnju stipendiju, ali sve ostalo - obiteljski posao, obiteljska kuća - pripalo je Malom Medi.

- Čovjek bi se zapitao kako se ona osjeća glede toga, zar ne?

- Da, doista.

- Koliko je prošlo otkad je otac odapeo?

- Tri godine. Davidu je bilo jedva dvadeset i tri. Navodno naš momak ima bistru glavu na ramenima - da ne spominjemo talent za stvaranje novca. Po svemu sudeći, preuzeo je obiteljski posao i povećao njegovu neto vrijednost daleko više od izvornog nasljedstva.

- Ovo je prilično malen otok i jedina mu je privredna grana, koliko ja vidim, turizam. O kakvom poslu govorimo?

- Nešto s telekomunikacijama i radio ili mikrovalnim tor-njevima ili nešto slično. Malo sam pogledao godišnje izvješće, ali da budem iskren, više me zanimala financijska situacija nego proizvod kojim su je postigli. Zato baš nisam siguran ima li to kakve veze s mobitelima ili satelitskim sustavima niti o kakvoj je zvijeri riječ. Ali ovo ti mogu reći. Nije riječ o nekom nevažnom, bezvrijednom posliću. Neto mu je vrijednost preko devet milijuna dolara. Obiteljsko imanje na kojem se ti sad nalaziš vrijedi još nekoliko milijuna. Ako želiš dodatne pojedinosti, mogu se pobliže raspitati.

- Ne, to zapravo nije važno. Čini se da je bitno samo to da je David jedini uživatelj popriličnog bogatstva. Znaš li kome bi ono otišlo ako se Davidu išta dogodi?

- Ukoliko se prije toga ne oženi, sve se vraća mami.

Zach je zazviždao kroz zube. - To joj daje vraški motiv, zar ne? Posebice sad, kad je on na rubu da se oženi s Glynnie. -Ja je ne bih izuzeo, to je proketo sigurno.

- Ali sudeći po tvom spominjanju Borgia, pretpostavljam da ona nije jedina vrijedna da je se ispita.

- Pa čitava jebena obitelj kao da se nakon tatine smrti uselila kod Davida i mame. I mogu ti reći da je rođakinja Cassidy ozbiljno zadužena. Duguje malo bogatstvo u kreditnim karticama i upravo joj je srezana kartica American Expressa i dvije vize. Rođakinja Jessica se dosad pokazala čistom, jednako kao i njezin suprug i rođak Richard. Ali, ako me ne pitaš kako sam ih dobio, reći ću ti da sam se uspio domoći telefonskih zapisa Baumontovih.

- A oni su važni zato što...

- Zbog broja poziva koji su učinjeni s posjeda poslovnom suparniku u Kaliforniji. Možda ne znače ništa ili je netko u kući uključen u industrijsku špijunažu. Drugim riječima, ne znamo njihovo značenje. Ovo je strogo preliminarno pa ti ne mogu dati nikakve pojedinosti. No, možeš se kladiti svojim dupetom da ću ih dobiti, a u međuvremenu, ne bih uklonio j e b e n o n i -koga s popisa suinnnjivaca. Nikad ne znaš koji će vrag izroniti kad počneš rovati.

Nedugo zatim prekinuli su vezu i Zach je premetao stvari u malenom stolu na drugoj strani prostorije dok iz njega nije izvukao list papira. Spustio ga je na stol, sjeo i podijelio na dijelove, svakom Beaumontovom dodijelivši po jedan dio. Uz ime osobe, naveo je sve informacije koje mu je dao John o toj osobi i svoje dojmove. Tom vježbom nije iskrsnulo ništa od čega bi se upalila velika žarulja iznad njegove glave, ali je svakako pomogla zabetonirati činjenice u njegovoj glavi.

Potom je podigao pogled i na satu na zidu opazio da tek što nije zakasnio na doručak. Brzo se odgurnuo od stola i ustao, smotao svoje papire s bilješkama u maleni četverokut. Gurnuo ga je u džep na boku i krenuo prema vratima.

Sve dok trenutak kasnije nije grabio dugim stubama, nije postao svjestan neobičnosti svog ponašanja. Juriti sav željan hrane,

čak i kad je u pitanju Lilyna ukusna gozba, nije bilo nimalo nalik njemu. Pa on je, za ime Božje, bio profesionalni vojnik. Da mu je hrana bila tako visoko na popisu prioriteta, nikad ne bi izdržao osamnaest godina u službi.

Razočarano je shvatio da je riječ o njoj. Lily. Bilo je to zbog mogućnosti da će je ponovno vidjeti, biti u njezinoj blizini, uživati u toplini njezinog velikodušnog osmijeha. Od same pomisli na to, zadahtao se kao prerevan pas. Sranje.

Navečer je Jessica dojurila u kuhinju i pljesnula na pult ispred Lily sjajnu stranicu koju je istrgnula iz časopisa. - Što misliš? - upitala je bez daha, posežući za bijelom pregačom koju će zavezati oko bokova. - Misliš li da bi mi ova frizura dobro stajala?

-Blagi Bože - uz osmijeh je odgovorila Lily. - Mislim da sam stvorila čudovište. - Zatim se nagnula i pogledala fotografiju i oči su joj se iskolačile. - Oh. Vau. Doista postaješ dobra. - Obrisala je ruke o pregaču podigla stranicu i držala je ispod svjetla ne bi li je pomnije proučila. Podigla je pogled i kratko promatrala Jessicu, a zatim se ponovno vratila proučavanju fotografije.

Jessica je praktički plesala na mjestu. - Onda?

- Reći ću ti ponovno. - Susrevši njezin pogled, Lily se nacerila. - Vau. Mislim da bi ovo na tebi izgledalo sjajno.

- Oh, Bože. I ja tako mislim. - Nasmijala se i izvukla začine za salatu. Odvojila je listove marule, ubacila ih u zdjelu koju je premazala maslinovim uljem i češnjakom, a zatim posegnula za nožem i mladim lukom. - Lice modela ima isti oblik kao moje. I što je još bolje, tekstura njezine kože izgleda kao da bi mogla biti slična mojoj.

-Da, i pogledaj kako ova frizura pristaje njezinom vratu. I ti imaš takav otmjen, labuđi vrat.

- Nazvat ću odmah ujutro i provjeriti mogu li dobiti termin, Jessica je dovršila salatu. - Da li da napravim umak od vinskoga octa uz ovo?

-Da, to bi bilo sjajno. - Lily je pogledala pladanj zlatnih jarebica koji je izvukla iz pećnice kako bi ih podlila umakom od brusnica. - Ako ga dobiješ uskoro i salon je u gradu, voljela bih

poći s tobom. Trebat će mi neke gljive za recept koji razmišljam iskušati.

-Javit ću ti čim saznam kad će to biti. - I dok se laćala pripreme umaka za salatu, zamijetila je crvenu mrlju koja joj se širila preko bijele košulje. - Prokletstvo.

Lily je slijedila njezin pogled. - Što je to, vino? Oh, k vragu, je li se to dogodilo prije ili nakon što si ga pomiješala s uljem?

Jess je pogledala mrlju. - Ne izgleda masno, pa mislim da je moralo biti prije.

-Dobro, to nije tako loše. Uključi kotlić za čaj. – Pokretom je potaknula Jessicu i ova ju je poslušala. - Ja ovdje imam sve pod kontrolom. Preodjeni se i donesi košulju. Ako je samo vino, izvući ćemo ga s vrelom vodom.

Jessica je grabila po dvije stube odjednom dok se približavala svom apartmanu kako bi se preodjenula. Život je bio tako zanimljiv u proteklih nekoliko dana. Osjećala se ljepšom i neusporedivo življom, a činilo se da se i Christopheru sviđa nova ona. Od njezinog modnog Bogojavljenja, uporno je naganja po spavaćoj sobi.

Cerekala se kad je stigla do sobe, ali smijeh joj je nestao s lica kad je otvorila vrata i čula kako on žurno govori: - Moram ići. Čujemo se brzo. - Dok je ulazila u njihovu spavaću sobu, već je spuštao slušalicu.

Činilo se da to u zadnje vrijeme veoma često čini.

- S kime si to razgovarao? - upitala je skidajući bluzu i pose-žući u ormar po novu.

- Ni s kime - odgovorio je i nehajno slegnuo širokim ramenima kad se ona okrenula i zagledala u njega. - U svakom slučaju, ni s kime koga ti poznaješ. Bio je to netko glede nekog projekta na poslu.

Želudac joj se stisnuo. Očajnički ga je voljela, ali nikad nije bila toliko samouvjerenjena da bi mislila kako će izgledom zaokupiti njegovu pozornost. Činilo se kao da je zadnje dvije godine provela čekajući da i druga cipela padne, i pitala se je li to ono što se sad ovdje događa.

Nije to željela vjerovati, ali nešto se definitivno zbivalo. Tužna je istina bila da, ma što to bilo, ona nije željela znati.

Christopher joj je odvuкао pozornost kad mu se pogled zaustavio na njezinom satenskom grudnjaku. Zelene su mu oči po-tamnjele. - Pogledaj se - rekao je, ustajući na noge i prilazeći joj. Dugim je prstom kliznuo niz naramenicu njezinoga grudnjaka i zatim niz prorez između njezinih dojki. - Jesi li došla ovamo kako bi mi dala malo predjelo prije večere?

Mišići duboko između njezinih bedara odmah su se stegnu-li na tu pomisao, ali ona se nasmijala i odmaknula. - Ne. Došla sam se samo preodjenuti u čistu bluzu. Ovu sam zalila crnim vinom. Moram je odnijeti natrag u kuhinju kako bih oprala mrlju.

Uzeo je odjevni predmet koji mu je pružila i bacio ga na pod ne pogledavši ga. Zatim se prignuo i poljubio je. Oči su mu bile iskričave kad je ponovno podigao glavu i Jessica je kroz vruću maglicu uzbuđenja shvatila da ju je natjerao da ustukne dok stražnjom stranom koljena nije okrznula rub kreveta.

- Kladim se da petnaest minuta više ili manje neće predstav-l j a t i ogromnu razliku - rekao je. I sa svih deset prstiju nježno na njezinim prsima, lagano ju je gurnuo. Već je posezao za kopčom remena kad je ona padala leđima na krevet. - Što kažeš na testiranje te teorije?

Čvrsto je zatvorila oči i nije ih otvarala kad se on nagnuo iznad nje. Štogod se drugo događalo, omamljeno je pomislila, zasad ima barem ovo.

U petak kasno poslijepodne, Lily je na trijemu pronašla sunčani kutak zaštićen od vjetra i ispružila se na ležaljci kako bi uživala u pogledu na krajolik. Svaki put kad bi ga pogledala, uspijevao ju je ispuniti zadovoljstvom. Proljetno cvijeće bujalo je u dnu trijema, a smaragdni, savršeno njegovan travnjak prostirao se sve do nepravilnog rta. Valovi su se razbijali o stijene u dnu litice, a oblaci naganjali po nebu, odašiljući brze sjene preko kanala. Boje koje su se stalno mijenjale i raštrkani pošumljeni otočići kojima je bio načičkan uski prolaz, stalno su je ostavljali bez daha otkad se u utorak poslijepodne podignula magla i ona ih prvi put ugledala.

Sjetivši se tog dana, njezino je zadovoljstvo malo izbljedjelo. Utorak je bio dan kad je shvatila da se zaljubljuje u Zacha. Nije bila *ponosna* na činjenicu da se još uvijek nije u cijelosti suočila s tim problemom. Svaku noć otad njih dvoje bi proveli u njegovom ili njezinom krevetu, isprepleteni, vodeći ljubav, ponekad divlje i žestoko, a ponekad polako i nježno. Činilo se da se on ne može držati podalje nje ništa bolje nego ona podalje njega, niti da se sa svojim osjećajima nosi imalo bolje od nje. A ako gaji osjećaje imalo nalik njezinima, nije ih izrekao. Za dvoje izravnih ljudi, uistinu su bili šutljivi, a spoznaja da se njoj nikamo ne žuri ispraviti tu situaciju davala joj je osjećaj prevrtljivosti, nezrelosti i nepostojanosti. Stoga je još više uživala u pogledu jer joj je promatranje hirovitosti prirode, promatranje njezinih elemenata koji se u jednome trenutku skladno stapaju, a već u drugom nadmeću za prevlast, pomalo ublažavalo vlastitu bolnu neodlučnost.

- Mislila sam da bih te mogla pronaći ovdje.

Lily je podigla glavu i ugledala Jessicu koja joj se približavala. Nasmiješila se kad je njezina nova prijateljica prebacila dugu

nogu preko ležaljke pokraj njezine i srušila se na njezinu jastukom obloženu površinu. - Da, Što mogu reći? - Osmijeh joj je postao ciničan. - Na suncu je divno, a ja obožavam ovaj pogled.

- Lijepo je, zar ne?

- Hm-hm. Utonuvši u ugodnu šutnju, njih dvije su se izležavale jedna pokraj druge, izmjenjujući tek minimum površnih rečenica u narednih pola sata. Međutim, nakon nekog vremena, Lily je pogledala na sat i sa žaljenjem se uspravila. Nekoliko trenutaka samo je sjedila na rubu ležaljke; zatim je, uzdahnuvši zbog toga što se mora skloniti iz omamljujuće topline njezinoga zaštićenog kutka, ustala i rekla: - Bit će bolje da pristavim večeru.

Jessica je pogledala na svoj ručni sat. - Malo je ranije nego obično, nije li?

-Jest, ali trebat će mi više vremena. - Nacerila se drugoj ženi, koja je rukom zaklonila oči ne bi li joj uzvratila pogled. - Zanima li te naučiti kako se spravlja rižoto?

-O, da. Apsolutno. -Jessica joj se pridružila dok se Lily spuštala stubama terase. Vjetar od kojega su bile zaštićene u zavjetrini kuće uhvatio ih je kad su skrenule iza ugla i Jessicina se gusta kosa podigla i ovila poput Meduzinih zmijskih kovrči oko njezinoga lica.

Očajno uzviknuvši, pokušala ju je obuzdati rukama, ali su je zalutali pramenovi bičevali po obrazima. - Ne mogu dočekati termin kod frizera.

Lily joj se nasmiješila dok su jurile prema kuhinjskim vratima. - Tek je za tjedan dana, zar ne?

-Da, ukoliko netko ne odustane, pa će me nazvati. Molim te - šaljivo je preklinjala nahrupljujući kroz vrata i zatvarajući ih pred vjetrom koji ih je slijedio u prostoriju. - Neka netko brzo otkaže.

Rižoto je dobio komplimente kad je nedugo zatim bio skuhan, ali sama je večera protekla u napetoj atmosferi. Zach je ponovno pokušao uvjeriti gospođu Beaumont da pozove FBI koji će se pozabaviti otkupninom, ali je ona ostala tvrdoglavo nepopustljiva. Iako je njegovo ponašanje ostalo uljudno, Lily je

vidjela da je srdit i frustriran, i kad je očistila kuhinju, zaputila se u njegovu sobu.

- Jesi li dobro? - upitala je čim je na njezino kucanje otvorio vrata.

- Ta žena me izluđuje, Lily. - Povukao ju je u sobu, ali kad su se vrata iza nje zatvorila, pustio ju je i ushodao se. - Iako, i sam bih dobro razmislio bih li kontaktirao FBI, budući da je Raketa saznao da je najbliži specijalni agent koji je na raspolaganju poznati tragač za slavom, ali...

- Tad ne shvaćam - prekinula ga je, no uhvatila se da se obraća njegovim leđima dok se on približavao radnom stolu na drugom kraju prostorije. - Ako je tako, zašto još uvijek pokušavaš nagovoriti gospođu B. da ih pozove?

Okrenuo se za sto osamdeset stupnjeva i krenuo natrag prema njoj, spuštenih obrva. - Zato što ona to ne zna i htio sam vidjeti njezinu reakciju. Obično je zaobići vlast ogromna pogreška, a koliko ona zna, njezino odbijanje da ih kontaktira moglo bi ozbiljno ugroziti Glynnie i Davida. - Njegova ukočena ramena nemirno su se trgnula. - Ne mogu dokučiti vjeruje li uistinu da će ih otmičar ozlijediti ako pozovemo federalce - ili je to ono na što zapravo računa.

Lily se sjetila kako je prethodnu noć ležala u njegovom naručju dok joj je pričao što je njegov prijatelj Raketa saznao. Pomisao da bi na ikoga morala sumnjati, a pogotovo na tu milu, uzdrhtalu ženicu... - Čovječe, kako ja to mrzim.

- Pričaj mi o tome. A da bi naš dan bio uistinu poseban, maloprije me je nazvao Coop. On i Raketa su na pristaništu u Anacortesu.

- To su dobre vijesti, nisu li?

- Pa, bile bi, samo što je jedan trajekt izvan uporabe, a danas je petak - što je za otoke veoma prometan dan - pa su svi trajekti već satima puni. Bit će sretni uspiju li se ubaciti na zadnji brod. - Iz njega je zračila uzrujana energija u gotovo opipljivim valovima dok je hodao amo-tamo, a pogled koji joj je uputio bio je mrzovoljan. - To znači da će mi, bude li se otmičar držao plana koji je izložio, ostati samo dio sutrašnjeg dana da se nađem s Coopom i Johnom da bismo isplanirali akciju. A to znači

da bih mogao izgubiti svaku prednost koju imam s njih dvojicom u pričuvi.

Prišla mu je i uhvatila ga za ruku, čvrsto ga držeći s objema rukama kako bi zaustavila njegovo nemirno mlataranje. Njegova je koža bila vruća pod njezinim prstima i ona ga je odvela do kreveta i gurnula ga na njega. I sama se popela na madrac i kleknula pokraj njega, masirajući mu ramena. - Žao mi je - rekla je. - Ali sigurna sam da će sve biti u redu. Kad tvoji prijatelji dođu ovamo, osjećat ćeš se bolje.

Zach je osjetio kako napetost pomalo napušta njegova ramena i prepustio se njezinim rukama koje su ga masirale. - Da, istina. Ionako sad ne mogu mnogo učiniti glede toga. - Nije znao što to ona ima, ali znala je ublažiti i najgoru frustraciju u njemu. -Pričaj mi o onom tvom restoranu iz snova.

Njezin ga je glas uljuljkao, a njezino oduševljenje izmamilo osmijeh. Međutim, toplina njezinoga tijela koja se ljeskala između njih ubrzo mu je odvukla misli i on je posegnuo preko ramena i uhvatio njezinu ruku. Privukao ju je k sebi i prebacio na svoje krilo.

Treptala je očima. - Stožerni naredniče Taylor!

Pognuo je glavu kako bi je poljubio, izgubio se u njezinom okusu i teškom mukom otrgnuo usne od njezinih. Požuda i uznemirujući strah kako će joj dopustiti da mu počne previše značiti nelagodno su se komešali u njegovom želucu dok ju je promatrao. - Ne bismo smjeli ovo činiti.

-Znam.

Ali svejedno ju je ponovno poljubio - poljubio ju je iz dubine duše - prije nego što se ponovno odmaknuo. Disanje mu je postalo isprekidano. - Noćas me vjerojatno nitko neće trebati. Ali bude li me tko trebao, ne smijem si dopustiti rastresenost.

-I ne bi bilo dobro da te zateknu s gaćama oko gležnjeva - suglasila se i raskošnom zadnjicom kliznula uz njegovu tvrdu, bolnu erekciju.

Reagirao je postavši još tvrdi, iako bi se sam zakleo da to nije moguće. - Točno. Uh, Lily? - Naglo je udahnuo kad se ponovno protrljala o njega.

- Hmmm?

- Gledam li u križ? Nasmijala se onim srdačnim, iskrenim smijehom iz dubine trbuha, od kojega bi uvijek poželio da joj uzvрати osmijehom i sigurno je smjesti pod ruku - ili to, ili da je baci na leđa i poljupcima je natjera da se prestane smijati. - Mene si našao pitati? - odgovorila je. - Trenutačno je moj pogled ograničen isključivo na vrh mojega nosa.

-Ah, čovječe. - Ne mogavši odoljeti, ponovno ju je poljubio.

Već je otkopčao njezinu pletenu kobaltno modru tuniku i radio na prednjoj kopči njezinoga čipkanog grudnjaka boje čokolade kad je zakreštao telefon uz ormarić pokraj kreveta. Samo na trenutak, ruka mu se čvršće ovila oko kopče dok je razmišljao bi li zanemario poziv. Zatim je opsovao, spustio Lily na madrac i posegnuo za slušalicom. - Taylor - zarežao je.

- Zach, brzo dođi - zadihano je rekla Jessica, na što se on naglo posve razbudio. - Otmičar je na drugoj liniji. Ili barem...

Zach je bacio slušalicu natrag na aparat i istrčao iz sobe.

Trideset minuta kasnije, već je izlazio kroz vrata s kovčegom punim novca i vilicom čvrsto stisnutom od želje da si da oduš-ka psujući kao kočijaš.

Imao je planove kad otmičar nazove i nijedan od njih nije se ostvario. Kao prvo, kanio je tražiti da mu otmičar da da razgovara sa sestrom ako želi vidjeti makar jedan cent otkupnine. Ali umjesto stvarne osobe, na drugome kraju linije dočekala ga je snimka. Jebena snimka koja je određivala uvjete razmjene tihim, androginiim glasom koji nije ostavljao mjesta cjenkanju ili zahtjevima. Samo je ponavljao uvijek isti govor dok vrpca nije došla do kraja. Zatim, kao da to već nije izazvalo dovoljnu glavobolju, nikako nije mogao dokučiti je li Davidova majka naj-nepromišljenija osoba na kugli zemaljskoj... ili lukavija od najprepredenijeg varalice s Wall Streeta.

Kanio je pritisnuti *69 istog trenutka kad prekine poziv. Postojala je mala vjerojatnost da će time dobiti ikakvu korisnu informaciju, budući da bi svatko sa zrcem pameti koristio javni

telefon. Ali s obzirom na mogućnost da je riječ o poslu iznutra, svejedno je vrijedilo pokušati. Međutim, jedva da je pritisnuo gumb za prekid veze, kad je gospoda B. ispružila ruku, pritisnula gumb za Richardovu sobu i istrgnula mu slušalicu iz ruke, histerično zaklepećući u nju čim se njezin nećak javio. Već u sljedećem trenutku, svi osim Cassidy, koja je nakon večere izišla iz kuće, vrvjeli su po predvorju i govorili uglas.

Čeljust mu se još više stisnula od pomisli na ono što žele da on učini. Ušao je u džip i mrzovoljno se pognuo nad volan, tražeći bravicu motora. Ovo nije pametno i on se usprotivio odnošenju otkupnine ovako naslijepo, ne poduzevši nikakve mjere opreza - a posebice bez potvrde da su Glynnis i David još uvijek u komadu i da će biti sigurno vraćeni čim novac bude dostavljen. Novac koji je posve slučajno prikupljen i odložen u sef u uredu u kući baš tog poslijepodneva.

A sad, kao da situacija već nije dovoljno napeta, osjetio je dašak Lilynog mirisa ondje gdje nije imao što tražiti, i stisnuo zube tako silovito da se iznenadio što nisu puknuli na dva dijela. - Kriste - promrmljao je. Samo mu je još to trebalo. Da je imao makar pola sekunde bez Beaumonta koji su svi uglas blebetali oko njega, možda bi se sjetio oprati njezin miris sa svojih ruku prije polaska. Ta žena mu muti mozak daleko previše i već je kraljnje vrijeme da prestane odgađati i učini nešto glede toga. Nije mu bilo nalik dopustiti da ga ženska smuti ovako kako je to ovoj dopustio.

A ipak...

Gdje je, k vragu, ona nestala? Htio ju je povući u stranu i reći joj da bilježi tko se muva po predvorju dok je on odsutan, a tko je nestao na duže vrijeme. Međutim, kad se, usred svog tog meteža, okrenuo ne bi li je potražio, nje nije bilo nigdje na vidiku.

A to bi ti trebao biti znak. To je čitav tvoj život u najkraćim crtama. Upalio je motor i pojurio prilazom prema dvorišnim vratima. Osim tvoje jedinice, za koju znaš da će uvijek biti uz tebe ako može, imaš samo jednu osobu na koju se možeš osloniti da će biti ondje kad ti je potrebna. To si ti, kompa.

I nitko drugi.

*

Miguel je vidio kako terenac stožernog narednika poput munje skreće s prilaza na cestu i zanosi se stražnjom stranom. Naglo se uspravio na svom sjedalu. *Dios*. Već je pomislio da će se pretvoriti u okaminu prije nego što se itko u toj kući najzad pomakne. Bilo je to najdužih šest dana u njegovome životu i dok je gledao kako se vozilo ispravlja i zatim nestaje niz cestu, posegnuo je za ključem motora.

Ali brzo je spustio ruku uz bok prije nego što se motor upalio, i ostavio ga ugašenim. Iza tamnoga stakla Taylorovog džipa vidio je samo jednu osobu kad je vozilo prošlo ispod svjetiljke navrh prilaza. Jednu.

Stožernog narednika. Samog samcatog. Što je značilo da je žena ostala u kući.

Zrela da je on ubere.

U proteklih tjedan dana, Miguel je brižno izviđao oko imanja, nastojeći dokučiti što se događa. Nije imao uspjeha, ali je saznao da je u kući sedam osoba.

A jedina osoba zbog koje je trebao brinuti upravo se odvezla kao da mu je sam *diablo* za petama.

Miguel je otvorio vrata automobila i polako izišao iz njega, psujući ispod glasa kad su mu noge, ukočene od brojnih sati sjedenja u istom položaju, umalo pokleknule pod njegovom težinom. AH nema potrebe za psovkama, zaključio je, sagnuvši se kako bi podigao prazne omote od hrane koji su ispali za njim i bacio ih natrag na sjedalo s ostalima. Ovo je prilika koju je čekao. I ako on - kako ono kažu *gringos*? - ako odigra svoje karte kako treba? Tad je njegovom dugom čekanju došao kraj.

Kad je ušao u Moran State Park, polako vozeći ispod njegovog bijelog ulaza s natpisom, Zach je ispraznio um od svega osim zadatka koji ga je čekao. Nekoliko trenutaka kasnije, približivši se kampirališnom prostoru, ugasio je prednja svjetla džipa i zaustavio se u sjeni tuš kabina uz prostor za kamp kućice. Ugasio je motor i nepomično sjedio dok mu se oči nisu priviknule na tamu. Zatim je ponovno provjerio je li na pravome mjestu.

Mjesto 31-36, pisalo je na znaku. Njegove su upute bile da kovčeg ostavi na mjestu broj 32, koje se naizgled nalazilo malo uzbrdo.

Ispružio je ruku i ugasio svjetlo iznad glave. Zatim je podigao kovčeg s novcem sa suvozačkoga sjedala, izišao iz džipa i tiho zatvorio za sobom vrata, sretan što je vjetar utihnuo. Jezero Cascade nježno je zapljuskivalo obalu s druge strane glavne ceste dok se on tiho udaljavao u suprotnome smjeru.

Cesta do kampirališnog prostora kratko se strmo uspinjala prije nego što je zavijugala udesno oko brda, ali on je skrenuo s nje prije nego što je stigao do okuke i presjekao preko nasipa. Mjesto koje je tražio vjerojatno je drugo po redu odmah iza okuke, ali hodanje cestom u potrazi za njim nije mu se činilo najmudrijim potezom koji može učiniti. Pametnije mu se činilo napraviti ono za što je obučen. Oprezno je hodao kroz šumu, probijajući se kroz vlažnu šikaru i saginjući se ispod stabala dok se uspinjao uzbrdo.

Nekoliko trenutaka kasnije, čučnuo je u dubokoj sjeni ogromne crnogorice na izbočini brda i pogledao na mjesto broj 32. Tražeći tragove života, preliminarno je brzo odmjerio kampirališno mjesto u podnožju.

Moglo je biti gore. Barem se do prostora za roštilj, gdje je trebao ostaviti kovčeg, nije moglo doći sa svih strana. Brdo iza nje bilo je previše obraslo da bi se itko mogao prikristi, a on je na vidiku imao ostatak humka do mjesta gdje se zaobljavao na drugoj strani kampirališta. Treća je strana bila odvojena šumom od sljedećeg kampirališta, a on je jasno vidio sve ispred sebe. Čučnuvši pokraj stabla, Zach je sad pogledom pretražio i okolno područje.

Djelovalo je napušteno, ali kad je riječ o šumi noću, uvijek postoje mjesta na kojima se možeš sakriti. K vragu, sam ovaj nasip nekoliko metara s njegove lijeve strane pruža nebrojene otočiće tame u koje čak ni njegov izvanredan noćni vid ne može prodrijeti. Velika iščupana stabla jednostavno bacaju previše sjena.

Ali ako otmičar vreba u jednome od njih, prije ili kasnije će morati izići kako bi pokupio novac. Zach se polako kroz šumu vratio niz brdo, a zatim krenuo cestom prema mjestu broj 32. Kad je ostavio kovčeg, spustio se niz cestu. No, čim je skrenuo

za okuku, nečujno je otrčao do svog mjesta na izbočini brda, gdje se pritajio motreći kovčeg. Imao je mnogo iskustva u strpljivom stapanju s okolinom i čekanju, a upravo je to i sad kanio učiniti.

Čitavu noć, ako je potrebno.

Međutim, pokazalo se da nije morao dugo čekati. Bio je ondje tek nekoliko minuta prije nego što je čuo kako se netko približava cestom... i ne baš naročito kradomice. Otmičar nije baš hodao sredinom ceste kao engleski vojnici koji dolaze ugušiti pobunu, ali kao da jest. Potplati njegovih cipela povremeno bi zastrugali o asfalt, a prsti očito došli u izravan doticaj s borovim češerima jer je tri puta Zach čuo jasno struganje češera dok su se kotrljali kolnikom. Kad se taj netko približio, Zach je čak razabrao njegovo uzrujano disanje.

I bio je na mukama. Ovo je bila jedna od onih situacija u kojima jednočlana straža ne valja. Nikad, baš nikad ne smiješ skrenuti pogled s objekta nadzora. Ali ne smiješ ni propustiti prigodu da saznaš sve informacije koje možeš saznati o svom protivniku, jer što više znaš, to bolje možeš sačuvati element iznenađenja -a to je ponekad jedina prednost koju imaš. Nažalost, te su dvije direktive dijametralno suprotne budući da bi morao prekršiti prvo pravilo da bi izvršio drugo.

Sranje. Doista su potrebna dvojica za besprijekoran nadzor u ovakvom slučaju.

Zatim je Zach u mislima slegnuo ramenima. Pa što onda: tko bi to mogao biti ako ne otmičar? A ako je netko drugi, ode li provjeriti o kome je riječ, neće biti toliko daleko od torbe s otkupninom da ne bi mogao presresti dolazak iz drugoga smjera. Hodajući korak po korak kao rak, polako se približio rubu.

Već podrovani nasip prijetio je propasti pod njegovom ispruženom nogom pa je uzmaknuo nekoliko centimetara. Izvukao je devet milimetarski pištolj iz pojasa, položio ga na koljeno i provirio prema mjestu na kojem tek što se nije pojavio otmičar, ako je buka koju je proizvodio bila ikakav znak.

Kad se ta osoba najednom doista pojavila iza okuke i pojavila u vidokrugu, svaki se mišić u Zachovom tijelu napeo i morao se

ugristi za jezik da ne izvikne prostote koje su mu navrle u grlo. Ali, sranje, jebem mu, dovraga. Tu bi razbarušenu kosu svuda prepoznao. Da ne spominje taj hod - činjenica da je cipele s de-setcentimetarskim potpeticama zamijenila parom ravnih sandala, nimalo nije promijenila njezin hod.

Lily.

Kad je ranije u džipu osjetio njezin miris, to očito nije bio samo miris koji mu se zadržao u nozdrvama od valjuškanja po njegovom krevetu. Zach je zaškrgutao zubima. Kog vraga misli da radi kad se ovako izlaže opasnosti i pritom upropaštava njegovu operaciju? Prebacio je težinu na ispruženu nogu i bijesno je pogledao.

S ruba nasipa odlomio se kamen i zaštropotao niz nasip, pa se on odmaknuo prije nego što pokrene lavinu. Prokletstvo, mora je maknuti odavde, ali kako da to učini i istodobno zadrži na oku otkupninu?

Toliko se usredotočio na nju da nije odmah obratio pozornost na činjenicu da su mu se dlačice na vratu najednom naježile. Ali one su bile atavistički sustav upozorenja koji mu je dobro služio već osamnaest godina i nije morao čuti tiho pucketanje grane na tlu iza sebe da bi shvatio da Lily nije jedina koja je s njim u šumi. Podigao je pištolj i baš se okretao prema tom zvuku kad se naglo upalilo svjetlo i obasjalo mu čitavo lice, zasljepljujući ga. Naciljao je lijevo od tog zasljepljujućeg kruga svjetla, ali dolje je na cesti Lily vrisnula njegovo ime, i u njezinom je glasu bio tolik strah da se on na jedan nepromišljen trenutak ukočio. Isuse. Nije vidio ni prst pred nosom.

Međutim, čuo je korake koji su nadirali prema njemu i njegov je prst ponovno pritisnuo okidač. No prije nego što je uspio zapucati, svjetlo je zabljesnulo u luku, a njegova glava bolno eksplodirala.

Zatim se sve zamračilo.

Preplavljena proturječnim porivima za borbu ili bijeg, Lily se zaledila. Kad je ugledala Zacha osvjetljenog na humku, žestokog profila i s pištoljem koji se njezinom nesviklom oku činio veličine topa u ruci, kroz njezino je tijelo nagruo adrenalin takvom silinom da je pomislila kako će joj srce puknuti. Kao da joj treba još neki razlog da se preplaši na mrtvo ime! Već je ionako bila posve prestravljena neuobičajenošću situacije - a sad je on najednom iskočio na brdu kao osvjetljeni friz komandosa u nekoj avangardnoj holivudskoj produkciji i ona se umalo popiščila u gaće od straha.

Iako, to nije bilo ništa u usporedbi s trenutkom kad se svjetlo koje mu je osvjetljavalo lice mučno uskomešalo i on je najednom iščezao. Njezin je prvotni strah bio strah za nju samu. Sad ju je strava preplavila zbog njega. No, brzo ju je nadvladao nalet usijanog gnjeva na pomisao da ga je neka anonimna kukavica ozlijedila i trgnula se iz obamrlosti. Vrisnuvši iz sveg glasa, pojurila je uz brdo.

Ne skidajući pogled s vrha humka, verala se po suhom granju kojime je bila prekrivena padina. Kad se jedna tamnija sjena u već ionako premračnoj noći najednom odvojila i oklijevajući zastala na grebenu tik iznad nje, naglo se zaustavila, sa srcem koje joj je divljački bubnjalo u grudima, grlu, ušima. Moj Bože, moj Bože. Što ju je spopalo da je pomislila kako bi mogla biti od ikakve pomoći Zachu? Ono što joj se činilo tako dobrom zamisli u lijepo osvjetljenom velebnom zdanju Beaumontovih, pokazalo se bezumnom ludošću istog trenutka kad je ispuzala sa stražnjeg sjedala njegovoga džipa. Ali pomisao da bi on u sve ovo otišao sam bila joj je nepodnošljiva.

I sad je, mnogo više želeći stići do njega nego što se bojala otmičara, zgrabila kamen koji će joj poslužiti kao oružje i

primorala se prišuljati sjenovitoj pojavi na brdu. Sjena je zamahnuta glavom kao pobješnjeli pastuh, ali je zatim, na njezino ogromno olakšanje potrčala kroz šumu u suprotnome smjeru. Čim je otmičar otišao, Lily je iskoračila i prosiktala: - Zach!

Nije bilo odgovora pa je ponovno zazvala njegovo ime, malo glasnije i upornije. Tišina, narušena samo jezovitim, nestalnim noćnim zvukovima, dočekala je njezino grozničavo pitanje i ona je, drhteći od te sablasne tišine, potrčala uzbrdo, posklizavajući se na kožnim potplatima sandala.

Zastala je kad je stigla do vrha, zadihana, nastojeći dokučiti gdje bi se mogao nalaziti Zach. Prije nego što joj je to pošlo za rukom, začula je tiho stenjanje sa svoje desne strane i oduševljena što čuje dokaz da je živ - i što je još sramotnije, da ipak nije sama usred šume u gluho doba noći - uputila se u tom smjeru.

Nije napravila ni tri koraka, kad se spotaknula o nešto ispod nogu i tresnula na ruke i koljena. Umalo je zajecala, ali se zatim pridignula, grozničavo otresla dlanove o traperice kako bi sa njih skinula blato koje joj je prianjalo uz kožu, i malo opreznije krenula dalje o neravnom tlu. - Zach?

-Lily. Kog vruga ti radiš ovdje?

Zvučao je pijano, ali njoj je toliko laknula kad je začula njegov glas da se umalo rasplakala. I kad ga je najzad pronašla i zatekla ga gdje sjedi i oprezno opipava svoju lijevu sljepoočicu, smjesta je kleknula uz njega, bacila mu se u naručje i čvrsto ga zagrlila oko snažnog vrata.

-Isuse - prosvjedovao je promuklim glasom. Ali su se njegove ruke ovile oko nje i ona je zadrhtala od pukog, nepatvorenog olakašnja što osjeća njihovu snagu i utješnu toplinu njegovoga tijela. Čvrsto se privijajući uz njega, još se vi--e priljubila na njegove grudi. - Oh, Zach, strašno sam se prepala da si mrtav.

-Vjerojatno bih i trebao biti, kad sam dopustio da budem nepažljiv poput nekog jebenog novaka. - Najednom je zvučao mnogo budniji... i bjesniji. Uhvatio ju je rukom za bradu, podigao joj lice prema svojem, a svoje spustio dok se nisu našli nos uz nos. - Kako si mogla biti tako neodgovorna i uvući se u moj automobil? Što si mislila da ćeš time postići, Lily?

-Ne znam - iskreno je zajauknula. - Tvoji su prijatelji trebali biti ovdje kao pojačanje, a kad se pokazalo da ne mogu stići, jednostavno mi se nije činilo ispravim da sve ovo obavim posve sam. - S obzirom na to koliko se velikom pomoći pokazala, njezina je izjava glasno izrečena zvučala još gluplje. Slegnula je ramenima i priznala: - Nisam razmišljala, točka.

Neobično ju je pogledao. - Čuvala si mi leđa?

Njezin je smijeh zvučao opasno blizu histeričnome. - Pa, to je bio plan, teoretski. Ali ovdje je tako strašno mračno, i ovolika me količina nedirnute prirode nasmrt plaši pa mi je pošlo za rukom samo da te umalo ubiju.

Ruka ovijena oko njezinoga tijela čvršće ju je privila. - Mora da si me pobrkala s jednim od onih slabića iz ratne mornarice -da bi ubio marinca, treba nešto jače od udarca u glavu. - Zatim je pustio njezinu bradu i opipao tlo oko svog boka. Trenutak kasnije zadovoljno je progundao i Lily je nakratko ugledala pištolj prije nego što ga je gurnuo iza leđa i uklonio iz vidika.

Slegnuo je ramenima kad je uhvatio njezin pogled. - Barem otmičar nije naoružan mojim pištoljem - rekao je i namrštitio se. - Pretpostavljam da bi bilo nerealno ponadati se kako nije od-šetao s otkupninom.

-Ne znam. Kad sam ga ja vidjela gore na brdu, bio je samo sjena.

Osjetila je kako mu se mišići napinju i kad se Zach naglo uspravio, Lily je nevoljko spustila ruke s njegovog vrata i odmaknula se. Ispružio je ruke i čvrsto je uhvatio za ramena, netremice je promatrajući. - Vidjela si ga ovdje gore?

-Da, ali bojim se ne baš dobro. Tek toliko da pomislim da je previsok da bi bio žena.

Zach na to nije reagirao, očito to ne smatrajući bitnim u toni trenutku. - Gdje si bila kad si ga vidjela? To je važno, Lily.

-Dolje na kampiralištu.

Kratko ju je, grubo poljubio. - To je moja cura! Možda ipak nije sve izgubljeno. - Podigao se na noge.

Kad se počeo udaljavati i Lily je nespretno ustala. - Čekaj! Ne ostavljaj me ovdje!

Ispružio je ruku i uhvatio njezinu. - Drži se. - Unatoč toj odrješitoj naredbi, trenutak kasnije, čvršće ju je uhvatio i rekao: - Pazi na ovo korijenje.

- Kakvo korijenje? - Osim letimičnog pogleda na njegovo lice kad bi bio tek nekoliko centimetara udaljen od nje, mogla je biti i u spilji, ništa nije vidjela. - Kako ti uspijevaš bilo što vidjeti?

- Imam dobar noćni vid, sjećaš se? Hoću reći, kad mi nitko ne uperi svjetiljku u lice. Pomakni se korak ulijevo.

Zach je doveo Lily do kampirališta ne ispuštajući njezinu ruku dok nisu stigli do mjesta za roštilj. Čučnuo je i opipao iza roštilja i napetost koja mu je stezala želudac otkad se osvijestio, malo je popustila kad su mu se prsti ovili oko kovčega. Možda ipak nije sve zajebao. Glava ga je boljela kao da mu netko zabija klinove iza očiju, i vid mu je bio malo zamagljen, ali s time je mogao živjeti. Da je zajebao predaju novca i dodatno ugrozio svoju sestru, s time ne bi mogao živjeti - ali činilo se da mu je pružena druga prilika. A ovaj put će igrati po njegovim pravilima.

- Ne mogu vjerovati da sam ga otjerala kamenom - rekla je Lily, a on je ustao dok se ona nervozno ogledavala oko sebe.

- Sumnjam da jesi. Moja je pretpostavka da nije želio da mu vidiš lice. - Uhvativši dršku kovčega jednom i Lilynu ruku drugom rukom, žurno ih je izveo iz kampirališta natrag do džipa. Ali kad je trenutak kasnije otvorio suvozačka vrata za Lily, ona se ukopala u mjestu, prkosno podignula bradu i ispružila ruku.

- Daj mi ključeve.

- Ne budi smiješ...

- Ne budi ti smiješan - prekinula ga je i ispruženom rukom piknula u želudac. - Provela sam gadnu noć i neka sam prokleta ako uđem u automobil s vozačem koji je možda imao potres mozga.

- Nemam potres mozga. - S rukama na bokovima, uputio joj je svoj najopakiji pogled stožernog narednika koji je govorio *tvoj život u mojim rukama i bilo bi mudro da to ne zaboraviš*.

Bez uobičajenih neboderski visokih potpetica, tjemenom je jedva dopirala do njegovih prsa. Međutim, očito se smatrala divom jer ne samo da nije ni trepnula pod pogledom od kojega bi

muškarci dvostruko veći od nje pohitali učiniti što im on kaže, nego ga je ponovno piknula rukom. - Daj mi te ključeve!

Pružio joj je ključeve. Ma koliko mrzio to priznati, ona je bila u mnogo boljem stanju za vožnju od njega i bilo bi glupo pretvarati se da nije tako. Ušao je na suvozačko mjesto, naslonio glavu u kojoj je pulsiralo na naslon sjedala i zatvorio oči. Nije ih ponovno otvorio dok Lily nije ugasila motor, kako mu se činilo, tek nekoliko minuta kasnije.

Iznenadio se shvativši da je zadrijemao i da su se vratili Beau-montovima. U kući su gorjela sva svjetla. Suspregnuo je uzdah i ispružio ruku prema kvaki na vratima, ali je zastao kad je Lily dodirnula njegovo bedro.

- Kako se osjećaš?

Kao prošlotjedno dnevno sljedovanje. - Dobro. Sumnjičavo je promrmljala. - Nisi baš dobar lažac, Zach.

-Da, ali bi li bilo imalo drukčije da kažem da mi glava puca?

Svejedno moram učiniti što moram učiniti. - Duboko je udahnuo prikupljajući snagu, otvorio vrata, izvukao bedro ispod njezinog toplog dlana i izišao iz automobila. Ali dok ju je gledao preko krova džipa, priznao je: - Iako, dobro bi mi došla tvoja pomoću jednoj stvari, prije nego što uđemo i suočimo se s lavovima.

Miguel je stajao uha priljubljenog uz tešku drvenu oplatu na drugome katu, kad je u prizemlju nastalo komešanje. Pokušao je procijeniti je li sigurno da uđe u prostoriju i podigao glavu, naprežući se ne bi li razabrao smisao te nenadane bujice glasova. No, iako je glasnoća rasla i padala, nikako nije uspijevaio dokučiti izgovorene riječi.

Nije znao što se ondje dolje događa, ali znao je da mu se to ne sviđa. Čak i na katu iznad, osjećao se izloženim, a budući da s druge strane teških vrata nije čuo nikakve zvukove, oprezno je okrenuo kvaku. Kad nitko nije odmah upitao tko je, kliznuo je u sobu.

Ono malo svjetla što ga je slijedilo u apartman pokazalo je da je riječ o još jednom nehajno otmjenom, praznom nizu prostorija. Nije mogao vjerovati svojim očima. U Bogoti su postojali hoteli prve klase koji nisu bili ni upola ovoliko lijepi i on je s

poštovanjem prešao jagodicama prstiju preko svilenog, prugastog stolca ispred sebe. Zatim su niz hodnik najednom u njegovome smjeru pohnitali koraci i on se ukočio, netremice promatrajući vrata koja za sobom nije posve zatvorio i ne usuđujući se disati dok koraci nisu protutnjali pokraj vrata i nastavili niz stubište.

U hotelima nije bilo ni upola ovako prometno.

Vjerojatno bi trebao nestati odavde. Nakon otprilike sat vremena brižnog pretraživanja soba, još uvijek nije ni ugledao Taylorovu žutokosu *putu*, a sad se nad ovo mjesto nadvila neka uskomešana uzrujanost od koje je djelovalo kao košnica iz koje tek što se nije vinuo roj pčela. Toliko mnogo zbivanja ne može biti povoljno za njegovo neopaženo kretanje po kući. A kad mu je nekoliko trenutaka kasnije palo na pamet da se jedva može sjetiti kako je Emilia uopće izgledala, načas je pomislio da se vrati u Bisinlejo i čitavu ovu osvetu ostavi iza sebe.

Tad su mu se prsa nadula. Ovdje nije riječ o njoj. Riječ je o ponosu, i njegovom dobrom imenu, i muškosti. Osim toga, Taylor je propovijedao o tome kako je diskrecija bolji dio hrabrosti kad je muškarcima iz sela pokazivao kako da se usprotive kartelu. Zato će i on ostati i obaviti ovo do kraja. Ali, sad je situacija zahtijevala brzo povlačenje.

Miguel je krenuo prema vratima. Izvući se prije nego što se stožerni narednik vrati nije kukavički čin. Ono je jednostavno pristajanje uz geslo *preživi da bi se borio i sljedeći dan*.

Baš onako kako su ga američki marinci naučili.

Lily je osjetila kako gubi strpljenje dok je stajala pokraj Zacha u predvorju Beaumontovih. Richard je urlao, gospođa B. je imala histeričan napadaj, a Cassidy je sjedila na kauču i cerekala se kao da je to neka zabavna melodrama uprizorena isključivo za njezinu razonodu. Christopher je uporno promatrao Zacha sumnjičavo stisnutih očiju, dok je Jessica, između pokušaja da smiri tetu, u nevjerici promatrala sve ostale u prostoriji kao da ne može vjerovati da se uistinu tako ponašaju.

I samoj je Lily ta situacija bila teška. Metež je vladao otkad su ona i Zach objasnili što se te večeri dogodilo u šumi. I nakon

svega što je Zach proživio zbog njih, niti je shvaćala, niti uvažavala stav Beaumontovih. Na čelu mu je bila gadna kvrga veličine loptice za golf i bio je blijed kao krpa. Izgledao je kao mrtvac koji hoda, ali s obzirom na novu bombu koju je upravo ubacio u mješavinu kad je Christopher upitao gdje je novac, nije se baš činilo vjerojatnim da će se odmoriti u dogledno vrijeme. Jedino što mu je naizgled išlo u prilog, bila je sekunda blažene tišine koja je uslijedila nakon njegovog odgovora.

Tad je Christopher istupio i unio mu se u lice. - Što to znači, da si ga stavio na sigurno mjesto?

Od njegove je agresije Lily oprezno ustuknula jedan korak, nervozno trepćući. Zach nije ni trepnuo.

- Točno to što sam rekao. Završio sam s time da vam dopuštam da pristanete na otmičarev svaki prokleti zahtjev, ne poduzimajući nikakve mjere opreza kako biste osigurali Glynnisinu i Davidovu sigurnost.

Na njegovo iznenađenje, Christopherova je militantnost izbljedjela i ustuknuo je. Ali prije nego što je Lily uspjela odahnuti od olakšanja, istupio je Richard i ratoborno upitao: - Kakve smo to mjere opreza mogli poduzeti?

-Za početak, mogli ste zahtijevati da razgovarate s bratićem prije nego što ste izručili otkupninu - obrecnuo se Zach. - Isuse. Upravo ste me poslali s gomilom gotovine, da niste dobili nijedno ušljivo jamstvo u siguran povratak klinca - da ne spominjem ni najmanji dokaz da su još uopće živi.

Histerično zavijanje gospode Beaumont odmah je postalo glasnije, ali Zachova je pozornost bila usredotočena na dvojicu muškaraca. - Odsad nadalje - mirno je rekao - učinit ćemo to na moj način.

-Ne dolazi u obzir - uzvratio je Richard, a gospođa Beaumont je zavrištala: - Ubit ćete ga! Ubit ćete mog dragog Davida!

Zach je pogledao stariju ženu. - Ne, gospodo - nije se suglasio. - Slijepa poslušnost iznudivaču će ga ubiti.

-Ne možeš samo oteti naš novac i reći nam da nemamo utjecaja na to kako će biti upotrebljen - bijesno je rekao Richard.

- To je *krađa*.

-Onda pozovite policiju. - Zach ga je prikovao na mjestu ledenohladnim pogledom. -Jedva čekam. Zapravo, možete im svi reći gdje ste vi bili dok sam ja vani slijedio vaše upute.

-Slušaj, ti...

No, kad je Richard prijeteći iskoračio prema Zachu, Lily je izgubila strpljenje. Stala je između dvojice muškaraca. - U redu, sad je dosta! Što je to s vama, ljudi? Zach je večeras onesviješten dok je pokušavao zaštititi ne samo Davida i Glynnis, nego i vaš dragocjeni novac, a jedino što sam čula otkad smo se vratili su prigovori glede toga kako je obavio predaju novca.

- Hej, pa on je navodno veliki stručnjak, faca - podrugljivo se nacerio Richard.

- Da, i nije li zapanjujuće kako se to uvažava samo kad ga treba izložiti opasnosti? Međutim, kad vam je svojom stručnošću pokušao pomoći, nitko nije htio obratiti pozornost. Znae što, sramite se, svi odreda! Što se mene tiče, možete svi samo sjediti i šiziti ili se utapati u sampravedničkom gnjevu. Ipak je Zach ozlijeđen dok je činio nešto što nitko od vas nije bio voljan učiniti, i više nećemo slušati vaše pritužbe. Vodim ga gore u njegovu sobu.

Uz zadnji bijesni pogled kojim ih je sve upozorila da je i ne pokušavaju spriječiti, uhvatila je Zachovu ruku i zajedno s njime izišla iz prostorije.

Dobro, to je bilo neugodno. Ležeći u krevetu u kojem ga je Lily trenutak ranije razodjenula i pokrila, prije nego što je otišla u svoju sobu, Zach je u mislima iznova proživljavao način na koji je skočila u njegovu obranu od srdžbe Beaumontovih. Pa nije on neki pučkoškolac koji treba mamu da vojuje njegove bitke umjesto njega. Međutim, morao je priznati da je bilo itekako dojmljivo vidjeti tu malu plavušu kako se iskaljuje na sve ukućane i ostavlja ih sve razjapljenih usta od čuđenja.

Naravno, Beaumontovi nisu bili jedini koji su zinuli od čuđenja, i on je bio taj koji joj je dopustio da ga žurno izvede iz prostorije. Što to, dakle, govori o njemu? Vjerojatno da je prvorazredna pičkica - tip koji se skriva iza ženske suknje. Ipak. Nikad se nitko nije zauzeo za njega kao ona sad i to je bilo nekako...

Sranje. Istina je da mu glava pulsirala kao kuja koja se tjera i da ne zna što osjeća, osim činjenice da u njegovom ogrubjelom srcu marinca svjetluca neka uporna točkica topline. A to neće biti dovoljno. Nitko ne zna bolje od njega koliko je opasno dopustiti da ti itko previše znači. Na kraju nitko nikad ne ostane.

Iako, neće on tome dopustiti da postane problem u ovom slučaju. Trik je ne ovisiti ni o čijem društvu i on je davno naučio kako to postići. Nije planirao naviknuti se ni na Lilyno društvo. Čim vrati svoju sestru i uvjeri se da je Beaumont dovoljno dobar za nju, ponovno će razmišljati o tome kako da provede svoje zadnje dvije godine u službi. A budući da mala gospođica Lily ima velike planove za svoj restoran, i ona će nedvojbeno veselo otići svojim putem ne osvrćući se.

Zato je, kad se objekt njegovih misli najednom vratio u njegovu sobu odjeven u komadićak satena i čipke koji bi vjerojatno i mrtve digao iz groba, na licu je imao nepokolebljivo suzdržan izraz. - Prilično sam dotučen, slatkice. Mislim da ti noćas neću biti od velike koristi.

Samo na trenutak, otvorila je usta. Međutim, čim im je ponovno zatvorila, odmah su se iskrivila u osmijeh prepun iskrene zabavljenosti. - Prokletstvo. A ja sam sanjala o seksu s tipom kojega ću bičevati s jednom rukom zavezanom na leđima. - Uzdahnula je. - Izgleda da ću se morati zadovoljiti vidanjem tvojih rana.

Tek je tad, na svoju veliku nelagodu, zamijetio maleni pladanj koji je nosila u rukama, i beizražajnim je glasom rekao: -Ne treba mi vidanje.

Kimnula je glavom posve ga shvaćajući. -Jer si ti veliki, opaki marinac. - Sjela je na krevet, ispružila ruku preko njega i brižno odložila pladanj uz njegov bok.

- Točno tako. - Kog sad vruga ona smjera? Nesigurno ju je promatrao dok je ona pomno prebacivala nogu kako bi ga opkoračila, a zatim spustila svoju raskošnu stražnjicu, smještajući se na njegova bedra uz lagano migoljenje.

- Ponekad čak i marincima treba malo nježnosti i brige - rekla je. - To ne znači da su oni kao one pičkice iz ratne mornarice.

- Okrenula se kako bi izmikala frotirsku krpnu iznad zdjelice tople vode iz koje ju je izvukla, a zatim oprezno oprala kvrgu na njegovoj sljepoočici.

Sljedećih nekoliko minuta Zach je gledao kako se njezine dojke Ijuljuškaju i meškolje uz njezinu spavaćicu dok mu je čistila ranu i krčkao se u vlastitoj zbunjenosti. Nije se mogao sjetiti da se itko ikad ovako brinuo o njemu. Kad je bio klinac i kad bi se povrijedio, za njegove bi se rane grubom učinkovitošću uglavnom pobrinuli pripadnici plemena, budući da su njegovi roditelji najčešće bili odsutni brinući o zdravlju urođenika. A u službi su ga uvijek liječili bolničari. Sam Bog zna da mu nijedni ni drugi nikad nisu sjeli na krilo kako bi mu očistili rane. Niti su bili ovako podatni niti ovako mirisali, a svakako nikad nisu poljubili ranu nakon što su je zavili da brže zacijeli.

Čovječe. Što ona to ima? Imao je osjećaj da bi ga, ne bude li pripazio, ta žena mogla posve rasturiti. S tim tijelom, tim svojim ponašanjem kojim ga stalno iznenađuje i svojom prirođenom dobrotom, bila je opasnija od bočice nitroglicerina.

No bio je previše umoran da bi učinio išta drugo doli bio zahvalan na utjesi koju je primio nekoliko minuta kasnije kad je sve odložila, zavukla se u krevet i priljubila uz njega. Privukao ju je malo bliže i uzdahnuo.

Neka ide sve dovraga. Ujutro će se srediti. Sad se želio samo prepustiti. Zato je zatvorio oči i usredotočio se na Lilyn dah koji je lepršao preko njegovih grudi, na toplinu njezine ruke prebačene preko njegovog trbuha. Nakon toga je sve utonulo u tamu.

Kad je sljedećeg jutra zazvonio telefon, Lily ga je zgrabila prije nego što je zvonjava probudila Zacha. Šapatom se javila u slušalicu.

Usljedila je sekunda tišine, a zatim je neki muški glas rekao: - Hej, bog. Ti si sigurno Lily. Trebao bih Zacha.

U pozadini je čula ženski glas koji je pozivatelja grdio zbog ponašanja, ali samo je odgovorila: - Spava.

- Onda ga probudi. Reci mu da Coop želi razgovarati s njim.

- Neću.

- Molim? - Kao da je Zachov brat blizanac, toliko je zvučao nenaviknut da njegovim zahtjevima ne bude udovoljeno.

- Ne. Neću to učiniti. Otmičar je sinoć malo pokrenuo stvari i Zach je dobio udarac u glavu. Neću ga uznemirav...

-Je li izgubio svijest? -Da.

-Na više od nekoliko minuta?

-Ne.

-Je li morao u bolnicu?

- Neee. - Tu je riječ oprezno izrekla, prilično sigurna da joj se ne sviđa smjer u kojim razgovor ide. - Zach je rekao da nije potrebno.

- Pa, on ima dovoljno iskustva da bi mogao znati.

- Na glavi ima kvrgu veličine loptice za golf!

- To nije nužno nešto loše - obavijestio ju je Coop, a glas mu je postao utješan kao topli zagrljaj i trenutačno ublažio njezine strahove. - Da nema kvrgu, imala bi više razloga za zabrinutost, jer to često znači da hematom pritišće mozak. - Bez ikakvog upozorenja, glas mu je najednom postao oštar. - Što znači da ga možeš probuditi i dati mu telefon. Pa nije on neka mornarička pič...

- Kakvu vi to, dečki, imate fiksaciju s Mornaricom? - žestoko ga je prekinula, osjećajući se dvostruko izdanom jer je nakratko nasjela na njegovu himbenu zabrinutost. - Dobio je gadan udarac u glavu i neću ga...

- Lily. - Zachov glas, pomalo kreštav od sna, prekinuo je njezinu tiradu i prije nego što se doista zahuktala, i kad se okrenula, ugledala je plahte koje su skliznule oko njegovog struka dok se on pridizao na lakat. - Budan sam. - Ispružio je ruku kako bi mu dodala telefon.

Željela je odbiti dodati mu slušalicu, natjerati ga da mirno legne kako bi mu provjerila puls i uvjerila se da mu srce ravnomjerno kuca, pomno pregledati njegovu ranu dok ne bude sigurna da nije nimalo gore. Ali, njegova je ruka ostala ispružena i njegove su oči dočekale njezin pogled s nepokolebljivom ustrajnošću. Uzdahnula je i pružila mu slušalicu.

Razgovor je bio kratak. S Lilyne točke gledišta, ujedno je bio i frustrirajući, budući da iz Zachovog gundanja i mrmljanja nije mogla ništa dokučiti. Međutim, naglo je načulila uši kad ga je čula kako govori: - Dolazim za petnaest minuta.

- Ne - prosvjedovala je čim je spustio slušalicu, ali se on nije obazirao pa ga je samo sva očajna mogla promatrati kako navlači odjeću. - Zach, budi razuman. Ne možeš trčkarati naokolo s tom ranom na glavi.

- Moja glava je dobro. - Trenutak kasnije, odjenuo se do kraja i usprkos njezinom neprestanom prosvjedovanju, krenuo prema vratima.

Pošla je za njim. - Ovo je ludost.

- Ne, ovo je nužda. Otmičar sinoć nije dobio što želi pa će zacijelo pokušati ponovno. Ovaj put ćemo ga ščepati.

- Nećete, ako budeš ležao u bolnici zato što si jurio naokolo s potresom mozga.

- Nisam imao potres mozga, Lily. Zaradio sam samo manji udarac u glavu, ali sad sam dobro.

Pobjegao joj je frustrirani zvižduk. - Tako si prokleta tvrdoglav!

Nacerio se i privukao je uz sebe, povijajući koljena dok se nisu uskladili na svim važnim mjestima. Zatim ju je pomno poljubio.

Ali još dok je spuštao njezina bosa stopala na pod i dok se njezino tijelo bespomoćno privijalo tik uz njegovo, osjetila je kako otvara vrata iza svojih leđa, pripremajući se za odlazak.

-Oh! - uzviknuo je Jessicin smeten glas iz hodnika. - Oprostite, nisam željela smetati. Ja sam... oh.

Zach je polako podigao glavu. Oblizujući donju usnu, netremice je promatrao Lily. - Draže mi je »odličan« nego »tvrdoglav« - promrmljao je utiskujući zadnji poljubac na njezine još uvijek željne usne. Dok se ona trudila povratiti barem minimum razuma u moru uzburkanih nervnih završetaka, on se okrenuo i nasmiješio Jessici, koja je stajala s druge strane vrata, ruke još uvijek podignute da pokuca. - Ne smetaš - svečano ju je uvjerio. - Baš sam na odlasku.

I trenutak kasnije, doista je otišao.

- Vau - tiho je rekla Jessica okrenuvši se prema Lily, nakon što je neko vrijeme promatrala kako se Zach udaljava hodnikom. Ušla je u sobu. - Bolje mu je, pretpostavljam. - Pozorno je promotrila Lily i izvila usne u lagani osmijeh. - Vjerujem da ti se koža dimi.

- Oh, blagi Bože. - Lily se preneraženo nasmijala. - Ne bi me iznenadilo. - Pogledala je prijateljicu. - Kako to da si došla ovamo umjesto na *moja* vrata?

- Najprije sam bila na tvojim vratima. Ali si ti bila prezaposlena da bi čula moje kucanje. - Jessica joj je uputila vragolast osmijeh i slegnula ramenima. - Kad nisi odgovorila, pomislila sam da bih mogla pokušati ovdje.

Lily je osjetila da joj lice oblijeva rumenilo i odlučila da je vrijeme da promijeni temu. - Hmm. Tako dakle. Rano si ustala.

Jessica joj se znalački nacerila. Ali, pristojno je odgovorila: -Da, znam. I žao mi je što te salijećem i prije nego što si imala prilike odjenuti se, ali u frizerskom je salonu netko otkazao i za četrdeset i pet minuta imam dogovoreno šišanje. Želiš li preskočiti doručak i poći sa mnom u grad?

Lilyn osjećaj odgovornosti borio se s njezinom još neublaženom ljutnjom s ostatkom klana Beaumontovih zbog načina na

koji su se večer ranije ponijeli prema Zachu. Odvagujući dva proturječna poriva, kratko je kimnula glavom.

-Naravno, zašto ne. Tvoja se obitelj može sama snaći za jedan obrok. Samo mi daj petnaest minuta da se sredim i vidimo se dolje.

Zach je ušao u motel Kangaroo House. Za majušnom recepcijom zaguranom između otvorenog stubišta nije bilo nikoga pa je on otišao ravno u blagovaonicu i skrenuo ulijevo uz kvalitetno pokućstvo ispred velikog kamenog ognjišta. Nekoliko koraka dalje, nalazila su se vrata na kojima je pisalo APARTMAN KATHLEEN i na koja je on oštro pokucao.

Veronica, Coopova supruga, otvorila je vrata i Zach je iznenađeno trepnuo jer nju ovdje nije očekivao. Zatim se nasmiješio. Njezina inače glatka, blistavo crna kosa, bila je lagano razbarušena, ali je njezina bijela koža sjajila svojim uobičajenim sedefastim sjajem. - Hej, Ronnie - rekao je. - Vidim da si lijepa kao i uvijek.

Nasmijala se. - A ti si diplomatičan i sladak kao uvijek. - Širom je otvorila vrata i odmaknula se. - Uđi.

Iza nje, vidio je Raketu koji je podizao krevet na sklapanje u njegov otvor na zidu. Kad je ušao u dnevni boravak, zamijetio je kupaonicu na drugoj strani prostorije s njegove desne strane i otvorena vrata spavaće sobe s lijeve. Coop je izišao iz spavaće sobe.

Njegov je prijatelj bio krupan, plavokos i žilaviji od kože za cipele, ali tamne su mu se oči raznježile, a još tamnije obrve začuđeno nabrale gledajući kako njegova supruga izlazi iz sobe. -Sto ti radiš u hodniku, slatkice?

- Idem doručkovati i dajem vama dečkima malo privatnosti za razgovor. - Obratila se Zachu. - Strašno mi je žao zbog tvoje sestre - rekla je. - Ako ti ikako mogu pomoći, molim te reci mi. Znam da ćeš je vratiti, ali ne mogu ni zamisliti koliko si zabrinut sad dok to još nije gotovo. - Promrmljala je zbogom i zatvorila vrata.

- Diplomatičan i sladak ? - upitao je John istog trenutka kad je ona otišla i ispitivački podigao obrve. - Je li ona govorila o

onom istom tvrdoglavcu kojega svi poznajemo i kojega se svi bojimo?

- Hej, zadnji put kad sam vidio Veronicu, Coop i ona su se trebali vjenčati. Samo bih se pokupio kad bi ovaj ovdje ljubavnik počeo mutiti s njom pred mnom.

- U tom si se slučaju vraški često morao pokupiti - sardonič-no je rekao John -jer on to još uvijek radi kad god mu se ukaže prilika. - Obojica muškaraca su se okrenula i pogledala objekt njihovog razgovora.

Coop je slegnuo ramenima. - Što da kažem? Veoma je mutljiva.

- Mora da jest - suho se suglasio Zach - kad je nisi mogao ostaviti kod kuće koliko je potrebno da obaviš posao.

- Ne znaš ti ni pola toga. - Raketa je sažalno pogledao njihovog zajedničkog prijatelja. - On je rekao: »Ali dušo, slatkice, medenjačiću, ovo je muški posao i ti ne možeš poći s nama.« Na što je ona odgovorila - ovdje je Johnov glas prešao u falset. - »Idem, Coopere Blackstock, i tu nema rasprave.« - Glas mu se zatim vratio u normalan registar. - 1 on je popustio, Ponoći, jednostavno je popustio. Objesio je glavu i rekao: »U redu, princezo. Kako ti kažeš.« K vragu, čak je sjedila na suvozačkom sjedalu na putovanju ovamo.

Zach je odmahnuo glavom u tužnoj nevjerici. - Tko bi pomislio da ćemo ikad doživjeti dan kad će se naš Iceman pretvoriti u dječaka koji svojoj ženici jednostavno ne može reći ne?

Coop je prezirno frknuo nosom. - Nije te *moja* ženica jutros odbila probuditi samo zato što imaš... - pregledao je Zachovu sljepoočicu - veoma drugoligašku kvrgu na glavi.

- Da, ali neki od nas doista preuzmu nadzor kad se osvijeste od krajnje ozbiljnih povreda glave. - Zach se širom nasmiješio Coopu. - I zamijetit ćeš da Lily nije došla ovamo sa mnom. -Iako bi to vjerojatno pokušala učiniti da se Jessica nije pojavila na vrijeme i spriječila da joj ta ideja padne na pamet.

- Ako ste vas dvojica završili s prepucavanjem - prekinuo ih je Raketa - možda bismo se mogli primiti posla. - S ljubavlju je potapšao raspore na svojim otmjanim hlačama. - Uz to, nadmetanje veličinom besmisleno je kao bradavice na vašim grudima, ne mislite li? Svi znaju tko ovdje ima velikoga.

Zach i Coop su ga pogledali. Zatim su pogledali jedan drugoga.

- O tome nema rasprave - rekao je Zach i sjeo.

- Naravno, zamijetit ćeš da on nema žensku. - Coop je privukao stolac uz Zachov i kimnuo Raketi glavom sjedajući. - Ali, nedvojbeno si među velikanima, Miglionni.

Zatim je pozornost usmjerio na Zacha. - Onda, kog sam to vraga čuo da je otmičar nazvao sinoć umjesto danas?

Lily je kupila nešto namirnica i zaustavila se kod frizerskog salona da bi uzela ključeve automobila i provjerila koliko će se Jessica još zadržati. Kad je saznala da Jessica još duže vrijeme neće biti gotova, odložila je namirnice u prtljažnik automobila i uputila se u ljekarnu po neke stvari za sebe koje su joj već bile pri kraju.

Hodala je između policica kad je najednom naišla na izbor kondoma. Naglo se zaustavila, a srce joj potonulo tako muklo da je bilo gotovo čujno. - Blagi Bože - šapnula je, u mislima se vrativši na onaj jedan jedini kondom koji je vidjela u Zachovoj toaletnoj torbici one noći kad su prespavali na kampiralištu pokraj planine Shasta. Upotrijebili su ga prvi put kad su vodili ljubav. I nakon toga više nisu upotrijebili nijedan.

Romantičarka u njoj stajala je smetena, zureći u široki izbor kondoma i misleći kako je u gadnoj nevolji ako je toliko slijepo zaljubljena da je previdjela nešto tako osnovno kao što je zaštita. Međutim, njezina je stamenita praktičnost zauzela malo ra-zdraženiji položaj. Taj dio nje nije mogao vjerovati da joj dosad nije palo na pamet da ne koriste nikakvu zaštitu. Ili njemu, budući da Zach ni u kom slučaju nije bio nemaran tip. Ona je pila kontracepcijske pilule pa nije brinula da bi mogla ostati trudna. Ali on to nije znao, ali svejedno nijednom nije provjerio koristi li ona ikakvu zaštitu. A da njih oboje jednostavno zanemare najosnovnije mjere zaštite - blagi Bože, pa nijednom nisu ni razgovarali o tome. Ona s takvim stvarima nikad nije riskirala, a znajući da je to sa Zachom učinila, poželjela je udariti glavom o najbližu tvrdu površinu.

Umjesto toga je odabrala pakiranje kondoma i ubacila ga u košaricu. Sad je to vjerojatno bilo prekasno, ali dok ne zna da je

Zach siguran, morat će stavljati kondome. To mu je jedina nada da se ikad više provalja u sijenu s njom.

Još uvijek zabrinuta zbog toga, na izlasku iz trgovine umalo se zabila u mladića koji je upravo ulazio. - Oprostite - rekla je i u znak isprike potapšala njegovu ruku koju je uhvatila kako ga ne bi pokosila. - Bojim se da nisam gledala kud idem. - Zatim je skupila obrve. Njegovo joj je lice odnekud bilo poznato.

Međutim, čelo joj se jednako brzo ponovno razvedrilo. Nema veze. S tom ugljenocrnom kosom i tim tamnim očima bio je prilično zgodan, i nedvojbeno ga je zato zamijetila kad ga je vidjela u jednoj od trgovina prilikom svog prethodnog boravka u gradu. Sretna što je to raščistila, uputila mu je vedar osmijeh i zakoračila udesno kako bi ga zaobišla.

Stao joj je na put, pa je odgovorila pomaknuvši se ulijevo. Kad je on ponovno stao ispred nje i ponovno joj zapriječio put, nasmijala se. - Želiš plesati?

Oči su mu zacaklile i njoj je prekasno palo na pamet da bi on mogao pomisliti kako ona očijuka s njim. Srećom, prije nego što je on uspio išta izustiti, Jessicin je glas zazvao njezino ime.

- Oprosti, moram ići. - Podigla je ruku kao prometni policajac kako bi ga zaustavila i zaobišla. Zatim je, ugledavši Jessicu koja je prilazila ulicom, smjesta zaboravila tog mladića. Potrčala je prema prijateljici najbrže što su joj neboderski visoke potpetice dopuštale.

- Gospode Bože - rekla je kad su se susrele ispred trgovine nakitom. - Izgledaš super! - Ispružila je ruku kako bi dotaknula meki smeđi uvojak koj je završavao kod Jessicine čeljusti. - Kako ti se sviđa?

- Ogromna je to promjena, pomalo sam šokirana. Ali mislim da će mi se svidjeti kad se naviknem. - Odmahnula je glavom i nasmijala se. - Glava mi je tako lagana!

- Doista ti pristaje. Naglašava strukturu kostiju na tvom licu i ističe ti oči i vrat. Dajem joj službenu Morrissetteovu pohvalu.

Jessica se nasmijala, osjećajući se lakom i lijepom. Ponovno je odmahнула glavom samo kako bi osjetila kako joj kosa klizi uz obraze. - Oh, i ja mislim da će mi se svidjeti! Tako je lijepo

za promjenu ne imati teške pramenove kose koji mi visi preko lica. - Pitala se što će Christopher misliti kad vidi njezinu novu frizuru. Namjerno mu nije rekla da će se ošišati, jer je željela da mu to bude iznenađenje.

Nekoliko minuta kasnije, dok su vezale pojaseve u auto u bilu, pogledala je Lily. - Bi li bilo pregrozno od mene ako mi se još ne ide kući?

Lily je trepnula. - Zašto bi to bilo grozno od tebe?

- Pa, vjerojatno se ne bih trebala zabavljati kad bi otmičar mogao svakog časa nazvati.

- Pa nema nas samo - koliko? - sat vremena? Ne vidim kako bi još sat vremena u gradu ikome škodilo. A vjeruj mi, ti i ja ionako ne možemo mnogo učiniti. - Lily je to rekla tako uvjerenom da se Jessica sjetila njezine strastvene obrane Zacha prethodne večeri. No, prije nego što je Jessica imala priliku upitati što se točno dogodilo, Lily joj se nježno nasmiješila i upitala: - Što bi ti željela raditi?

- Hoćeš da se odvezemo do Olge? Pokazat ću ti umjetnine otoka Orcas. To je jedna od najstarijih prodajnih galerija na Sjeverozapadu i Lily, ima fenomenalne stvari. Nudi sve od ručnog pletiva do najistančanije izrađenog stakla. Da ne spominjem krasan mali kafić iza galerije. - Uvjerljivo je podigla obrvu. - Počastit ću te nekom poslasticom.

- Oh, kako lukavo. - Lily joj se vragolasto nasmiješila. - Rekla bih da me prilično dobro poznaješ, ako shvaćaš da je moj apetit presudan čimbenik. Svakako moramo otići onamo. Zvuči sjajno.

- Gotovo ti mogu jamčiti da će ti se svidjeti. Osim toga, nije predaleko, otprilike milju s druge strane parka Moran State.

Lily je zadrhtala. - Tamo sam već bila.

Jessica je pogledala svoju plavokosu prijateljicu izvozeći automobil iz grada. - Usput, kako si uopće sinoć završila sa Zachom?

Dok su se vozile do Olge, Lily joj je opisala svoju pustolovinu slijepoga putnika na stražnjem sjedalu Zachovog džipa. Uz au-toironičan humor, navela joj je pojedinosti svoje dogodovštine u šumi, opisujući se kao glupu gradsku djevojku.

Ali je Jess bila puna divljenja kad je skrenula pogled s ceste dovoljno dugo da pogleda prijateljicu. - Silno si hrabra.

Lily je razjapila usta. - Jesi li ti luda? - upitala je. - Bojala sam se na mrtvo ime.

- Naravno da si se bojala. Ali svejedno nisi odustala.

- I svojim sam nastojanjima umalo postigla da Zachu samelju mozak.

Jess je zaustavila automobil na parkiralištu galerije, ugasila motor i okrenula se prema prijateljici. - Tko može reći da ionako ne bi dobio po glavi?

Lily ju je samo pogledala.

-U redu, istina je kako ne mogu baš zamisliti da bi Zach to dopustio a da mu ti nisi odvukla pozornost, ali Lily, ipak! Bilo je veoma hrabro od tebe što si mu pokušala pomoći.

Lily se nasmijala i posegnula za kvakom na vratima. - Imam osjećaj da se Zach ne bi suglasio s tobom, ali budući da volim tvoju vjeru u moju srčanost, samo ću ti zahvaliti i ostati na tome.

Jessicine su se usne zadovoljno izvile dok je hodala niz dugi trijem stare obnovljene tvornice za pakiranje jagoda u kojoj se sad nalazila umjetnička galerija. Otvorila je vrata i pridržala ih da Lily uđe. - Ovo je moje najdraže mjesto na čitavome otoku.

-Oh, Gospode - uzdahnula je Lily kad je zakoračila u prostoriju s gredama na stropu. - Vidim i zašto.

Podovi galerije bili su pomalo neravni zbog starih tvrdih dasaka, a kroz prozore se izlijevalo svjetlo u unutrašnjost prekrivenu očaravajućim predmetima. Točno ispred njih nalazile su se kockaste vitrine različitih veličina s grnčarijom raznih veličina i oblika. Jedan je izložak vodio do drugoga, od stakla do nakita, slika, do vješalice s nosivom umjetnošću, i Jess je uživala promatrajući Lilyno oduševljenje jednako kao što je i sama voljela istraživati izložke. Bila je to prepuna škrinja s blagom ispunjena doprinosom više od šezdeset i pet umjetnika i u njoj je uvijek bilo novih stvari za otkriti.

Isprobavala je pustene šešire i divila im se sa svojom novom frizurom u malom zrcalu, kad je vidjela kako se Lilyn odraz zaustavlja ispred izloženih malih pokrivača koji su visjeli na jednome zidu.

Nakon nekoliko svečanih, nijemih trenutak provedenih u proučavanju izložaka, Lily se okrenula prema njoj. - Trebala bi izložiti svoje prekrivače ovdje.

Preplavilo ju je trenutačno oduševljenje, ali kako je bila naviknuta ne isticati svoj rad kao išta više od običnog hobija, njezina instinktivna reakcija bilo je skanjivanje. Međutim, prije nego što je uspjela išta odgovoriti, žena za središnjim stolom sa zanimanjem je podigla pogled. - Vi izrađujete prekrivače?

- Predivne - odgovorila je Lily umjesto nje i prišla ženi s prijateljskim osmijehom na licu. - Posve su različiti od ovih, ali gospođa nije ništa manje darovita od vaših umjetnika.

Lica zažarenog od ugone i nelagode istodobno, Jessica im se pridružila i zapodjenula razgovor o svom radu s dežurnom umjetnicom. Pristavši donijeti neke uzorke na razmatranje, najzad se udaljila do samoga kraja galerije gdje je nakratko zastala s jednom rukom na srcu koje joj je brzo lupalo, hineći da promatra rukom izrađene pisalice potrepštine i čestitke ispred sebe.

Kad joj se puls malo umirio, otišla je proviriti u kafić kako bi provjerila ima li slobodnih stolova. Međutim, na usnama joj je i nadalje bio budalasti osmijeh.

Zaledio se kad je pogledala prema stražnjem kutu kafića i ugledala Christophera za malenim stolom uz vrata, zadubljenog u razgovor s nekom nepoznatom ženom.

Probola ju je tako žestoka bol da je jedva došla do daha. Nije ju smjelo iznenaditi što ga vidi ovdje kad joj je izrijeком rekao da će biti negdje drugdje, i to sa ženom koja je sve što ona nije. Znala je da on nešto smjera - znala je to već tjednima. K vragu, ponekad je imala osjećaj daje od prve večeri kad ga je upoznala čekala da se ovo dogodi, ali sad je shvatila da je ništa nikad nije moglo pripremiti za ovaj trenutak kad je svoje najgore strahove vidjela ostvarene. Tupo je promatrala fanatičnu pozornost kojom je njezin suprug obasipao drugu ženu dok Christopher nije podigao glavu. Tad se naglo povukla, očajnički nastojeći da je on ne vidi.

Umrla bi da je on vidi.

Lily je podigla pogled kad je Jessica brzo krenula kroz središnji prolaz galerije i dobro pogledavši prijateljicu, namrštila se i pošla joj ususret. - Što je bilo?

- Želim ići.

- Da, naravno, ali što se dogodilo? Nije ti dobro?

- Da. Najednom imam osjećaj da bih mogla umrijeti.

- Ne izgledaš baš najbolje - suglasila se Lily. - Blagi Bože, Jess, nemaš ni kapi krvi u licu. - Uхватила je Jessicu za ruku i pomogla joj da iziđe iz trgovine, zabrinuvši se kad je njezina prijateljica ma-laksalo klonula u njezinom zagrljaju. - Daj mi ključeve automobila. Da se nisi otrovala hranom? Želiš li da te odvedem liječniku?

- Nisam se otrovala hranom, Lily. Od sinoć nisam ništa pojela.

- Možda je to razlog. - Pokazala je prema kafiću. - Mogla bih ti donijeti...

- Ne! Samo želim otići kući.

- Jesi li sigurna? - Nešto je u Jessicinom mrtvilu zabrinulo Lily, ali kad je Jessica kratko kimnula, Lily je samo rekla: - U redu.

Dok je smještala Jessicu na suvozačko sjedalo, čula je kako se zatvaraju vrata nekog automobila. Podigla je pogled obilazeći pokrov motora kako bi sjela na vozačko sjedalo i nakratko se zaledila ugledavši onog istog mladića na kojega je naletjela u ljekarni.

Onog istog mladića, najednom se sjetila, kojeg nije vidjela već ranije u gradu, kao što je pretpostavila, nego na parkiralištu benzinske crpke na drugome kraju države.

To je bila prevelika slučajnost i srce joj je tjeskobno zalupalo. Imala je gadan osjećaj da je nešto ovdje veoma, veoma loše.

I najednom se i ona željela vratiti na imanje Beaumontovih jednako gorljivo kao i Jessica.

19

Nikoga nije bilo u blizini kad su stigle kući pa je Lily otpratila Jessicu do njezinoga stana. Nakon što ju je prijateljica uvjerala da će joj kad se malo odmori biti bolje, Lily joj je pomogla da se smjesti u krevet i navlažila mali frotirni ručnik kojim joj je prekrila oči. Iako je nije željela ostaviti samu, jasno je osjetila da Jessica želi biti sama i naposljetku je izišla iz stana. Na trenutak je neodlučno zastala u hodniku, a zatim pošla potražiti Zacha.

Pronašla ga je u salonu, kako dugim koracima korača između francuskih vrata i kamina. Kad se zaustavila na vratima, on je upravo stigao do kamina, pokupio je malu umjetninu s police iznad kamina i nemirno je prebacivao iz ruke u ruku, naizgled ne razmišljajući o njezinoj vrijednosti. Pomislivši da Zach izgleda usamljeno i pod stresom, Lily je ušla u sobu. - Gdje su svi?

Tijelo mu se odmah ukočilo i, uhvativši dranguliju u zraku, vratio ju je na policu iznad kamina. Zatim se jedno njegovo široko rame trznulo kad se okrenuo prema njoj. - Puno me pitaš. Raspršili su se na sve četiri strane svijeta.

- Znači, otmičar se nije javio?

- Nijednom riječju.

- Žao mi je, Zach. Znam da to mora biti teško. - Prišla mu je i zabrinuto ga pogledala. - Jesi li ti dobro?

- Da, naravno. - Gledajući je svojim intenzivnim sivim očima, pomilovao ju je niz ruku do struka, koji je polako obuhvatio prstima. Uzdahnuo je i napetost je nestala iz njegovih ramena. - Ne, to je laž. Paklenski sam frustriran.

- Ne čudim se. Jesi li se našao sa svojim prijateljima?

- Da, - Lagani osmijeh u kutu njegovih usana rekao je Lily da je sastanak s prijateljima koristio Zachu. Igrao se prstima.

-Spremni smo za akciju - rekao je - kad bi samo prokleti otmičar nazvao.

-Nazvat će, Zach. - Podigla se na vrhove prstiju i nježno ga poljubila u usta prije nego što se ponovno spustila na pete. – U međuvremenu pokušaj se ne prepustiti mračnim mislima.

U očima mu se pojavio jasan bljesak i, prebacivši ruke na njezine bokove, privukao ju je k sebi, sagibajući koljena dok im se zdjelice nisu našle priljubljene. - Pa, ne znam - rekao je. - Prepuštanje mračnim mislima strašno je teško izbjeći kad si zabrinut. Meni se čini da ćeš mi, ne želiš li da popustim pod pritiskom, morati ponuditi nešto što će mi pomoći da mi vrijeme brže prođe. Da ne mislim na otmičara. - Sugestivno je zavrtio bokovima. - Znaš na što mislim?

To je podsjetilo Lily na njezino ranije otkriće. Budući da još nije stigla do svoje sobe i ostavila kupljene stvari, vrećica iz ljekarne još uvijek joj je bila u ruci pa ju je sad pružila njemu. -Najprije imam nešto za tebe. Nekako spada u onu kategoriju *bolje ikad nego nikad*.

-Što je to? - Posegnuo je rukom između njih po vrećicu. Otvorio ju je jednom rukom i zavirio unutra. Zatim mu je ruka koju je držao na njezinom boku pala uz tijelo i on se odmaknuo od nje. - Oh, sranje.

Usta su mu poprimila turoban izraz dok je netremice promatrao otvorenu vrećicu. - Isuse, Lily - promuklo je rekao. - Ne mogu vjerovati da smo se seksali bez zaštite, a meni to nijednom nije palo na pamet. - Papir je zapucketao kad je naglo zatvorio vrećicu i prikovao Lily pogledom. -Je li moguće da si trudna?

- Oteo mu se posprdan smijeh. - Glupo pitanje, naravno da je moguće. Nismo koristili ovu prokletu stvar da bismo to spriječili, a jebali smo se kao...

Žacnula se na njegov odabir riječi, ali je mirno rekla: - To barem ne bi trebao biti problem. Pijem kontracepcijske pilule.

- Dobro. - Odahnuo je od olakšanja. - Oh, Bože. To je dobro. - Zatim, prije nego što je uspjela odlučiti je li uvrijeđena njegovim očitim olakšanjem ili je možda bar malo iznenađena,

On je prstima prešao niz njezin obraz, zagledao joj se u oči i tiho

rekao: - Oprosti, Lily. Znam što zacijelo misliš, ali obećajem ti da mi to nije običaj. K vragu, ne mogu ni vjerovati da sam ovaj put to učinio. Nikad u životu nisam zaboravio staviti zaštitu.

I samo tako, osjećala se mnogo bolje. Privila se uz njegovu ruku. - Znam što misliš. Ni ja nikad ranije nisam bila nemarna. Ne znam zašto sam s tobom takva. - Dobro, znala je, ali budući da se Zach činio veoma nepovjerljivim kad je riječ o emotivnoj prisnosti, odlučila je da ga neće zaplašiti. Svečano ga je pogledala. - Svejedno mislim da bismo trebali porazgovarati o tome. Voljela bih da znaš da broj mojih seksualnih partnera ne prelazi jednu znamenku. A budući da je od zadnjega prošlo poprilično dugo vrijeme, a ja redovito idem na godišnje preglede, ne samo da sam sigurna glede trudnoće, nego i u svakom drugom smislu.

- Da. I ja sam. Broj mojih partnerica vjerojatno je negdje na sredini raspona dvoznamenkastih brojeva, ali...

- Spavao si sa pedeset žena?

- K vragu, ne znam; nisam brojao. Ali ja imam trideset i šest godina, Lily, i seksualno sam aktivan dvadeset godina. Budimo konzervativni i recimo da sam spavao s dvije žene godišnje - i svejedno bi ih bilo četrdeset. - Slegnuo je ramenima. - Znači, realno govoreći, vjerojatno ih je oko stotinjak.

- Moj Bože. - Osjetivši kako je zinula od čuda, rekla je: - Da žena prizna toliko mnogo iskustva, nazvali bi je droljom. Kako se zove frajer koji je spavao sa sto žena?

- Marinac. - Samouvjerenio joj se nasmiješio, ali se odmah otriježnio. - Činjenica je da sam prije odlaska u Južnu Ameriku dobio od liječnika potvrdu da sam savršeno zdrav i da, ovaj, otad nisam bio s drugom ženom. Možda sam zato...

Zašutio je i odmahnuo glavom, promatrajući je sa sumnjičavim izrazom u očima. No, njegova se seksualnost odmah vratila na svoje mjesto i Lily je napamet pala suluda pomisao da je on koristi kao štit. Ali kad se lijeno nasmiješio i njegov dah joj grijao uho dok je mrmljao: »Što kažeš da odnesemo ovu kutijicu gore i provjerimo možemo li napraviti ulupinu u onome što je unutra?«, zaboravila je svoju prolaznu sumnju.

-Hm, da. Dobro. To bi bilo dobro.

I već u sljedećem trenutku, bila je u svojoj sobi, razodjevena i na leđima nasred kreveta, s jednako nagim Zachom podbočenim iznad nje, koji ju je ljubio od glave do pete.

Išao je sporo i temeljito, a kad se prevrnuo na leđa, odmotao kondom niz svoje nabreklo spolovilo u erekciji i podigao je da ga objaši, ona je već bila migoljava gomila zapaljenih živčanih završetaka. Promatrajući ga kad je uhvatila ravnotežu, srce joj je mahnito brzo zabubnjalo na vrelu žestinu od koje su njegove blijede šarenice djelovale tamnije. Zatim je svaka čestica u njezinome tijelu stala u stav mirno i povikala *da!* kad ju je on grubim prstima uhvatio za bokove i polako je spustio na tvrdo, vruće spolovilo koje je sporo ulazilo u nju.

-Sve one žene? - promuklo je rekao kad je ona brzo pronašla ritam i dizala se i spuštala na njemu. - Sve su se spojile u mom umu, Lily, i jedva da se sjećam ičega o njima.

Zaokupljena laganom prilagodbom položaja kojom je on prodro dublje u nju i dotaknuo onu slatku točku duboko unutra, dovodeći je sve bliže i bliže zadovoljenju, jedva da je čula njegove riječi. Stremila je ka blistavom cilju tik izvan dosega i, o Bože, bila umalo...tek što nije...

Najednom je on odigao zdjelicu od kreveta i Lily je vrisnu-la kad je u njoj eksplodirao užitak od kojega se širi um. Zach je čvrstim stiskom držao njezine bokove zabijajući se u nju, i orgazam je zagrmio njezinim tijelom kao sijevanje munja, koje samo što nisu zagrmile i prasnule kad se to nastavilo i dalje.

No negdje usred svega toga, čula ga je kako govori: - Međutim, imam osjećaj da će mi trebati jako dugo da tebe zaboravim.

Naglo spustivši bradu kako bi vidjela izraz njegovoga lica, shvatila je da je i on počeo svršavati. Oči su mu bile slijepe, a usta nijema dok ju je držao čvrsto uz sebe pa ona nije bila sigurna je li doista izgovorio one riječi ili ih je ona samo zamislila. Međutim, nije marila, jer izraz na Zachovom licu i tvrdi izvor užitka koji je moćno pulsirao u njoj pomeli su svaku drugu misao iz njezinoga uma i zapalili novu seriju kontrakcija koje su bile još slađe od onih koje su im prethodile.

Nije znala jesu li prošle minute ili sati prije nego što je postala svjesna da mišićavo tijelo pokraj nje gubi mlitavost. Kad se ponešto njezine postkoitalne letargije raspršilo, nešto ju je važno počelo kopkati po sjećanju. - Oh, k vrapcu. - Odljepila se sa Zachovih vlažnih grudi na kojima je tromo ležala. - Htjela sam ti reći već ranije: jutros sam shvatila da možda imam drugi problem. - Pogledala je i iznenadila se vidjevši da su njegove oči širom otvorene i, samo na trenutak, ranjive.

Zatim je trepnuo i ta je dražesna natruha zbunjenosti nestala, pa se Lily zapitala je li je uopće doista vidjela.

U strahu da je upravo nešto odao, Zach je hotimice sardonič-no izvio obrvu. - Danas si baš imala puno posla, zar ne?

-U svakome sam slučaju imala dugi dan - suglasila se. – A još nije ni podne.

Čestitao je samome sebi na uspješnom skretanju njezine pozornosti s onoga što je vidjela na njegovome licu. Ali kad mu je prepričala svoj susret s mladićem u gradu i rekla mu da joj je taj isti mladić prišao i na benzinskoj crpki na granici države Washington, Zach se uozbiljio. - Ja nisam od onih koji vjeruju u slučajnosti - bez uvijanja je rekao i otkotrljao je sa sebe. Ustao je i sagnuo se po odbačene traperice.

- Ne. Nisam ni ja.

Nije htio priznati samome sebi da je gotovo olakšanje imati nešto na što će se usredotočiti osim na činjenicu da uz Lily naizgled gubi sav nadzor. Ali, kako je dovraga mogao zaboraviti koristiti kondome s njom? Ili još gore, zašto je upravo u tako velikom iskušenju da to i dalje nastavi činiti?

Međutim, to nije bilo pitanje po kojemu je gorio od želje prekapati, pa joj je brzo navukao odjeću, posjeo je na stolac ispred radnog stola i čučnuo ispred nje, s rukama na rukonaslonu njezinoga stolca. - U redu, da čujem. Daj mi sve pojedinosti kojih se sjećaš.

- Danas nije govorio, ali onoga dana ispred benzinske crpke i samoposluživanja, ispričao se zbog lošeg engleskog i zamolio me za pomoć.

- U čemu?

-Da prevedem nekome tko ga nije mogao razumjeti, mislim. Barem sam takav dojam ja stekla. Ali, nisam doista sigurna, jer si ti, prije nego što smo se upustili u daljnji razgovor, zagrmio da pokrenem guzicu ili ćeš me ostaviti ondje.

Nije se obazreo na to. - Znači, nije Amerikanac?

- Nije. Ili ako jest, engleski mu nije prvi jezik, iako se meni nije učinio ni približno tako lošim kao što je on naizgled mislio.

- Što bi ti rekla, koje je nacionalnosti?

- Pa, budući da je rekao *gracias* i da ima tamne oči i kosu i onaj tipični izgled zgodnog latinosa, rekla bih da je Hispanac.

Zachu je na um pala malo vjerojatna pomisao, ali ju je otresao kao nategnutu. - Imaš li ideju s kime je htio da razgovaraš?

-Ne. Sjećam se da je mahnuo ili prema samoposluživanju, ili prema crpkama na drugoj strani.

Zach je prošaptao kletvu. Da je sve ostalo samo na tom prvom susretu, zanemario bi ga kao ništa značajno. Međutim, instinkt mu je govorio da tu nečeg definitivno ima. Orcas je prilično dalek otok i uglavnom ruralno područje. Kakve su šanse da Lily naleti ovdje na nekoga tko ju je htio odvesti do nenapučene strane jednog samoposluživanja s druge strane državne granice?

Tanke ili jebeno nikakve. Navukao je košulju i krenuo prema telefonu.

Ona je pošla za njim i stala tako blizu njemu da je osjetio dašak njezinoga toplog mirisa dok je prelistavao svoj raskupusani adresar. Provirila je u knjižicu preko njegovog ramena. - Koga zoveš?

- Kamp Pendleton. - Zastao je okrećući stranice i pogledao je. - Kad sam došao kući sa zadnjeg zadatka, sa sobom sam doveo tri Južnoamerikanca na specijalnu obuku. S jednim od njih imao sam problema, ali mislio sam da je to iza nas.

- I sad misliš da bi to mogao biti on?

- Ne znam. Ali kanim provjeriti je li još uvijek ondje gdje sam ga ostavio. - Telefon na drugoj strani linije je zazvonio i on je privukao slušalicu uz usne. - Da? S kime razgovaram? -Glas s druge strane se predstavio i Zach je rekao: - Desetniče Sanford, ovdje stožerni narednik Zachariah Taylor. Spojite me s Magnussonom.

Stavljen na čekanje, bez imalo problema čuo je histeričnu vrisku koja je sekundu kasnije nastala u prizemlju. Riječi su bile nerazgovijetne, ali je ton bio jasan. Lily i on su se pogledali. Nešto se događalo. Pitanje je bilo što.

Tad je glas gospođe Beaumont jasno vrisnuo: »Davide!« i Zach je bacio slušalicu natrag na aparat i potrčao prema vratima. S fantomskim mladićem koji vrebao Lily može se pozabaviti kasnije. Sad je zvučalo kao da imaju mnogo hitniji slučaj.

Čovječe, pomislio je jureći niz stube, a u želucu mu se ponovno sve uskomešalo kad mu je u mislima prolebdjelo sestrično lice. Daj da to bude vrisak radosti. Bože, molim te, ako si ondje gore, ne dopusti da budu loše vijesti. Mislim da ne bih mogao podnijeti da izgubim Glynnis.

Lily je bila Zachu tik za petama pa kad se on naglo zaustavio u podnožju stubišta, trčala je prebrzo i bilo previše blizu njega da bi uspjela stati. Zabila se o njegova leđa i odbila dovoljno žestoko da ostane bez daha. Već u sljedećem trenutku survala se na jednu stepenicu.

Zach kao da to nije primijetio. - *Glynnie?* - rekao je sa tihim čuđenjem i Lily se glava naglo trgnula, a vrtoglavica smjesta prestala.

Blagi Bože. *Zar je Glynnis ovdje?* Izvijajući vrat ne bi li vidjela mimo Zacha, zatekla se zapriječenom čvrstim zidom njegovih leđa i, na njezin očaj, taj zid kao da se pomicao u savršenom skladu s njezinim vlastitim pokretima. Kliznula je stražnjicom prema ogradi stepenica.

Međutim, prije nego što se pomaknula dovoljno da bi imala jasan pogled, začula je Glynnisin glas. - Zach? Sto ti radiš ovdje?

Na to se Zach pomaknuo i Lily je najzad ugledala Glynnis, koje je izgledala jednako zapanjena kao što se osjećala, ali ujedno živa i zdrava, Bogu hvala. Kad se Zach zaputio prema sestri, Lily je vidjela da ju je *Glynnis* zamijetila kako se pokušava dignuti sa stepenice. Oči mlade žene raskolačile su se u još većem čudu i zakreštala je: - Lily? Ti bokca... hm, pardon. I ti si ovdje? Što se to, zaboga, događa?

Zach ju je privukao u zagrljaj tako čvrst da ju je posve odigao s poda, i zarivši lice u njezinu tamnu kosu, Ijuljuškao ih je sjedne na drugu stranu. - Gospode, Glynnie, ne mogu ti reći koliko mi je laknulo što si sigurna. Umirao sam od brige.

-Stvarno? - Odmaknula je glavu kako bi ga pogledala. - Zašto?

Zach je skupio obrve i spustio je natrag na noge. - Kako to misliš zašto? Zar si mislila da zahtjev za otkupninu za tebe i tvog dečka neće izazvati ni najmanje zabrinutosti?

- Zahtjev za otkupninu! - uzviknuli su Glynnis i duboki muški glas istodobno i Lilyn je opčarani pogled napustio Zacha i Glynnis i usredotočio se na Davida. Dok ga je promatrala, oslobodio se majčinog mahnitog zagrljaja oko vrata i držao je malo podalje od sebe kako bi je mogao dobro pogledati. - Mislila si da smo oteti? Jesi li zbog toga onako vrištala?

- Da - zajecala je gospođa Beaumont i ponovno se srušila na njegove grudi. David se ponovno nježno oslobodio njezinoga zagrljaja, ali je utješno prebacio ruku preko majčinog ramena i otpratio je predsobljem do mjesta gdje su stajali Taylorovi. Ispružio je slobodnu ruku Zachu. - Ti si zacijelo Zachariah. Glynnis mi je mnogo pričala o tebi. Ali, ne razumijem. Zašto biste pomislili da smo oteti?

- Zato što je u našem poštanskom sandučiću ostavljena poruka sa zahtjevom za otkupninu - odgovorila je gospođa Beaumont dok su se Zachove obrve skupljale iznad nosa. - I primili smo telefonske pozive!

- Ali to nema ni najmanje smisla. - David je djelovao zbunjen, ali prije nego što je rekao išta dalje, ulazna vrata su se otvorila i ušetala je Cassidy. Zastala je kad je ugledala gužvu u predvorju.

- Vidi ti to - rekla je svojim nasrmt se dosađujem, ali još uvijek me strašno zabavljaju mali ljudi glasom. - Što mi to ovdje imamo, vojni puč u predsoblju? - Podigla je ruku kako bi izvukla draguljima ukrašenu iglu za šešir iz svoje beretke. - Jeste li ponovno podivljali, stožerni naredniče? Kako mačistički od vas... - Ruke su joj se zaledile iznad glave kad je najednom zamijetila sve pojedince koji su sačinjavali skupinu ispred nje, a usta joj se

zaokružila od šoka. - Davide! O moj Bože, Davide! Dobro si! -I uz grohotan, najiskreniji smijeh koji je Lily ikad od njega čula, potrčala je i približila se Davidu.

- Cass, dobro sam. Samo pokušavam dokučiti što se to ovdje događa.

- Misliš, osim one nesretne otmice? - Čvrsto ga je zagrlila.

- Nismo bili...

Ulazna vrata su se ponovno otvorila i u kuću je ušao Christopher. Znatiželjno je pogledao okupljene i zatvorio vrata iza sebe. Zatim se i on naglo ukočio. - Davide. - Lice mu se ozarilo od osmijeha i njegovo, već zgodno lice, postalo je apsolutno božanstveno. Ispružene ruke približio se Davidu. - Baš te je dobro vidjeti. Hvala Bogu da si dobro. Jess će silno laknuti.

-Oh, za ime Božje! - prasnula je Glynnis i njezin je odrješiti ton glasa bio toliko nalik onome njezinoga brata da se Lily morala nasmiješiti. - Mi nismo bili oteti!

Lily je dobivala taj dojam, ali svejedno je bio šok čuti to glasno izrečeno. I ona očito nije bila jedina koja se tako osjećala. Gledajući Davidove rođake, vidjela je da i oni izgledaju jednako zabezegnuti kao što se ona osjećala.

Cassidy se prva oporavila. Maknula je ruku s Davidovog struka i okrenula se kako bi pomno odmjerila Glynnis. - Ovo je sigurno tvoja mala djevojka - rekla je i podigla obrve promatrajući rođaka. - Malo je slaboumna, nije li?

-Prestani, Cass. - Odmaknuvši se od nje i ostavivši majku uz vrata salona, David je došao do Glynnis i zagrlio je oko ramena.

- Ona govori istinu. Nikad nismo bili oteti i ne znam zašto ste mislili da jesmo. Pa javili smo vam se.

- Kome ste se javili? - u nevjerici je upitala gospođa Beaumont.

David je promatrao jedno po jedno lice kao da se nadao da će se netko nasmijati i reći: »Jesmo te!« Ali kad je jedino što je dobio bila pobožna pozornost svih okupljenih, odmahnuo je glavom i rekao: - Richardu.

Jedan kratki trenutak, Zach je pomislio da je to vjerojatno trebao i sam zaključiti. Zatim se pribrao. Ništa nije ukazivalo na

Richarda, a Zach nije bio muškarac koji će tratin vrijeme koreći samoga sebe kad postoje važnija pitanja koja treba postaviti i važnije pojedinosti koje treba prikupiti. Zato je otresao osjećaj neuspjeha i pogledao Glynnisinog dečka.

Ono što je vidio bio je kršan mladić koji se dobro nosio i imao izravan pogled koji bi se raznježio svaki put kad bi zastao na Glynnie. Zach je jednom kratko kimnuo u odobravanje, a zatim uhvatio Davidov pogled.

- Nazvao si ovamo?

- Da. Nekoliko puta.

- I razgovarao si s Richardom. David je kimnuo glavom. - Rekao sam mu prvi put da smo se Glynnie i ja zadržali razgledavanjem znamenitosti uz put i da ćemo stići otprilike tjedan dana kasnije nego što sam isprva rekao majci da nas očekuje. Rekao je da će prenijeti poruku i da bi bilo bolje da ga zovem na mobitel jer imaju problema s fiksnim linijama. - David je slegnuo ramenima. - To se ovdje nakon oluja često događa, pa mi nije bilo čudno.

- Kad si zadnji put razgovarao s njim?

- Jučer. Rekao sam mu da ćemo u nedjelju biti kod kuće. Budući da je bila subota, Zach je samo izvio obrve. Glynnis se nakostriješila. - David nije jedan od tvojih novaka - strastveno je rekla. - Zato ga možeš prestati gledati tim svojim pogledom stožernog narednika. I u odgovor na pitanje koje si mogao jednostavno postaviti, planirali smo provesti vikend u Seattleu, ali kad smo se jutros probudili, više me je zanimalo upoznati Davidovu obitelj i vidjeti njegov dom, nego izigravati turistkinju u Smaragdnom gradu.

- Zaključili smo da ga uvijek možemo istražiti neki drugi put - rekao je David čvršće zagrlivši Glynnis i nasmiješivši joj se.

Ona mu je uzvratila budalastim osmijehom i Zach je jedva odolio porivu da zakoluta očima.

- Točno - suglasila se. - Zato smo rano otišli iz hotela i uskočili u automobil.

- Priljubila se uz Davidov bok. - I evo nas.

- Pitanje je gdje je Richard. - Zach je pogledao gospođu Beaumont i pripremio se za njezino uobičajeno raspravljanje kad je rekao: - Bit će bolje da nazovemo šerifa.

Na njegovo iznenađenje, samo je kimnula glavom, turobno stisnutih usnica. - Odmah ću to učiniti. - Već se umalo okrenula, ali se naglo predomislila i pogledala ga. - Dugujem vam ispriku - rekla je. - Da sam vas poslušala, vjerojatno sinoć ne biste bili ozlijeđeni.

Glynnis je naglo podigla glavu. - Bio si ozlijeđen? - Izvukla je ruku ispod Davidove i pritrčala Zachu. - Gdje? O moj Bože, imaš kvrgu na glavi! - Podigla je ruku i jagodicama prstiju nježno dodirnula njegovu sljepoočicu. - Jesi li dobro? Jesi li bio kod liječnika da ti pogleda ranu?

- Dobro sam, Glynnie. - Uhvatio je njezinu ruku u svoju i priljubio ih dlanom uz dlan. - Za početak, bila je to samo obična mala oteklina, a Lily me je sredila kao novog.

- Ali imaš kvrgu!

- Ako je vjerovati Cooperu Blackstocku - umiješala se Lily -to je zapravo dobar znak. - Navela je objašnjenje koje je od Coopera dobila.

Glynnis je izvila glavu i zagledala se u Lily. - Zar je Coop ovdje?

- Ne ovdje, u kući - rekao joj je Zach. - Ali na otoku, to da. On i Miglionni.

- I John? - Izgledala je ošamućeno. - Moj Bože. Zar si ih pozvao da dođu?

-Da.

-Jer si mislio da sam oteta?

Slegnuo je ramenima kako bi prikrio snagu svojih osjećaja. -Planirao sam te vratiti na ovaj ili onaj način.

-Ah, Zach. - Poljubila ga je u bradu. - Volim te.

Srce mu se stegnulo snažnije od šake. - I ja tebe volim, seko. - Nacerio joj se.

- Onda, čujem da se udaješ.

Na njegovo žaljenje, njezin je pogled postao oprezan, ali je on zamijetio da je bez obzira na to nepokolebljivo dočekala njegov pogled. - Da. Udajem se.

Nakratko je pogledao njezinog zaručnika, a zatim vratio pogled na njezino lice, s osjećajem veće zahvalnosti nego što je mogao izraziti jer se vratila živa i zdrava. - David se čini posve u redu.

Uputila mu je blistavi osmijeh. - Oh, Bože, mnogo je više nego »u redu«. Divan je.

- U tom slučaju, ako si ti sretna, i ja sam.

- Sretna sam. - Zagrlila ga je. - Silno sam sretna, Zachariah. I moram reći, oduševljena sam što si sretnan zbog mene. Na trenutak sam se pobojala da si možda došao čak ovamo da me spriječiš.

- Tko, ja? - Zach je pogledao Lily. Počastila ga je ironičnim osmijehom, ali je usta držala zatvorena pa je on uputio sestri samouvjeren osmijeh i sačuvao hinjenu nedužnost. - I upropastiti tijek istinske ljubavi? Nema šanse.

Krajičkom oka promatrao je kako Lily i Christopher počinju razgovarati ispod glasa. Trenutak kasnije, drugi je muškarac otišao, namrštenog čela, grabeći po dvije stube odjednom. Gospo--a Beaumont još jednom je zagrlila sina i objavila da ide u salon nazvati policiju. Očito ostavši bez podle primjedbe, Cassidy je rekla da ide pravili teti društvo. Najednom su u predsoblju koje je samo trenutak ranije vrvjelo ljudima, ostali samo Lily, David, njegova sestra i on.

Zatim je Glynnis odvukla Lily do ulaznih vrata gdje su razgovarale tihim glasovima, i dvojica su muškaraca ostala sama. Tišina između njih se produžila i Zacha je počeo hvatati osjećaj da bi trebao nešto reći. Ali, dovruga, pa on zapravo ni ne poznaje ovog tipa pa mu se valjda može oprostiti što baš nema o mnogočemu s njime razgovarati.

S druge, pak, strane, David će se oženiti njegovom sestrom i Zach je zamijetio da je izraz na licu mlađega muškarca kad ne slini nad Glynnis prilično sumoran. Sjetivši se utjehe koju je njemu donijelo Lilyno suosjećanje, uzdahnuo je i lagano lupnuo mlađeg muškarca po leđima. - Žao mi je zbog tvog rođaka. Mora da ti je teško palo kad si čuo što je učinio.

- Ne razumijem. Ako mu je tako silno trebao novac, zašto me nije jednostavno pitao? Dao bih mu ga.

- Nikad nije prekasno - upao mu je u riječ novi glas. - Uzet ću ga sad.

Naglo se okrenuvši, Zach se našao licem u lice s Richardom, koji je nečujno ušao kroz ulazna vrata i sad je stajao na drugome kraju predvorja, iza Glynnis. Sačmarica u njegovoj ruci bila je uperena ravno u njezinu glavu.

Led je curio niz Zachove vene, ali zadržao je ruke opušteno niz tijelo, a glas mu je bio blag i neprijeteći kad je iskoračio korak naprijed. - Mislim da to ne želiš učiniti, Richarde.

Mladi ga je muškarac pogledao kao da je lud. - Naravno da to ne želim učiniti! Nikad nisam želio da itko bude ozlijeđen! Plan je bio da se domognem novca i nestanem prije nego što se David vrati kući. - Bijesno je promatrao Zacha. - Ali onda si se ti morao pojaviti i sve zajebati.

Zach je širom odmaknuo ruke od tijela usrdno slegnuvši ramenima i još se malo približivši. - Mislio sam da je moja mlađa sestra ugrabljena. I ti bi, siguran sam, pomaknuo nebo i zemlju da je bila riječ o jednoj od tvojih sestara.

Richard je nepristojno progundao i pritisnuo cijev sačmarice o Glynnisinu čeljust. Oči su joj bile razrogačene od straha, ali Zach se ponosio njome; stajala je nijemo i nepomično usred situacije u kojoj bi se svakome oprostio napadaj histerije. Samo su joj se oči pomicale, lepršajući između njega i Davida.

- Nema šanse - zlobno se nacerio Richard. - Što se mene tiče, moje sestre može uzeti tko hoće. Jess je običan otirač, a Cass prava gadura.

- Koga ti nazivaš gadurom, ti obični ljigavi crvu? - strogo je upitala Cassidy izišavši iz salona. -Ja nisam podla lopuža koja krade od vlastite obi... - Zastala je kao ukopana tek što je iskoračila u predsoblje, kao da je naletjela ravno na nevidljivi štit, šokirano zureći u prizor koji ju je dočekao. - O moj Bože, Richarde - šapnula je netremice promatrajući brata. - što to, zaboga, radiš?

- Vрати se u salon - mirno je rekao Zach, udostojavši je tek letimičnim pogledom - i nastoj zadržati tetu nečim zabavljenu. Zadnje što želimo je da dođe ovamo i histerizira.

Cassidy je kimnula glavom, ali kad je oprezno koraknula unatrag, Richard je povikao: - Da se nisi maknula s mjesta! - Bijesno je pogledao Zacha. - Zar misliš da sam tako glup? Kao da ću joj dopustiti da ode negdje odakle može nazvati policiju.

- Tvoja je teta već nazvala šeriov ured, pa ako imaš imalo soli u glavi, nestat ćeš glavom bez obzira dok još možeš.

- Da, baš - prezirno je odgovorio mladić. - Probaj neku drugu foru.

- Istina je, Richarde - rekla je Cassidy. - Teta Maureen je bijesna na tebe. Rekla mi je da si ti taj koji je stalno potpirivao njezine strahove da će otmičar ubiti Davida ako Zach nazove policiju kao što je htio. Zato sad nije oklijevala pozvati ih po tebe.

- Dobro. - Nervozno je odmahnuo glavom prema sestri, čvršće uhvatio kundak sačmarice i pogledom prostrijelio Zacha. - Ako je tako, daj mi prokleti novac i nestajem.

- Čim pustiš Glynnis - umiješao se David. - Dat ću ti sve što želiš. Ali najprije je pusti.

Richard se okrenuo prema Davidu, ali svakih se nekoliko sekundi osvrtao kako ne bi izgubio Zacha iz vida. Prezirno je pogledao rođaka. - Uvijek si bio budala.

- Zašto? - upitao je David. - Zašto što nekoga volim i ne želim da bude ozlijeđena?

- Ne, nego zato što si takav jebeni Mali lord obilja. Ti si jednostavno gospodin Prokleta velikodušnost, nisi li?

Krajičkom oka, Zach je vidio da je Cassidy otvorila usta ne bi li prosvjedovala. Jedva zamjetno, odmahnuo je glavom i na njegovo veliko olakšanje, ona je odustala. Richardova je pozornost u tom trenutku bila prilično čvrsto usredotočena na njegovog rođaka i Zach je želio da tako i ostane, budući da je Richardo-vu zaokupljenost iskoristio kako bi se centimetar po centimetar što više približio.

- Da vidim jesam li shvatio - u nevjerici je rekao David. - Bijesan si na mene jer sam te pozvao da živiš s nama i dao ti dobro plaćen posao?

- Daj, molim te. Kao da si to učinio zbog dobrote srca. - Richardov smijeh bio je ogorčen. - Kakav si ti licemjer! Pozvao

si nas ovamo i dao mi posao zato što te rajca gospodariti nad svima nama i nikad nikome ne dopustiti da zaboravi kako si ti princ jebenog dvorca.

- To su gluposti!

- Vraga jesu. - Kao da je osjetio da mu se približava opasnost, ponovno se počeo okretati prema Zachu.

Lily, koja je stajala daleko od Davida, sad je istupila korak naprijed. - Znaš što, Richarde? Ti si razmaženo derište.

Okrenuo se i pogledao je. - O, ta ti je dobra. Tako kaže drolja. Jesam li ti dao dopuštenje da govoriš, plavušo? Što ti uopće radiš izvan kuhinje, zašto se petljaš u poslove boljih od sebe?

Hladnokrvno je dočekala njegov pogled. - Žao mi je što ću ti razbiti mjhurić, sinko, ali ja jedva imam ravne sebi, a kamoli boljega.

- Ma nemoj? - Njegov je pogled sporo kliznuo po njoj od glave do pete, zastajkujući na njezinim dojčkama. - Možda bih za taokinju trebao uzeti tebe, umjesto ove ovdje princezice. Te tvoje usne izgledaju kao da bi mogle isisati krom s kuke prikolice.

Ako je Zachov bijes ranije bio hladan, sad je bio usijan. Zakoračio je još onaj jedan korak koji ih je razdvajao i jednom rukom istrgnuo sačmaricu iz Richardove ruke, a drugom gurnuo sestru prema Davidu. - Sad me već počinješ ozbiljno nervirati, juniore - zarežao je i okrenuvši oružje u ruci, uperio ga u mladića. - Idi do ograde stubišta.

Richard nije poslušao naredbu dovoljno brzo da bi Zach bio zadovoljan, pa je Zach oštro mahnuo sačmaricom. - Hodaj! Ne želiš me iskušati u ovome trenutku, Ase, jer vjeruj mi, ne treba mi puno poticaja da ispraznim obje cijevi u tvoja koljena.

Richard je krenuo.

Zach nije ni trepnuo dok Richard nije došao do mjesta gdje je Zach želio. - Lily, daj mi, molim te, svoj remen.

Otkopčala je uski remen od svile i užeta i skinula ga sa struka, sekundu kasnije zamahnuvši njime da ga Zach vidi.

Zach joj je u zamjenu za remen dao sačmaricu. - Ovo je kočnica - rekao je, prelazeći prstom preko sigurnosne kočnice dok joj je dodavao oružje. - Puška je sad zakočena, ali moraš samo

gurnuti ovaj zasun i bit će spremna za pucanje. Raznesi mu jaja ravno u pakao ako samo ispusti krivi uzdah.

- O, vjeruj mi. - Pogledala je Richarda ravno u oči. - To neće biti problem.

Zach je nakrivio usta i podigao obrve na prijašnjeg ucjenjivača koji je užasno zurio u sačmaricu uperenu u njegovo me-đunožje. - Izgledaš malo zelen u licu, Richie. Kladim se da se sad kaješ zbog onih neotesanih seksualnih aluzija, ha? - Držeći se izvan Lilyne putanje, zavezao je Richardove ruke ornamen-talno izrezbaren stupić ograde stubišta. Zatim se uspravio i pogledao sestru, koju je Beaumont čvrsto držao u naručju. -Jesi li dobro?

- Sad jesam. - Čvrsto se privinula uz Davida, ali je Zachu uputila jedan od najsladnih osmijeha. - Hvala ti, Zachariah.

- Hej. - Slegnuo je ramenima. - Ti si ovdje bila glavna. Uostalom, bio je skupni pokušaj. Svi su pomogli.

- U tom slučaju, hvala vam svima. - Osmijehom obuhvativši i obje žene, priljubila je obraz uz Davidovo rame.

Zach je čuo škripu kotača po prilazu upravo u trenutku kad je gospođa Beaumont izišla iz salona.

- Stigao je šerif - rekla je. Pogledala je svog nećaka, okovanog uz ogradu Lilynim otmjenim, malim pojasom. - Dakle. – Prišla mu je i na trenutak je Zach pomislio da bi mogla ošamariti Richarda. Ali samo ga je odmjerila od glave do pete i rekla najhladnijim, najstaloženijim tonom koji je Zach dotad od nje čuo: - Ti nezahvalni mladiću. Nadam se da ćeš trunuti u zatvoru.

Richard je prezirno izvio usta. - Hvala ti, teto. Pretpostavljam daje izlišno zamoliti te da platiš jamčevinu, ha?

Tad ga je pogledala kao da će ga udariti. Podigla je ruku i bijesno zakoračila prema njemu.

Ali David je rekao, »mama«, i ona se okrenula i pogledala ga.

- Nije on toga vrijedan, ne rasipaj energiju. Dođi se upoznati s Glynnis. Već dugo želim da se moje dvije najdraže djevojke upoznaju.

Gospođa Beaumont se ponovno okrenula prema Richardu i dugo ga, nijemo promatrala. Zatim ga je nježno potapšala po

obrazu. - U pravu je, dragi. Ti nisi toga vrijedan. - Ne obazirući se na nemoćan gnjev koji je ispunio oči njezinoga nećaka, okrenula se za sto osamdeset stupnjeva i prišla mladome paru.

Trenutak kasnije, Zach je gledao kako gospođa B. miluje Glynnisinu tamnu kosu i guguće: - Ma zar nisi ti najljepša djevojka na svijetu?

Odmahujući glavom na njezinu pretjeranu emocionalnost prema djevojci za koju se tek nekoliko dana ranije nikako nije mogla sjetiti ni da postoji, otišao je otvoriti vrata šerifovim pomoćnicima.

Jessica se iznenađeno trgnula kad su se vrata njezinog dnevnog boravka najednom uz tresak otvorila. Podižući moker ručnik s očiju, pridigla se na lakat i provirila prema vratima spavaće sobe.

- Jess!

Srce joj je snažno zalupalo o rebra na zvuk Christopherovog glasa i morala se očeličiti da je ne obuzme onaj uobičajeni osjećaj slatke predaje kad je ušao u sobu i prišao krevetu.

Sjeo je na rub madraca i ispružio ruku kako bi joj dotaknuo šiške. - Ošišala si se. - Zatim je odmahnuo glavom, kao da ne može vjerovati da je spomenuo nešto tako nevažnoga. - Lily mi je rekla da ti je zlo.

Gospode, kako je zgodan. Silno se željela praviti da nije vidjela ono što je vidjela u Olga Cafeu. Ali, završila je s hinjenjem, jednostavno nije mogla tako nastaviti dalje i pogledati se u zrcalo. Odmaknula se od njegovog dodira. - Zlo mi je. Zlo mi je od ovoga braka.

- Molim? - Vidno je probljedio.

- Vidjela sam te, Christophere.

- Što si me vidjela? - Pogledao ju je zbunjenim zelenim očima. - Gdje? O čemu to govoriš?

- Nemoj se poigravati sa mnom, dobro? I nemoj izigravati nevinašce, od toga ti poželim iskopati oči. - Još se malo uspravila i odmaknula dok se ramenima nije naslonila na uzglavlje kreveta. Podigla je mali jastuk i pritisnula ga uz uz trbuh jer joj se povraćalo. Zatim je odlučno susrela njegov pogled. - Vidjela

sam te danas s onom ženom u Olga Cafeu, nakon što si mi izričito rekao da ćeš biti...

Nasmijao se.

Od svih reakcija koje je mogla očekivati, ovo nije bila jedna od njih, i ona je imala osjećaj da se nešto u njoj otrgnulo od svog temelja. Bacila je jastuk i teškom mukom otpuzala na suprotni kraj kreveta. Činilo joj se da u nutrini nasmrt krvari, ali neka bude prokleta ako ostane blizu njega i omogućiti mu da to gleda iz prvoga reda.

Međutim, prije nego što je skliznula s druge strana madraca, on je zaronio za njom i uhvatio je za rame. - Jess...

Godine koje je provela kao dobra djevojka, koja uvijek ostaje u pozadini i nikad ne podiže prašinu, otišle su u dim. Posve je izgubila nadzor i počela udarati, grebati, lamatati rukama. - Gubi se!

-Ne! - Silom ju je gurnuo leđima na krevet i otkotrljao se na nju kako bi je prikovao uz madrac. Uhvativši je za zapešća, čvrsto joj je pritisnuo ruke uz madrac iznad njihovih glava. Zatim se malo pridigao da bi je pogledao. - Isuse - šapnuo je, čvršće se smještajući na njoj. - Isuse, Jessie.

Prsa su joj se nadimala dok je pokušavala udahnuti dovoljno zraka da napuni pluća. Iz nje je iscurila sva želja za borbom i na njegov je pogled uzvratila otupjela. Njezini su osjećaji bili zamršeno klupko ljubavi prema njemu, mržnje, i želje da je milijun milja daleko od njega. - Pusti me.

-Ne mogu - promuklo je rekao. - To je jedino što jednostavno ne mogu učiniti.

Oči su joj se napunile suzama koje su joj se nijemo prelile preko obraza.

-Čovječe, nemoj to raditi. - Oslobodio joj je zapešća i pomilovao prstima obraze. - Molim te, dušo, ne plači. Nisam se smijao tebi, kunem se da nisam. Smijao sam se situaciji. - Usta su mu se ogorčeno nakosila. - A moraš priznati da je pomalo smiješna, na neki uvrnut, sjebani način.

Samo ga je netremice promatrala i on je nastavio. - Ne, doista, jest. Do svega je ovoga uopće došlo zato što sam znao da si već dugo nesretna i želio sam nešto učiniti glede toga.

- Pa si pomislio da ću se osjećati bolje ako ti budeš imao vezu s drugom ženom? - u nevjerici je upitala.

-Ja nemam vezu s drugom ženom, Jessie. Dobivam novi posao.

- Ti... - Osjećala je da otvara usta kao riba na suhom i naglo ih je zatvorila. Odmahnula je glavom ne bi li je razbistrila. Ali svejedno, jedino za što je bila sposobna bilo je glupo blejanje. - Molim?

- Žena s kojom si me vidjela je direktorica kadrovske službe u kompaniji StarTrek. Zove se Lynn Duncan. - Izdahnuo je. -Misliš li da ja ne shvaćam što se ovdje događa? Otkad sam prihvatio posao kod Davida, stvari između nas otišle su do vrha. Znam da ti vjeruješ da sam se zbog toga oženio tobom, ali ja sam zapravo prokleta dobar u svome poslu. Za ime Božje, tražen sam - korporacije redovito šalju svoje najbolje lovce na kadrove ne bi li me vrbovali. - Sa svakom riječju koju je izgovorio, njegove su se zlatne obrve sve više približavale jedna drugoj, dok se nisu silovito spojile iznad njegovoga nosa dok ju je bijesno promatrao.

Zatim kao da se pribrao i čelo mu se opustilo. - Ali mislio sam da ti želiš živjeti ovdje sa svojom obitelji pa sam prihvatio posao koji mi je David ponudio. Mislio sam da ću ti time ugoditi. - Odigao se na rukama kako bi se nadvio nad nju. Zatim je odmahnuo glavom i uzdahnuo. - Ali mislim da nisi bila istinski sretna od dana kad smo uselili u ovu kuću. - Otkotrljao se s nje i ustao.

Na minutu, jedina Jessicina misao bila je : *Nije druga žena! Nije druga žena!* Zatim se njezino čelo namrštilo i ona se okrenula na bok, gurnuvši jastučić ispod pazuha i podbočivši rukom glavu. -Jesi li ti bio imalo sretniji?

Slegnuo je ramenima. - Ne baš, ali mislio sam da činim što ti želiš.

Jessicino srce je zalupalo, od zbunjenosti, od nade. - Zašto mi ništa od ovoga nisi nikada ranije rekao?

- Ne znam. Možda sam se jednostavno nadao kako ćeš mi vjerovati bez da do smrti objašnjavam kakav sam.

- Kako to misliš, do smrti? Nikad mi nisi ni objasnio!

- Da, dobro, možda nisam. - Gurnuo je prste kroz kosu. - I to je bilo pogrešno od mene. Ali čitavog mog života, žene bi me pogledale i vidjele... moj izgled. Priznajem da to nije bio problem dok nisam upoznao tebe. Međutim, kad mi se učinilo da ti vidiš pravoga mene, shvatio sam da je mnogo uzbudljivije biti željen ne samo zbog lica ili čvrste guze.

- Ne možeš jednostavno izvući svoj izgled iz jednadžbe, Chri-stophere. Pet minuta nakon što smo se upoznali, znala sam da si ti mnogo, mnogo više nego samo božanstveni tip. Ali činjenica ostaje, ti jesi božanstven tip. A ja sam najdalje od božanstvenog što je moguće. Ja sam samo plašljiva žena prosječnog izgleda.

- Ti to mene zafrkavaš? Ti si tako lijepa, Jessie, izvana i iznutra. I nitko me ne može nasmijati kao ti. Nitko drugi u meni ne budi želju da budem bolji čovjek. - Oči su mu potamnjele. - Osim toga, imaš tako lijepe oči, i te duge noge, da se napalim toliko da se bojim kako ću izgubiti razum. Zaljubio sam se u tebe preko ušiju i mislio da ćemo zauvijek sretno živjeti.

Ali nisu. Iz nekog razloga, tek što se tinta na vjenčanom listu osušila, sve se počelo raspadati. - Sto se dogodilo? - upitala je.

Vratio se i pridružio joj se na krevetu, ispružio se licem prema njoj, u položaju koji je zrcalio njezin. - Sjećaš se kako smo razgovarali jedno s drugim u našem stančiću u Bellinghamu?

- Naravno. Nikad nam ne bi ponestalo tema.

- Pa, kad smo preselili ovamo, prestala si razgovarati sa mnom. Prestala si se smijati sa mnom.

- Zašto onda nikad nisi ništa rekao? Čini se da ti sad nije nikakav problem sve mi reći. Zašto to nisi učinio ranije?

- Zašto ti meni nikad nisi rekla svoje strahove?

U redu, promatrajući iz njegove perspektive, shvatila je da bi se situacija mogla protumačiti drugačije od onoga kakvom ju je ona oduvijek smatrala, i duboko je udahnula. - Bojala sam se - sporo je priznala. - Silno te volim, ali valjda nisam mogla vjerovati da bi i ti mene mogao voljeti zauzvat. Samo sam čekala da se spetljaš s jednom od onih božanstvenih žena koje ti se stalno nabacuju. - Pogledala ga je i najednom ju je ispunio osjećaj čuđenja. - Ali ti to nikad nećeš učiniti, zar ne?

- Dovraga, neću! - Ispružio je ruke i privukao je k sebi preko pokrivača koji ih je razdvajao. Ovio ju je rukama i čvrsto priljubio uz svoje tijelo, a na tjeme joj utisnuo poljubac. - Ti si najvažnija osoba u mom životu i pokušavao sam pronaći način natrag do tebe. Jebeno sam pokušavao, Jess. I to veoma dugo.

Raširila je dlanove o njegove grudi kako bi upila što više njegove topline i snage. Ali očajnički ga je željela zagrliti zauzvrat, pa je ubrzo podigla ruke kako bi ih ovila oko njegovog snažnog vrata. - Zašto mi barem nisi rekao da tražiš novi posao?

- Htio sam te iznenaditi. - Skrušeno se nasmijao. - Ne pitaj me zašto, ali tad mi se to činilo dobrom zamisli.

- Gospode, Christophe, toliko te volim. I strašna sam kukavica što se nisam više trudila. Samo... Uvijek sam se osjećala tako drugorazrednom, a takvu je sliku o sebi teško razbiti. Najprije smo čitav život pokušavali održati korak s Jonesima, a to je prilično bezizgledno kad jednostavno nemaš financijska sredstva za nadmetanje. Uz to, nikad nisam bila duša zabave, pa čak ni netko sa zanimljivim poslom. I ni u kom slučaju nisam lijepa kao Cassidy. - Progundao je u prosvjed i ona je čvršće ovila ruke oko njegovoga vrata. - Nisam. Ali ti si svejedno odabrao mene i neko sam se vrijeme osjećala kao božica. Onda, kad si naizgled skočio na Davidovu ponudu zaposlenja nekoliko mjeseci nakon vjenčanja, nisam znala što bih mislila. Ne ponosim se time da sam iz nesigurnosti posumnjala na najgore moguće objašnjenje. A još se manje ponosim time što sam, umjesto da te suočim sa svojim sumnjama, učinila što i uvijek, i povukla se u sebe.

- Ne znam, dušo, ali rekao bih da su tvoji dani povlačenja od-brojani. Prije nekoliko minuta, kad si prijetila da ćeš mi iskopati oči, izgledala si prilično žestoko.

Kutovi usana izvili su joj se u majušan osmijeh. - U zadnje vrijeme imam malo više samopouzdanja. I malo manje volje da svima ugodim - i mnogo sam manje pasivna.

Spustio je glavu i kratko je bez riječi promatrao. - Zbog Lily - najzad je rekao i trag tuge pojavio se u dubini njegovih zelenih očiju dok joj je namještao pramen novoošišane kose uz obraz. - Ovo je sitničavo, ali volio bih da sam bar za nešto mogao biti ja zaslužan.

-Lily mi je silno pomogla. Učinila je da se osjećam ljepšom naučivši me kako da postignem da izgledam dobro samoj sebi.

To mi daje samopouzdanje, Chris, jer se po prvi put u životu osjećam elegantno, a ne kao neka zapuštena, siromašna rođakinja. I dala mi je dar povjerenja u moj talent izrade prekrivača.

Ali to je ništa u usporedbi sa spoznajom da me ti voliš. - Zabacila je glavu kako bi ga pogledala u oči. - To je ništa u usporedbi sa spoznajom da si ti radio na tome da izazoveš promjenu u našem životu. To mora biti najveći podizač samopouzdanja. Daje mi osjećaj nepobjedivosti. Osjećaj da imam nadzor nad svojim životom. A ja to želim, Chris - želim zgrabiti svoj život objema rukama i malo ga protresti. Želim imati samopouzdanja i ne bojati se iskušati nove stvari.

Nacerio joj se. - Tad ćeš to i učiniti. A za početak, što kažeš da to novopronađeno samopouzdanje iskušaš u San Diegu?

- Zar je ondje tvoj novi posao?

- Odatle je stigla ova ponuda. Bio sam na nekoliko razgovora, ali ova mi se kompanija najviše svidjela. Čine mi se najetičnijima i jedini su koji nisu inzistirali kad sam im rekao da donošenje korporativnih tajni iz Davidove tvrtke nije dio paketa.

Radost je uzavrela u Jessicinim venama i, glasno se smijući, počela je gurati Christophera dok se nije otkotrljao na leđa, a ona legla na njega. Namjestila je ruke na njegove grudi, položila na njih bradu i pogledala svog supruga. Zatim mu se sanjarski nasmiješila. - San Diego zvuči savršeno.

21

šerif nije bio sretan gospođom Beaumont kad je saznao da ga hotimice nije pozvala dok stvari nisu dosegle vrhunac. Ali, ona ista žena koja je provela velik dio vremena u histeričnim napadajima, Lily je sa zanimanjem zamijetila, sad je dočekala osudu policajca s krajnjom smirenošću. Gospođa B. je očito bila preušićena Davidovim i Glynnisinim sigurnim povratkom pa nije marila odobrava li šerif njezine postupke ili ne. A kad je on svoj bijes usmjerio na Zacha, preuzela je punu odgovornost, jasno dajući do znanja da je postupila suprotno Zachovom savjetu.

Lily je opčarano promatrala odvijanje ove male drame, ali s vremenom se povukla i otišla u kuhinju pripremiti okašnjeli ručak. Smiješno je, međutim, razmišljala je, kako se ljudi u nekim prilikama iskažu, a u drugima posve raspadnu.

Malo kasnije, odnijela je ručak u blagovaonicu. Prolazeći pokraj salona, bacila je pogled i opazila da, iako je šerif otišao s Richardom, ostali su se svi okupili i zauzeli svoja mjesta, pa se cjelokupan broj ljudi u kući povećao. Jessica je, vidno bolje, sišla s Christopherom, a stigli su i Zachovi prijatelji. Brzo prebrojavši okupljene, Lily je odložila pladanj na bife u blagovaonici i vratila se u kuhinju. Međutim, nedugo zatim, ponovno se vratila s dodatnim porcijama. Ako je u nečemu bila posebno dobra, tad je to bilo pobrinuti se da uvijek ima dovoljno hrane.

Mora da ju je Zach uočio pri drugom odlasku u blagovaonicu jer je najednom izviknuo: - Hej, pogledajte! Stiže juha! Treba li ti pomoći, slatkice?

Čitava bučna skupina izišla je iz salona i najednom je blagovaonica oživjela glasovima i smijehom. Uputivši joj budalast osmijeh, John Miglionni je uzeo pladanj iz njezinih ruku. Jessica

joj je pomogla da postavi stol. Lily se tek uspravila nakon što je postavila srebrni jedaći pribor i na zadnje mjesto za stolom, kad joj je prišao visoki plavokosi muškarac s tamnim očima i još tamnijim obrvama, ruku pod ruku s vitkom ženom blistavocr-ne kose i bijele kože. Predstavio ih je kao Coopera i Veroniku Blackstock i pomno je odmjerio. Njegove smeđe oči iskrile su inteligencijom; no, prve riječi koje je izgovorio nisu.

- Opa! - dahnuo je. - A znaš i kuhati?

- Hej, upravo to sam i ja rekao kad sam je prvi put vidio - pridružio im se John. - Barem ovaj prvi dio. Nisam znao za kuhanje. - Nacerio se Lily. - Takvi smo mi marinci - objasnio je. - I to je kompliment.

Preplavljena naglim valom testosterona, Lily je samo trepnu-la na riječi dvojice muškaraca, a Veronica je laktom gurnula supruga. - Kad spremiš jezik natrag u usta, ne postoji li još nešto što bi želio reći Lily?

-Ha?

- Na primjer, koliko ti je bilo žao što si je jutros prisilio da izvuče Zacha iz kreveta?

Zurio je u nju kao da je luda. - Zašto bih to rekao? Morali smo isplanirati stvari, Ronnie, a Zach bi bio nesretan mali ka-uboj da sam ga pustio da to prespava zbog male kvržice na glavi. - Okrenuo se prijatelju koji im se nasmiješeno približavao s ukradenim komadićem kruha među zubima kao kubanskom cigarom. - Ne bi li, kompa?

- K vragu, bih.

- Da pogodim - suho je rekla Lily. - I to je nešto tipično za marince.

- A-ha - promrljala je Ronnie i dvije su se žene nasmijale.

Coop je skrenuo pogled s njih i obratio se prijateljima. - Žene - rekao je odmahujući glavom.

Raketa je mudro kimnuo glavom. - Prava tajna.

- Nije li to istina? - Ovivši ruku oko Lilynog ramena, Zach ju je privio uz svoj bok odmičući stolac od stola. Kimnuo je glavom prijateljima dok ju je smještao za stol. -Jednostavno ih ne možeš razumjeti.

Tijekom cijeloga ručka, Zach je zadirkivao Glynnis. Izmjenjivao je duhovite uvrede sa svojim prijateljima marincima i bio šarmantan sa svim nazočnim ženama. I smijao se. Toliko se smijao da su se i svi drugi za stolom smijali, od puke radosti kojom je njegov smijeh odzvanjao.

Lily je jedva uspijevala otrgnuti pogled od njega. Nikad ga nije vidjela ovakvoga. Iskreno je vjerovala da razumije dubinu njegovog jada zbog Glynnisine otmice, ali mora da je ono što je ona vidjela bio poslovičan vrh ledenoga brijega jer ovaj muškarac za stolom, ovaj razigrani muškarac zabačene glave, sretan sa čitavim svijetom, bio je jedan posve novi Zachariah. Zachariah koji ju je očarao.

I ne samo nju, ubrzo je otkrila. Nakon ručka, dok je pospremala stol, Cassidy je krenula u napad i počela očijukati kao luda.

Na Lilyno gađenje, Zachu to kao da uopće nije smetalo. Zapravo, ne samo da je ničime nije obeshrabrio, nego se smijao i očijukao zauzvrat. Škrgućuci zubima i gajeći žarku želju da određenoj brinuti iščupa svaku dlaku iz glave, podigla je pladanj i uputila se prema vratima, najednom se osjećajući od glave do pete kao obična sudopera kakvom ju je nazvao Richard. Sa svakim novim korakom, sve je više žalila samu sebe. K vrapcu, činilo se da ju je danas poslijepodne napustila čak i Jessica. Lily je uočila kako se ona i Christopher penju stubama kao da se oglasila uzbuna za požar, a samo oni znaju gdje je jedini aparat za gašenje. Osjećajući se posve napuštenom, bokom je gurnula vrata blagovaonice ne bi li ih otvorila.

- Evo. Daj da ti pomognem s time. Lily je okrenula glavu i ugledala Veroniku koja je ispružila ruku preko Lily nog ramena i pridržala joj vrata otvorenima.

- Hvala.

- Da ja donesem drugi pladanj?

- Oh, molim te. To bi bilo sjajno. Veronica je pošla za njom hodnikom do kuhinje. - Ručak je bio fenomenalan.

Raspoloženje joj se malo popravilo i Lily se nasmiješila Veroniki. - Drago mi je da si uživala u njemu. Iako, napravila sam ga na brzinu pa se bojim da nije bio ništa posebnoga.

- Ako je tako, tad bih ja svakako voljela okusiti tvoj »poseban« ručak, jer ovaj mi je bio fantastičan. - Odložila je pladanj na pult i spretno ga ispraznila. Zastavši s bočicom za ocat u ruci, pogledala je Lily koja je punila perilicu za posude. - Zach kaže da si šefica kuhinje jedne korporativne jahte. To mora da je uzbudljivo.

- Obično je veoma zabavno - suglasila se Lily. - A povremeno, prava muka - ovisno o gostima, i u manjoj mjeri, o vremenu.

Veronica je kimnula glavom. - Ponekad je teško raditi s ljudima.

- Da. Oni ti definitivno mogu uljepšati ili upropastiti dan. A budući da su skupine koje vozimo uglavnom sačinjene od muškaraca, biti jedina žena na brodu zna biti neobično.

- Upucavaju ti se?

- Posada ne. Nas je samo troje: kapetan, prvi časnik i ja - a Jack i Ben uvijek su bili isključivo profesionalni u svom odnosu prema meni. Ali svako toliko, doživim poneku neugodnost s gostom. Uglavnom su svi u redu - obično dostojanstveno prihvate ne kao odgovor. Samo se jednom to pretvorilo u pravi problem. E, to je bilo jedno od ne baš zabavnih putovanja.

- Dakle, osim što si na brodu, kako se posao šefice kuhinje na jahti razlikuje od posla šefa kuhinje u restoranu?

- Mnogo je intimniji. - Smjestivši i zadnju čašu na gornju policu u perilici, dodala je sredstvo za pranje posuda, zatvorila vrata perilice i uključila je. Kad je stroj tiho zabrujao, okrenula se i bokom oslonila na pult, pozornost u cijelosti posvetivši Veroniki. - U restoranu se gosti zadrže možda tri sata i glavni kuhar tek rijetko izlazi i upoznaje se s njima. Na jahti smo osuđeni jedni na druge od tri do tjedan dana. I ja sam ondje Katica za sve. U restoranu bih imala kuharske pomoćnike i konobare, ali Argosy je mala lađa i prostor za spavanje je ograničen, tako da se, osim u rijetkim prigodama, za sve moram pobrinuti sama. Ja planiram jelovnike i nabavljam namirnice. Zatim sve priprelim, skuham, poslužim i očistim. - Nehajno je odmahнула rukom. - Ali dosta o meni. Čime se ti baviš?

Tek što joj je Veronica krenula odgovoriti na to pitanje, Coop je provirio glavom u kuhinju. - Tu si - rekao je, milo

promatrajući suprugu. Svrnuo je pogled s nje i usmjerio ga na Lily. - Smijem li je nakratko posuditi? Glynnis želi provesti malo vremena s njom. Želi je malo bolje upoznati prije nego što budemo morali krenuti. - Uputio joj je vragolasti osmijeh. - Mislim da se želi uvjeriti da je Ronnie dovoljno dobra za mene.

- U tom slučaju, svakako je posudi. - Lily se nasmiješila Veroniki. - Hvala ti na pomoći.

- Hvala tebi na ručku.

- Da, bio je super - dodao je Coop. - Ronnie mi kaže da je moj raniji kompliment bio - kako si ono rekla, slatkice? - »nespretna šovinistička bljezgarija«? Stoga povlačim onaj dio o tvom izgledu. Ali još uvijek si vraški dobra kuharica.

Pogledala je Veroniku i obje su se nasmijale. Coop je dobrodušno slegnuo ramenima. - Opet nisam rekao kako treba, zar ne?

- Bio si blizu - odgovorila je Lily. -I hvala ti. Cijenim tvoj kompliment. Samo bih voljela da se možete zadržati dovoljno dugo da vam pripremim obrok koji bi bio uistinu vrijedan ovakvih pohvala.

Coopove tamne obrve podigle su se prema plavoj kosi. -Znam kako ćemo. Neka te Ponoć dovede k nama na vašem povratku u Kaliforniju pa ćeš to tad učiniti. Mi ćemo nabaviti namirnice, ako ti budeš kuhala.

-Dogovoreno. - Ali kad je Lily razmislila o tome nakon što su Coop i Veronica otišli, ponovno je potonula u samosažaljenje. Zach u susjednoj prostoriji očajuje s Cassidy, dok ona ovdje u kuhinji glumi Pepeljugu bez princa. Što to govori o njegovoj želji za odnosom s njom koji bi uključivao spontane posjete njegovim prijateljima?

Ne baš mnogo.

Frustraciju je iskaljivala žicom za ribanje na prljavoj, masnoj tavi, kad su se dvije snažne ruke iznenada ovile oko njezinoga struka i tople usne utisnule poljubac na njezin vrat. Preplašeno je vrisnula i poskočila.

-Hej, slatkice - promrljao je Zach, savijajući koljena i priljubljujući se uz njezina leđa. - Hoćeš li skoro biti gotova s kuhinjskim dužnostima?

- Što se to tebe tiče? - Pogrbila je ramena, maknuvši njegove usne s osjetljive točke na svome vratu. - Zadnji put kad sam pogledala, djelovao si itekako zadovoljan što si zabavljen nečim drugim.

Ukočio se i ona je na trenutak pomislila da će se povući. Ali prije nego što je odlučila bi li njegovo povlačenje pozdravila ili zbog njega požalila, oteo mu se tihi uzdah i spustio je bradu na njezino rame. - Misliš na Cassidy, zar ne? Slušaj, ja sam, ovaj, žao mi je zbog toga. Danas mi se učinilo da možda nije tako loša kao što bi voljela da mislimo, a kako sam sretan kao ptičica, kad je počela očijukati, jednostavno sam prihvatio igru. Dođi. - Čvršće ju je obgrlio i zamigoljio zdjelicom o njezinu stražnjicu. - Nemoj se ljutiti na mene, molim te. Predobro se osjećam.

Budući da je i sama u Cassidy zamijetila taj tračak ljudskosti i da je i sama bila silno zaljubljena u tu Zachovu živahnu stranu, opustila je napeta ramena. - Hm. - Oslonila se na njega. - Lijepo te je osjetiti.

Zadovoljno je promrmljao i nastavio njuškati njezin vrat. -Uvijek tako lijepo mirišeš - promrmljao je, ljubeći je uz rub vrata. - Kao kolačići od limuna ili nešto takvoga. Poželim te cijelu pojesti.

Ubacila je žicu za ribanje u tavu i posegnula za krpom kojom će obrisati ruke. Dok je ona bila zauzeta time, on je otkopčao pojas koji joj je vraćen kad je Richard predan šerifu, i spustio ga na pod. Zatim su se njegove ruke uspele ispod pulovera preko njezinih rebara. Sekundu kasnije, toplim je prstima obuhvatio njezine dojke.

-Oh! - ispustila je kuhinjsku krpu, podigla ruke i spojila ih iza njegovoga vrata, čime je svoje dojke još jače pritisnula o grubu kožu na njegovim rukama.

Naglo je udahnuo. - Koje je boje grudnjak koji si danas odjenula? - Glas mu je bio promukao šapat. - Uvijek imaš super donje rublje.

- Ružičaste. Ili možda brončane. Gospode, ne sjećam se. - Nevoljko se odmaknula od njega i okrenula u njegovom naručju.

- Mogli bismo provjeriti. - Ruke su joj poletjele na rub pulovera.

Zacha su dlanovi svrbjeli dok je promatrao kako meka tkanina centimetar po centimetar klizi uz njezinu kožu, izlažući pogledu najprije Lilyn glatki, uski struk, zatim zaobljenu donju stranu dojki prekrivenu nekim paučinastim, tankim, prozirnim materijalom. - Plave - promuklo je rekao. - S nečim zelenim.

- S vezom. - Koji je nestao iz vida kad je naglo spustila pulover.

- Hej - prosvjedovao je. - To je poznato kao negativni napredak.

- Možda, ali je to jedini napredak koji ćeš ti vidjeti, frajeru. Jer ako misliš da ću se razodjenuti nasred kuhinje, grdno se varaš.

Osvrnuo se oko sebe. - Oh. Da. U pravu si. - Sagnuo se kako bi je ponovno poljubio i bio je zadovoljan kad je, podigavši glavu kako bi je promotrio, iza njezinih teških vjeđa u njenim očima opazio uzbuđenje. Kažiprstom je utrljao kapljicu u njezinu meku donju usnu. - Želiš li poći gore sa mnom?

Još uvijek teških vjeđa, sneno mu se nasmiješila i kimnula glavom.

Isprepleo je prste s njezinima i odmaknuo se. Na trenutak, pozornost mu je privukla njezina ruka u njegovoj. Gotovo je išče-znula u njegovom stisku i on se zadivio kolika sposobnost se krije u nečem tako nježnom i krhkom. Zatim je još jače stisnuo njezinu ruku i krenuo prema vratima odlučno je vodeći za sobom.

Međutim, prije nego što su uspjeli pobjeći, vrata su se naglo otvorila i u kuhinju je uplesala Glynnis. Naglo je zastala na nekoliko koraka od njih i nekoliko trenutaka upitno ih promatrala. Pogled joj se spustio na njihove spojene ruke.

Zach se borio protiv osjećajem krivnje izazvanog poriva da oslobodi svoju ruku. K vragu, pa smije imati ljubav... odnosno, seksualni život i ne mora se zbog njega opravdavati sestri. Mirno je pogledao sestru i upitno izvio obrve.

Njezine iskrivljene usne podsjetile su ga na mačku s kanarincem, ali nije rekla ni riječ o Lilynoj ruci u njegovoj, niti je išta pitala. Umjesto toga, samo ga je promatrala. - Coop, Ronnie i Raketa se spremaju za odlazak. Dođi se oprostiti s njima.

Radije bi otišao gore u sobu s Lily, ali sve u svemu osjećao se predobro da bi rogoborio zbog prekida nečega što nije ni smio započinjati. Pokušaj da se iskrade u kući punoj ljudi - od kojih su velik dio bili njegovi prijatelji - nije bio njegov najpametniji

potez. Osim toga, nacerio se Lily. Neće zbog toga propustiti priliku. Samo odgađa proslavu na svoj najdraži način.

Ispustio je Lilynu ruku, ali ju je zamolio da pođe s njima, i pošao za sestrom natrag u predsoblje, u kojemu je zatekao svoje prijatelje u razgovoru s Davidom uz ulazna vrata. Okrenuli su se na njihov dolazak i Coop se nasmiješio Glynnie.

-Vidim da si ga pronašla.

-Jesam, ali nešto se s njim događa, Coop. Nakon ručka sam ga vidjela da očijuka s Davidovom rođakinjom. A maloprije sam ga zatekla u kuhinji kako se drži za ruku s Lily. - Pogledala je Zacha i odmahнула glavom.

- Mislim da te nikad nisam vidjela da očijukaš s jednom ženom, a kamoli dvije. A za tipa koji je većinu vremena gospodin Mrzovoljko, danas si zastrašujuće dobre volje.

-Da, Zach - suglasio se John. - Morat ćeš nešto poduzeti glede tog svog dobrog raspoloženja. Plašiš nas.

Usred smijeha, prosvjedovala je Ronnie: - Hej, to nije pošteno. Zach je sa mnom uvijek bio ležeran.

- Reci im, dušo - rekao je Zach, hineći uvrijeđenu nedužnost. - Zašto, pa ja sam naširoko poznat po svom veselom raspoloženju. Pitajte Lily.

- Ti ga smiješ zvati gospodin Mrzovoljko? - upitala je Lily njegovu sestru. - Vau. Mora da je to zato što ste u rodu. Mene je natjerao da ga zovem Stožerni narednik Mrzovoljko.

- Hej!

- Ali, daj, Glynnis - nastavila je, spretno se izmaknuvši prstima kojima je trznuo prema njezinoj stražnjici. Odajmo priznanje kome treba. Ako ti se danas njegovo ponašanje čini neobičnim, ti si ta koja za to mora preuzeti odgovornost. Jer tvoj je siguran povratak ono zbog čega je danas - kako si ono maloprije rekao, Zach? Sretan kao ribica?

- Kao ptičica.

- Da, tako je, sretan kao ptičica. - Uputila mu je tako sjajan osmijeh da mu se srce umalo zaustavilo u grudima. Zatim se ponovno okrenula prema njegovoj sestri. - Izvan sebe je od sreće što si se vratila.

-Znam. - Nacerivši se, Glynnis se bacila u njegovo naručje i zaplesala s njime po predsoblju. Zaustavila se, zbacila glavu kako bi ga pogledala u oči i uskliknula: -Ja imam moć!

Imala je, ali je on zakolutao očima hineći gnušanje. - Moć, da ne bi - rekao je. Otplesao je s njom još nekoliko koraka po predsoblju, a zatim se naglo zaustavio i teatralno je nagnuo. Naglo ju je ponovno privio uz grudi, zavrteo brzim okretima do Davida i ondje je pustio. - Tvoja je, prijatelju.

-Hvala. - David ju je privinuo uz sebe. - Uzet ću je. - Par je izmijenio zaljubljene, ozarene poglede.

Gurnuvši ruke u džepove, Zach je prišao prijateljima. - Tek ste došli. Jeste li sigurni da morate tako brzo otići?

Veronica je kimnula glavom. - Obećala sam svojoj nećakinji Lizzy da ću joj sašiti kostim za proljetnu predstavu u školi, a kad smo otišli, bio je tek napola dovršen.

- Uostalom, u motelu smo mogli dobiti sobu samo za jednu noć - dodao je Coop. - A ovdje vikendom slobodne sobe ne čekaju iza ugla.

- Mogli bi kampirati, državni park je sasvim pristojan.

Coop je prezirno progundao. - Ronnina zamisao o neudobnosti jest hotel bez posluge u sobu. Nema šanse da je nagovorim na kampiranje u prirodi.

Lily se ozarila odobravajući. - Zнала sam da postoji razlog zašto mi se sviđaš, Veronica. Ne mogu shvatiti zašto bi itko želio spavati u prašini i obavljati sve one zadatke koje obavlja i kod kuće, ali bez ijedne blagodati. - Ispružila joj je ruku. - Baš mi je drago da smo se upoznale. Žao mi je samo što nismo imale više vremena da produbimo poznanstvo.

-Rekao sam ti - rekao je Coop. - Na povratku kući, dođite i ostanite neko vrijeme s nama.

Sa svima se rukovala i dodirnula Zachovu podlakticu. - Pustit ću te da se oprostiš s prijateljima. - Ali još im se jednom prijateljski nasmiješila. - Sretan put.

Zach je pratio pogledom ljuljuškanje njezinih bokova dok se udaljavala. Kad se okrenuo, vidio je da ga Coop promatra.

- Ne puštaj je - savjetovao mu je prijatelj.

Iznenadena je pogledao Coopa. - Opa, prijatelju, pogrešno si shvatio. Mi nismo...

- Kažem ti, Zach. Ovoj ženskoj po čitavome tijelu piše »materijal za zadržati«.

- Ali, hej - razdragano se umiješao John - ako je ne želiš, samo reci. Rado ću je preuzeti.

Naglo je podigao glavu. - Samo preko mene mrtvoga, kompa.

Njegovi su se prijatelji nasmijali kao da je time to pitanje riješeno, a Zach je samo slegnuo ramenima, ne želeći upropastiti dobroćudno raspoloženje raspravom.

Ali kasnije te noći, kad je bio napaljen i pohotan i nekoliko sekundi od vođenja ljubavi s Lily, nakratko je razmislio o tvrdnjama svog prijatelja.

I upitao se ima li u njima istine.

Istresao je kondom iz kutije koju mu je kupila kad je zamijetio veličinu kondoma na bočnoj strani kutije. - Što je ovo? - upitao je hineći zgražanje dok je otvarao paketić. Otkotrljao se na bok i podbočio glavu rukom kako bi je pogledao. - Zar nije bilo Magnum ekstra velikih?

Zakolutala je očima. - Daj, molim te. Znaš li da prosječni kondom ima kapacitet rastezanja od otprilike tri litre? Negdje sam to pročitala. - Uzela je kondom iz njegove ruke, gurnula Zacha na leđa i sagnula se kako bi odmotala kondom niz njegov penis, dok ga spretnim prstima nije do kraja navukla. Čvrsto ga je držala s obje ruke i utisnula poljubac u vršak kondoma, a zatim podigla pogled uz lagani osmijeh. - Znači, ukoliko nisi slon Eddie i njegov čudesni privjesak, veličina je uglavnom marketinški trik.

Nikad nije upoznao ženu koja ga je mogla nasmijati i istodobno zagrijati krv u njegovim žilama do te mjere da proključa od čiste, nepatvorene požude. I dok ju je promatrao kako prebacuje nogu preko njegovih bokova i osjetio kako se polako spušta, ah, slatki Isuse, spušta na njega, dok se njegov veliki, tvrdi penis nije našao smješten duboko u njezinim vrelin, čvrstim dubinama, morao je priznati da Cooper ima pravo.

Doista je na njoj posvuda pisalo » za zadržati«.

Zach je kroz prozor zrakoplova kao u magli promatrao bljeskove munje. Oči su ga peckale od umora, a tijelo boljelo od sjedenja. Glynnie mu je ležala u krilu, s rukama mlohavo ovješanim uz tijelo i glavom naslonjenom na njegove grudi. Iz grla bi joj se povremeno otelo tiho hrkanje. Nepodnošljivo je vonjala, ali budući da on nije želio riskirati da je probudi mijenjajući joj pelenu, nije se obazirao na to. Putovali su već trideset i četiri sata, zaustavljajući se na pet postaja i mijenjajući zrakoplov četiri puta i ona je većinu tog vremena bila budna i uglavnom cendrava. Neprekidno je plakala dok su čekali u Atlanti, a kad je najzad zadrijemala na ovoj zadnjoj etapi putovanja, on je već bio u velikome iskušenju da i sam ozbiljno zarida.

Ali njemu je bilo naloženo biti muškarac i paziti na sestru pa je taj poriv potisnuo. Međutim, sad kad nakratko nije morao stalno biti budan i oprezan, želja da popusti osjećajima najednom ga je preplavila i jača nego ranije. Zaškrgutao je zubima, brzo zatreptao i zagledao se kroz prozor u oluju koja je tresla zrakoplov.

Svejedno, kao da nije mogao isključiti mozak. Niti se prestati pitati što je to što s njime toliko nije u redu da ga njegovi vlastiti roditelji ne žele. U svakome selu raznih plemena u kojemu su živjeli tijekom godina, vidio je dokaze ljubavi plemenskih članova prema njihovoj djeci. Nalazila se u glasovima i očima starijih. Nalazila se čak i u njihovim najježnijim dodirima. Zašto njemu njegovi roditelji ne bi razbarušili kosu kad bi prolazio pokraj njih? Zašto ga otac nikad nije podigao na ramena? Zašto ga je majka tek rijetko privijala uz sebe?

Oslonivši obraz na staklo prozorčića, zaključio je da zacijelo nešto s njime nije u redu. I evo, sad su ga otpremili posvemašnjim neznancima kakvima su mu baka i djed bili, na drugi kontinent na kojemu neće trebati vještine preživljavanja kakve je imao u divljini.

Ali, naučit će. Uspravio se na sjedalu. Neće se smiriti dok to novo, neobično mjesto ne upozna jednako kao afričke visoravni. Zureći u oluju, čvrsto je stisnuo vilicu i zakleo se da, iako ne može upravljati djelima drugih i načinom na koji njega doživljavaju, još uvijek ima moć nad druge dvije stvari. Može i pazit će na Glynnie dok ne bude siguran da će ona biti dobro. I može se brinuti za sebe. Glede bake i djeda - no dobro, k vragu i oni. Dosta mu je zabrinutosti hoće li im se svidjeti ili neće. Od ovog trenutka nadalje, više neće mariti što tko osjeća prema njemu, više neće čeznuti za stvarima koje ne može imati - kao što je ljubav.

Jebi ti to. Nitko mu ne treba.

Zach se prenuo iz sna i namrštio zureći u sjenovite obrise pokućstva u sobi. Sranje. Što je to s njim da u zadnje vrijeme toliko sanja? Rasrdeno se okrenuo na drugu stranu i naletio na Li-lynu raskošno zaobljenu stražnjicu. Promrljala je prosvjedujući, ali je brzo domigoljila guzom tik uz njegov trbuh i priljubila se uz njega. Zagrlio ju je rukom oko struka. Zarinuo je lice u njezinu kosu i udahnuo njezin miris.

Bio je neobično utješan - ako si sklon takvim stvarima, a on to nije. Nikad se nije isplatilo previše angažirati i ova je poplava snova očito poziv na buđenje, podsjetnik na prazninu koju je kao mladić previše godina osjećao. Oni su upozorenje da bi se lako mogao ponovno tako osjećati, dopusti li da se situacija s oblom malom plavušom koja se ugnijezdila uz njega otme nadzoru.

Strava na pomisao da bi mogao izgubiti sestru stvorila je brzu prisnost s Lily, sličnu onoj kakvu je iskusio kao vojnik u borbi. Sad kad se pokazalo da je Glynnisina otmica bila samo lažna uzbuna, osjećao se gotovo lakoumno od olakšanja. Ali to ne znači da bi trebao uskočiti u ozbiljniju vezu s Lily. Ona je po svemu bila žena koju treba zadržati, kako je rekao Coop. Samo, Zach neće biti taj koji će je zadržati. Lily zaslužuje mnogo bolje nego biti tako zakinjuta. Ljubav, barem ona romantična, nikad nije bila dio njegovoga bića.

Jedine veze koje je ikad imao, a koje su trajale duže od tjedan ili dva, bile su s Glynnie i marincima. Budimo iskreni, osim

Johna i Coopa, čak su i njegova braća po oružju ulazila i izlazila u njegov život. On jednostavno nema ono od čega su satkane čvrste veze.

Ali kad je Lily u snu zadovoljno uzdahnula, Zachova se ruka automatski čvršće ovila oko njezinoga struka i privinula je još bliže k sebi. Nestrpljivo je izdahnuo. Ah, k vragu. Zašto izmišlja probleme gdje ih nema?

Nije nadaren za veze, pa što onda? Velika stvar - nije sve svima namijenjeno. Ali to ne znači da nema pravo na malu avanturu. Lily i on su odrasli ljudi, znaju kako će to završiti. Njih dvoje dijele posve svjestan odnos uzajamnog pomaganja. Činjenica da on nije stalan prešutno se podrazumijeva.

Iako, time ne želi reći da mu nije stalo do nje. Jer, stalo mu je - na vlastito čuđenje, shvatio je da mu je poprilično stalo. Na neki su način, od svih ludih, nevjerojatnih stvari, završili kao prijatelji. Ali, samo su to, dvoje dobrih prijatelja koji se žele malo zabaviti dok mogu.

Sad kad je to na vlastito zadovoljstvo razriješio, još se čvršće ovio oko Lily i uzdahnuo od zadovoljstva što je drži u naručju. Zatim je, ne misleći ni na što drugo, dopustio snu da ga ponovno usisa u svoje dubine.

Sve će ispasti dobro, maglovito je pomislio tik prije nego što je utonuo u san. Jedino kad bi se stvari između njih mogle zajebati, bilo bi kad bi jedno od njih učinilo nešto glupo kao što je zaljubiti se.

A, mala je vjerojatnost da se to dogodi. On to neće dopustiti. Pokaže li njihov odnos ikada znakove da postaje preozbiljan, on će učiniti ono što je najbolje za njih oboje i prekinuti ga. K vragu, velika je vjerojatnost da će to Lily učiniti umjesto njega, ne bude li dovoljno brz i sam to učini.

Jer, ako postoji išta na što može računati, tad je to činjenica da se praktična, trezvena Lily neće prepustiti budalastim, romantičnim maštarijama glede njega.

Trezvenost je bilo zadnje što je Lily osjećala naredne večeri dok je za domaćinom Compass Rooma hodala kroz najot-mjeniju blagovaonicu Rosario Resorta. Kao da se nije mogla prestati smješkati i kad se osvrnula preko ramena i uhvatila Zachov pogled na svojim ljuljuškavim bokovima, još se šire nasmiješila. Kad se njegov pogled podigao i susreo s njezinim, izvila je obrvu ne bi li mu dala do znanja da je zamijetila njegov pogled, a zatim se naglo pribrala kad se domaćin zaustavio za stolom uz prozor s pogledom na zaljev i odmaknuo stolac od stola. Zahvalila mu je dok je sjedala i gotovo u istome dahu ga izbacila iz misli naginjući se prema muškarcu s kojime je izišla, a koji je i sam sjedao sučelice njoj za stolom prekrivenim lanenim stolnjakom. Muškarac s kojim je izišla. Kotrljala je tu pomisao po glavi, zbunjena sve do samoga vrha svojih šiljastih cipela tankih, visokih potpetica da se Zach pomučio dogovoriti ovu večer za njih. Odgurnula je podmetač i tanjur ispred sebe i nagnula se prema njemu. Inače bi bila veoma radoznala provjeriti svaku pojedinost u restoranu, umjetnički presavijenih lanenih ubrusa do načina na koji se kreće kroz prostoriju. Ali danas joj njezini profesionalni ciljevi nisu bili prvi na pameti i promatrala je Zachovo glatko obrijano, ozbiljno lice. - Ovo je tako lijepo - sretno je uzdahnula.

- Da, Jessica je bila sigurna da će ti se svidjeti.

- O, da, naravno. I restoran također. - Položila je bradu na dlan i lakat na stol i sanjivo se zagledala onkraj vazice sa svježim žutim ružinim pupoljcima u muškarca koji je visok i uspravan sjedio s druge strane stola. - Ali ja sam mislila na ovo. - Pokazala je na njih dvoje. - Ti i ja - na pravom pravcatom izlasku. Nekako, kao da smo u ovome odnosu krenuli straga.

Licem mu je preletjeo izraz koji bi ona na svakom drugom muškarcu nazvala strahom. Ali, njegovo se lice jednako brzo razvedrilo, a budući da nije bio tip koji paničari bez obzira na razlog - a još manje to pokazuje - zaključila je da je vjerojatno bila riječ o igri svjetla majušne svjetiljke pokraj ruža. Taj njezin zaključak kao da je potvrdilo nehajno slijeganje njegovih ramena.

-Kuhaš sve u šesnaest i sama brineš o obrocima otkad smo stigli ovamo. - Uputio joj je osmijeh blistavih bijelih zubi. - A sad kad je ljubljani David vraćen na prijestolje, i Ernestine, karika koja je nedostajala, vratila se u kuhinju pa sam pomislio da si zaslužila stanku. Dosad si ti posluživala sve druge. Sad, za promjenu, neka netko drugi poslužuje tebe.

Dakle, nije riječ o poeziji. Nema veze. Riječ je o autokrat-sko-zaštitničkom ponašanju kakvo je obično čuvao za Glynnis, o njegovome stavu *brinem za ono koje moje*, i ona mu se vragolasto nasmiješila. - Slažem se.

Udobno se *naslonio* i pogledao je, očima lutajući do naznake dekoltea koji se naslućivao iznad izreza njezine haljine, prije nego što ih je podigao i susreo njezine. Lijeno joj se i puteno nasmiješio i kad je osjetila kako njegovo veliko stopalo nadire na njezino područje ispod stola, spretno je otkopčala vezicu oko gležnja desne noge, skinula cipelu i pomilovala ga nožnim prstom ispod manšete hlača. Milovala ga je od gležnja do golje-nice i uživala gledajući kako mu oči postaju tamnije. Nastavila ga je zadirivati i kad je stigla konobarica s jelovnicima. Čim je mlada žena uzela njihovu narudžbu pića i otišla, Zach se nagnuo prema njoj.

- Igraš se vatrom, slatkice.

- A-ha. - Pomicala je prst gore-dolje, gore-dolje. - Zar ne voliš vatru? Uz nju se osoba osjeća tako lijepo i... - snizila je glas do tihog mrmljanja - ... vruće.

- Samo ti tako nastavi i pokazat ću ti što je vruće. - Glas mu je bio dubok i promukao, izazvavši joj žmarce niz kralježnicu. -Ovdje na ovome stolu, pred svim ovim finim ljudima.

Napravila je grimasu, ali je izvukla stopalo iz nogavice njegovih hlača i gurnula ga natrag u cipelu. - Baš moraš pokvariti zabavu.

- Hej, samo pokušavam poštediti osjećaje ostalih gostiju.

- Da, baš. - Iz grla joj je zažuborio smijeh. - To sam zaključila po tvom prijedlogu da im demonstriraš na ovome stolu.

- Dušo, prednjicu hlača zateže mi motka dovoljno velika za cirkuski šator. Uzbuna za požar oglasila se zbog silne topline koju izazivaš i onoj ću tamo plavokosoj gospođi priuštiti srčani napadaj.

Lily se nacerila. - Možda. Ali to bi bilo od puke zavisti.

Konobarica se vratila sa Zachovim pivom i njezinim Char-donnayem i upitala ih žele li naručiti jelo. Zajapurena od puke količine sirove seksualnosti koju je izazvala, Lily je žurno podigla jelovnik i odabrala. Kad je mlada žena otišla, svjesno je pokušala ublažiti napetost skrećući razgovor na manje zapaljive teme.

Zach joj se znalački nasmiješio, ali je pristao na promjenu teme. Uz salatu, upitao ju je da mu opiše svoj idealni restoran. Zaokupljena nastojanjem da opiše sve svoje zamisli, nije ni shvatila da je dominirala razgovorom tijekom čitavog obroka, dok dolazak hidroaviona u luku nakratko nije onemogućio razgovor. Kad je avion ugasio motore i uklizao na pristanište, mahnula je vilicom i nasmiješila se Zachu.

- Moj Bože, ne prestajem govoriti. Sad je na mene red da jedem, a na tebe da govoriš. Rekao si da si na dopustu. - Odrezala je komadić lososa i pomno ga promatrala preko stola. - Što će se dogoditi kad se vratiš? Ideš li odmah u neku novu egzotičnu pustolovinu?

Na jednu kratku sekundu, posve se ukočio. Zatim je jedva primjetno slegnuo ramenima. - Čudno da me to pitaš. I sam to pokušavam zaključiti.

- Što, hoćeš li biti poslan na novu misiju ili ne?

- Ne, nego što će se dogoditi s mojom karijerom kad se vratim. - Odgurnuo je tanjur i nagnuo se prema njoj. - Vidiš, ostale su mi još dvije godine službe i uvijek sam mislio da ću ih provesti jednako kao što sam proveo prvih osamnaest. Ali u zadnje vrijeme nekoliko mojih zapovjednika radi na tome da napustim rad na terenu.

Kratko ga je promatrala. - Pretpostavljam da ti to baš ne odgovara. Zar toliko voliš rad na terenu?

- Da! - Zatim se namrštio. - Zapravo, ne - ne doista. Hoću reći, mnogo je napornije i više nije onako zabavno kao što je bilo. Ali to je ono što znam - i u čemu sam dobar. I nije jebeno *podučavanje*.

Zvučao je toliko uvrijeđen tom pomišlju, da se ona morala uhvatiti za stolac kako se ne bi odmah uzverala preko stola, i zagrlila ga najjače što može. - Zar ti to predlažu umjesto terenskoga rada? - Na njegovo kratko kimanje glavom, popustila je stisak na stolcu i ispružila ruku preko prostora između njih, nježnim jagodicama dodirnuvši krupnu šaku stisnutu oko njegovoga ubrusa. - Pretpostavljam da to nije posao koji bi volio raditi.

- Šališ se, Lily? Možeš li me uistinu zamisliti kao ičijeg instruktora?

- Pa... da. Zapravo, mogu. - Kad se on zagledao u nju kao da je zrela za ludnicu, pomilovala je bijele članke ispod svojih prstiju. - Zach, nije li to već dio onoga što sad radiš? Mislim, znam da je mnogo uzbudljivije i opasnije nego što bi to ijedna situacija u učionici ikad mogla biti. Ali, sam si rekao da su tvoji ljudi uglavnom u kasnim tinejdžerskim ili ranim dvadesetim godinama života - rekla bih da je raditi s tom dobnom skupinom iz dana u dan zapravo stalna poduka. Iskreno govoreći, ne mogu te zamisliti kako predaješ s katedre. Ali ako govoriš o praktičnoj primjeni onoga što su naučili na satu u nekom stvarnijem okruženju, tad te definitivno mogu vidjeti kako se time baviš.

Djelovao je iznenađeno. Ali je ujedno djelovao i zamišljeno, i na njezino zadovoljstvo, članci na njegovoj šaci prestali su se bijeliti kad su mu se prsti malo opustili ispod njezine ruke.

Udobno se naslonio i nakratko je samo netremice promatrao. Zatim je okrenuo svoju ruku ispod njezine i obuhvatio njezine prste svojim toplim stiskom. Spustivši pogled, djelovao je opčaran pogledom na svoj palac kojim joj je milovao ruku. - Mislim da si ti ta koja bi bila dobra učiteljica - rekao je koži ispod svojih grubih jagodica prstiju. - Mislim da nikome nije promaknulo koliko si preobrazila Jessicu.

Sad je bio red na Lily da se iznenadi. - O, ne. Stvarno. Hoću reći, razgovarale smo, naravno, ali Jess je sama obavila sav posao.

- Zahvaljujući velikom vodstvu i motivaciji od tebe. - Njegove blijede, ugljenom obrubljene oči podigle su se i prikovale je na mjestu. - Mislim da nikad nisam upoznao nekog tako strpljivog i dragog kao što si ti.

- Oh. Oh, Zach. - Utroba joj se otopila. Otkad je prvi put shvatila dubinu svojih osjećaja prema njemu, znala je da će prije ili kasnije posrnuti i odati ih. Ali uvijek je mislila da će njezinu obranu potkopati njihov seks od kojega pamet staje. Nije ni sanjala da će se svi njezini zidovi srušiti kad ga čuje kako joj govori da je *draga*, a oboje su odjeveni od glave do pete. Međutim, čitavo je njezino tijelo čeznulo za njim kad je osjetila kako se svaka zaštita koju je na srce ikad stavila mrvila u prah. Stisnula je prste ovijene oko svojih. - Oh, gospode, Zach. Kako sam zaljubljena u tebe.

Čitavo se njegovo tijelo ukočilo. - Da? - Usne su mu se na-kosile naizgled od zadovoljstva, ali mu je pogled najednom postao suzdržan. - Pa, ako te je je d a n takav mali kompliment t o -liko oduševio, jedva čekam da vidim kakvu će reakciju dobiti desert. - Njegova je ruka kliznula ispod njezine i on se naslonio na stolac. Predaleko od nje.

Otprilike dvije sekunde bila je u iskušenju da jednostavno ostane na tome. Znala je da on to želi - da hine da slon nije ušao u prostoriju s njima. Ali kad je podigla pogled sa svoje sad prazne ruke mlohavo savijene nasred lanenog stolnjaka i uperila oči u muškarca koji se naslanjao najdalje što je mogao od nje, a da još uvijek ostane za istim stolom, osjetila je kako nešto hladno kapa kroz toplo paperje u koje je bila uronjena čitavu večer. I znala je da jednostavno ne može ostati na tome - ne nakon što je netom ogolila dušu. - Dobro - polako je rekla. - To baš i nije reakcija kojoj sam se nadala.

Na trenutak je izgledao do kostiju uspaničaren, ali zatim se uspravio, bez ijednog osjećaja na licu. - Što želiš da kažem, Lily - da i ja tebe volim, da počnemo tražiti kolibu obraslu ružama?

Sačuvala je izraz lica jednako neutralan kao što je bio njegov dok se ono hladno kapanje pretvaralo u ledenu bujicu. - *Da*. Ne mogu zamisliti ništa što bi mi bilo draže čuti.

- Žao mi je, ali ne mogu. Ja nisam tip za ljubav.

Gospode, kako se nije slagala s tom izjavom, ali rekla je samo:

- U tom slučaju to prvoklasno oponašaš.

-To su pusti snovi, Lily - pojam koji su izmislile tvrtke koje proizvode čestitke. Postoji požuda, i sviđanje, i uzbuđenje, i nedvojbeno je to ono što i ti osjećaš. - Prekriživši ruke na prsima, autoritativno ju je pogledao. - Vjeruj mi. Nisi zaljubljena u mene.

Nažalost, bila je. Ali u tom joj se trenutku on nije naročito sviđao. - A što te čini takvim autoritetom glede mojih osjećaja?

- Zdrav razum. - Spustio je ruke s prsa i iskreno se nagnuo prema njoj. - Slušaj, ti i ja smo doista... kompatibilni... na određene načine. Ali dugoročno nas zanimaju različite stvari.

- To je baš čudno, jer ja bih se, usprkos očitim razlikama između nas, mogla zakleti da više toga imamo zajedničkog nego što nemamo. Dakle, što je to što mene zanima, a tebe tako silno plaši?

- Za početak, otvaranje restorana za koji štediš čitav život. I mene to ne plaši. Samo ti pokazujem da si ti spremna skrasiti se na jednom mjestu - a ja se bavim zanimanjem zbog kojega sam stalno u pokretu.

- Da, još dvije godine. To nije ništa u usporedbi s onime koliko već čekam. - Ali od pogleda na njegovo lice, hvatala ju je mučnina u želucu. - Međutim, vidim da je zadnje što želiš čuti da sam voljna odgoditi otvaranje vlastitog restorana dok ti ne okončaš službu. - Koža na rukama naježila joj se od neke jeze i ona je dlanovima protrljala ruke. - Gospode, ovo je gotovo smiješno. Još nedavno bih pomislila da je pratiti nekog vojnika iz baze u bazu zadnje na što bih bila spremna. Ali, zaljubila sam se u tebe. Mislim da bismo nas dvoje mogli imati fenomenalnu zajedničku budućnost. Ti očito ne dijeliš moje mišljenje.

-On to nije porekao i ona je samo malo umrla. - Rekao si da smo doista kompatibilni na određene načine. Bi li htio definirati koji su to načini?

Samo ju je pogledao i osjećaj mučnine u njoj postao je jači. -Seksualno? Zar je to sve što ti značim? Netko koga ćeš jebati? Lecnuo se. - Isuse, Lily. Ne govori tako.

Oteo joj se ogorčeni smijeh. - Oh. To je baš krasno. Ti meni praktički kažeš da je to jedino što želiš od mene, ali ja ne bih smjela reći tu riječ?

- Nisam to mislio. Samo te nikad nisam čuo da psuješ. - Nestrpljivo je odmahnuo glavom. - To, međutim, nije važno. Nisi ti meni samo netko koga ću jebati - mi smo prijatelji, ti i ja.

- Ali, očito, samo dok smo zajedno u krevetu. Ili - što? Jesi li mislio da se, kad me se seksualno zasitiš, nas dvoje trebamo s vremena na vrijeme naći na pivu? - Glas joj je na zadnjoj riječi neugodno zatitrao i ona se, osjetivši kako joj suze nadiru opasno blizu površine, odgurnula od stola i zgrabila svoju torbicu. - Ispričaj me. Moram u toalet.

Bio je tik iza nje kad je trenutak kasnije gurnula vrata ženskog toaleta, ali se ona, s rukom na kvaki, okrenula prema njemu i pogledala ga. - Što je s a d ? - upitala je . - Ako si uistinu moj *prijatelj*, dat ćeš mi trenutak privatnosti.

Tamne su mu se obrve kao olujni oblaci skupile iznad nosa i zagledao se u nju kao da ima rendgenski vid kojim će doprijeti do srži njezinih osjećaja. Ali ona mu je uskratila pristup svojim mislima pa se on, frustrirano promrmljavši, okrenuo na peti i vratio u hotelsku blagovaonicu.

Pohitala je do umivaonika u toaletu. Na jedvite je jade uspjela ne povratiti večeru, ali svaki put kad bi pomislila kako je rekao da su prijatelji, iako je očito vjerovao da su doista kompatibilni samo u krevetu, želudac bio joj se ponovno podigao. Stajala je rukama oslonjena na umivaonik, nisko pognute glave, i duboko udisala, ne bi li potisnula žuč koja joj je nadirala u grlo.

Naposljetku je podignula glavu i pogledala svoj odraz u zrcalu. Kad su večeras stigli ovamo, osjećala se cijenjenom i lijepom. Sad je pomislila da izgleda kao žena koju muškarci žele samo zbog jedne stvari i okrenula je glavu od tog prizora. Kako se, zaboga, u samo nekoliko trenutaka od Princeze noći pretvorila u Kraljicu svih drolja?

Kad je osjetila da je najpribranija što može biti, izišla je iz toaleta i pogledala prema blagovaonici. Zatim se okrenula u suprotnome smjeru i uputila prema ulaznim vratima hotela.

Zrak je bio blag kad je izišla i, da nije obula tako nepraktične cipele da je ta pomisao bila smiješna, možda bi se našla u iskušenju da jednostavno krene pješice natrag u kuću Beaumontovih. Ne bi bilo loše, nakratko je poželjela promatrajući parkiralište, da se njezina vještina proteže i na obijanje automobila. Zach je zaslužio da ona uzme džip i ostavi ga na cjedilu.

Ali, ne. O osveti je bilo slatko razmišljati, ali najčešće bi se na koncu obila o glavu onoj osobi koja je priželjkuje. Osim toga, pobjeći bi bilo nezrelo i u konačnici ne bi riješilo baš ništa. Zato će prošetati krug ili dva oko hotela da malo sredi osjećaje. Nakon toga bi se baš mogla i pomiriti s time da se vrati natrag u restoran i suoči sa Zachom kao odrasla osoba.

Ponekad je, međutim, teško biti odrastao.

Nesigurno se spustila stubama i kad se našla na stazi, krenula prema istaknutoj strani uvaženog starog ljetovališta. Suze su joj stalno nadirale i zamagljivale vid i između njih, neboderski visokih potpetica i povremenog češera kao namjerno postavljenog da se spotakne o njega, morala je biti krajnje oprezna gdje staje. Sunce je zašlo za stabla i kad je zašla za okuku, sumračna staza pretvorila se u duboku sjenu. Zastala je na trenutak kako bi joj se oči naviknule na mrak.

Kad je iza sebe začula korake, prva joj je pomisao bila da je to zacijelo Zach. Prije nego što je uspjela odlučiti nada li se ili pobo-java te mogućnosti, netko ju je uhvatio za ruku i nije morala vidjeti lice te osobe da bi znala da to nije Zach. Instinktivno se pokušala otrgnuti, ali se ukočila kad je na leđima osjetila nešto tvrdo.

- Imam pištolj - u uho joj je rekao muški glas. - Samo pisni i ubit ću te na mjestu.

Dakle, to je prošlo jebeno sjajno. Zach je sjedio uspravan kao motka na svom stolcu ispijajući pivo, zatim je posegnuo za kavom, pa i nju sasuo u grlo čekajući da se Lily vrati. *Teško je vjerovati da si navodno zapravo prilično dobar u izvlačenju iz gadnih situacija.* Večera koju je netom pojeo spustila mu se kao kamen na želudac.

Njegova jedina isprika bila je da ga je Lily uhvatila nesprenog. Ali, tko je, dovraga, mogao predvidjeti da će ona zamisliti

da je zaljubljena u njega? Ili da će izgledati tako iznevjerena na njegovo uporno ponavljanje da nije?

Tko je mogao predvidjeti da će, kad čuje kako on govori da su prijatelji, izgledati kao da mora povratiti? Isuse. I sam je osjećao priličnu mučninu u želucu.

Leđa su mu se još više ukočila. Prokletstvo, neće se osjećati krivim. Očito, mogao je svladati tu situaciju mnogo bolje, ali ispraviti će štetu čim se ona vrati. Jasno će joj dati do znanja da nije riječ o njoj - nego da je on taj kojemu je suđen neuspjeh u igri veza. Međutim, bez obzira čija to bila krivnja, činjenica ostaje da u konačnici njihova veza ne bi uspjela i zato je bolje raščistiti te nesporzume od samoga početka. Možda ni on ni ona zbog toga nisu sretni, ali ovako je svakako bolje od kompletnog sranja koje bi nastalo kad bi on dopustio da oni - *ona* - zarone preduboko.

Uostalom, zašto je još uvijek nema? Želio je otići po nju kako bi joj mogao početi objašnjavati da to što ona osjeća prema njemu nije doista ljubav. Ali, tvrdoglavo je ostao sjediti na stolcu i odbio juriti za njom. To je već učinio - neka bude proklet planira li to ponovno.

Kad je, ni petnaest minuta kasnije, još uvijek nije bilo, m o -rao je priznati da njezina tvrdoglavost večeras uvelike nadmašuje njegovu. Platilo je račun i pošao je potražiti.

Trebalo mu je još petnaest minuta da shvati da je otišla. Poslao je jednu konobaricu u ženski toalet i sam pretražio sve javne prostorije u ljetovalištu. Hotelski paž sjetio se da je vidio Lily kad je izišla pa je Zach metodičnom preciznošću pretražio okolicu. Na kraju je bijesno krenuo prema svom džipu. Očito je nazvala Jessicu da dođe po nju. Od svih djetinjastih, osvetničkih, bezobzirnih trikova...

Prva osoba koju je ugledao kad je malo kasnije nahrupio kroz ulazna vrata zdanja Beaumontovih bila je Jessica, koja je silazila niz stube.

- Hej, bog - s osmijehom je rekla. - Kako je bilo na več...

- Gdje je, dovraga, ona?

- Gdje je tko? - Jessicina zbunjenost bila je očita, ali tek što ju je Zach zamijetio, brzo se pretvorila u uzrujanost. Dugim se

koracima spustila niz zadnjih nekoliko stuba i brzo mu prišla. S rukama na bokovima, stala je najuznosnije što je mogla i gurnula svoj uski nos prema njemu. - Kako to misliš, gdje je ona?

- strogo je upitala. - Trebala je biti s tobom.

- Bila je, ali smo imali... nesporazum... i ona je otišla. Mislio sam da te je nazvala da dođeš po nju.

Odmaknula se korak od njega. - Krivo si mislio. Uostalom, kako se usuđuješ upropastiti njezin veliki izlazak?

Od osjećaja krivnje jer je učinio upravo to, postao je razdražljiv. - Zašto, dovruga, pretpostavljaš da sam ja nešto učinio? Možda je ona upropastila moj veliki izlazak.

Samo ga je pogledala i on je nelagodno slegnuo ramenima.

-Dobro, nisam baš dobro reagirao na nešto što mi je rekla. - Zatim se naglo uspravio. - Ali to nije izgovor da pobjegne kao neka neodgovorna tinejdžerica i, ako ti nisi došla po nju, tad je to učinio netko drugi. Želim sa svima razgovarati.

Jessica je slegnula ramenima. - Samo ti daj. - Tek što se nije posve okrenula, kad je zastala, predomislivši se. Kad se ponovno okrenula prema njemu, na licu joj je bio izraz neodređene zabrinutosti. - Lily baš nije neodgovoran tip.

-Znam. Ali bila je prilično uzrujana. - Čuo je kako Jessica mrmlja nešto ispod glasa, ali budući da je bio prilično siguran da ne želi znati što je rekla, samo je krenuo prema kućnom telefonu u predsoblju.

Kad je nekoliko minuta kasnije spustio slušalicu, i on je počeo osjećati zabrinutost. Svi su bili kod kuće i nitko nije htio ni priznati daje razgovarao s Lily, a kamoli došao po nju u hotel. Jessica je pošla za njim u salon i on je neodređeno zamijetio težinu njezinog netremičnog pogleda dok je izvlačio telefonski adresar i listao ga. Pronašavši broj koji je tražio, utipkao ga je u telefon. Trenutak kasnije, spojili su ga s pažem hotela Rosario.

- Moje ime je Zachariah Taylor - kratko je rekao čim se muškarac s druge strane veze predstavio. - Razgovarao sam s vama ranije o...

- Lijepoj plavuši - odgovorio je hotelski paž. - Sjećam se.

- Da, dakle, ta lijepa plavuša nije došla kući sa mnom. Kad smo razgovarali, mislio sam da je zacijelo nazvala nekog drugog

da dođe po nju, ali ni ovdje se nikome nije javila. Rekli ste mi da ste je vidjeli kako izlazi. Je li vas možda prije toga zamolila da joj nazovete taksi?

- Ne, gospodine. Izišla je iz ženskog toaleta i otišla ravno van iz hotela. Iako, moguće je da je sama nazvala taksi mobitelom.

Tad smo imali mnogo posla pa ne bih mogao sa sigurnošću reći je li u to vrijeme stigao neki taksi.

Zach mu je zahvalio na suradnji i polako vratio slušalicu na aparat. Pogledao je Jessicu. - Ne sviđa mi se ovo - priznao je. -U hotelu joj nisu nazvali taksi, a nije ga mogla ni sama nazvati jer nema mobitel.

Jessica je sumnjičavo promrmljala. - Svi imaju mobitel.

-Čini se, osim Lily i mene. To je jedna od stvari o kojoj smo razgovarali na večeri - kako smo nas dvoje izgleda zadnja dva tehno dinosaura na kugli zemaljskoj. - Zatim se, kao iz vedrog neba, sjetio poziva kampu Pendleton glede određenog Južnoamerikanca, usred kojega je bio kad su se pojavili njegova sestra

i David. Opsovao je i koliko su ga noge nosile potrčao prema stubama.

-Što? -Jessica je bila tik iza njega. - Čega si se sjetio?

Nije usporio dok je svojim dužim koracima prestizao njezine, ali je preko ramena odgovorio: - Nazovi taksi tvrtku, Jess, samo da budemo sigurni. Vraćam se za minutu i sve ću objasniti. - U međuvremenu, nadao se da je u krivu i da ovo nema nikakve veze s Miguelom Escavezom.

Brzo je provjerio Lilvnu sobu, u slučaju da se nekako uvukla u kuću da je nitko nije vidio. Ali ništa u sobi nije bilo dirnuto i ona se očito nije vratila. Otišao je u susjednu sobu, zgrabio svoj adresar i zaputio se natrag u prizemlje.

Kad je ušao u salon, Glynnie, David i Christopher bili su ondje s Jessicom i svi su ga zabrinuto pogledali. - Jessica kaže da Lily nema? - upitala je njegova sestra.

Ne obazirući se na njezino pitanje i nehajno odmahnuvši rukom, podigao je telefonsku slušalicu i utipkao broj iz svog adresara. Ali dok je telefon uporno zvonio, shvatio je daje radno vrijeme davno prošlo. Spustio je slušalicu i nazvao informacije

kako bi dobio broj Jakea Magnussona. Kao čovjek zadužen za obuku Kolumbijaca, bit će najbrži izvor informacija.

I Jakeov je kućni telefon zazvonio nekoliko puta i Zach je već bio na rubu da prekine poziv, dok se pokušavao sjetiti koga bi sljedećeg mogao nazvati, kad je netko naglo podigao slušalicu na drugoj strani linije. Duboki je glas zarežao: - Što je?

- Maggie? Zach je. Slušaj, žao mi je što ti smetam kod kuće, ali...

- Gdje si ti, dovraga, bio? Baš si odabrao vraško vrijeme za odlazak na dopust - pokušavao sam doći do tebe praktički otkad si otišao. Imamo problem s jednim od momaka koje si doveo sa sobom iz Kolumbije.

Zachu se utroba zaledila. - Sranje. Miguel Escavez?

- Baš on. Momak je dezertirao.

24

Miguel je uputio svojoj bujnoj zarobljenici pobjednički pogled dok je polako vozio Rosario Roadom prema glavnoj autocesti. Pogled na njezina vezana zapešća i zadovoljavajući oprez s kojim ga je promatrala ispunili su ga moćnim zadovoljstvom. Došlo mu je da zapjeva i zapleše i teškom je mukom uspijevaostati na svom sjedalu.

-Ovo je treći put da te vidim - rekla je kad je ponovno pogledao prema njoj i pogledi su im se sreli. - Tko si ti uopće?

Zastrašivanje je moćno oružje - stožerni narednik ga je tome naučio - i Miguel je ženskoj svojega neprijatelja uputio najhladniji pogled i zarežao: - Tvoja najgora noćna mora. - Ha! Tu je rečenicu želio upotrijebiti otkad ju je prvi put čuo na televiziji one večeri kad je kartao s vojnicima.

Takva prijeteća izjava zasluživala je reakciju punu poštovanja - ili barem nešto pokornije od nenadanog praska ogorčenog smijeha koji se oteo njegovoj zarobljenici.

- Ne večeras, prijatelju, večeras to nisi - rekla je. - Inače bi možda bio, budući da me ne otimaju svaki dan prijeteći mi pištoljem. Ali današnja je večer bila stvarno gadna.

Njegova divna prijetnja trebala je usaditi strah, a ne omalovažavanje. Ali čak ni odbijanje ove kurve da se prema njemu odnosi kako on zaslužuje, nije mu moglo upropastiti raspoloženje -jednostavno se osjećao previše dobro, bio je prožet prevelikom moći. On, Miguel Hector Javier Escavez, postigao je svoj cilj. Kad samo pomisli da je umalo odustao!

Mogao je kriviti samo obeshrabrenost koja ga je obuzela danas poslijepodne ili puku dosadu od sjedenja dan za danom za danom i čekanja događaja koji se nikako nisu zbivali. Međutim, to sad nije bilo važno. Prestalo je biti važno one minute kad su

se stožerni narednik i njegova ženska najednom stvorili, izjuriv-ši s prilaza velikoj kući u narednikovom crnom džipu kao znak od samoga Boga.

Ili nedugo nakon toga, u svakom slučaju. Morao je priznati da je čak i on posumnjao u nakane Božanskoga. Ali tko bi ga mogao kriviti? Već se nekoliko puta gorko razočarao baš kad je pomislio da je nadomak cilju.

Ali, više nikad neće posumnjati u svog Spasitelja, jer iako se i ovaj put pobojavao glede ishoda, na kraju je njegovo strpljenje bilo nagrađeno onkraj svih njegovih očekivanja. Sjedio bi u automobilu ili hodao naokolo, držeći na oku Taylorov džip i glavna vrata ljetovališta. Ali na kraju, baš kad je bio siguran da njegov pretpakao nikad neće završiti, tko je izišao iz otmjenog bijelog hotela posve sam, ako ne baš ženska stožernog narednika?

To je uistinu bio znak. Zapjevušio je dio pjesme koja je bila popularna u njegovoj domovini.

Međutim, njegovo se oduševljeno raspoloženje pokolebalo kad je stigao do autoceste Horseshoe i morao odlučiti na koju će stranu skrenuti. Tad mu je palo na pamet da zapravo ne zna što da učini sa ženskom sad kad je ima. Uz žalac nelagode, shvatio je da nikad nije planirao dalje od onog dijela kad je otima od bahatog, moćnog marinca.

Uključio je lijevi žmigavac i odlučio krenuti ravno prema trajektnoj luci kako bi uhvatio prvi brod s otoka. Budući da najvjerojatnije nitko dosad još nije ni primijetio da ove ženske nema, to će biti najpametniji potez. Ali kad se sjetio koliko je dugo čekao u trajektnoj luci na kopnu onoga dana kad su hvatali trajekt prema otoku, oklijevao je. To bi bio pametan potez samo kad bi se mogao odvesti ravno na trajekt i otploviti odavde. Ako zapne na automobilima zakrčenom pristaništu, to neće biti tako pametno jer će Taylor najvjerojatnije najprije provjeriti trajektnu luku.

Zato je skrenuo udesno prema Moran State Parku. Morao se maknuti s glavne ceste i pronaći mirno mjesto na kojemu će moći razmisliti.

Lily nije mogla potisnuti drhtaj od kojega joj se naježila koža po čitavome tijelu kad je njezin otmičar nekoliko minuta kasnije

zaustavio automobil na samotnom kampiralištu. Ali njezina je reakcija imala više veze sa sjećanjem na zadnji put kad je bila u ovome parku, nego sa strahom od muškarca koji ju je zarobio. Okrenuvši se kako bi ga pogledala, zapitala se zašto nije uplašenija. Biti miran činilo se jednostavno budalastim, jer evo je ovdje, ponovno usred ove proklete šume, dok zadnja svjetla dana brzo blijede, u rukama mladića koji je nakanio učiniti samo Bog zna što.

Međutim, iz nekog neobičnog razloga, iako je svakako bila zabrinuta, nije bila užasnuta. Možda zato što joj se njezin otmičar učinio tek malo starijim od dječaka i nije imala dojam da mu je na pameti silovanje ili ubojstvo. Ili je to možda imalo veze s upornim osjećajem da je prevarena. Povjerovavši njegovoj tvrdnji da ima pištolj, dopustila mu je da je ubaci u ovaj prljavi automobil sa stražnjim sjedalom prepunim praznih omota hrane, limenki pića i mirisa znojnog mladića. Da stvar bude gora, dopustila mu je da joj veže zapešća prljavim komadom užeta. A sve to da zapravo nijednom nije vidjela ni traga stvarnome oružju.

Njegovo naizgled neimanje pištolja moglo se smatrati samo dobrim znakom. Zašto je onda imala osjećaj da je opasno tome da pukne jer je ta kap najzad prelila čašu?

Misliš li da bi to moglo imati neke veze s činjenicom da ti je već dosta i previše prevara lažljivih muškaraca?, pomislila je kipteći kivošću.

- Mrzim ovo mjesto - glasno je promrmljala.

- Što ti voliš - obavijestio ju je - nije važno.

Obuzela ju je silovita srdžba pa je duboko udahнула i usredotočila se da vrati nadzor nad svojim postupcima. Sad nije čas da dopusti da je osjećaji svladaju, ali tako joj Boga, trebao joj je svaki atom snage volje koji je imala na raspolaganju kako ne bi dala oduška svom gnjevu. Između Zachariaha i ovog bahatog mladića, počela se osjećati ozbiljno iskorištenom i zloupotrijebljenom.

Međutim, mirno je izdahнула i savila prste. Zatim se prisilila na ugodan izraz lica i najpomirivijim tonom koji je uspjela izvući rekla: - Molim te. Zar mi nećeš reći tko si?

Prsa su mu se nadula. - Moje ime je Miguel Hector Javier Escavez.

- To je krasno ime.

- *Si*. Ja sam...

- Moje ime je Lily Morrisette.

Zurio je u nju kao da nije siguran što bi učinio s tom informacijom, ali ona je njegovu zbunjenost jednostavno dočekala nježnim osmijehom. Sjetila se da je negdje pročitala da što stvarnija žrtva postane u očima zločinca, to je njemu teže ozlijediti tu osobu. Sad je radila na tome. - Odakle si, gospodine Escavez?

- Iz Bisinleja. - Prsa su mu se još malo nadula. - Moj otac je ondje gradonačelnik.

Ah. To mnogo objašnjava. Zgodan sin moćnog muškarca -osjećaj ponosa očito je jednak na čitavome svijetu. Zadržala je te misli za sebe i nastojala ostaviti dojam krhke bespomoćnosti dok ga je bezizražajno promatrala i lagano treptala trepavicama. - Žao mi je, bojim se da nikad nisam čula za to mjesto.

Slegnuo je ramenima. - Nisam ni očekivao da bi mogla čuti. Amerikanci su grozni u poznavanju geografije, a moje selo u Kolumbiji tek je točkica na karti. - Zatim je nestrpljivo odmahnuo glavom. - Ali to je - kako vi ono kažete? - drugi par rukava. Stožerni narednik Taylor koštao me moje *prometida*...

- *Promet*...? - Španjolski koji je Lily učila u srednjoj školi bio je tek daleko sjećanje. Zatim joj je sinulo. - Kao obećanica? Govoriš o svojoj zaručnici?

-*Si*.

Namrštila se. Već je i sama shvatila da je ovo onaj Zachariahov Južnoamerikanac. Čudno, međutim, da joj Zach nikad nije spomenuo nikakvu ženu kad joj je rekao da - kako je on ono rekao? - da je imao problema s jednim Južnoamerikancem kojega je doveo sa sobom, ali da je mislio da je to iza njih? Zatim je, nestrpljiva od pitanja koja su je opsjedala, odmahнула glavom. Nema smisla brzati sa zaključcima dok ne sazna sve činjenice. -Kako te je on koštao zaručnice?

- On je odgovoran za ukradenu krepost moje Emilite. Šok ju je ošinuo ledenim prstima niz kralježnicu. - Kažeš da je Zach spavao s tvojom djevojkom? - Ne. To je poricanje bilo tek automatski instinkt, ali nije marila. To ne može biti točno.

Svaka zaručnica ovoga mladića morala bi biti itekako mlada, a ona jednostavno nije mogla zamisliti da Zach petlja s ijednom ženom mlađom od njegove sestre.

- Stožerni narednik nije, ne. Ali on je bio glavni i nije učinio ništa da kazni onoga tko je to učinio. - Pljunuo je kroz prozor i zatim je ponovno bijesno pogledao. - Umjesto toga je stao ispred čitavoga sela i rekao mi da je ona rado prihvatila nemoralnu pažnju tog vojnika.

U tom grmu leži zec, pogodila je Lily. Zahvaljujući dobrom starom taktičnom Tayloru, Miguel je izgubio obraz. Bože me oslobodi ega mladića. - Znači, imaš nešto protiv Zacha. Kakve to veze ima sa mnom?

- On je odgovoran za gubitak moje ženske. Sad zauzvrat ja njemu uzimam njegovu.

Što je ona, kost oko koje će se dvojica prljavih mješanaca otimati i režati? Osjetila je kako onaj bijes koji je ranije uspjela zatomiti ponovno bukati u život. Međutim, uspjela je susresti njegov pogled s razumnom smirenošću. - Žao mi je što ću razbiti tvoj mjuhurić, Miguel, ali mala je vjerojatnost da ćeš mojom otmicom dobiti to što želiš. Zach i ja smo večeras prekinuli.

Oči su mu zasjale bijesom. - Ne vjerujem ti!

Slegnula je ramenima. - Ne mogu reći da te krivim zbog toga, jer i sama jedva mogu vjerovati. Međutim, nažalost, to je istina. Što misliš, zašto nisam izišla s njim?

Sjedio je i neko je vrijeme samo mrko promatrao. Najednom, njegov se pogled spustio i prešao preko njezinoga tijela i ona je praktički mogla vidjeti kako mu se iznad glave upalila žaruljica. - Tad ću te oskvrnuti.

- Molim?

- Možda više nisi njegova ženska. Ali mislim da mu se neće svidjeti ako te drugi muškarac učini svojom.

- Ni upola toliko koliko se meni neće svidjeti, prijatelju. - Brz pogled na njegovo krilo uvjerio ju je da se ni on baš nije napalio na tu zamisao. Ali bio je dovoljno bahat da zaključi da je, budući da je on tako odredio, taj plan dobar, a neka je prokleta kani li čekati da se on nagovori u raspoloženje da ga provede u djelo.

Ležerno se sagnula i počela petljati oko vezice oko gležnja svoje cipele s visokom potpeticom.

I on se nagnuo i sumnjičavo virio dok je ona nespretno otkopčavala malu kopču. - Što to radiš?

Držala je glavu pognutu kako on ne bi vidio njezin bijes, za koji se bojala da je preblizu površini da bi ga mogla sakriti. - Skidam cipele. Noge mi otpadaju. - Kopča se otkopčala i ona je izula desnu cipelu s noge.

- To je zato što su *estupido*. Nijedna Kolumbijka s imalo samo-poštovanja ne bi obula tako opasne i ružne cipeletine.

- Molim? - Polako se uspravila, okrećući cipelu između svojih vezanih ruku dok se naslanjala na sjedalo. - Jesi li rekao ružne?

- *Si*. - Usne su mu se izvile u podrugljivi cerek. - *Muy* ružne.

- Znaš što - slatko je rekla - noć je bila stvarno usrana. Pomirit ću se s time da me je dečko nogirao i doista sam dobro podnijela, ako to sama kažem, što me jedan uobraženi mali šovinist, jedva dovoljno star da se obrije, vezao kao puru i ubacio u ovaj svinjac od automobila.

Trepnuo je, očito zbunjen oprekom između njezinih riječi i tona kojim ih je izgovorila.

- Misliš da su ove cipele opasne? - tiho je uputila obdarivši ga širokim, prijateljskim osmijehom. - Daj da ti pokažem koliko opasne mogu biti. - Zgrabivši cipelu između ruku kao neku ultramodernu toljagu, svom je snagom zamahnula njome prema mladićevoj glavi.

Podigao je ruku i time neznatno ublažio udarac. Zaključila je da je to vjerojatno dobro - inače bi mu možda probila šiljastom visokom potpeticom sljepoočicu, a o tome je jednostavno bilo preodvratno razmišljati. Ovako ga je svejedno prilično jako pogodila, proizvevši gadan, mesnati zvuk od kojega joj se uskomešalo u želucu dok je gledala kako se on ruši kao vreća vlažnog cementa preko volana. Ispustila je cipelu u krilo i zgrabila ga za kosu kako bi mu povukla glavu unatrag, zadovoljna što vidi da je u nesvijesti, ali još uvijek diše. Pustila je da mu glava padne i posegnula da izvuče ključ iz brave motora. Zatim se pognula u struku kako bi nazula cipelu natrag na stopalo, ali

nije gubila vrijeme zakapčajući je. Uspravila se i okrenula prema kvaki na vratima.

- Ružne, malo sutra - obrecnula se na njegov nesvjesni lik. - Možda sam morala progutati sva druga sranja kojima ste me vi idioti večeras zasuli. Ali nitko, baš nitko, juniore, neće vrijeđati moje cipele i proći nekažnjeno.

Uputivši se hodnikom na katu, Zach je provjerio spremnik pištolja. Kad je krenuo niz stube i ugledao skupinu u predsoblju, gurnuo je okvir za metke u ležište, zakočio svoj devet milimetarski pištolj i gurnuo ga za pojas na leđima. Njegov odlazak iz salona nakon razgovora s Magnussonom bio je i više nego nagao pa je sad zastao na dnu stuba ispred sestre.

-U redu, evo kako ćemo. Imam dobar razlog vjerovati da me je jedan Južnoamerikanac koji je kivan na mene slijedio ovamo i oteo Lily. Želim da nazoveš šerifa umjesto mene. Reci mu da se muškarac zove Miguel Escavez i da je već dvaput pristupio Lily.

Obavijesti ga da vjerojatno vozi tamnomodri Ford LTD iz '83., s kalifornijskim registarskim tablicama. - Izrecitirao je broj.

Glynnis je izgledala bolesno. - Gospode, Zach. Hoće li je ozlijediti?

- Iskreno ne mislim da hoće, Glynnie. Ali svejedno djelujem pod pretpostavkom da je opasan i obećajem ti, neću se smiriti dok je ne vratimo.

- Znam da nećeš. - Ispravila je ramena. - Kako je tvoj prijatelj uspio saznati kakav automobil Miguel vozi?

- Maggie je rekao da, čim se po Pendletonu proširila vijest da je Escavez pobjegao, jedan je redov došao izvijestiti da je Miguel na pokeru dobio njegov automobil.

- Dobro, daj da samo provjerim jesam li dobro shvatila. - Ponovila mu je informaciju, uključujući i broj registarskih tablica, sa staloženom učinkovitošću.

- Odlično. - Privukao ju je u zagrljaj, kratko zagrlio, a zatim odmaknuo od sebe i pogledao je. - Prvi put kad sam vidio Lily, rekla mi je da si mnogo odraslija nego što ja mislim - i vidim da je bila u pravu. Strašno mi je žao što nisam bio bolji prema tebi, Glynnie.

-O čemu ti govoriš? Ponekad znaš biti divovsko zanovijetalo, ali nikad me nisi iznevjerio. - Uхватила ga je za ruke i protresla. - A sad - žustro je rekla - gdje ćeš ga najprije potražiti?

- U trajektnoj luci. Ima li itko red vožnje?

- Ako kreneš u narednih pet minuta, trebao bi stići na vrijeme da provjeriš pristanište prije nego što počnu ukrcavati u trajekt koji polazi u osam i pet - rekao je Christopher. - Trajekt nakon toga, a taj je zadnji koji večeras odlazi s otoka, kreće u deset i pedeset.

- Dopusti da Christopher i ja provjerimo pristanište umjesto tebe - umiješao se David. - Nas dvojica poznajemo većinu kontrolora karata i vjerojatno imamo više šanse od tebe nagovoriti ih da ne ukrcaju Escavezov automobil, ako je ondje.

- Hvala. - Zach im je u nekoliko riječi opisao Miguela i izvukao svoje ključeve iz džepa. -Ja idem natrag u Rosario, vidjeti hoću li ondje pronaći ikakav trag. Glynnie, smijem li uzeti tvoj mobitel?

- Naravno. - Otišla je u salon po mobitel. Kad se trenutak kasnije vratila, pružila mu ga je, zajedno s komadićem papira na kojem su bila zapisana dva broja. - Prvi je Davidov broj mobitela, a drugi broj telefona ovdje u kući. Javlaj nam se. Ja ću nazvati šerifa i obojici vam javiti što kaže.

Već nekoliko trenutaka kasnije, trojica muškaraca ulazila su u svoja vozila i Zach je slijedio Davidov automobil koji je jurio zavojitim seoskim cestama. Kad su stigli do raskrižja, David i Christopher nastavili su ravno prema trajektnoj luci, a Zach je skrenuo lijevo na Crow Valley Road, zaputivši se prema istočnoj strani otoka. Kad se našao sam, praznina u njegovom želucu počela se širiti, kao komad stare filmske vrpce koja je zapela u projektoru. Ako se išta dogodi Lily...

U glavi je iznova čuo svaku riječ koju su te večeri izmijenili nakon njezine izjave koja je promijenila večer. Rekao je samome sebi da, iako se očito mogao ponijeti bolje, njegova jezgrovita, hladna završna riječ bila je neophodna kako bi joj bez imalo dvojbe dao do znanja da je nikad neće moći voljeti. Ali, koga je zavaravao? Ta je izlika bila tako usrana da je pravo čudo što oko nje nije letio oblak muha.

Lily ga je optužila da se boji, a on je tu pretpostavku otpuhao. Nije bio muškarac koji se smatra prestrašenim ičega što ne završava smrću ili komadanjem udova. Ali, istina je da je bio prestravljen. Bio je usran od straha da će ga uništiti prizna li osjećaje koji su u njemu rasli otkad je shvatio koliko je ona posebna - i zatim je izgubiti kad ona shvati da on nema ono što je potrebno za pravu ljubav.

Kako je, dovraga, uspio sačuvati tu istinu podalje od sebe? Trebao je znati istoga trenutka kad se neko jutro probudio iz sna i našao neobično utješeno njezinom nazočnošću, trebao je shvatiti kad je njezino tijelo u njegovome naručju istisnulo onaj stari, poznati osjećaj napuštenosti koji bi snovi obično ostavili iza sebe. Trebao je znati kad je, ispod ogromnog olakšanja nakon otkrića da ona uzima kontracepcijske pilule i stoga nije ostala trudna, osjetio i iskricu razočaranja što je nestala odlična izlika da ostane s njom.

Sranje. Na nekoj je razini znao i ranije. Samo što se nije želio suočiti s time. Izložiti osjećaje previše je kao strgnuti oklop u žaru borbe. Ostavlja te nezaštićenog za ubod nožem ili razornu, trgajuću snagu metka.

Ali, dok je zaustavljao automobil na parkiralištu Rosaria već drugi put te večeri, ostala je gruba činjenica da će ga, dogodi li se Lily večeras išta, to ubiti jednako kao što bi ga ubilo da je riskirao i da su živjeli zajedno mjesecima ili godinama prije nego što ga ona napusti. Razlika je bila u tome da bi u ovom drugom slučaju imao vremena uživati u njezinom integritetu, njezinoj iskrenoj seksualnosti, njezinoj ljupkosti.

Sad nema ništa osim premalo uspomena.

Nije znao što je očekivao pronaći povratkom pred hotel. Već je i ranije prokleta temeljito pročešljao teren. Ali tad je tražio nju, nije tražio trag koji bi mu mogao omogućiti da prati njezino kretanje. Krenuo je stazom koja je vodila do rta.

Nekoliko minuta kasnije, zastao je ispod gustih krošnji stabala kako bi mu se oči priviknule na mrak. Ovo je besmisleno. Pa on ide betonskom stazom, za ime Boga - neće na njoj pronaći rupe od njezinih šiljastih potpetica koje će ga dovesti k njoj.

Pognuo je glavu i zario prste u napete mišiće koji su mu poput čvorova zatezali vrat.

Sekundu kasnije, shvatio je da tamnija sjena u koju zuri na tlu ne pripada deblu stabla kao što je najprije pretpostavio. Čučnuo je i osjetio vrelinu u želucu kad su mu prsti kliznuli preko glatke kože Lilyne ručne torbice.

Polako se uspravio, čvrsto držeći torbicu u ruci. Živce mu je obuzela hladna smirenost.

Nije si smio dopustiti slijepo jurcanje naokolo, trebao mu je plan. Ali prije nego što napravi ikakav plan, morao je znati je li Lily još na otoku. Izvukao je Glynnisin mobitel iz džepa i utip-kao Davidov broj.

- Što ste saznali? - upitao je istog trenutka kad se njegov budući šogor javio.

- Chris provjerava svaki automobil koji se ukrcava na trajekt, ali dosad ni on ni ja nismo vidjeli nijedan koji odgovara opisu Escavezovog vozila. I nitko se ne sjeća da je vidio ni njega ni Lily.

Nalet olakšanja na trenutak je savio Zachovu kralježnicu. Zatim se on ponovno uspravio. - To je dobro. Što duže zadržimo Escaveza na otoku, to imamo više šansi pronaći Lily. Ranije sam bio devedeset i devet posto siguran da ju je on ugrabio, ali sad sam siguran sto posto. Upravo sam pronašao njezinu torbicu ispod stabala u blizini parkića na rtu.

Drugi je muškarac opsovao i Zach je turobno rekao: - Kad sam već ovdje, provest ću se kroz park. On mi se čini logičnim mjestom na koje je Escavez mogao otići.

- Pokušaj Mount Constitution - revno je predložio David. -Na vrhu je promatračnica - možda se ondje zaputio provesti noć.

- Hvala. Provjerit ću. Je li se Glynnie javila?

- Nije još, ali nazvat ću je da joj prenesem tvoje informacije. Zvat ćemo te.

Prekinuli su razgovor i Zach je krenuo prema svom džipu. Bio je rastrgan. Većina njegovoga bića željela je da Escavez bude negdje u parku, jer je to specifično mjesto za pretraživanje i njegova najbolja prilika da što prije oslobodi Lily. Ali djelić njega sjećao se koliko je to mjesto prestravilo Lily zadnji put kad su bili ondje.

Zatim je iz mozga potisnuo sve osim potrebe da se usredotoči i odvezao se do autoceste, s koje je skrenuo prema parku.

Glynnis ga je nazvala da mu kaže da će i šerifov ured biti na oprezu i motriti neće li se negdje pojaviti Escavezov automobil. Obodren, nastavio je dalje, polako vozeći i zaustavljajući se kako bi provirio u sve dovoljno veliko da se ondje sakrije automobil.

Kad je zašao za blagu okuku i prednjim svjetlima najednom osvijetlio Lily, koja je s cipelama u ruci šepesala uz rub ceste, nagazio je na kočnice i zagledao se u nju, na trenutak ne vjerujući vlastitim očima.

Zatim mu je čitavo tijelo preplavilo slatko olakšanje. - Hvala ti, Isuse, hvala ti - odahnuo je.

Ona je zastala zateturavši i podigla ruke kako bi zaštitila oči od svjetla. Kad je ugledao uže kojim su joj bila vezana zapešća, u Zachovom je želucu eksplodirao bijes. Ali, prije nego što je uspio reagirati ili bar otvoriti vrata kako bi otišao do nje, njezinim je licem preletio izraz čiste panike. I, okrećući se na peti presvučenoj najlonskom čarapom, zaronila je s ceste u šumu.

Lily je vidjela previše filmova strave i užasa s rasparanim ženama. Kad su je svjetla automobila pronašla uz rub ceste, toliko se obeshrabrila da joj je prvo pao na pamet uobičajeni zaplet takvih filmova - ženu motornom pilom raskomada žilavi, posve nepobjedivi ubojica. Kroz tijelo joj je nagnuo nov nalet adrenalina, a budući da se večeras već jednom borila, bijeg joj se učinio boljim odabirom.

A najgore od svega bilo je da je za to sama bila kriva. Nakon što je pobjegla od Miguela, trebalo joj je ni pet minuta samoće u mraku da bi shvatila kako je gadno pogriješila. Umjesto da uzme ključeve automobila i tako spriječi mladića da pojuri za njom čim se osvijesti, trebala ga je jednostavno gurnuti van iz vozila i odvesti se. Ova rupičasta, kamenjem zasuta, kao rog mračna divljina nije mjesto za gradsku ženu - posebice ne onu čije su ruke vezane, a noge obuvene u cipele s najvišim potpeticama na svijetu, do trenutka kad je, dok je pokušavala trčati u njima niz kozju stazu koju nazivaju cestom, tresnula ravno na lice.

Naravno, kad je shvatila svoju pogrešku, već je bilo prekasno da se vrati i ispravi je. Miguel se već mogao osvijestiti, a ona nije željela biti nigdje u blizini ako je tome tako. Ali nakon drugog pada na grubo tlo, počela je razmišljati da učini čak i to - dok se vozilo sa zasljepljujućim svjetlima nije naglo zaustavilo ispred nje.

Tad je njezina maštarija da uzme Miguelov automobil s čvrstim vratima koja se daju zaključati isparila, a mladić - koji je u njezinim mislima sa svakim trenutkom postajao sve pobjediviji - najednom se preobrazio u čudovište s čeličnim noktima dužine trideset centimetara. Blagi Bože, pronašao ju je! Obuzeta užasom, nije se zapitala kako je uspio pokrenuti automobil ni zašto je dolazio iz pogrešnog smjera. Jednostavno je pobjegla i potrčala.

Kad je začula dozivanje svog imena dok je bezglavo jurila kroz žbunje, još se više obeshrabrila, ali njezina je panika kulminirala od zvuka koraka koji su je progonili. Ne obazirući se na granje koje joj je zapinjalo o odjeću i zaplitalo se u kosu, probijala se kroz lišće, a kad je neko malo stvorenje blistavih očiju najednom protrčalo ispred nje prije nego što joj je jednako naglo nestalo s puta, kroz knedlu užasa koja joj je zakrčila grlo, probio se jecaj.

Grana koju je prebrzo pustila iz ruke, odbila se i odalamila je po lijevome laktu, na što joj je bataljun žmaraca boli pojurio živcima do jagodica prstiju. Jedna joj je cipela ispala na tlo, ali se ona nije usudila zastati i podići je. Umjesto toga, očajnički je čvrsto stisnula preostalu cipelu u ruci. Nije imala pojma koliko će se učinkovito pokazati kao oružje sad kad joj u prilog ne ide element iznenađenja. Ali, bila je jedino što je imala za obranu i nije je kanila izgubiti.

Stabla i šikara najednom su se prorijedili i srce joj je poskočilo od radosti na mogućnost da ubrza bijeg - dok nije tresnulo natrag u želudac kad se probila na malu čistinu i uvidjela da joj put priječi gotovo okomita litica. Naglo se okrenula udesno i otkrila da je i taj put zapriječen neprobojnom guštarom trnovitog grmlja i mladih stabala.

Hripajući od zadihanosti i straha, ponovno se okrenula ne bi li proučila svoje mogućnosti, ali je uvidjela da ih nema. Zato se okrenula licem prema svome progonitelju, kojega je čula kako joj se brzo približava. Kad je neka noćna ptica najednom zakre-štala iznad nje, vrisnula je.

Dršćući dok se njihala na skliskoj strmini hysterije, pokušala je usporiti disanje. Kako ne bi upala u bezdan iz kojega bi, bojala se, počela vrištati i vrištati i nikad ne bi prestala, naglo je udahнула zrak duboko u pluća i zadržala ga najduže što je mogla prije nego što je izdahнула. Zatim je, osjetivši da joj je disanje još uvijek previše ubrzano, ali ipak pod nešto većim nadzorom, podigla cipelu sa šiljastom potpeticom, spremna zamahnuti tim improviziranim oružjem istog trenutka kad joj se bilo tko previše približi.

Tako ju je pronašao Zach, raščupane kose, očiju usplamtjelih od jednake količine straha i odlučnosti, poderanih najlonskih čarapa, odjeće rasparane i zamrljane krvlju. Crna je krv kapala niz njezinu desnu nogu od rane na koljenu, a na licu i rukama imala je brojne ogrebotine i modrice. Izgledala je kao da samo što se nije raspala, ali svejedno je stajala kao igrač koji se sprema na potez, čvrsto držeći svoju cipelu šiljaste potpetice među sapetim rukama, spremna i voljna nanijeti štetu svemu što joj dođe nadohvat ruke.

Čovječe. A on je stvarno mislio da ima šanse ne voljeti ovu ženu?

- Ne približavaj se!

- Lily. - Prišao je korak bliže, želeći da se sjetio uzeti svjetiljku kako bi mu mogla vidjeti lice. -Ja sam, dušo. Zach.

- Ne približavaj mi se, rekla sam ti! - Glas joj je drhtao i promeškolljila se na nogama, podižući cipelu mrvicu uvis. - jednom sam onesvijestila, frajeru - nemoj misliti da to neću učiniti ponovno.

- Nije Miguel, draga, ja sam. Psst, psst - gugutao je. - U redu je. Sigurna si i nitko te neće ozlijediti. Samo te želim izvući iz ove šume.

Ovo je zadnje, pomislio je, najzad doprlo do nje. Gledao je kako ona trepće i zatim se, suzivši oči, naginje kako bi sumnjičavo pogledala prema njemu kroz škrto svjetlo poput nokta tankog mjeseca koji je izranjao i zalazio za oblake.

- Zach? - Nesigurno je zakoračila prema njemu, ali nije spustila cipelu.

- Tako je, dušo, ja sam. - Krenuo je prema njoj. - Sad si sigurna, Lily. Dopusti mi da te odvedem do automobila.

Cipela joj se stropoštala iz ruke. Objesila je ramena i izgledala kao da će se svakog trenutka srušiti.

Trebala su mu samo tri koraka da prijeđe udaljenost između njih, ali kad je ispružio ruke prema njoj, ona se naglo trgnula. Najednom se uspravila i zamahnula vezanim zapešćima prema njegovim grudima i snažno ga udarila. - Bijedniče! Nasmrt si me preplašio - mislila sam da je on. - Zatim se bacila u njegovo naručje.

Čvrsto ju je držao, svjestan brzog lupanja njezinoga srca o njegov trbuh.

Mahala je glavom naprijed-natrag o njegova prsa. - Naravno, mislila sam i da je on, Freddy Kruger. Pretpostavljam da su obje te pretpostavke bile prilično glupe. - Iz grla joj je eksplodirao divlji smijeh. - Čini se da mi je glupost večerašnji specijalitet. Ne mogu vjerovati da sam na kraju puknula zbog cipela.

Nije imao pojma o čemu ona bulazni i nije naročito mario -jednostavno je bio zahvalan što ju je pronašao zdravu i čitavu. Spustio je glavu i pogledao je. - Jesi li dobro? Escavez te nije ozlijedio, zar ne?

- Ne. Malo sam potresena, samo to. - Priljubila se bliže uz njegovo tijelo. - Samo me zagrlj.

- O, da, to i namjeravam. - Zaboravio je koliko je majušna bez cipela s potpeticama od deset centimetara, i sad kad je to osvijestio, zaštitnički se nagnuo nad njom i još čvršće je objmio. Ali zbog njezinih vezanih ruku između njihovih tijela, nije je mogao privinuti posve uz sebe pa ju je, ogorčeno promrmljavši, podigao s njezinih jasnih, izmrcvarenih nogu i okrenuo se kako bi krenuo natrag prema cesti.

Cvokoćući zubima, priljubila se uz njega tijekom kratkog putovanja do automobila i nije se odmaknula ni kad ju je spustio na noge.

Dograbio je nož iz kutije za alat i prerezao uže kojim su bila vezana njezina zapešća, a zatim je bespomoćno promatrao kako trlja kožu na mjestu gdje joj se uže urezalo u nju. U njemu su nabujali krivnja i ljubav. Ispružio je ruku i nježno joj zagladio kosu, izvlačeći komadiće lišća iz nje. - Gospode, Lily, prokleta mi je žal što sam te uvalio u ovu zbrku. Čim sam vidio da je Glynnis na sigurnom, trebao sam provjeriti gdje je Escavez. Da sam ranije nazvao bazu, svega bi ovoga bila pošteđena.

Odmahnula je glavom. - Nisi ti kriv. A ja sam se iznenadila da je on obični klinac. Istinu govoreći, njega se nisam ni upola bojala koliko se bojim ove grozne šumetine.

- Svejedno, zaribao sam. Bilo je to neprofesionalno od mene, iako ne razumijem zašto se fiksirao na tebe. Međutim, mora da je to zato što je ljut na mene.

-Rekao je da si ti odgovoran što je on izgubio svoju žensku, pa da zato zauzvrat on tebi uzima žensku. - Tad se njezin pogled ohladio i odmaknula se korak od njega. - Međutim, ne brini. Ispravila sam ga glede tog pitanja.

Zach se lecnuo. Doista se nadao da će odgoditi tretutak isprike dok ne razmisli o tome što želi reći, ali izgleda da mu se glede toga nije posrećilo. - Slušaj, kad smo kod toga, dugujem ti ispriku za svoje ponašanje nakon večere. Bio sam u krivu i ponio se kao kreten. Ti si, pak, bila sto posto u pravu.

Trepnula je. -Jesam li?

-Jesi.

- Znaš, ma koliko je to što čujem glazba za moje uši, nisam baš sigurna da razumijem glede čega točno misliš da sam bila u pravu.

Nelagodno se promeškoltio, jer ovo mu je bilo nepoznato područje, a on je muškarac koji se voli pripremiti. Ipak, morao je pokušati. Toliko joj u najmanjem slučaju duguje. - Znaš... glede ljubavi. - Otvorio je suvozačka vrata džipa i podigao je na sjedalo, ali ju je posjeo bočno, licem prema sebi. - Glede veze.

- Što s time?

- Zaključio sam da jesam za to. Mislim da bismo trebali imati vezu. - Pogledao ju je s očekivanjem.

Na njegov očaj, Lily je izgledala više zbunjena nego oduševljena. - Nije li to popriličan preokret?

- Da, dobro, Š t o da kažem? Ja sam... - pročistio je grlo i duboko udahnuo - ... lud sam za tobom. - Izdahnuo je s olakšanjem. *Vidi ti to! To ipak nije bilo tako prokleta teško reći.*

- Ili možda samo lud - bitko je odgovorila. - I nisi mogao odabrati goru noć za takvu izjavu, jer ja doista nisam nimalo raspoložena za tvoje milosrđe. - Prkosno je isturila bradu, iako ju je glas izdavao.

Trznuo je glavom kao da ga je ošamarila. - Molim?

- Prije samo dva sata sjedio si za stolom sučelice meni i posve me nedvojbeno obavijestio da ti nisi - kako si ono rekao? – za ljubav, ali sad bi trebala povjerovati da si najednom lud za mnom? Ne vrijeđaj moju inteligenciju, Taylore. Misliš li da ja ne prepoznajem tvoju pretjerano aktivnu crtu gospodina Odgovornog

kad je vidim? - Prekrižila je ruke na prsima. - Zaključio si da je tvoja krivica što sam provela dugi, neugodni sat u rukama Miguela Escaveza, pa sad kao utješnu nagradu nudiš sebe.

- To je obično sranj...

- Vraga jest! Ali, imam vijesti za tebe, Zachariah. Kao što sam rekla, ja nisam dobrotvorni slučaj i zaslužujem više od ponude iz samilosti, ili prijedloga, ili što bi već to tvoje trebalo biti. Zato ću ti reći kako ćemo. Samo ti sačuvaj svoju veliku žrtvu. Ja je ne želim.

Ja te ne želim, zagrmjelo je u njegovoj glavi i sve su se njegove zaštitne ograde s treskom vratile na mjesto. Jer jednom od nekoliko puta u životu, on se otvorio i preuzeo emotivni rizik. K vragu, upravo joj je ponudio više nego što je ponudio ijednoj drugoj ženi u čitavom svom odraslom životu, a ona mu je to bacila natrag u lice. - Dobro. - S lica mu je nestao svaki izraz i samo je ravnodušno slegnuo ramenima. - Kako god hoćeš. Mislio sam da bi moglo biti zabavno. Ali ako ti nisi zainteresirana, nisi zainteresirana. Neka sam proklet budem li te preklinjao.

- Ne - sitnim se glasom suglasila. - Zach Taylor nikad to ne bi učinio, bi li?

Na njegovo iznenađenje, iskušenje ga je čeličnim mamuzama nagonilo da učini upravo to, ali ona očito nije bila spremna slušati, a on nije kanio ponovno baciti srce pred njezine noge -ne kad je ona naizgled spremnija pregaziti ga tim svojim poput igala oštrim šiljatim potpeticama, nego ga privinuti na grudi. Okrenuo se i izvukao Glynnin mobitel iz džepa. - Bolje da svima javim da si dobro.

Na telefon se javila njegova sestra i kad joj je rekao novosti, vrisnula tako glasno da je morao odmaknuti slušalicu od uha. Kad se pribrala dovoljno da bi mogla suvislo razgovarati, on je upitao: - Je li se David već vratio?

- Ne, ali je krenuo natrag - odgovorila je Glynnis.

- U redu, vidjet ću mogu li ga presresti. Treba mi da dođe po Lily.

- Što, zar ti imaš neki vrući spoj kad je ne možeš sam dovesti kući?

- Baš slatko, Glynnie - strašno smiješno. I ne. Nemam. Ali moram po Escaveza. Moram ga odvesti u šerifov ured prije nego što uspije kliznuti i pronaći neku rupu u koju će se sakriti i iz koje će smišljati novi plan kako da mi zajebe život.

- Oh. Da. Dobra zamisao.

-Ne mogu ti reći koliko mi je laknulo što se slažeš sa mnom. Uslijedio je trenutak šutnje. Zatim je ona rekla: - Vau. – On je istodobno promrmljao: - Oprosti.

- Zaboravi na oprosti - obrecnula se. - Što ti je tako diglo tlak?

- Ništa. Moram ići. - Prekinuo je poziv i pogledao Lily. Ali ona se okrenula licem prema prednjem prozoru automobila i nije ga pogledala. Udaljio se i utipkao Davidov broj. Trenutak kasnije, ponovno je prekinuo poziv, nakon što je mlađem muškarcu sažeto objasnio situaciju i dao mu upute kako će ih pronaći. Zatim se ponovno okrenuo prema džipu.

Bio je od glave do pete poslovan dok je ispitivao Lily glede smjera u kojemu je išla nakon što je pobjegla iz Escavezovog automobila, ali nimalo nije cijenio njezine jednako poslovne odgovore. Čim su David i Christopher stigli, smjestio ju je na stražnje sjedalo njihovog automobila, i nakratko zastao s otvorenim vratima zagledavši se u nju.

Ovo je jebeno ludo. On voli nju, ona voli njega, i on je spreman i voljan pokušati - zašto je sad ona tako prokleta tvrdoglava? U redu, sad očito nije vrijeme da to istjera na čistac, ali ne može je pustiti da samo tako ode. Stoga se spustio na stegna, posegnuo u automobil i zagrlio je rukom oko vrata. Privukao ju je k sebi i sam se nagnuo prema njoj, a zatim utisnuo grub, vreli poljubac na njezine iznenađene usne.

Jednako naglo ju je i pustio. - Postupit ću prema tebi kako treba - smjelo ju je upozorio ustajući na noge. - Možeš računati na to. - Zatim je zatvorio vrata i pljesnuo rukom po krovu automobila, dajući Davidu znak da može krenuti.

Nije mu trebalo dugo da pronađe Escavezov automobil. I čudo nad svim čudima, nešto kao da mu je doista išlo u prilog kad je vidio da je mladić još uvijek u vozilu, glave naslonjene na sjedalo, i da tupo zuri u krov automobila. Zach je otvorio

suvozačka vrata i kliznuo na sjedalo. - Hej, Miguel. Čujem da ti i ja imamo neka nedovršena posla.

- Uzela je moje ključeve - zacvilio je mladić. - Mlatnula me dovoljno jako da mi razbije glavu i uzela moje ključeve. Samo zato što sam rekao da su joj cipele ružne.

Zach se umalo glasno nasmijao. Znači, o tome je govorila kad je rekla da ne može vjerovati da je puknula na cipele. Međutim, nije se ni nasmiješio, i gledajući gadnu oteklinu na Escavezovoj sljepoočici samo je slegnuo ramenima.

- Vidiš, to je tvoj problem u najkraćim crtama. Nemaš pojma o ženama. Ali, umjesto da to priznaš kao muškarac, ti okrivljavaš sve druge. Ja sam kriv što je Emilita drugi muškarac bio draži od tebe. Lily je kriva što joj se nije svidjelo biti svezana i odvedena u šumu, pa je odlučila promijeniti okolnosti u kojima se nalazi.

Miguel se prenuo i bijesno ga pogledao. - Posramio si me! Pred čitavim si selom izjavio da je Emilita dobrovoljno prihvatila Pedersonove dodire.

-Daj odrasti. Sam si se posramio. Da, vjerojatno sam ti to trebao reći nasamo, ali ako se sjećaš, ti si taj koji je čitavu tu stvar učinio javnom kad si odabrao gradski trg kao mjesto na kojemu ćeš se usprotiviti mojoj odluci da ne kaznim svog vojnika. A Emilita je doista dragovoljno prihvatila njegovu pozornost. Žao mi je zbog toga, ali žene svakodnevno nogiraju muškarce.

To se događa, daj već jednom preboli. - Pogledao je mrzovoljnog mladog Latinoamerikanca i odmahnuo glavom. - Imao si potencijal, Miguel. Imaš dobar mozak, sposobnost vođenja i veze u svom selu. Ali umjesto da nam dopustiš da te naučimo kako da se usredotočiš na sve to za boljitak Bisinleja, ti si sve to odbacio zbog nekog maloumnog osvetničkog putovanja zato što je tvoj jebeni ponos povrijeđen. Sad će nedvojbeno biti pozvan Imigracijski odjel i ti ćeš biti deportiran natrag u Kolumbiju. Sumnjam da je itko osim tebe uopće mario zbog Emilistine nevjere. Ali kad se tvoji sunarodnjaci vrate u selo i budu pozdravljeni kao junaci, ti ćeš biti tip koji je dezertirao. To je prava sramota u ovome slučaju, a za nju nemaš kriviti nikoga drugoga osim sebe.

Kad ga je Escavez samo pogledao kao da govori sama sranja, Zach je samo slegnuo ramenima. - Ti to jednostavno ne shvaćaš, zar ne? Lily je bila u pravu - ti si običan budalasti klinac.

Miguel je pljesnuo rukom po nadutim prsima. -Ja sam muškarac!

- Slušaj, *amigo*, da si muškarac, znao bi da nije riječ o tome da sačuvaš obraz. Riječ je o tome da prihvatiš i obaviš posao. Ali to je lekcija koju ćeš ili sam naučiti ili nećeš. Ja imam pametnijeg posla nego što je sjediti ovdje i raspravljati s tobom o tome. - Svezao je Miguelova zapešća komadom sisala koji je uzeo iz kutije za alat i otpratio svog zarobljenika do džipa.

Trebalo je duže nego što je mislio da bi Escaveza zatvorili u šerifovom uredu i da bi dokučili tko je nadležan za mladićevu sudbinu. No najzad se Zach oslobodio i uputio natrag na imanje Beaumontovih, sretan što vrijeme u vožnji može posvetiti temi koja mu je bila najvažnija - smišljanju najboljeg načina kako da riješi situaciju s Lily.

Čak i da doživi stotu, bio je prilično siguran da svejedno ne bi shvatio ženski um. Kog vruga žele one - *ona* - od njega? Rekao je da je lud za njom, rekao je da želi s njom pravi, do Boga iskren odnos. Što bi više trebao učiniti - spustiti se na koljeno i izjaviti vječnu ljubav?

Zach je nagazio na kočnice i džip se naglo zaustavio na mračnoj seoskoj cesti, prednjim svjetlima režući noć i osvjetljavajući visoka zimzelena stabla, propupale johe i seoske poštanske sandučice. Tišinu s druge strane njegovih prozora narušavao je samo usamljeni cvrčak kojemu su se brzo pridružili i ostali, a zatim i udaljeniji zvuk gatalinke. Zach je to jedva primijetio.

K vragu. Dajte čovjeku cigaru. To je vjerojatno upravo ono što ona želi. Ali, kog joj je vruga uopće rekao? Odgurujući na stranu sve osjećaje koje je izazvao njegov razgovor s Lily, pokušao se sjetiti razgovora točno onako kako je tekao.

I sretno je mogao prerezati vlastito grlo. Tad se nasmijao od duhovitosti situacije. Jer to je već riječima manje-više postigao, nije li? *Krasno, glupane.*

Nijednom nije rekao da je voli. Jednom je uspio promucati tu riječ, ali nije je povezao s »ja« ili »tebe«, nego je umjesto toga

promrmljao nešto o tome da je spreman za »vezu«. Da te Bog sačuva. Nije ni čudno da je skrenula na ono kako ne želi njegovu veliku žrtvu.

Baš je imao muda držeći Miguelu predavanje o tome kako ne smije dopustiti da mu ponos stane na put. Iako - uspravio se - on je barem znao da je zajebao, i planirao je učiniti nešto glede problema koji je stvorio. Past će na koljena, ako je to potrebno. I možda Lily to ne vjeruje, ali on ne samo da može nego i hoće preklinjati, ako je to jedini način da mu ona pruži drugu priliku.

Osjetivši moćni nalet euforije, ubacio je džip u brzinu i nagazio ga niz cestu, nestrpljiv da se čim prije vrati. Glupi mu je osmijeh razvukao usne - osmijeh s kojim je vjerojatno izgledao kao imbecil na nekim jebeno jakim lijekovima, ali nije mario. Jer imao je podsvjestan osjećaj da bi, jednom kad nadvlada strah i glasno kaže »volim te«, popravljjanje štete moglo biti veoma zabavno.

Iznenadio se ugledavši svoju sestru koja je izišla iz salona kako bi ga pozdravila kad je nagrnuo kroz ulazna vrata, ali samo ju je uhvatio, zavrteo i vratio na noge, da bi se potom bez riječi uputio stubama. Grabio je dvije odjednom.

- Zach, stani - doviknula je za njim. - Moram ti nešto reći.

- Morat će pričekati. - Nije se zaustavio. - Moram razgovarati s Lily.

Trenutak kasnije, zalupao je zaglavecima prstiju po Lilynim vratima, ali nije čekao dopuštenje da uđe, nego je odmah posegnuo za kvakom i otvorio vrata.

Soba je bila prazna, a kad je ušao u kupaonicu, ni u njoj je nije pronašao.

No, dobro. Dolje je u salonu sa svima ostalima. Već se okretao kako bi im se pridružio, kad ga je zaustavila jedna pojedinost koja ga je izjedala u zakutcima mozga. Ponovno je pogledao kupaonicu.

Bila je netaknuta kao prazna hotelska soba, bez imalo djevojačkog nereda koji je on već počeo povezivati s Lily. Njegova je euforija izbledjela i mišići na njegovom vratu počeli se

sakupljati u čvorove. Okrenuo se na peti i odmarširao natrag u spavaću sobu, u kojoj se zaputio ravno do ormara. Naglo ga je otvorio. U njemu nije bilo ničega osim nekoliko vješalica.

Dok je on stajao i zurio u njih, na pragu se pojavila Glynnie. - Žao mi je, Zach - rekla je bez daha. - To sam ti pokušavala reći. Lily je otišla.

Lily je odbila više plakati. U prošlosti je već prolila dovoljno suza - dovoljno da na njima pluta omanja armada, pa je sad čvrsto stisnula zube i odlučno branila oči od bujice dok je svoje stvari bacala u kutije koje je iz garaže dovukla u svoju sobu u Glynnisinoj kući u Laguna Beachu. Dvije su već bile prepune cipela - kad je, zaboga, nakupila svu ovu obuću? Zaklela bi se da je nije toliko imala kad se uselila.

Kao da je to važno, Lily. Nestrpljivo je stresla samu sebe. Jedino što je u ovome trenutku važno jest što prije nestati, prije nego što se Zach vrati s otoka Orcas. U tu svrhu, odlučno je nastavila s pakiranjem i dogovorila s Mimi da će nekoliko dana prespavati na njezinom kauču dok ne pronađe vlastiti stan.

Imala je nekoliko restorana u rezervi koji su obično bili više nego voljni angažirati je kao zamjenskog glavnog kuhara, i čim se smjesti u prijateljičinom stanu, namjeravala ih je nazvati kako bi vidjela ima li posla za nju. Besposleno sjedenje dok je Argosy privezana u luci više nikako nije bilo opcija. Ne bude li imala nikakvog drugog posla osim razmišljanja, poludjet će.

Jer, jasno kao bijeli dan, njezine će je misli vratiti ravno natrag Zachu. Onome kako ju je vidio kao nekoga prema kome treba »postupiti kako treba«. Ili još gore, kako ju je vjerojatno ubacio u istu kategoriju s Miguelom - kao još jednu osobu koja mu želi zajebati život. Nikad ni prema jednom drugom muškarcu nije osjetila ni mrvicu onoga što je osjetila prema Zachariahu Taylo-ru... a ona njemu nije bila ništa drugo osim tereta.

Čvršće je stisnula zube. Ježi ga, neće ponovno plakati!

Uspravljala se s praznom kutijom u ruci kad je nešto prole-tjelo pokraj nje i sletjelo na krevet. Dok je ona tupo promatrala blijedoljubičasti tulipan namreškanih rubova, koji je ležao na

prekrivaču, još je jedan ljubičasto-bijeli tulipan sletio pokraj njega. Naglo se okrenula.

I njezino je srce učinilo nemoguće, uzletjelo, iako joj je istodobno potonulo u pete. Oh, Bože. Zach je stajao na vratima, jednog širokog ramena oslonjenog na dovratk. U lijevoj ruci držao je još tulipana.

- Odmah da raščistimo nekoliko stvari - rekao je, izvlačeći još jedan cvijet iz buketa i bacajući ga pred njezine noge. - Nijedan muškarac s kapljicom crvene krvi u žilama nikad te ne bi smatrao dobrotvornim slučajem. To je prvo. - Naizgled je razmislio i zatim odmahnuo glavom kad je tamnoljubičasti tulipan zalepršao i smjestio se na pod pokraj njezinih prstiju. - Ne. To je broj dva. Broj jedan je da te volim.

- Ti...

- Volim te - ponovio je onim svojim dubokim glasom koji bi joj uvijek zavibrirao sve do kostiju. Bacio je još jedan cvijet. - Ugušio sam se pokušavajući sinoć izgovoriti tu riječ, a zatim se ponio kao seronja kad mi nisi pročitala misli i odmah mi pala u zagrljaj. - Još je cvjetova tiho kapnulo oko nje. - Ali, volim te, Lily. Volim te kao što nikad nisam volio nikoga i ništa u životu.

Znala je da zacijelo zijeva kao idiotkinja, ali jednostavno kao da nije mogla oviti misli oko riječi koje su izlazile iz njegovih usta. Međutim, nešto duboko u njoj očito ih je prepoznalo, jer se njezinim grudima počeo širiti neki topli ushit, sjajno svjetlo.

Odgurnuo se od dovratka. - Imala si pravo kad si me optužila da se bojim. - Zastao je ispred nje i cvijetom je pomilovao niz jagodicu obraza i po čeljusti. - Ne volim misliti o sebi kao o muškarcu koji se mnogo toga boji, ali nasmrt sam se prepao da ćeš se ti, budem li se pouzdao u tvoje osjećaje prema meni, s vremenom promijeniti i... povući ih.

Nikad. No, prije nego što je to poricanje uspjelo doputovati iz njezinoga mozga do njezinih glasnica, on je pao na koljena ispred nje i šokirao je tako da je zanijemjela.

- Misliš da ne mogu preklinjati? Razmisli ponovno, dušo, jer ja bih učinio sve, rekao sve, ako to znači da ćeš mi pružiti drugu priliku. Zato, Gospode, Lily, molim...

-Nemoj! - Toplina i svjetlo spoznaje eksplodirali su petardama tako apsolutne radosti da se začudila da i sama nije planula.

Ali iako su joj buktjeli po čitavome tijelu sve do jagodica prstiju na rukama i nogama, shvatila je da je zadnje što želi vidjeti ovog ponosnog muškarca poniženog. - Zach, nemoj.

Očito je pogrešno shvatio, lice mu se iskrivilo. - Prokletstvo, Lily, moraš mi dati drugu priliku. Volim te.

- Tad je to sve što mi treba. - Kad ga nije uspjela povući na noge, prigušeno se nasmijala i sama spustila na koljena, a zatim se priljubila uz njegovo tijelo i ovila ruke oko njegovog struka da ga čvrsto zagrlji. Kad se našla ponovno uz svu tu toplinu, miris i snagu, imala je osjećaj kao da se vratila kući i zagledala se u njegovo lice. - Nikad nisam željela da preklinješ. Željela sam samo da me voliš kao što ja volim tebe. Onako kako ću te uvijek voljeti dok god imam daha u plućima. To je nešto što nikad neću poreći.

- Ah, gospode. - Tanki ožiljak nasred njegove gornje usnice izgubio je svoju bjelinu i on je, nagnuvši se, utisnuo na njezine usne poljubac prepun poštovanja kakvo nikad nije osjetila. Kad je podigao glavu, njegove blijedosive šarenice bile su tamne. -Ja te ne zaslužujem.

- I nemoj misliti da te neću podsjećati na to svakom prilikom koja mi se ukaže - suho je rekla, polažući bradu na njegova prsta i promatrajući ga. Najednom joj je ruka poletjela prema kosi. -O, moj Bože! Izgledam grozno!

Vragolasto se nasmiješio. - Dušo, ti ne bi mogla izgledati grozno ni da pokušaš.

Ali ona se već ranije vidjela u zrcalu. Tad joj jednostavno nije bilo važno što su joj oči crvene, a koža pepeljastosiva. Nije bila našminkana kao obično kako bi to prikrla, budući da se šminka koju je dan ranije stavila već davno obrisala, a ona je bila previše utučena da bi se trudila našminkati ponovno. - Nisam spavala otkad sam otišla - priznala je i stisnula oči. - Sad sam se sjetila. Kako si uspio stići ovamo tako brzo? Ja sam jedva stigla na zadnji trajekt s otoka.

-Jutros sam unajmio zrakoplov.

-Opa, pravi gospodin Otmjeni. Ja sam provela čitavu noć putujući, s jednog otoka na drugi i najzad na kopno, gdje sam unajmila automobil za vožnju do Seattlea. U zračnu luku sam stigla oko dva i trideset ujutro i jedino što mogu reći jest hvala Bogu daje štrajk kontrolora letova završio jer, iskreno, posve sam zaboravila na njega dok nisam stigla gotovo do zračne luke. Međutim, to se pokazalo zadnjom sretnom okolnošću koja mi je išla u prilog. Satima sam čekala let kući, zatim sam morala unajmiti drugi automobil kad sam stigla u zračnu luku u Los Angelesu - a na autocestama je, naravno, bio uobičajeni krkljanac. Ali, super. - Pljesnula ga je dlanom po grudima. - Kako je lijepo da si se ti uspio dobro naspavati prije nego što si dolepršao ovamo privatnim zrakoplovom.

Kad je ovaj put pognuo glavu i poljubio je, u njegovom poljupcu nije bilo poštovanja. U njemu je bilo samo silovite strasti i ona je zarila nokte u čvrste mišice na njegovim grudima kako bi pronašla uporište. Kad je ponovno podigao glavu, već se na-pinjala prema njemu u pokušaju da stopi njihova tijela.

- Misliš da sam vijesti o tvom odlasku primio bez uzrujavanja, uskočio u krevet i spavao kao beba? - Iz grla mu se oteo grub smijeh. - Ne samo da nisam ni oka sklopio, dušice, nego moja glava nije ni dodirnula jastuk! Kad sam sinoć nazvao, prokleta mala zračna luka u Eastsoundu bila je zatvorena i ja sam svaku minutu dok ga nisu ponovno otvorili proveo koračajući gore-dolje po sobi i brinući da tebe, kad stignem ovamo, više neće biti. - Proživljena frustracija kao da se preobrazila u nešto mnogo neposrednije kad je prstima nježno prešao preko njezinih natečenih vjeđa. - Prokletstvo, tvoje oči nisu natečene samo zato što si bila budna čitavu noć. Plakala si. - Pogled mu se ispunio kajanjem. - Mogao bih si iščupati srce.

- Ma nemoj. To bi mi bilo od velike koristi.

- Što ako ovo nije zadnji put da plačeš zbog mene? - Zabrinutost mu se urezala u oči. - Isuse, Lily, ja ne znam ništa o vezama. Sigurno ću zajebrati.

- Nedvojbeno hoćeš. - Uхватила je njegovo lice rukama i pod dlanovima osjetila bockave dlačice na njegovoj bradi.

- Ali i ja ću, Zach. Mislim da je to vjerojatno priroda životinje kad dvoje tako različitih ljudi kao što smo ti i ja pokušaju biti zajedno.

- Sjajno. Dakle, govoriš smo da smo uglavnom osuđeni na propast?

- Ne, nikako. Zapravo, kladila bih se u sav novac koji sam prikupila za restoran, da ćemo češće učiniti kako treba, nego zabrljati. A pri tome uopće ne uzimam u obzir koliko smo oboje tvrdoglavi.

Podigao je obrve. - I ti to smatraš pozitivnim?

- Pa, ako tvrdoglavost definiraš kao odbijanje da budeš od-vraćen od svoje nakane, zar ne misliš da bi nam to trebalo ići u prilog kad je riječ o našem odnosu?

- Mislim. - Osmijeh mu je osvanuo blistavo bijel, a mišići se vidno opustili.

- Da, mislim. I pretpostavljam da se nešto može reći i o povremenoj svađi. - Rukama ju je pomilovao niz bokove. - Kladim se da pomirenje može biti veoma zabavno. -Nagnuo je glavu. - Onda, što nam je sljedeće učiniti? Hoćemo li se vjenčati?

- Oh. Brak. - Srce joj je zateturalo i nijemo vrisnulo, *Želim! Želim!* - Ne znam. Toliko je još toga o čemu nismo razgovarali. Na primjer, o onome što se dogodilo sinoć s Miguelom. I o tome što želiš učiniti sa svoje zadnje dvije godine službe. Ili o činjenici da će, vjenčamo li se, propasti moja maštarija o znojnom konjušaru.

- Hej, ja mogu biti znojni konjušar. - Raširio je noge kako bi se rasporak njegovih hlača našao u ravnini s njezinim i zaljuljao dojmljivu erekciju o meki zarez koji si je sam otvorio između njezinih nogu. - Želi li gospoja jutros zajahati pastuha?

Oh. Da. Apsolutno. Međutim, prije nego što je rukama obuhvatila njegovu mišićavu stražnjicu kako bi ga zadržala na mjestu, on se odmaknuo od nje i podigao je rukama. Uhvatila se za njegova ramena dok je ustajao na noge i nosio je do kreveta, na koji se spustio s njom u krilu.

-Prije nego što se igramo konjića, daj da i ovo ostalo maknemo s puta. - Nježno je namjestio nekoliko pramenova njezine kose. - Miguela je jutros pokupila vojna policija kako bi ga

vratila u Pendleton. Ja na to više nemam utjecaja - muškarci s više zvjezdica na epoletama nego što ću ih ja ikad imati sad odlučuju o njegovoj sudbini. - Ispričao joj je najvažnije iz svog razgovora s mladićem prethodne večeri. - Ako se mene pita, imao je prokletu sreću što ga nisu predali Imigracijskom.

- Pitam se je li dovoljno zreo da zna koliko je imao sreće?

- Sumnjam, ali to nije naš problem. Mi imamo vlastita pitanja koja treba razmotriti. - Zach ju je potezao za nogu dok je nije prebacila preko njegove i objahala ga. Gledao ju je, posjednutu na njegovo krilo, pomalo blijedu i manje sabranu nego što ju je ikad vidio, a ipak toliko lijepu u njegovim očima da ga je zaboljele Ljubav prema njoj nabujala mu je u prsima. - Slušaj, jutros sam na putu ovamo poprilično razmišljao. I zaključio sam da ću, ako ti želiš biti sa mnom, učiniti ono što si mi sinoć predložila i prihvatiti da podučavam rad na terenu.

- Je li to ono što ti želiš?

Oklijevao je, a zatim kimnuo glavom. - Hm, da. Naravno.

- Zach. - Rekla je to svojim tonom nastavnice i on je znao da se ne smije ne obazirati.

Ali samo je slegnuo ramenima. - Ne znam što želim, dobro? U tome i jest problem - ja sam tridesetšestgodišnjak koji najjednom mora dokučiti što želi biti kad odraste.

- Onda ne žuri i dokuči to. Ako ti misliš da bi instruktorski posao bio dobar za tebe, u redu. Ali, nemoj ga prihvaćati zbog mene. Naš odnos ne ovisi o tvom napuštanju izviđačkih misija.

- Ali one bi me mogle držati izvan kuće na duga razdoblja, Lily.

- I nedostajao bi mi kao lud, kad bi se to dogodilo. Ali ja ne planiram odustati od svog posla, a i mene moj posao odvodi od kuće na tjedan ili dva. - Protrljala mu je ramena. - Pretpostavljam da pokušavam reći sljedeće: ako te tvoj posao na dalekim mjestima usrećuje, tad je to ono što bi trebao raditi.

- Gospode, kako te volim.

Nacerila mu se i pokusno zavrtila stražnjicom. Njegov pim-pek, uvijek spreman za akciju, pokazao se dorastao situaciji, ali se on nakratko pokušao ne obazirati na poruke koje mu je slao. - Istina je, slatkice, da moj posao na dalekim mjestima već neko

vrijeme gubi svoj čar. Samo što još nisam dokučio čime ga želim zamijeniti. No, što god to na kraju bude, svakako bi moglo značiti da ću morati pokupiti stvari i preseliti se. Tvoj restoran...

- Može pričekati. Mislila sam ono što sam sinoć rekla, Zach. Dvije godine nije tako dugo u općem planu. One samo znače da ću imati toliko više vremena da uštedim svoj novac, što znači da ću imati puniju čarapu kad otvorim vlastiti restoran.

- Dušo, ako želiš čarapu, ja imam čitavu čizmu nov... - Zašutio je kad je ugledao njezin izraz lica. - Uh - rekao je, stisnuvši njezino bedro koje se najednom ukočilo ispod njegove ruke. - Poznajem taj pogled. To je pogled od kojega imam osjećaj kao da sam se popišao nasred tvoje čajanke. Pretpostavljam da će prije na vrbi roditi grožđe nego što ti prihvatiš moju financijsku pomoć, ha?

Ukočenost je napustila njezinu kralježnicu. - Nemam ništa protiv toga da ti pomognem trošiti tvoj novac - iskreno ga je uvjerala. - K vrapcu, ako će te to usrećiti, možeš plaćati sve račune za kuću - držati me na visokoj nozi. Možeš financirati i moje cipele, ako želiš. Ali, Zach, restoran je moj san otkad znam za sebe - i u njemu moram uspjeti ili podbaciti sama. - Namrštila je tanke obrve. - Čini li me to najgorom licemjer-kom na svijetu?

- Ne, gospojo. To vas čini karakternom ženom.

- Oh. - Položila je glavu na njegovo rame. - Mislim da ću se možda ipak morati udati za tebe.

Svaka je čestica u njegovome tijelu vrisnula *da!*, ali uspio je sačuvati nehaj u glasu kad je upitao: - Onda, što te je uvjeralo? Kladim se da je to bila moja voljkost da glumim konjušara, zar ne?

- Pa, vidjela sam pastuha kojeg donosiš na pregovarački stol - suglasila se i promeškolljila na predmetu o kojemu su razgovarali. Ali kad je obuhvatila njegovo lice rukama i pogledala ga u oči, u njezinima nije bilo nimalo zadirkivanja. - Međutim, ponajprije ću se udati za tebe zato što nikad nisam upoznala osobu koja ima toliko mnogo ljubavi za dati kao ti. Vidjela sam kako je biti objekt tvoje ljubavi, Zachariah, i na što si sve spreman za one koje voliš. I ne mogu zamisliti veću povlasticu nego što je biti tvoja supruga.

- Isuse, Lily - promuklo je rekao. Ni sa kim se nikad nije osjećao kao s njom. Nikad nije ni sanjao da bi njegovo srce moglo nabujati do takvih razmjera da ga je zapravo zapanjilo da njih dvoje nisu odlebdjeli sve do stropa. - Tako te silno volim. I obećajem ti ovo: usrećit ću te. Učinit ću te tako prokleta sretnom - i dok to budem činio, obećajem ti i vrašku vožnju.
- U to ni najmanje ne sumnjam. I moram priznati: tvoja ponuda da glumiš konjušara bila je jedan od razloga. Kad smo već kod toga... - Nježno se zaljuljala na njegovom krilu. - Nije li vrijeme da izvedeš pastuha?
- Oh, apsolutno - rekao je potegnuvši uvojak kose na čelu. Nasmijao se i otkotrljao je na krevet. - Kako gospođa želi.

SVRŠETAK